

**IOSEPHI SCALIGERI
OLYMPIADŌN
ANAGRAPHĒ
PROLEGOMENA DE
OLYMPIADUM...**

Joseph Juste Scaliger, Evaldus
Scheibel

11 1. 206

IOSEPHI SCALIGERI

O Λ Υ Μ Π Ι Α Δ Ω Ν Α Ν Α Γ Ρ Α Φ Η

PROLEGOMENA DE OLYMPIADIS GRAECIS UNIVERSAE ET DE AUCTORIBUS EIVS IOSEPHO SCALIGERO SCRIPTA PRIMUM,
NOTAS TUM NAUCHIIU DITTICHMEI TUM SEIAS, VIKERUS SCRIPTORUM LOCIS, ET SCALIGERIANI EIVS
OPUSCULI ET TOTIUS OPERIS HISTORIAE ANTHOLOGIAE, INSTRUCTAS SUBIECTI, INDEXQUE
INDEXES OLYMPIADARUM, ARITHMETICAE, SCRIPTORUM LINGVAE GRAECAE ADIUNGIT

EVALDUS SCHEIBEL

Ph. Dr.

BEROLINI

typis ET IMPENSIS GEORGII REIMENI

MDCCCXVI

41.1.206

VIRO ILLUSTRISSIMO

AUGUSTO BOECKHIO

VINDICI GRAECAE CHRONOLOGIAE INGENIOSISSIMO

MAGISTRO SUMME REVERENDO

SACRUM.

C

LECTORI
S.
EVALDUS SCHEIBEL.

NOTAM PREMITTIT DE AVTORE.
ROMÆ 1718

Novem fere anni effluxerunt ab eo iode tempore, quo primas heios libri plogulæ typis sunt exscriptas. Has cum deinceps reliquæ prope omnes, exiguis distantiis temporum intervallis, essent subsequutæ, iamque solas superessent eas, quibus tertium contineretur caput ~~prolegomenon~~: subito moram iniecerunt varia etque plerique tristissimæ plene recordationis impedimenta, quorum continuo fore serie se exsipientem impetus vero mihi nullum fecit ad intermissa studiis et ad schedas in scribulis hæcrites redeundi. Iam etiam de domesticis calamitatibus dicendi non hunc locum esse seditio: tamen quid cessasse intercussisset, quominus prius, quam hoc anno, operi dudum lochois extremam manum edmoverem, totamque librum ad umbilicum adducere, paucis iedicationem esse arbitretur sum. Interea libro ipsi moras eius interpositas dioturnas, licet non sine recommedo quedam, aliquid videtur attollase utilitatis. Inde eodem fieri potuit, ut, cum haud pauci interim prodissent libri, argumenti similitudine cum hoc libro errissime consonanti, horum quoque scriptarum ratio eo, quem per esset,

haberetur, quamquam non per eam ullam, nisi per solennem ACADEMICAM licentiam. Cedit hoc imprimis in AUGUSTI BOECKII *Oeconomiae Civitatis Atticae editionem secundam*, in DOMINICI SPERDANII *Litterarum Graecarum Historiam*, in AUGUSTI KIRCHII *De Scymno Chio et Dionysio commentarios*, denique in WACHII MURII *commentationem epigraphicam*: quae ob libros nonnulli ad eam opusculi mei definienda accuratius aut levius immutanda fuerunt. Equidem enim, cum per universam JOSEPHI SCALIGERI Recensionem non modo veterum auctorum — quorum omnes inter Olynthiorum scriptores primum nostris in notis saepe nectis sedem in partes constanter vocatus est, *Ktesibias Armeniacus* — testimonio preferenda, verum etiam recentiorum de rerum antiquarum temporibus sententias diligenter excolendas existimarem, nostro sive consensu sive dissensu simul indicato: hoc spectavi potissimum, ut, chronologiae in veterum populorum historia versatis qui hodie status, quo condito esset, perspicere nobis posset intelligi. Quod quidem consilium si nobis perficere contigerit — quae de re indicabant alii — simul pretiosae illius historiarum collectionis, tria volumina complectentis, quem Oxoniae annis 1814, 1830, 1834 in lucem edidi chronographorum, qui nunc sunt, princeps MEMORIIS ELINTO, si non expletas vices, et certe desiderium quoddammodo sublevatum fore speramus apud eos, qui in nostra haec acquiescere volunt in incubatione. Praeterea si quid est, quod sive ad excusandam sive ad commendandam hoc genus scripseris dicendum esse videretur, dictum est in EPILOGO pagg. LX et LXXVIII: quae ad locos hic solum habeo lectorem ablegasse.

Neque tamen finem facere possum praefandi, quin debitum antea persolverim memoratis MAURITIO HIRTSMANN, viri singulari industria et eruditione haud mediocri insignis, quem, libri huius edendi consilio contractissimum, multo ante absolutam editionem esse, in ipso flate salutis, quinque fere abhinc annis, mors et aevi eripuit et litteris. Sed hoc, quod superest officii mei, ut recte perficatur, mente mihi redeundum est ad solennitatem illam commensationum, quae in Universitate Berolinensi ad eludum et lucendam litterarum studia quotannis habetur, utique nostrum et scribendi copiam et mutuae consuetudinis iudicium attulerunt. Cum enim anno 1839 per occasionem illius sol-

nostrum amplissimus philosophorum Ordo litterarum antiquarum collatas lausibus *De Io-
nypko Scaligero Olympiadum Descriptionis auctore* compositi: allictus, si fellor,
et gravitate et iocunditate huius argumenti, utique nostrum in artem certaminis de-
suaderet, atque palmam obtulerat. Scilicet tui ergo Maie alter cum altero decer-
leverat, ut utriusque nostram, et mihi quidem extraordinarium, adludicaretur premium.
Sic et fortasse et studiorum commotione, quae eadem mox auxit familiaritatis parentis,
cum conjuncti essemus et consociati: non ulla post, auctoritate eius viri, cui universam
haec operam sacram esse volumus, de duabus commentationibus nostris in libri tales
formam confluendis redigendisque et communem consilio publicanda cogitare coepimus.
Opera digerendi componendique curam mihi impositam labenter suscepi. Max tamen
alterum libellum tui altero comparans intullexi, is postulo, istis primitiis consisti non
posse, omnemque quantissimam deinde institutandam aliquo longius persequendam mihi per-
suaasi. In veteri Datrichensi Recenset subdilecte novissimorum quidam aliquot de rebus
chronologicis aut Olympiis librorum — quos octar passim edo, quos fontes ipsos,
adire natus erat — incudem vidi mentionem, quoniam ne haec quidem eis constanter
aut satis oblique accensae factem; in re somma eorum non quidquam repari, quod non
ipse repetum autem habere, imo nonnulli desideravi. Primum enim mihi illis quem
per ista opera dedisse videbatur, et scalaeus et scaligero interpretaretur, celus
ad celeberrimas de doctrinae temporum disputationes, quemadmodum etiam ad TOXNIA
MELESIA, MONYTO PETAVII, EDUARDO COENSI disquisitiones chronologicas, aut usquam aut
rarissime descendere. Penitens — id quod magis etiam forcendum dicas — et non
contingat, et cui videretur locus, et quibus beatissime scalaeus videretur, omnes investig-
gerat, aut ex aliisque affuerat, quae ad Vni Summi animadversiones o fustibus ipsis ac-
curate deducendas et ex eo, qui nunc obliet, antiquae historiae stata vestimandos, mea
quidem eccelesio, non potuerat praetermitti. Verum usum vero cum fieri vix aliter
potuisset, quam ut idem in eorum veterum locos simul incidere, de un parte
libri nostri, quae in fustibus scalaeus demonstrandis videtur, sit, uti in titulo libel-
factum est, pronuntiandum duxi. Quam vero FACILEMORNA exhibent disputationem, tri-

hos illos capitibus, quidquid de Olympiæ Recensu et de eius auctore scaltiora generatim dicendum videretur, complexum: ea, sive materiam spectaveris sive disserendi reliquias, tota esse est, neque quibquam ex utraque Introductione delibavit præter sanctissimos aliquot Virosque Doctores, in litte de hoc Olympiæ Descriptione agitata historiam portantes pp. iii. seq. iv. seq. vi. seq. xii: quarum etsi post, cum incertum opus secunde curis perficere conarer, maximam partem ipsa deprehendi, primum tamen notitiam me utraque dare gratia animo proficor. —

PROLEGOMENA.

Cap. I.

Eusebium Pamphili, Caesareo Palaestiano Episcopus, cum coeteris protevram ethnicorum superbiam et aesa offerentem philosophorum iudaicam doctrinam Christianam defendere, ut ab adversariorum calumniis vindicare singularibus commentariis constitisset. Denaidum tamen laborem susceperis sibi visus est, nisi prius Messias origines et libros sacros quibus cum fabulorum daorum natalibus tum veterum regnorum initis longe antiquiores esse argumentis iam ostendisset, quas nulla potius ratione convelli possent vel retundi. Collocaverunt quidem hoc in re haud contemnendum opus Timotheus chronographus, Cadreus Iordatus, item Theophilus Autiochaeus, Tatianus, Clemens Alexandrinus, alii, nec tamen copioso solis aut accurate propositum suum executi erant. Horum igitur aevos subituros Eusebius, aedem telam retexere diligentius et per universam historiarum orbem deducere in Chroniconum Canonum¹⁾ libris duobus aggressus est, quorum priori²⁾ omnes singulorum populorum regnorumque historias, in novum tempora intervallum congestam, deinceps (*καὶ ὁὐδα*)³⁾ exposuit, posteriori vero⁴⁾, iuxta ab Abramo sumpto, eorundem gentium res gestas per annos expensas ne series annis (*κατὰ ἔτη*)⁵⁾ ita digessit, uti ut qui quaque anno lapsisset,

1) Sic scilicet Eusebii opus, praefatus in Theodoro Temporum Ios. Scaligero, vix novis Edmundo Meadellanus, Ang. Mann et In. Valartius a. 1010 4. Interpreti Venetis, P. Jo. Bapt. Anthoni, Chronicon hippolyti in simpliciter Iamput. Eusebium hoc anno (Comment. ad Iosellum ep. XII, 17) *χρονὸν διωρητισμένον*, anno (Linn. ed. Med. p. 62) *χρονολογίας*, Georgius Syncellus inde p. 46 D. *χρονὸν*, modo p. 168 C. *χρονὸν διωρητισμένον* appellat. Penitus idem alii sumunt apud Iosell, et apud Graecos quidem scripturae *χρονὸν διωρητισμένον*, *χρονολογίας*, *χρονὸν*, apud Latinos vero ibidem historias, Temporum series, ab antiquis in novum multiplex historia, tempora illius, chronologia, chronographia historio, de novis temporibus historia. Simola denique, Presbyter illi Arcadio, ante Temporum nulla prius ab Aug. Melli et Jo. Zolando Louvis literis tradita cui Melet. a. 1818. 4., apud Eusebium p. 30 chronographiam, pp. 3. 15. chronica series, p. 42 chronica libris continet. Quorum omnium quo Eusebius libros suos insignit, haud facile dixerit: quoniam hoc nihil notum est, Hieronymum De Viri Illust. cap. LXXII. Eusebii chroniconum antiquum omnimodum historiam et novam *ἀντιόχου* historiam, opus antiquum deinde potius in antiquum, quoniam quere conquire volumus. Vid. Seld. a. v. *Εὐσεβίου* coll. Mel. Pini. ad Euseb. p. XXI sq.

2) *Ἱστορίαι ἀπὸ ἀρχῆς*, secundum Syncell. p. 67 B. Priorem hanc Eusebii librum ante Scaliger annos refert Demetrius Vallartius Praef. ad Romae. Chron. Vetus. a. 1740. Vol. Redigendi eum in chroniconum singulari de Chronica Eusebii Casimirus dimititimus Hieronymum de Prae, Octavio Venerabili scriptibus, a. 1750. Nisi res quae desiderantur in scriptis codicis Hainici suffragis, quae Scaliger antea collata epigram confirmavit. Vid. Antich. Pini. ad Euseb. p. XXXVII.

3) Vid. Syncell. p. 36 A. C. D.

4) Alterum hanc Chroniconum librum Eusebius ipse Chron. Proem. p. 5. Hail. Eccles. I. i. Temp. Euseb. X. 9. chronica series *καὶ Ἱστορίαι* dicitur. Eadem tamen Chron. p. 218 aliam chronologiam, deinde p. 222 *χρονὸν ἀπὸ ἀρχῆς*, deinceps p. 310 *ἀρχὴν ἀπλῆς* vocat. Syncellus aut p. 66 B. *χρονὸν ἀπὸ ἀρχῆς*, item p. 63 C. 65 C. 67 D. 355 C. *κατὰ ἔτη*, item p. 36 A. C. 73 *κατὰ ἔτη* addit. Vid. Seld. Antich. ad Euseb. p. 4 a. b.

5) Utinque Eusebii Chroniconum librum Latine sortentem Hieronymum, Ios. Scaliger opinus est, in

quid occidisset, non obtula simul appareret. Haec igitur de temporum rationibus egregia Eusebii lucubratio, cum saeculo eodem fere lubens, quo fuerat scripta, hoc est Theodosii Magni aetate, ubi Hieronymus, sive tota⁷⁾, sive ex posteriori tantum, quae posteriora tantum, parte⁸⁾ in Latinum sermonem esset translata: temporum iniuria max. desperavit, eius ut lucine laetant relinquere, nec nisi dissecta in diversis scriptoribus membra, quantum Eusebio omnia res chronica lecturum fecisset, testarentur. Quae ipsa licet usquam potuisset penitus reparari, nisi aevissima temporibus ex Haicano codice tantum reditus prodians Eusebius, tanta tamen non fuit, et non aliquatenus sublevari passus viro cui, in Graecia scriptoribus probe versato, videretur. Quemadmodum enim in rerum natura evenire videmus, ut ex una fonte multi derivantur rivuli, defluant omnes: ita etiam Eusebii Chronologia, et primum apparuit, tanto omnium eruditorum studio excepta et lectitata, tanta cancellorum compilata et excerpta est, ut haud exigua sit reliquorum copia, quae ex aliis temporum scriptoribus collecta in Eusebium rodetur. Quod cum perspicere eruditissimus ille Iosephus Scaliger, ex fragmentis, quae ex Eusebio dogmata a Georgio Tarasii Patriarchae Constantinopolitani Synkello, a Georgio Cedraeo monacho, in Fastis Sicilia, ab Isaac Casaubono acceptis, denique ab anonymo quodam Eusebii elogiaria, quem idem cum ipso Casaubono communicaverat, affert videntur, si non verum, certe aliquod Eusebii Chronicon coelestis, idque praefatus Chronicon Hieronymum, cuius partem priorem a posteriori supplere posse teste audacia coniecerat, adiectisque Chronici Prosperi Aquitani, Victoris Episcopi Tonnensis, Iovani Abbatis Belduensis, Idalii, Marcellini, aliorumque, qui Eusebii aqua confluerant, et vera aetate historiographorum chronologiae Casauboni libris tribus, Thesauri Temporum nomine inscripti⁹⁾. In his igitur veterum librorum fragmentorumque collatio statim post Nicephori Patriarchae Chronographiam, quae Chronicon Paschale, Graecis Eusebianis annexum, excipit, simul edita est Olympiadum Descriptio (*Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ*), primum illa et praecipuum partem constituens Historiarum Collectionis (*Ἱστοριῶν συλλογὴ*). Quem librum nullo auctoris nomine intellatum cum in commentariis ad Eusebium Scaliger aliquoties¹⁰⁾ votasti instar codicis laudare videretur, quamquam abis ille locis¹¹⁾ sese auctorem eius iugiter professus: plerique anonymi cuiusdam, sed antiqui et ipsum scriptoris opusculum esse arbitrati sunt. Quae quidem opinio licet quam falsa esset et tenuerrima, ab hoc illo Viri Docto et sentiretur obscure, et diserte diceretur: sensim tamem saepeque illa iuvetur, ut in nostris quidem temporibus extrinsecus penitus et ex arbo erudito amandata sit. Quemadmodum vero libri cuiusque auctoritas scriptoris aetate et iugele censetur: sic nec haec Olympiadum recensio, utrum Scaliger composuerit an antiquus auctor, potius esse censenda, qui quidem haud paucas antea, in vetustis historiis celebrata, non cum fundamento illo et stare et concidere reputavit. Quam cum multi, decepti vesale quo libri illius eleganti, ipsamque Graecum linguam, quam indut, antiquitatis italem edulenti, nunc fore temporum relationem esse hauserunt: non semel luctum est, ut pro vera fides, pro genuinis scriptis, pro certe veteris scriptoris auctoritate dubium deest reventurum librorum parentis coniecturam venditarent.

Prolegomena Temporum Theophrasti demonstrata. Quam adoptavit G. G. Berdoles de Georgii Synkelii Chronographia p. 7. Vol. K. ed. Bonn.

7) Huc Auctor Praef. ad Rom. pp. IV. XXIII. et Mar. Praef. ad Euseb. p. XVII. coll. p. 219. praef. tot.

8) Editi non paucos quidem Scaliger ipsi Cap. III. s. 1656. Pol., deinde motus Stangeri Alexander Mureti deinde Amstel. s. 1656. Pol. Est istius editio parvi auctoris et commendata.

9) Cf. Addend. Note in Gezer. Faith. p. 438 s. Annod. ad Euseb. p. 37 s. tom. DLXXXIX, al.

10) Totus locus in haec cap. II. inducitur.

Princeps erroris, doctus amplius propagati saeculis, auctor exist Innucius Maur-
sius, qui libri usus suffragio non solum ad aliterandos, sed ad corrigendos interdum
veterum codices abutilus¹⁰⁾. Eiusdem culpas reus reperitur Ioannes Gerardus Vos-
sius, qui in commentariis, quos de Graecorum et Historicis et Poetis exaravit, caetero-
quam accuratissimis, auctorem Olympiadum libri anonymum suspensissime exolat, cumque
auctoribus vero antiquis parum aestimat, ne uno quidem loco iugurans, quid valent eius
suffragium, quid non valeat. Hi docuere, de bonis litteris optime meriti, opinionem praee-
runt, ut ignominiosum sibi, sic perniciosum litteris: cui tamen eidem nec proximi docti-
bus saeculis vel exquisitis illustres oratione homines indulgere dubitarent, neque nostris
aetate qui patrocinarentur defuerunt. Ne uolum necesse, quosdam viros nostri linguae
oratio, nomenclum Cluvers¹¹⁾, Pellios¹²⁾, Allatius¹³⁾, Iousius¹⁴⁾, Reinosius¹⁵⁾,
Barkelios¹⁶⁾, Parizonios¹⁷⁾, Baylios¹⁸⁾, Gronovius¹⁹⁾, Dukeros²⁰⁾, Wol-
fios²¹⁾, Burellios²²⁾, Lessingios²³⁾, Brugios²⁴⁾, Schellenbergios²⁵⁾, Sancto-
Crucios²⁶⁾, Hoyulos²⁷⁾, Sturarios²⁸⁾, Asillos²⁹⁾, Goellaros³⁰⁾, Graefenhanos³¹⁾,
Gerlachios³²⁾, Bernardos³³⁾, Muelleros³⁴⁾, Hoyosios³⁵⁾, Voemolios³⁶⁾, Kaise-

10) Nisi illic hominis dignitas acie accurrentis magistris parit documenta, utrum aetate sit studiosus
pudicis modestus. Nomenclum est Scholae ad Pind. Pyth. VII, hic auctor conceptus: *Pygmaeus ē φησὶ
Μερόπης ἀδελφεός, εὐφρανὴν εἶδε καὶ Ἡρόδοτον ὀφείοντα, ὃς καὶ αὐτὸς καὶ Ἡρόδοτος ἀντιγραφὰς
καταβόλῃς ἀδελφῶν ἀντίθετος ἐστὶν. Αὐτοῦσαντὶ ἡμεῖς μόνον Οὐλύμπιας Σέρπιος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις
κατοῦς τοῦ ποταμοῦ εἶδε καὶ, ὡς περὶ τοῦ καὶ Ἡρόδοτος καὶ τὸν καὶ Ὀλύμπιας ἀντιγραφὰς
καταβόλῃς. Οὐλύμπιας καταβόλῃς καὶ τοῦ, ἀλλὰ καὶ Ὀλύμπ. LXXXVIII, 3, quorum ad Olymp. LXXXVIII.
propositi, uolunt aut quo ex fide Nagelsam quidam et Pythin ad Olympiam auctor, et Pythionem de
Olympiaca diuina etiam ostendunt, sed aetate Sabellianis aetate scriptum illam Nagelsam auctor
et Pythin Olymp. LXXXV, 3, et Olympiam LXXXVIII, auctoribus esse indicant. Nomenclum autem post-
quam ad Olymp. LXXXV, 3. (De Archonibus. Aetate. h. h. sup. IX. p. 70) Pindari Scholae a patris An-
agoras ratione corrigi uoluit, delatas postulat ad OI LXXXVIII, atque iterum Nagelsam quidam dicto-
res ad Olympiadum Antenor notum deprehendens, caeco eius auctore adeo abruptus, ut, prius coniecta-
re ualeat prius omnia, uolens interpretis Fiedoris aetate ad aetate normam, ne Anonymus iudicatus,
amandari debet, h. h. sup. IV. p. 102 sup. Sed est hoc temeritate quicquid, ut dicitur, aetate de
milia, quibus aetate aut Nagelsam h. h.*

11) Phil. Cluvs. Ital. Aetate. Legd. Bat. a. 1624. Vol. T. I. p. 383. 403. 435. T. II. pp. 976 seq.
1045 seq. 1046 seq. h. h. 1245. 1246. 1264.

12) Nom. Phil. de Mirell. Paris. a. 1630. 4. Lib. III. 14. Legg. Att. Paris. a. 1635. Vol. I. p. 78.

13) Les Allat. de Script. Secretis la Edit. Epistol. Secret. Paris. 1637. 4. p. 113 sup.

14) Ioh. Ioh. in Scriptis Historicis Philosoph. Nomen deum Georg. L. C. Bonn. Jan. a. 1716. 4.
Lib. I. sup. 2. p. 23, sup. 4. p. 26, sup. 5. p. 31, sup. 6. p. 36, al.

15) Thuc. Nagelsam in Epistola ad Hoffmannum et Rupertum, Professores Nauesia. Lips. a. 1660. 4.
Epist. LXVI. p. 383 sup.

16) Alrat. Berol. ad Stephanum Bys. Legd. Bat. a. 1696. Vol. ed. a. Theophrastus p. 695.

17) Ioh. Farnes. ad Aetate. VV. III. Legd. Bat. a. 1701. Lib. III. 21. 31. 1. 31. 35.

18) Peter Bayl. in Dictionario Historico et antiquo, rebus etc. p. 316. de Mirell. V. Edit. a.

1740. Vol. T. I. p. 395. a. Archibald. IB. (3). T. IV. p. 514 a. a. Xaerxes. (3). al.

19) Ioh. Grev. in Not. ad Gell. NN. AA. Legd. a. 1706. 4. Lib. XVII. 21. p. 790 sup. al.

20) Car. Ad. Duker. ad Gell. NN. AA. Legd. a. 1711. Vol. Lib. V. 40.

21) Ioh. Gell. Welf. in Notis ad Gell. NN. AA. Legd. a. 1735. 4. p. III.

22) Haraz. in Mémorial de l'Académie Royale des Inscriptions. T. XV. p. 324 sup.

23) G. Ept. Lessing. Opp. ed. C. Lachmann. Tom. VI. V. 3. Soph. pp. 255. 324. 347—350. 351.

306. 336. Lachmann. p. 343. 351.

24) Clem. Bonn. de Decretis Atheniensium. Bonn. 1795. 4. sup. XIX. 5. 7. p. 233. 5. 8. p. 234.

25) Car. Ad. Gottl. Schellenberg. De Antiquis Celoph. Vita et Opp. etc. Hal. Saxonia. a. 1780. 8. p. 9.

26) Sancto-Crucio De ceteris antiquis. Atticae in Mémorial de l'Académie Royale des Inscriptions. T. XV.

XLVIII. p. 154.

27) Ioh. Gottl. Heyn. in Apollod. Fragon. Götting. a. 1805. 8. p. 412.

28) Fr. G. Sturz. in Empiric. Lips. a. 1806. p. 320.

29) Fr. Am. ad Plat. Legg. Lips. a. 1814. 8. Lib. VIII. p. 640 B. Antimachus. p. 412.

30) Franz. Goeller. De Sili et Origine Syracensium. Lips. a. 1818. 8. p. 125.

31) Ern. Aug. Gril. Graefenbach. ad Aristot. de Popt. Lips. a. 1821. 8. sup. III. p. 80.

32) Fr. D. Gerlach. de C. Sabate Crispi Vita et Scriptis p. 5. tot. 2. m. T. II. Edit. Sal. Rast.
a. 1823. 4.

ros³³). Qui viri omnes ut simpliciter, tanquam ad testem locupletior, ad Olympiūm veritatis auctoritatem provocant, aut etiam qui a aristis vixit, quod nomen habuerit, adeoque gentilius fuerit an unus dei cultor, rimantur religiosi. Quae de re proprie singularis neque iustius desquiliis est Rainerii, cuius capta praesentia quis refeceremus, aliud nos potius temperare. Scribit autem haec³⁴): „*Olympiōdōr droyopōr* quē ē ē τῶν *Ὀλυμπιάδων* τῶν ἀνδρῶν, a Scaligero editus, excerpti Asii Phlegontis est, non Phlegon ipse, et, quia ignotus, ideo rritr ononymum adpellant. Phlegontis enim *Ὀλυμπιάδων καὶ γρονιῶν* libri finis XVI, teste Suida et hoc ipso excerptor. Quintus terminabit in Ol. CLXVII, quod potest a Phlegio; quorum narrationi si conferas istas *Ὀλυμπιάδων*, epistulae esse operis amplioris deprehendes. Expendo etiam notum de Olymp. VI. ad fragmentum, quod post Nylandrum publicavit Heursius: videlicet plurima a Phlegontis *ἡρώων* rescuisse istam *ἡρώων*. In eo quod Eusebius in *rono* Chronica sub a. 4. Ol. CCII. ipsam Phlegontis verba a XIII. oligoi, quae eadem duobus locis repetit in ante Chronicon Alexandrinum, un vero non extat in hoc collectione, adparet viciū esse, quod de constructione dicitur. Existimare quoque gentiliū fuisse, nisi verba sub a. 4. Ol. CCXVII, de templo dei Hierosolymis aliud addere possent et Eusebio priorem, quia lo Ol. CCXLIX. debuit, et ob ea quae f. 854 [edit. I. — p. 350 ad. II.] leguntur de M. Aurelio *ἐν τῷ* *ἱεροῦ*, etc.“ Vides errarem, errorem fortissimè, error expunctum. Primum utinam quod Reinsius *Ὀλυμπιάδων droyopōr* Asii Phlegontis *ἡρώων* appellat — non tamen, et fuisse illi persuasi in. Alf. Babrius³⁵), illam dicens, teste Suida³⁶), a Phlegontis ipso factum *Ὀλυμπιάδων ἐν τῷ* *ἱεροῦ* *ἐν τῷ* *ἱεροῦ*, sed etiam ex eius *Ὀλυμπιάδων καὶ γρονιῶν ὀνομασίῃ*³⁷) delibatum compositionem — hoc quidem neque absurdum est, ut si quis orationem dicat ab uno aliquo fluviū matri. Est tunc Olympiūm habet epistula, non laura a solo Phlegonte illa, sed a multis vetustis libris, suo loco afferendis, rarrissimè. Singulares enim auctoritatem librorum a quibus totum, in Olympiūm Reinsius ex ipsis transcriptum, caput matri erit, tamen non aliam locum tribuendum fuit Phlegontis Chronica, quae licet inde a prima Olympiade usque ad Olymp. CCXXIX. pertineret, tota tamen intercederet, duobus tantum excerptis fragmentis, quorum alterum, ex antiquissima Pulebio codicis primitum a Gail. Nylandro³⁸) editum, et prorsus docto introductionis instar libris *Ὀλυμπιάδων* a Phlegonte praefixum³⁹), Olympiades VI. et VII., alterum, a Phlegio⁴⁰) servatum, Olympiūm CLXXVII. Descriptionis nostro egregio⁴¹) illustrat: perfectio et mirandum esset, auferret ut, qui quis est, non aliam quoque Olympiūm lauram ex praeclearo isto libro completum, si re integro huiusmodi nō. Sed etiam notatum Anonymi sed tibi dūm Reinsius, priorem enim fuisse dicitur Eusebio, scilicet quia ab Olymp. CCXLIX. non porredat. Verum si quos nupiam, qui finem sportantes operis historici de notata

33) Ph. Borgeard, de Archontibus Rhipid. Athin. in Ann. Acad. Litterar. a. 1823 p. 26 col. 73.

34) Cor. Ol. Mueller, in Dactylis. Vratul. a. 1824. 8. Sect. II. Lib. IV. p. 350 not. 2.

35) Cor. Gail. Lud. Bays, De Hierol. VII. et Script. Hierol. inq. Berl. a. 1826. 8. p. 64.

36) In Ph. Vossius in Proleg. ad Diodori. Philipp. Præf. ad M. a. 1829. 8. Q. I. p. 30 col. 2.

37) Vid. Kayser in Comment. Rostadii de Olympiis huiusmodi Antiquis et huiusmodi Hierol. a. 1840. N. 84. statuta, quae notatum erant deinde retractare potuit tunc magis utrum est, quanto tempore Rostadii erant, a subalteris in Olympiūm Descriptionem commisit, eandem.

38) In Epist. ad Hoffmann. etc. p. 585.

39) Idem in Lib. IV. cap. XII. lib. 3. f. III. p. 404 ed. Hesh. a. 1727. 4.

40) a. r. Ol. p. 1.

41) Sic Phlegontis opus intellit Phlegas Cod. XCVII. p. 148. Hoechel. p. 83 Bekk.

42) Bekk. a. 1568. 8.

43) Vid. Cl. Schenck ad Sport. Hesh. sup. 18. et Palae. Bibl. Gr. Lib. IV. cap. 13. 3.

44) Prol. XCVII.

45) Vid. notae Olympiades, quae dicuntur, subiectae.

scriptoris conjecturam facerent, fefellit roto, Reinesium fefellit carissima. Neque enim opus nostrum in Olymp. CCXLIX. fuisse reperimus propterea, quod auctori eius per seculum non licuerit progredi alius, sed quod illa ipsa Olympiade Africanus catalogum hincinavit studiosiorum⁴⁶⁾. Quorum nominibus cum toto Graecorum rerum memoria continetur⁴⁷⁾: Olympiadum Scriptor desinendum palavi in ipso loco, quo Olympianicarum nomina, temporum lituio oblita, cessarent et ipsa. Denique Reinesius, se illum alius de Olympiographo bene merendi capum redigere, aliam quam in seculis fuerit rerum divinarum formulam, data opera inquisivit. Ea enim tandem profecto verba illa: „Existimem quoque gentilem fuisse, nisi verba sub a. 4. OI. CCXXVII. de templi Dei Hierosolymensis aliud monere possint.“ En hominem, mirifice oculatum, quippe qui paganos et Inductus ipsis umbis dignoscat. Ideo tamen nullum intelligendo scribit, ut alius intelligeret. Qui si verba, antea scripta expressa litteris: *ἈΠΙΣΤΟΙ ἸΑΒΟΣ ΣΥΜΠΙΟΝ*⁴⁸⁾, paulino accuratius considerasset, non commisitisset, ut ipsam tanquam lectionem ignorasse videretur Christianus fidei.

Alius igitur Reinesii nupis, ad castigandum alium errorem accedimus, in quem potest Viri Doctos nota de Olympiadiu reconsecris auctore delituisse. Quam enim nominis non sula discernere *Ὀλυμπιάδων* inter al *αὐτοκρατορῶν ἀναρχαρχῶν*, factum est, ut, qui ad illius scriptorem pertinent, scrupuli, eos incute referant ad hunc. Cuius emendationis imprimis acensum sunt Steph. Clavierus Gellius et A. Maius Italus. Quorum prior dum in cassanda Graecorum hystoria antiquissima ad editionem, Athenis motam a Cylone, delatas, hunc Cylonem eundem videri dicit cum eo, qui Olymp. XXXV. diebus palmarum meruerit secundum Olympianicarum catalogum, huius tamen libri adeo inspectam sibi fuisse oculoralem, ut in nota libertas verbis vindicandum censeat⁴⁹⁾. „La date, inquit, de sa victoire ne se trouve que dans la liste des Olympiades, que Jos. Scaliger a inserée dans son *Enschée* Græc pag. 40. Mais comme il a donné cette chronique græque d'après beaucoup de recherches, qu'il avoit faites tant dans les livres imprimés, que dans les manuscrits, elle merite toute notre confiance.“ Vitis quoniam, quæque alio nlla cuncta sollicitudines sibi struxerit Vir Doctus, quos vero quoniam, qui quidem bene saperet, accuratissimum illam et ex ipsis, si fallor, palmaris harum rerum fontibus honestum studiosiorum collegium, in suspitionem vocato rix *ῥοδῶν* possit. Cogitat enim particulam esse Chronici Eusebiani, a Iulio Africano, qui rursus ex Eleorum tabulis profectus videtur, de promptam, eamque gentilis forma nolite servatam in codice Parisiæ, velis apographum quoddam et Scaliger olim ætatis erat Casauboni beneficio⁵⁰⁾, et usque in Auctoris suis licetum publicum Cæmæus⁵¹⁾. Clavierus autem cum quibus verbis Scaliger⁵²⁾ *Συναρχαρχῶν* isophras se partem ex editis partem ex nondum editis libris collegisse affirmat, ea in Africana catalogum diei putaret. Ad notitiam a nobis diversissimarum rerum copulamentum adductus esse videtur. Quid? quod etiam Maius ille, cuius indefesso studio nova in dies veterum fragmenta et bibliothecarum Italianarum polvere in lucem predeunt, nonnisi videtur, qui esset illis ut agitata cordo. Etiam enim aliquo etiam lactatur⁵³⁾, quod reperto Eusebii codice Armeniaco tandem ali-

46) Vid. eodem loco a. 1. 60. 1661. vili Stal. in Add. Not. ad Græc. Emsh. p. 426 b.

47) Vid. Scaliger l. 1.

48) Sub Olymp. CCII, 4.

49) Hist. des premiers temps de la Grèce. Ed. 1. a. 1809. a. T. II. p. 295 not. 2.

50) Vid. Hist. Préface. ad Theop. Temp. p. 24 et in Add. Not. ad Græc. Emsh. pp. 426 a. 430 r.

51) in Anecd. Paris. Vol. II. Græc. a. 1699, b.

52) in eodem Add. Not. ad Græc. Emsh. p. 431.

53) In Préf. ad Emsh. p. XII. Olympiadiu librum a Scaligero illius editus suspitionem aliquam suscitavit contraxerat illius suspitione quod in vita 2. a primis indoluit dicit Valerium, sedam et ipsum est. Valerium enim, ut inde videtur, non de Africano studiosiorum indicat, sed de

quando futurum sit, ut ille stadiumcarum index pro Scaligeri foetu haberi debeat. Non invideremus suam acerbissimam Viro gaudium, modo quisquam reperiretur, qui indeem illum aut uellet totumque sui Scaligeri lucubrationem esse contenderet⁵⁴⁾. Nunc vero de hostis meis felicia triumphat. Peperit autem Maii errorem ipse, ut videtur, titulus, pugilum ambigus: *Olympiádai dwyropói*, quippe quo et Ensebius⁵⁵⁾ ad designandum Africanum stadiumcarum catalogum, et qui vulgo Anonymus circumferebat ad inscribendum suum per Olympiades digestum historicum ulatur.

Sed nolamus angustas delinere in castiganda erruribus, qui et sunt manifesti, ita nec potuerunt, quia animadvertuntur et perstringuntur, ois perditare. Primus uisum recte de Olympiadum Recensu indicavi eumque Ius. Scaligero auctori vindicavi Dionysius Petavina, qui simul Meursii veteres libros ex Anonymo suo corrigentis inephas diserte reprehendit⁵⁶⁾. Repetit fenu Petavii verba Philippus Lehrs⁵⁷⁾, notans et ipse Meursii Vossique barolatucom. Scilicet verum Aegidium Meursius, qui tamen eum Olympiographum nunc Anonymum cum Scaligerum appellat, Meursii inter et Petavii sententiam videtur fluctasse⁵⁸⁾. Quorum utram praestaret amplecti, nec Isaacus Palmerio⁵⁹⁾ aut T. Winstanleio⁶⁰⁾ satis con-

Scaligeri Olympiadem recens locum est. Nunc vero et velut recte confirmamus, et iudicium mandis laus etque epoleis. Nam ad fecit Africanus stadiumcarum p. 163 not. 4. „Librum hunc Olympiadem quem Graece etiam Saulligens in Kanabo aut addidit, deest huiusmodi aliquid scilicet censui lacunissimum, alii tunc operis Saulligens fuisse indicavimus. Nunc presentis non. omnia interpret, qui alii non pariter operis Saulligens in H. bellum exhibet, sumptum hunc et ubi non solum scripturae librum, et circa datus antiquum etque exhibere non solum. Castigat errorum Nam aliam B. G. Dürbach in Scriptis. Phil. ad. Harn. Ma. Collect. I. Bore. a. 1824. S. p. 212. „Saulligens repetit legibus in altera Kanab Ammonii, Harnymin additamentis scilicet, editio, quae idem Maius in Saulligens in Talaris Nunc Collectio in Tom. VIII. publicum. Rom. e. 1833. 4. p. 165 not. not. 5.

54) Uxor, quantum sciam, de ea re passim quam par est dubitatione lectus est Casp. Valentinus Ammon. in Florent. Adria. Bore. II. p. 280 G. (ed. L. F. Hordern. Vol. II. p. 14). „Ut verum forte sit, in Codice quodam Hagius Bibl. respectu huiusmodi quendam Olympiadarum catalogum, quem habereit Saulligens.“ Concedit igitur telestamed, quod caeteri omnes pro certo et possunt et posterit, sed concedit tamen.

55) p. 45, 9 ed. Scit.

56) De Dacris, Temp. Paris. e. 1837. Fol. Lib. XII. p. 308. „Huc apparere debet esse, quod lib. I. de Archimidis Atheniensium C. 8. et 9. perhibetur, Titum suo munus erantem hunc, et ante Constantium, qui prius ducere est, exilliam. Unde et Passanum lectus corrigi, ante Anonymum extenderit etiam. Aliqui Anonymus hunc et non alium est, quem Saulligens.“

57) De Scriptis. Bore. Dissert. Publ. e. 1808. 8. Tom. I. p. 30.

58) Aeg. Meursii in egressis ad Digestum Observeatibus, quae primis Londi a. 1663. Fol. prodigunt, hunc censui anxi, eorumque non ante (I. 42) Anonymum in Damsipitum Olympiadem, sed (VIII. 90) Anonymum in Olympiadem dwyropói, ante (I. 101. II. 106) Africanum Damsipitum Olympiadem (ae (V. 65) reg Olympiades dwyropói, cum Olympiadem aut Anonymum (I. 68 II. 11. III. 8) et Scriptum in (II. 38. 43. 45. III. 4), ante dwyropói (I. 119) Olympiades dwyropói in dicit, omneque eorum, quae notata sunt, hunc punit. Ubi itaque et aliter loca, quae nec sunt opacul ante erit, presentis affectis, cum tamen sententiam ad ducendum ad omniaque principia librum sententiam nec perdit. Sic I. 62. Damsipitum Olympiadem in Saulligens nullatum sit, II. 44. dwyropói dwyropói Saulligens appellat, quoniam VIII. 52. Saulligens in Damsipitum Olympiadem sentit. Cf. id. eum ad I. 34. ubi idem legit, legat, in Damsipitum Olympiadem, Olympiades dwyropói: sup. atq. dwyropói — ad dwyropói, quae ex Digestum nomine exempli nec dubis Saulligens.“

59) Ier. Palmerius Exercit. in opuscula fere eorumque Graecis. Legi. Det. a. 1668. 4. p. 363. „Si recens Olympiadem aliquid fidei meretur (et meretur quidem, ante eum sumptum fuisse Saulligens), ante aut quidem antiqua habenda non publicum, nostra consuetudine etiam aliam.“

60) T. Winstanleio in edit. Aristot. de Poet. Osm. 1790. 8. ad ep. III. Annot. p. 274. „(Chondus) ab Anonymo Saulligens Olympiadem damsipitum vel Saulligens ipse modo, ut videtur, collocatus ad Ol. LXXX. (Reg. LXXXI).“

stetit. Alii, velut Io. Alb. Fabricius⁶⁴⁾, Dominicus Vellareius⁶⁵⁾, Lud. Caspar Valckenarius⁶⁶⁾, Fr. Th. Welckorus⁶⁷⁾, Ernestus Poppe⁶⁸⁾, Simon Karstenius⁶⁹⁾, licet prius deteriorum causam essent secuti, retractata immo sententia, meliori se patrono addixerant certissimos. Quam autem, non dico errorem commisi culpa, sed etiam palinodias constanti acerbitate carenti, qui Olympiadem libri laetitia exultantes rimati, a Scalligero eum a diversis auctoribus Graeciae et Latine cognovit esse statim ab initio et sine ulla eorum dubitatione intellexerunt. Alique horum chorus, cuius dux Petavius, amplissimus gravesque est, coeunibus eo Thoma Stanleio⁷⁰⁾, Claudio Salmasio⁷¹⁾, Ricardo Bentleio⁷²⁾, Ludolpho Kuestaro⁷³⁾, Eduardo Gorsino⁷⁴⁾, Petro Wesenlingio⁷⁵⁾, Davido Ruhnkenio⁷⁶⁾, Io. Io. Reiskio⁷⁷⁾, Fr. Aug. Wolfio⁷⁸⁾, G. Ch. Harlessio⁷⁹⁾, God. Henr. Schasfero⁸⁰⁾, Friderico Cram-

64) Io. Alb. Fabricius, quinquies in Dind. Gr. vol. Scythiae Isthmiae *εὐρυπύργη* e Scalligero editum dedit, ac sub Chalcide eum epistula Aeseyum Saaligeri Olympiadem demum primum laudat, item tam et eadem aliamque loca, auct. Ib. H. sup. 15. 28. IV. cap. 15. et in Dind. Aethiopes. Harb. 1713. 4. p. 168. una rursus de Olympiadem Neteuensis auctoritatem promittit.

65) Dum Vellareius in Praef. ad Chiron. Eusebio-Hieronym. Opp. S. Bas. Harvoni. Verc. a. 1740. Fol. Tom. VIII. p. XVIII. „Deique alia Collectanea illa iam Graeca idem, quae iam Veteres clementi Serapione sunt illa, inquam, Isthmiae *εὐρυπύργη*, et Olympiadem *εὐρυπύργη*, quae ante primum caluendi essent et ceteris vix solite ab ipso Saaligero colligantur digestaque ex tota sua editio, iam inedita Saaligeribus, cum Graecis in d. et olim Latine, quoniam licet Graeco abundanti.“ Haec cum ante et accurate Presbyter ille, modo et modeste ac de magnitudine prolixi, quod cum rem loci cunctis exponit. Si item auct. eam, cum non male esse etiam ad p. 352 tenebret. Quid cum illa auct. operatur. „Da efflorum Auctorit in d. foliis Aeschyl. omni (ed. c. tentantur) sed tale quid dicitur posse esse: quatenus et ante Auct. Aeseyum, qui Olympiadem *εὐρυπύργη* composuit, secundo illa pueris tam cum Eusebio adhibet.“

66) Lud. Casp. Valckenarius ad Eurip. Phoeniss. Vindobon. a. 1765. 4. Praef. p. VI. „Alia athen erum hic corrigi poterit, quoniam, et hanc sententiam, e hanc sententiam. Euripidis Phoenissae primum commisso fuisse dicitur, ante primum Olympiadem LXXVII. Moxum ceteris, qui hoc intellexerunt, praefati in Collatione historiae in Saaliger.“ Eadem auctoritatem post etiam diutius exposit in illa X. Thesaur. Idyll. Edit. p. 269 D. C. 270 A. ed. Legd. Bat. Vol. II. p. 64 seq. ed. Halnd. „Illi et ceteri ingentes in Isthmiae *εὐρυπύργη*, quae publicis VII. Maxima, loca Saaliger.“ Si pueri poss. — laboriosa ista *εὐρυπύργη* esse debet Saaliger ipse quoniam aut, qui auctor a se licet et ceteris edicere dispuant.“

67) Fr. Th. Welckorus in Fragm. Almanni Lyr. Glia. a. 1815. 4. de Olympiographia ante quidem, eae tamen ibi, et cum iam aliam, in hanc modum dedit p. 31 „Cetera de c. a quo ceteris auct. aut q. Isthmiae *εὐρυπύργη* ad ceteros Chironi Eusebio in aduon Saaliger, cum Suda ceteris.“ Sed dedit ante post cum in Hippocratis et Anon. Iambographorum Fragm. Gotting. a. 1817. 4. p. 10 sup. Collectionem istam Saaligerianam alio appellat, iam Saaligeri inde certissimam quendam praefat in Pi. Cramer. Melatt. Part. II. Lips. a. 1817. 8. p. 8 not. 6.

68) Er. Poppe primum quidem in Notis et Mercellithen Thesaurum vnam Praef. ad Thm. Vol. I. P. I. p. 327 c. litterarum p. 331 i. lectores ad Aeseyum et Olympiadem *εὐρυπύργη* allegat, post tamen ed. Thm. V. 43. Vol. II. P. II. p. 570 sensu et meritis ceteris.

69) Sim. Karstenius in Eusebio Opp. Pind. graec. vet. Auct. a. 1838. 8. Vol. II. P. I. p. 9. not. 26. ad Aeseyum praefat ceteris, pro quo tamen in Parmenide VII. H. P. II. p. 8 ipsum recte adducit Saaligerianam.

70) Th. Stanleius in Historie philoephe (Anglia. Lond. a. 1835. 4.) Lat. vet. Cod. Oxon. Lips. a. 1711. 4. p. 110 Vol. II. ad Aeschylum Lond. a. 1803. Fol. p. 766. et ad Chironem a. I.

71) C. Salmasius in Eusebio. Pind. Tunc. 1725. Fol. p. 247 C. et 256 B., qui tamen in eo p. 247 not. quod „Olympiadem et ceteris *εὐρυπύργη* et ceteris“

72) Ric. Bentleius in Duntar. ad Epist. Pind. Lond. a. 1699. 8. p. 158. 214. 222.

73) Lud. Kuesterus ad Suda Cantab. a. 1705. Fol. a. v. ad ceteros Vol. II. p. 467.

74) Ed. Gorsino in Fests. Alia. Florent. a. 1744. 4. T. I. p. 8 not. 2. T. II. p. 4. sh.

75) Pet. Wesenling ad Dind. Auct. 1745. Fol. Lib. III. 42. XV. 71. Aeschyl. Pind. T. II. p. 553. 67.

76) Dav. Ruhnkenius in Finet Lex. Pict. Legd. Bat. Ed. II. a. 1769. 8. e. v. Aeschyl.

77) Io. in Herodotus ad Dura. Halle. Dura. Opp. Dura. Lips. a. 1774 — 1777. 8. Vol. I. p. 649.

78) Fr. A. Wolfius in Epistola ad Schillerbergium auct. hanc ipsum Aeschylum dicit, auct. p. 128 seq. id. in Pindarum ad Romae. Hel. 1796. 8. p. LXIX. not. 34.

79) Gott. Chp. Harlessius ad Io. Alb. Fabric. Dind. Gr. Vol. II. p. 322 i. v. Saaliger, p. 428. a. a. Chalcideus.

zero⁷⁷⁾, Augusto Boeckhio⁷⁸⁾, Ignatio Llebello⁷⁹⁾, Ang. Ford. Naeckio⁸⁰⁾, P. I. B. Accherio⁸¹⁾, M. H. E. Meiero⁸²⁾, G. F. Schoemannio⁸³⁾, G. Adolfo Bernhardtio⁸⁴⁾, B. G. Niebhario⁸⁵⁾, Ang. Meinekio⁸⁶⁾, Henrico Clintonio⁸⁷⁾, G. Suvernio⁸⁸⁾, Fr. Nevio⁸⁹⁾, Io. Henr. Krausio⁹⁰⁾, Car. Henr. Lachmanno⁹¹⁾, Antonio Westermannio⁹²⁾. Attamen cum Viri illi plerique Schlegelium Recensionis nostrae auctorem esse simpliciter affirmarint, vel anto operis laudandi modo sententiam innuerint, eius autem sententiae aut nullam aut certe non sufficientem reddiderint rationem: fieri non potuit, quin error, sexcenties explasus, hic illic drunc emergeret, sumque inveniret amatores, quibus nuper nactus est Vargesium⁹³⁾. Qui, ut tandem aliquando desinat redire, novaque in literis turbas excitare, refutandus potius, quam reficiendus est, et refutandis quidem argumentis his, quae *Ὀλυμπιάδων Δεσποτινῶν* Schlegelii operulam esse certissima evincunt. Illa autem argumenta plerumque sunt, et firmissima, quae hac dissertatione complexi conabor.

Cap II

Itaque vero qui de auctore libri alienius ignavo disputat, cum testimonium de Deo aspernare contentum est eiusmodi, cui non sit cur diffidatur. Quo inventa qui traditur scriptor, eius ingenium cum scripturarum iudale accurate debetis comparari, ut conspiretne alteri tam altero auctori, appareat. Age: nos quoque illum sequamur viam, ipsa quaestio nostrae ratione commendabitur. Videat autem de Olympiadum Recensionis auctore

77) G. H. Schaeferus ad Dossys. de Cosqos. Verb. Lips. a. 1808. 8. cap. IV. p. 67.

78) Fr. Cramerus in Hbros. Graecor. Antiquis. Pragae. Heldb. a. 1806. 8. p. 90 not. 1., ad Vossium ob solennem iuram in Aemipio haeculatonum meritis in praefatio et interita, quomodo idem ad Fr. Sylburg. Epist. V. p. 26 Vossium sententiam rescribere, tamquam ad hunc Aemipio confirmari sub sigla ubi perscrutari potuit. Qui erat parum iustus ad ea, quae supra decripta videret. Mox. Cramerus notum V. S. apud Vossium auctorem A. Boeckhio in Act. Acad. Berol. a. 1822. Cl. Hist. phil. p. 22. Ipsius Cramerus librum nunciat non potuit.

79) A. Boeckhio accepta, etiam De Gram. Itag. praefat. Hbros. a. 1806. 8. p. 210, De Metris Fundam. in Prod. Edm. Vol. I. P. II. a. 1811. 4. p. 2 not. 4., in Genes. chronolog. ad Maron. Pat. C. I. G. Vol. II. a. 1822. Fol. p. 335, De Dapod. Alipha Philochor. in Act. Acad. Berol. 1822. 4. Cl. Hist. phil. p. 22, qui postremo loco est, qui Olympiadum Descriptionem pro istius monumenti laudare putaverunt, de erroris expressis verum monent.

80) Ign. Llebello in Aischeloch. Reliq. cum commentatione de Vita et Scriptis poetae. Ed. pt. Lips. 1812. 8. p. 8.

81) A. P. Naeckio in Choest. Saap. Reliq. Lips. 1817. 8. p. 4.

82) P. I. B. Accherio ad Kirch. P. I. p. 302 not. 1.

83) M. H. E. Meiero in Beros. Dramaturg. et Enallum delatatus Hb. II. Berol. a. 1819. 8. p. 97.

84) G. F. Schoemannus de Cosmo Aliphaenium lib. III. Gryph. a. 1819. p. 286 not. 10.

85) G. Niebhario in Hbros. Berol. a. 1822. 8. p. 248 not. coll. itad. Linnar. Encyclop. philol. Hbros. a. 1822. 8. p. 303 not.

86) B. G. Meinekio in Cosmo. Act. Acad. Berol. a. 1819. 4. inserta, quae iterum typis descripta est in eodem Script. Philol. et Hist. Vm. Coll. I. Hbros. a. 1828. p. 231 not.

87) Ang. Clintonus De Vita et Scriptis Epiphonit. Götting. a. 1823. 8. [Vid. itad. Analecta Alexandr. Berol. a. 1843. 8.] p. 40.

88) Car. Henr. Lachmannus in Cosmo. Act. Acad. Berol. a. 1819. 4. [Vid. itad. Analecta Alexandr. Berol. a. 1843. 8.] p. 40.

89) Fr. Nevio in Cosmo. Act. Acad. Berol. a. 1819. 4. [Vid. itad. Analecta Alexandr. Berol. a. 1843. 8.] p. 40.

90) Io. Henr. Krausio in Cosmo. Act. Acad. Berol. a. 1819. 4. [Vid. itad. Analecta Alexandr. Berol. a. 1843. 8.] p. 40.

91) Car. Henr. Lachmannus de Hbros. Berol. a. 1822. 8. p. 248 not. 2. p. 314 not. 1.

92) Ant. Westermannus ad Voss. de Hbros. Graecor. Lips. a. 1828. 8. p. 70 not. 20.

93) Varges. in Spec. Quaesit. Lullian. in Mus. Rhod. Cyl. Hb. Voss. I. a. 1823. 8. p. 40. Descriptio in Mus. Rhod. Cyl. Hb. Voss. I. a. 1823. 8. p. 40. Descriptio in Mus. Rhod. Cyl. Hb. Voss. I. a. 1823. 8. p. 40.

quo possit alter cum altero contendere: nec uos despicimus rationi, nisi intelligeremus, in laeta re defuturum nobis orationem. Quum enim sicilis agnosceretur similis: qui sperare licet fore, ut perem summis virum arripere! nostrum praeconium¹⁰⁰⁾? In hac igitur inopia auctori opportuno accidit, quod libri nostri iudex de comparata est, ut, quantopere Scaligero convenio, cum e studiorum eius ratione in universum notissimum subiectisq; facillime defendendis, item e primis quibusdam, quos in historia et rhetoricologia antiqua scripturumque veterum remora secutus sit, sententias satis superque demonstrari possit. Quae sunt istae sententiae, post exhibitam libelli nostri descriptionem apparet.

Est autem *Olympiades* *ῥεπραγγι* nihil aliud, nisi succincta quorundam rerum, quae ad memoriam antiquam pertinent, recensio, e diversissimis petita veterum libris, eoque per Olympiadem annos digesta sic, ut in stadioniarum Nullis Olympiades ipsae, in Arrhoium vero Allicorum nominibus singuli Olympiadem anni, quod rurs fieri posset, suspensae sint. Orus autem auctor ab ipso prima Olympiade, qua Carochus Eleus stadio palmam meruit, posterorum populorum historiam pariter inflammando uer nisi dala occasione aliugens, res Graecorum usque ad Olymp. CXIX, 3. praecipue persequitur. Cuius quae prioribus LXXIV. Olympiadibus pars continetur, tyrannidis, e Lydis in Graeciam indeque in Siciliam et Italiam praeparatione, initio et incremento singulari rurs diligentia recenset, nuxta illa Dinysii¹⁰¹⁾, Plutarchi¹⁰²⁾, Memnonis¹⁰³⁾, Philononis¹⁰⁴⁾, Pausanias, Diogenis Laertii, Africani¹⁰⁵⁾, Tollei, Clomrullis Alexandri¹⁰⁶⁾, Stryani Chii, Sarsobois, Plotinici¹⁰⁷⁾, Stephani Byzantii, Athenaei, Salini, Homeri Pindarique Scholiastarum, Harpocrationis, Suidae, Treisse¹⁰⁸⁾ auctoritatem. Eusebii, uti in hac, de in reteris libri sermibus, nequam, aut rarissime in auxilium vocatus reperitur. Sed etiam dicitur eo magnam istam admirabilis auctorum huius loci adhibitorum copiam, quorum maguopere pugnae rerum traditarum tenentes. Verum rari ab Olymp. LXXV. usque ad Olymp. CXIX, 3. quon multos, quos discretus est carlos, quon reffrui gravissimam rerum notitia singuli adeo auri scilicet notus hude historiarum fons, itaque, cum per Olympiadem annos deflent, Olympiadem Descriptori commodissimus, et apertus est, Diodori Bibliotheca, cuius Eter undecimus antisit illi, qui proximo praeparat, ab illa ipsa Olympiade orditur. Ita locupletum testem notus, testis neque locuples evadit. Quae res et ipsa nouit ad eludendum eorum opinionem rari, qui librum nostrum veteris auctoris sortum indicant. Quid enim? Egoe ut veterem aliquam scriptorem admittere rurs, qui nihil tris, quod non idem testatur veteres reliquis, cum his parum legatorum, unius est, conlocat? Profecto enim ubi apud Diodorum huius res gestae¹⁰⁹⁾ litterum naufragio interierunt, istam in Olympiadem Recensu quorum annorum intercula uetus reperitur, ut si hic ab antiquo aliquo scriptore compositus esset, nuxta, hacten, ea fortissimo constata videri deberet, qua, tanquam ad Mithridatis litteras, nux apud duos diversos scriptores

100) Sufficit de Yra laudate adiciere Viri neque laudati B. G. Notabunt apponere, qui in Plot. Hist. ed. H. Dind. s. 1827. s. T. I. p. 250 not. 610.: „Sallustius, inquit, etiam ad hunc Grifal notissimus Scholasticus palli legens hat Gallicanaleit, uti Alins not. hanc. vad an Eoth in Wacconia huius Axi, dunt er mit eigenem Gethill, was ihm nach Scholasticus machte, lauten, nux et not. rictus huius. Was ist gigan sha des hochgelobten Salustius? Und warum nennt Frischbach nicht Sallustius gegen Leubniz?“

101) In Antiq. Rom.

102) in Vita.

103) in Plot. and. CCXXXV.

104) *Præp. de Olymp.* ed. I. G. Tz. Voss. Ed. I. a. 1772. s. Ed. H. Hal. s. 1532. s.

105) in *Reich. Stud.* p. 39 seqq.

106) in *Strocin.*

107) in *Styph. Strid.*

108) in *Chil. Hist.*

109) *Vid. not. ad Olymp. CXV. 1. 2.*

ruina eiusdem memoriarum temporis obui volebatur. Præter Diodorum et plerosque quos supra laudavimus, veterum libris¹¹⁰⁾ auctario huius Descriptionis suae sunt, quæ ut ipsa in Græcorum maxime factis asserendis occupata, nonnulla ex Aegyptiorum, Persarum, Romanorum historiis debere præstet, Porroque urbis passus memorialis Macedoniam regem addit, et resatibus antiquiorum civilium demonstrationibus Syracusanæ testummodo alius pariter, Phœnorum, Holothorum, Bupariorum, Phrygiarum, Cariarum, Illyriorum, Cypri ægulis et tyrannos assumit, Thurydida palissimam, Xenophontis, Arriani, Dexippi¹¹¹⁾, Plutarchi personarum Historiarum contuli, portarum ritum Græcæ sœcularum Scholia et Didascalos compilavi, namque et ceterum notulum a Theophrasto¹¹²⁾, Arrian¹¹³⁾, Plinio¹¹⁴⁾, Sæuca¹¹⁵⁾ transcripsi. Qui cum idem ab Olymp. CXLII, 4. Dioclet Bibliotheca orbis factus esset deus, priori silentio atque inopie redditus, Polybio, Dionysio¹¹⁶⁾, Strabone, Diogene, Africano, Orosio, Suida, uicis hinc usque testibus. Illic Recensui nosse cum per IX. Olympiados, quarum derursa Pergamæ et Pantiol regni initia annotantur, nullam fuisse populi alius præcipuum habuisset rationem, quam spolia eua ad res a Romanis gestus dubitaret, qui quomodo, licet inest domesticis bellis et luctibus, nec raro victi a Partibus et Germanis, postremo tamen totum fere terrarum orbem sibi subiecerint, diuinceps exponit. Præfluxerunt autem res, ab Olymp. CXXVIII, 3. usque ad Olymp. CXLIV, 4. enarratur, non omnes quidam, et plurimæ ex Polybio Præterea illarum aliquot, quos diuimus. occurrit, ut primum obitum sunt Cornelia Nepos et Iulius. Appianum plerumque præterit, recto eius auctoritatem, si de duabus locis derasseris, nunquam solum additum esse videlicet¹¹⁷⁾. Quod de Appiano, idem fere valet de Zonara¹¹⁸⁾. Quorum quod nihilominus eo utrumque iure a uobis appositum reperire, tantum eo puta, non quo fuit Olympiadum Descriptionis ostenditur, sed et auctoram, qui de quoque re insiderint, numerus compleretur. Inde auctor uos ad Latinas erigentes, quos etiam in superioribus quibusdam Olympiadibus compilaverat¹¹⁹⁾, scopis confugere coactus in Græcum eos sermonem transtulit, ita ut, deioris nonnullis a Plutarcho, Pausania, Africano, Spidaque dupromptis annotationibus, plerisque aut Lavin aut Velleio aut Plinio aut Eutropio aut Orosio sumptis rufuro videtur: datus ad Olymp. CLXXVII. peruentum est, ubi egregium Phlegonia fragmentum, quod a Photio¹²⁰⁾ corruptum rapide arripit, largissimum et exarbitrari copiam suppeditavit. Hinc aut potius iude ab Olymp. CLXXXIII, 2. usque ad finem, præter Snelonium et Spartanum, primas et duo extitit Dio Cassius, cuius quidem testimonio illi usus est, ut, qualicunque ex eo non satis appareret, cui tempus rursus querere assignanda esset, verbis rem illustraret Dionis, annam et, aut ex Eusebio¹²¹⁾, aut a Tacito¹²²⁾ vel Seneca¹²³⁾ definitam,

110) Dionysii tanta non Antiquitates, sed Opusculi Rhetoica.

111) Fragm. ab Eusebio scriptis.

112) De Lapidibus.

113) Var. Hist.

114) Nat. Hist.

115) Epist.

116) in Dorotheo.

117) Vid. ant. ad Olymp. CXXVI, 1. de Romanorum, et id Olymp. CXLIII, 2. de Persarum atque aliorum Iocis summi: ceterum Appiano debet.

118) Vid. ant. ad Olymp. I XXXI, 1. de Antio Reguli morte et Carthago legationem et de Panconum iudic.

119) Vid. ad Ol. XLVI, 4. XXXI, 1. ant. 93. XXXI, 1. ant. 103. XLII, 1. ant. 145. XLIX, 1.

ant. 162. LVIII, 1. ant. 199. 202. C. 2. ant. 718. CXXIII, 1. 1042. CXXXIII, 1. ant. 1128. CXLIII, 2. ant. 1164.

120) Cod. XCVII, p. 146. 149. Hæretic. p. 82. seq. Bekk.

121) Vid. ant. ad Olymp. CXXX, 1. 2. ant. 1084—1086. id CXXXIII, 4. ant. 1208. CXXXV, 1. ant. 1205. CXXXVI, 1. ant. 1208. CXXXVIII, 1. 2. 3. 4. ant. 1611—1614. CXXXVIII, 1. ant. 1618.

122) Olymp. CXXVI, 1. ant. 1495. 1498. CCX, 1. ant. 1514.

123) Olymp. CCVI, 2. ant. 1495.

dudaverit, tanto sit dignior fide historici auctoris. Sic qui scriptori visio datur sibi defectus, historici virtus exiit.

Esi igitur libellus noster recensens refert, ad memoriam antiquam pertinentium, etnologicos, loque, si auctoritatem spectas, a generalis fontibus haustus, si meturum, Olympiadii auctis applicatis, et ad regerum successiones urbiumque primordia, ad historiam antiquam seras, ad sui agonisticam utilitatem et incrementum digerendo laprimis coarctas, postrema si formam addis, ipsa plurimum vultum auctorum verbis illustrata. Tale vero opusculum congruitum cum hoc Scaligeri studiorum ratione? Qui si — id quod statim ab initio manifestissimum est — opera sua, chronologicae praecipue additis, ad condendum libellum nostrum foelline potuit deduci: elucum utam o fontem, rerum, virtutum dulcia Scaligeri imago, ut temporis illa, quo vixit, condicione, ut critica, quibus in pertractandis litteris indubiter. epistolibus circumscriptis?

Vidamus singula, orisique o fontibus inquiramus, primum quidem num omnibus illis, quos supra indicavimus, antiquitatis scriptoribus Scaligeri uti liceat, deinde num quid illi opusculo nostro, ex his possumus monumentis, quae demum post illius notatam in lucem proterea sicut, denique num tres, quas ab Olympiadiographo contemplos diximus, nucleos Graecis, contumendos etiam Scaliger dixerit.

Atque ad primum quidem questionem facilis responsio. Quippe in omnibus illis, o quibus consula est Olympiadem Descriptio, vultus codicibus, ne unus quidem reperitur, qui aut Scaligerum aut ex ipso Scaligero publici sit factus lures. Id quod intelligit, quisquis vel levissimum antiquissimum adhibere notitiam contraxit. Debituri damnamus de monumentis potest — Inscriptiones dico et Nummos — quoniam in auxilium vocanda esse supra indicavimus. Sed haec quoque sufficit monuisse omnia et in Inscriptionum corpore, ipsius Iosuphi Scaligeri ex M. Valseri auspiciis a Iono Grutero Antiquarum editio⁽¹³¹⁾, aut in Ouphili Pavani Veronensis Operibus antiquarum⁽¹³²⁾, cunctis legi, et a Scaligero partim in libris, quos de Temperam Emendatione scripsit, partim in suis ad Eusebium Aemodversionibus disertis allegari⁽¹³³⁾. „Al“, dixerit quisquam, „notum contineatur in Olympiadem Descriptio, ipse scire Scaligero per sua litterarum subsidia non licuit, quorumque notitiam nostra octas monumentis suis acceptum referat, quae natus dudum Scaligero innotuerunt?“ Raro res dignum esse, in quoniam inquirere, Ioni Augustus Boeckh⁽¹³⁴⁾ significavit, magnum in eo instrumentum sicut esse asserens ad libellum nostrum Scaligero indicandum. Pulchrum quidem sit, incomperta reuenerunt cuncta, quae o fontibus post Scaligeri mortem spuris memoria cepit rerum antiquarum. Nec tamen, si quid video, tale requirit operum expensum prudenter causasse nostro patrocinio. Sufficiat enim, num ut alterum locum, in Recensu nostra singulari cum diligentia pertractatum, ita examinasse, ut num quid ei nisi, quod Scaliger o suis litterarum admi-

(131) Hildberg, p. 1501. Fol. Adhibere aut Graeco Inscriptiones Olymp. XXVI, 4. in latinas, Olymp. CX, 3. et CXIII, 2. in Messae, Olymp. CXVI, 2. in la, Valer, Olymp. CXXX, 1. in Mar, Olymp. CXXX, 3. in xptio, Olymp. CXXI, 3. in M. Anreio, Olymp. CXXIII, 3. in Helio: quae si singula lecti sicut quae antea sunt. Ipso de Grutero quomodo indicat Scaliger, cognosce ex Antiquarum editio aut Boeckh p. 173 n. et 224 n.

(132) Ouphili Pavani [In Iap. Rom. Venet. a. 1658. Fol. sup. 15. Tit. Grav. T. I. p. 323] monumentis 126 quodam latine est Olymp. CXXIII, 2. Vol. oct. 1595, Ioni Pavani De Lodi vltimam Ed. Paris. a. 1600 Venet. 1602. Tit. Grav. T. II. p. 506 aut Ioni Grutero duas alias Inscriptiones illas sicut, quoniam sicut Olymp. CXXI, (oct. 1608), sicut Olymp. CXXIII, 2. (oct. 1644), inscriptiones dicitur. Post notam Pavani Pavani Scaligero, a quo etiam sicut frequenter. Vol. Ad. Not. in Graec. Euseb. cat. p. 450. Anreio. ad Boeckh. pp. 8 b. 157 a. 168 b. 204 b. 207 b. 211 b. 216 a. 223 a. 224 a. 227 a. 230 a. De Koell. Temp. V. p. 482 189.

(133) Vol. Scal. De Emend. Temp. V. p. 383. Anreio. p. 211 a. n. MDCCXXIV. De Emend. Temp. V. p. 482. V. p. 454. V. p. 476. 485.

(134) De Boeckh. Affid. Philol. in Act. Acad. Berol. a. 1832. p. 22 222.

vide. Nam hoc ipsum, ut fallor, scriptum esse Olympiadum Recensum inter annos MDCL et MDCCXVIII, quorum ille Græci Corpus Inscriptionum, hoc Seldeni Næmæ Oxo- niensis in Interit prodidit. Hanc autem ætatem quis non intelligit optime quadrare in Io- sephum Scaligerum? Qui centonem istum sine dubio, decurrente primo sæculi septimi deculi quinqueimo, cum Animadversiones ad Enselum scriberet omnes historicorum fontes diligenter essent excussisset, pediculis elaboravit, atque eiusdem sæculi sexto confectum primum ipse Lugduni Batavorum in Thesoro Temporum edidit. Adiecit de- lenda panes et emendandi: nullum tamen operi manum addovere morte. quem e. MDCLX. obiit, prohibitas solæ videtur. Digestis *devisis* illis *quæritis*, a Viro Sæculo mar- gini ascriptis exempli sal, digestasque secundæ Thesauri editioni inserendas curavit Alexander Muris¹²⁾: qui tamen cum inscite annere ad functus, quæ parum Scaligeri mentem necesse sit, hic illic¹³⁾ data occasione monuit.

Sed hæc in transitu. Ad institutum supra disquisitionis nostræ rationem redeamus. Superest enim, ut de his videamus historiæ auctoribus, qui, licet Senligeri minime denegari, ut Olympiadum tamen Recentium tantum non exaltes reperiantur: quoniam fortitum quod præter Hieronymum (Eusebium) etiam Appianum et Zonaræ experti sunt. Isolo miris mireris, quanta gravitas ipsam, quæ stultis, Græcorum linguam eos commendare debuisse existimaveris. Qui nisi idoneis causis lisque ex ipsa Senligeri mente repetitis repudiari esse vis fuerint, verendum erit, non vim eorum, quæ a Chronio Parisiæque monumentis in libello nostro eo adhibitis supra collegimus, magisgero intrinsecant. Atque eiusmodi causæ in promptu sunt gravissimæ. Et Eusebius quidem ex paucis fere intellectus reliquendus fuerit, vel ex ipso, quod Senliger in comendo Recentium se secutus est, consilio perspicuum sit. Qui cum eam tantum pro commentario Eusebii Chronicearum eritis ut pro norma quondam chronologica, quæ et Eusebii fides⁽¹²⁾ et ipsa singularum rerum temporis telluri posset, haberi vellet⁽¹³⁾, committere sano non potuit, ut Inter Indices quæ indicaretur sederet. Item Appianum amandavi, quia Appianus ipse alienorum liberum fœcis, et, ut multo etus Syriacis assola suspens, admodum in historia infans esse visus est⁽¹⁴⁾. Ac revera Appianum nulla Polybio debere, et Plutarchum ad verbum exscribere solum esse constat⁽¹⁵⁾. Reicit denique Zonarum Vir Suetonius, ut Græculum ineptissimum⁽¹⁶⁾, et quia sine dubio ipso eorum fontes limpidos maculat, quum delatium inde totulentum sequi torrentem. Nec tamen propterea triumvirov illas sicut ab Olympiadum Descriptione alienos habuit, ut, ubi de re aliqua aut anni prodirent testes, aut narrationes suis auctoribus deberent fide dignissimis, la fidem recepti non staret⁽¹⁷⁾. Contra a Chronio Parisi condidit, quo amonito longe præstantissimo temporum teste, non non quidem otale in Recentium nostrum transierat.

352) Ved. tajna p. II, str. 7

1533 Y13, *idem* *act.* 101, 118, 316.

[illegible]

1353) Inskale como, que in Vithore *Fraxinaria cinnamomum*, collectiones seu Sandilys pennis localibusque numeris inopiplummarum, totum fere Exemplum distans. Invenio in eadem Adl. Nutt. in Gmel. Rumph. p. 424. Collectiones istas non solum ad Katchilam, sed etiam ad terminis istius huiusmodi illarumque mura nupellio futurum non amittit.

126) Ilya Smolgov took out in Amsterdam, p. 177 h. at p. 212 A. G. and Can. leg. III, p. 340 delatnoy Appeal, Ammudis, p. 54 at bailout Appeal, p. 168 in negative Appeal.

157) Vid. *Yoga de Hsi Ku*, lib. II, cap. 13, p. 223.

250) *Artemisia*, p. 104 l.

ΟΛ. Δ', α'. Νικάνδρου τοῦ
Καρύλλον Λακεδαιμονίου βα-
σιλέως ἑτος 18'.

ΟΛ. Η', β'. Ἐντείδου τοῦ
Ναβουονασέρου τοῦ Χαλδαίου
βασιλέως ἑτη ἀριθμῶνται.

ΟΛ. ΙΔ', γ'. Μεθδοκρινά-
δου τοῦ Χαλδαίου βασιλέως
ἑτος πρώτου. ἡλικίας πενήτης.

ΟΛ. ΙΖ', α'. Ἰλίου ἑταί-
ρου. Πρωτοῦς ἡγεμονίᾳ.

ΟΛ. ΙΖ', β'. Άνους νεκρῶς,
Νάμας αὐτοῦ τοῦ ἀπομνη-
στεύσαντος ἐπισημαίνεται.

ΟΛ. ΙΙΓ', α'. Γύργου τῆς
Αὔδης βασιλείου ἑτάδιστα.
ἰστορεῖ Εὐφορίων.

ΟΛ. ΜΗ', δ'. Περικλέους
ἡ Κυνίδα Λοκρῶν τῶν
ἐπὶ τῆς πόλεως.

ΟΛ. ΝΕ', α'. Κύρου ἡγε-
μονίας βασιλείου.

ΟΛ. ΝΘ', α'. Κροῦσου ἑτα-
ιεύσαντος.

ΟΛ. ΞΔ', β'. Ἡ οὐκ ἔστι
ἡλικία ἑταίρου Κερκυραίου.

Animadvv. ad Euseb. p. 71 b: „In temporibus etiam et ante regni multum peccatum esse [ab Eusebio] oportet, quandoquidem Nicatoris Cherilli filius regnare coepit numero MCCVIII, Cherillus autem Polydoctus filius eumero MCXLIV. Polydoctus vero erit sextus a Procle auctore alterius familie. Quare hoc tempore [MCCXLI. = Olymp. I, 1.] octavius rex Nicandrus, qui aliter Nicatoratus, regnabat.”

Emend. Tempp. V. p. 391 seq.: „Nabonassar igi-
tur, quem Nabouonassar vocat Cassarius, Babylonise rex
cepit imperare anno Iphiti [Debebat scribere
Carochi. Vid. infra not. nostr. 1.] 26.”

Ibid. V. p. 394: „Isidum Merodach coarsurgit ex
anno 27. Nabonassari, cuius Thoth in XX. Februarii...
Luna autem defecit 29 eiusdem Thoth, nocte, quas se-
culo est 19 diem Martii.”

Ibid. p. 395: „Fuit velis opinio ab ultima memo-
ria ad posteros transmissa, Romulum excessisse e vivis
defectione solis.... Ea vero defectio proculdubio contigit
anno 33 Nabonassari.” CL. Cas. Isag. III. p. 345.

Eodem modo Scaliger etiam in Diogeniano regum
Romanorum, Canonibus Isagogicis II. p. 171 inserto,
annum Romuli mortis proximo insectum Interregnum totum
expleri vult.

Animadvertite verba: „ἰστορεῖ Εὐφορίων.” Nam
e Scaligeri sententia error est apud Clementem. Can.
Isag. III. p. 328: „Inque initium Gygis concurrat cum
anno primo Olympiadis XVII, non autem XVIII, ut est
apud Clementem: qui fortasse est error librorum.”

Ibidem: „Obiit autem Pericles, teste Laertio,
exile Olympiadis XLVIII.” Et pag. 342: „Quum igitur
Pericles obiit extrema Olympiade XLVIII, ergo eunte
XLIX. Olympiade liberatus est Coriuthus Cypselidum
tyrannide.”

Emend. Tempp. lib. V. p. 401: „Quotquot tempo-
rum reliquas disparuunt, velutissimae et eruditissimae scri-
ptiores, nemo non eorum Cuius annum primum in primam
Olympiadem LV. conferit, Diodorus Siculus, Tholus, Cas-
tor, Polybius, Phlegon, ut scribit auctor priscus et eru-
ditus Testanus.”

Ibidem p. 329: „Croesus obierit anno perinde Is-
idusae 4170.” l. o. Olymp. LIX, 1.

Ibidem pag. 402: „Inque annus 219 Nabonas-
sari est initium Cambysae. Quod et confirmatur obser-
vatione deliquit Lunaria apud Ptolemeum, anno octavo
(voluit septimo) Cambysae, Nabonassari autem 225.”

Itaque non Olymp. LXIV, 2, sed LXIV, 1. Scaliger assignare voluit septimum Comlyase annum.

Ibidem p. 403: „Polybius ait διήβσαν Διόξενον esse posteriorum funere Bruti et Regifugio annis 29. vertentibus: qui de 297 annis Iphitl [scilicet Caracbi], quae est epocha διήβσεως, deducti relinquunt annos 269, epocham consulatus Bruti et Regifugii.”

Ibidem p. 403: „Carnabyas annos septem, menses V, attribuit Herodotus: qui putat a 219 Nabonassar designat in 226 eiusdem Nabonassar. Quod verum esse et observatio eclipsis Lunaris apud Ptolemaeum convincit, anno XX. Darii, Nabonassar vero 246.”

Ibidem p. 405. Vid. p. 407 seq.: „De transitu Xerxis.”

Ibidem p. 408: „Anno quarto Olympiadis 78..... Xerxes ab Artabano interfecit,..... anno periodi Iulianae 4249.” i. e. Olymp. LXXVIII, 4.

Pargit paulo post: „Septem menses a caeso patris, Artaxerxes δ μακρόχρον, orisio Artabano luiti imperium, cuius initium ex anno periodi Iulianae 4250. Ex Diodoro.”

Ibidem p. 412: „Finis imperii [Darii Nothi] ἐοικέναι ex Diodoro Sicelo, qui eius mortem in annum III. Olympiadis XCIII, circiter exitum belli Peloponnesiaci, ponit. . . . Imperavit igitur annos XIX.” Et p. 413: „Artaxerxes, vel, ut est apud Pintarchum, Artocorxes, ab alio Artaxerxo cognomine Μένειρος distinguitur. . . . Eius initium emittit ab obitu Darii patris, anno periodi Iulianae 4309.”

Ibidem lib. V, p. 416: „Philippus Macedo Amyntae F. interfectus est anno primo Olympiadis CXI, Περδοδύσου ἀρχοντας, antioribus Diodoro et Arriano.”

Ios. Gen. lib. III, p. 299: „Alexander obiit anno primo Olympiadis CXIII. Nabonassar 425.” Cf. Euseb. Temp. p. 423.

Ibidem lib. III, p. 323: „Obstrigunt Suides: Ἀρσάκης ὁ Παρθυνῶς τοῖς Μαρδόνειος — καὶ οὗ γ' ἐκβαλὼν, Πάρθους τὴν βασιλείαν παραδίδωκεν καὶ Ναννῶδε καὶ CCXCIII ἀννὶ δεινῶν? Non dubium ab initio Cyri. Sed absort a consule Volsens et Reguli annis XVII., post mortem Alexandri LVII.” Vid. not. infra 1104.

Ibidem l. l.: „Arsaces a Maccodonibus defecit, primo bello Punico, L. Macchio Volsens, M. Atilio Regulo Cons. Antor Iustinus.” Vid. not. infra 1121.

G *

ΟΛ. ΣΗ', α'. Πρῶτοι ὑπαίται ἐν Ρώμῃ κατίστησαν, βασιλίων καταλυθέντων.

ΟΛ. ΣΘ', γ'. Ἡ σελήνη ἐβλήθη ἐν τῷ κ' Δαρίου τοῦ Ὑάσιου.

ΟΛ. ΟΞ', α'. Διάβαντες Διόξενον ἐκ Ἑλλάδος.

ΟΛ. ΟΗ', δ'. Ἀρτάβατος τὸν Διόξην ἀνέκρινε.

ΟΛ. ΟΘ', α'. Ἀρταξέρξης βασιλεὺς Περσῶν ἐκ γ'.

ΟΛ. ΧΙ', δ'. Δαρῖος τελευτᾷ ἔσχατος Περσῶν ἐκ τοῦ ἰθ'. Ἀρταξέρξης υἱὸς τὴν βασιλείαν διαδέχεται.

ΟΛ. ΠΑ', α'. Πυθόδωρος [ἀρχ.] . . Φίλιππος δ Μαρδοῦν ἀνέκρινε.

ΟΛ. ΠΒ', α'. Αἰλιξάνδρος ἐν Βαβυλωνίᾳ ἐκτελέσθη.

ΟΛ. ΡΒ', α'. Ἀρσάκης ὁ Παρθυνῶς κρατίστως τῆς ἀρχῆς καὶ τοῖς Μακιδόνειος ἐκβαλὼν Πάρθους τὴν βασιλείαν παραδίδωκεν. ὁ δὲ Ναννῶδε ἐκλήθησαν οἱ Περσῶν βασιλεῖς.

ΟΛ. ΡΑ', α'. Τότε καὶ Ἀρσάκης ὁ Πάρθους κατὰ πρῶτος τῶν Μακιδόνων ἀπέστη.

ΟΔ. ΡΝΑ, β. Ἐκλείης οἰκίτης ἰβδόμη ἐν Φιλομήτορι.

ΟΔ. ΡΣΑ, δ. Ὁ βασιλεὺς Ἀτταλὸς τιμεινὸν τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῆς αὐτοῦ βασιλείας κληρονομῶν ἐν τοῖς διαθήκαις καίσται.

ΟΔ. ΡΠΕ, α. Ἡρώδης ἐπὶ τοῦ συγχεῖται βασιλεὺς Ἰουδαίων ἀνταρκεύει.

ΟΔ. ΡΠΕ, δ. Ἡρώδης καὶ Σίστιος τὰ ἱεροσόλυμα πολιορκεῖ παρυσήσαντο.

ΟΔ. ΡΠΖ, β. Ἐμφύλιος πόλεμος κατεκύθη ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Κασσαρίου, μεταύσης τῆς πρὸς Ὀκταμένους, Ἀντωνίου καὶ Κλεοπάτρας κατὰ τὸ ἄκρον ναυμαχίᾳ καταπαλεμήσαντο.

ΟΔ. ΣΔ, α. Τιβέριος ἐν διακρίῃ τῆς Καρπατίας νότον μετέλλαξεν.

ΟΔ. ΣΔ, δ. Ἰῦδας ἐπὶ Χερσίου ἀποκρίνεται.

ΟΔ. ΣΗ, β. Κλαύδιος ἐπὶ τῆς Ἀργεστικῆς ἐμβολαιεύει σαρμάκων μετέλλαξεν.

ΟΔ. ΣΙΑ, δ. Νέρων ἐν τὸν διακρήσαντο.

ΟΔ. ΣΙΔ, β. Οὐασπανσινος... μετέλλαξεν.... Τίτος ὁ αὐτοῦ νότος τὴν ἀρχὴν διεδέξατο.

ΟΔ. ΣΙΕ, α. Τίτος μετέλλαξεν.

Emend. Tempp. p. 435: „Apud Philometum observatur defectio Lunae, septimo anno Philometoris, Nabonassar 574.... Ex his igitur colligitur, annum primum Philometoris incidere in annum Nabonassori 568... hoc est in annum quartum Olympiadis 149.”

Cen. Isag. ubi. III. p. 328: „Attalus octavo Philometori sextus in ordine regum obiit P. Murius Scaevola, L. Calpurnio Pisone Frugi Coss.” i. e. Olymp. CLXI, 3.

Emend. Tempp. p. 450: „Initium Herodis dupliciter sumitur, quemadmodum Augusti. Aut enim ab anno periodi Iulianae 4674, cum a Senatu rex decretus est, Cn. Domitio Calvisio, C. Asinio Pollione Coss. [i. o. Olymp. ^{CLXXXIV, 4} CLXXXV, 1]. Aut a captis Hierosolymis... anno periodi Iulianae 4677, anno 4 Olympiadis 185.”

Ibidem p. 453: „Initium virtutis Arsacae similiter ab eo tempore, quo pugna navali Antonius et Cleopatra viri, annis Iuliano XV, C. Cassare Octaviano III, M. Valerio Messalla Coss.” i. e. Olymp. CLXXXVII, 4.

Ibidem p. 466: „Defecit (Tiberius) anno aetatis 78. XVII. Kal. April. Phurnathi III, feria VII, anno u Nabonassaro 784.” i. o. Ol. CCIV, 1.

Ibidem p. 466: „Numerus enim nascitur in a. d. IX. Kal. Febr. anal Iulian 86, qui erat 768 u Nabonassar, Mechir XV, quo die interfertus Caelgelo, et caespis reguere Claudius.”

Ibidem p. 468: „Quero recte apud Eusebium decensus Cincidi confectus in annum II. Olymp. CCVIII.

Ibidem p. 469: „Igitur perit (Nero) anno cyclo XII. et proximo anno Iuliano 113. Si Xiphilius credimus, Nero perierit die IX. Iul. anni Christi 68.”

Ibidem p. 475: „Etiamsi oñi (Vespasianus) anno Iuliano 124. Christi Dionysiano 79. . . . Uedo consergit imperium Titus.”

Ibidem p. 475: „Obiit igitur (Titus) cyclo Lunae sexto, et proximo Christi 81. Uedo initium imperii Domitiani.”

Proxima iam sunt Domitiani et Nervae exempla, in quibus non dissimulandum est inter se dissidio Olympiadum Descriptionem ut Temporum Emendationem, si quidem alter liber in antiquorum numero Domitiani erga ascriptorum Doctorem arguitur¹⁵³⁾, alter Dionii, ut minus praesentem tradidit, Scutulum praeferit¹⁵⁴⁾. Cuius tamen inconstantiae causae sunt certissimae, et diverso utriusque operis consilio repetendae, de quibus suo loco dicetur. Nunc non curamus singula, ubi universum spectamus. Porro Hieronymus noster etiam in Nervae assignanda morte peccavit¹⁵⁵⁾. Sio sane furtum est, ut claudicat aliquantulum tot illo nominibus representatis utriusque libri *ἡσυχαστικὸς*, qui tamen oculi sistiti dumtaxat emergit. Ascriptis enim in Emendatione Temporum et Traiani obitu et Hadriani auspiciis anno Nabonassar 864.¹⁵⁶⁾, simul cum Eusebio Scaliger et cum Descriptione sua, quae alios calculos exprimit¹⁵⁷⁾, in concordiam redit. Sed negligamus adeo temporum recentium, rudis ascriptorum; res loquuntur ipsae. Etenim pertinet mihi quidem Temporum Emendationis liberum, eiusque solos pariter titulos, qui quidem ad priores CCL Olympiades pertinent: easdem ibi epochas investigatas reperies ut computantes, quae utiam in Olympiadum Descriptione agnitas memineris atque digestas. Quae animadvertitis et ipsa haud contemnendum documentum opinionis aius esse videris, quae surorum Olympiadum libri eundem dicimus cum illo, qui de Temporum surisil Emendatione.

Aliud graas observationum, quae in libello nostro representantur, singulari et ipsam abstruse conspiciam in describendis randilarum urbem duduriamque coloniarum temporibus versari diximus. Descendit autem ibi inde a superiori quoque artu ad inferiorem obviam deinceps sunt *αἰῶνες* Thae, Sybario (Thuriorum), Astori (Nirmodian), Crotonis, Iulianae, Cylleae, Messanae (quae prius Zancle), Abderorum, Selinuntis, Cyrenae, Massiliae, Camarum, Aeliae (quae ante Colonia), Buxenti, Amphipolis, Hestiaeae, Arduae, Iliracuae (quae prius Trachis vocati), Rhodi, Megalopolis, Maseae, Co, Cienidam, qui mox Philippi denotantur, Alexandriae, Thebarum, Ponticae insularum, Antigoniae, Arimii, Bruevriti, Brundisii, Philippopolis (quae ante Thaeae Philistidis), Bononiae, Carthaginae, Marci Narbonis, Cariniae, Caesaris (quae prius Stratonis Turris dicta), Noroniorum (quae ante Araxata), Adriaticarum, Antiochia, denique Aeliae Capitolinae (quae prius Hierosolyma)¹⁵⁸⁾. Aliqui haec urbes, quarum aliae quidam recens coaditae, alias restituerat, alias e pluribus pagis in unam civitatem collectas, alias denique colonis amplificatas, in libello nostro assignantur, praesque inquam ad notitiam suorum invenientem rufiori direndae sunt ad loc. Scaligerum, quippe haud raro ibi ut in Eusebio interpretando et in Emendanda Temporum ratione ad urbium primordia investiganda deductum¹⁵⁹⁾; quum praesidu cum huius

153) Ad Olymp. CCXXIII, 4. coll. not. 1574.

154) Lib. V, p. 487.

155) Ad Olymp. CCXX, 2. coll. not. 1580.

156) Lib. V, p. 488.

157) Ad Olymp. CCXXIII, 4. coll. not. 1596.

158) Olymp. XIV, 1. XV, 1. — XV, 1. coll. LXVII, 3. LXXXI, 4. LXXXII, 2. LXXXIII, 1. 2. LXXXIV, 1. 2. — XVII, 1. CXXIX, 1. — XVII, 2. — XXVI, 4. coll. CCXIII, 2. — XXVII, 1. — XXX, 1. — XXXI, 2. coll. XXII, 4. — XL, 1. — XLV, 1. coll. LVII, 1. LXXII, 4. LXXIII, 1. LXXIV, 1. — LXXVII, 2. — LXXXI, 1. LXXXV, 4. — LXXXVI, 4. — LXXXVII, 2. — LXXXVIII, 5. — XCII, 4. XCV, 4. — CII, 3. — CII, 4. — CII, 2. — CII, 1. — CII, 1. 2. — CXXI, 1. coll. CXX, 4. — CXXII, 1. — CXXIII, 2. — CXXIV, 4. — CXXV, 4. — CXXVI, 4. — CXXVII, 4. — CXXVIII, 4. — CXXIX, 4. — CXXX, 4. — CXXXI, 4. — CXXXII, 4. — CXXXIII, 4. — CXXXIV, 4. — CXXXV, 4. — CXXXVI, 4. — CXXXVII, 4. — CXXXVIII, 4. — CXXXIX, 4. — CXL, 1. — CXL, 2. — CXL, 3. — CXL, 4. — CXL, 5. — CXL, 6. — CXL, 7. — CXL, 8. — CXL, 9. — CXL, 10. — CXL, 11. — CXL, 12. — CXL, 13. — CXL, 14. — CXL, 15. — CXL, 16. — CXL, 17. — CXL, 18. — CXL, 19. — CXL, 20. — CXL, 21. — CXL, 22. — CXL, 23. — CXL, 24. — CXL, 25. — CXL, 26. — CXL, 27. — CXL, 28. — CXL, 29. — CXL, 30. — CXL, 31. — CXL, 32. — CXL, 33. — CXL, 34. — CXL, 35. — CXL, 36. — CXL, 37. — CXL, 38. — CXL, 39. — CXL, 40. — CXL, 41. — CXL, 42. — CXL, 43. — CXL, 44. — CXL, 45. — CXL, 46. — CXL, 47. — CXL, 48. — CXL, 49. — CXL, 50. — CXL, 51. — CXL, 52. — CXL, 53. — CXL, 54. — CXL, 55. — CXL, 56. — CXL, 57. — CXL, 58. — CXL, 59. — CXL, 60. — CXL, 61. — CXL, 62. — CXL, 63. — CXL, 64. — CXL, 65. — CXL, 66. — CXL, 67. — CXL, 68. — CXL, 69. — CXL, 70. — CXL, 71. — CXL, 72. — CXL, 73. — CXL, 74. — CXL, 75. — CXL, 76. — CXL, 77. — CXL, 78. — CXL, 79. — CXL, 80. — CXL, 81. — CXL, 82. — CXL, 83. — CXL, 84. — CXL, 85. — CXL, 86. — CXL, 87. — CXL, 88. — CXL, 89. — CXL, 90. — CXL, 91. — CXL, 92. — CXL, 93. — CXL, 94. — CXL, 95. — CXL, 96. — CXL, 97. — CXL, 98. — CXL, 99. — CXL, 100. — CXL, 101. — CXL, 102. — CXL, 103. — CXL, 104. — CXL, 105. — CXL, 106. — CXL, 107. — CXL, 108. — CXL, 109. — CXL, 110. — CXL, 111. — CXL, 112. — CXL, 113. — CXL, 114. — CXL, 115. — CXL, 116. — CXL, 117. — CXL, 118. — CXL, 119. — CXL, 120. — CXL, 121. — CXL, 122. — CXL, 123. — CXL, 124. — CXL, 125. — CXL, 126. — CXL, 127. — CXL, 128. — CXL, 129. — CXL, 130. — CXL, 131. — CXL, 132. — CXL, 133. — CXL, 134. — CXL, 135. — CXL, 136. — CXL, 137. — CXL, 138. — CXL, 139. — CXL, 140. — CXL, 141. — CXL, 142. — CXL, 143. — CXL, 144. — CXL, 145. — CXL, 146. — CXL, 147. — CXL, 148. — CXL, 149. — CXL, 150. — CXL, 151. — CXL, 152. — CXL, 153. — CXL, 154. — CXL, 155. — CXL, 156. — CXL, 157. — CXL, 158. — CXL, 159. — CXL, 160. — CXL, 161. — CXL, 162. — CXL, 163. — CXL, 164. — CXL, 165. — CXL, 166. — CXL, 167. — CXL, 168. — CXL, 169. — CXL, 170. — CXL, 171. — CXL, 172. — CXL, 173. — CXL, 174. — CXL, 175. — CXL, 176. — CXL, 177. — CXL, 178. — CXL, 179. — CXL, 180. — CXL, 181. — CXL, 182. — CXL, 183. — CXL, 184. — CXL, 185. — CXL, 186. — CXL, 187. — CXL, 188. — CXL, 189. — CXL, 190. — CXL, 191. — CXL, 192. — CXL, 193. — CXL, 194. — CXL, 195. — CXL, 196. — CXL, 197. — CXL, 198. — CXL, 199. — CXL, 200. — CXL, 201. — CXL, 202. — CXL, 203. — CXL, 204. — CXL, 205. — CXL, 206. — CXL, 207. — CXL, 208. — CXL, 209. — CXL, 210. — CXL, 211. — CXL, 212. — CXL, 213. — CXL, 214. — CXL, 215. — CXL, 216. — CXL, 217. — CXL, 218. — CXL, 219. — CXL, 220. — CXL, 221. — CXL, 222. — CXL, 223. — CXL, 224. — CXL, 225. — CXL, 226. — CXL, 227. — CXL, 228. — CXL, 229. — CXL, 230. — CXL, 231. — CXL, 232. — CXL, 233. — CXL, 234. — CXL, 235. — CXL, 236. — CXL, 237. — CXL, 238. — CXL, 239. — CXL, 240. — CXL, 241. — CXL, 242. — CXL, 243. — CXL, 244. — CXL, 245. — CXL, 246. — CXL, 247. — CXL, 248. — CXL, 249. — CXL, 250. — CXL, 251. — CXL, 252. — CXL, 253. — CXL, 254. — CXL, 255. — CXL, 256. — CXL, 257. — CXL, 258. — CXL, 259. — CXL, 260. — CXL, 261. — CXL, 262. — CXL, 263. — CXL, 264. — CXL, 265. — CXL, 266. — CXL, 267. — CXL, 268. — CXL, 269. — CXL, 270. — CXL, 271. — CXL, 272. — CXL, 273. — CXL, 274. — CXL, 275. — CXL, 276. — CXL, 277. — CXL, 278. — CXL, 279. — CXL, 280. — CXL, 281. — CXL, 282. — CXL, 283. — CXL, 284. — CXL, 285. — CXL, 286. — CXL, 287. — CXL, 288. — CXL, 289. — CXL, 290. — CXL, 291. — CXL, 292. — CXL, 293. — CXL, 294. — CXL, 295. — CXL, 296. — CXL, 297. — CXL, 298. — CXL, 299. — CXL, 300. — CXL, 301. — CXL, 302. — CXL, 303. — CXL, 304. — CXL, 305. — CXL, 306. — CXL, 307. — CXL, 308. — CXL, 309. — CXL, 310. — CXL, 311. — CXL, 312. — CXL, 313. — CXL, 314. — CXL, 315. — CXL, 316. — CXL, 317. — CXL, 318. — CXL, 319. — CXL, 320. — CXL, 321. — CXL, 322. — CXL, 323. — CXL, 324. — CXL, 325. — CXL, 326. — CXL, 327. — CXL, 328. — CXL, 329. — CXL, 330. — CXL, 331. — CXL, 332. — CXL, 333. — CXL, 334. — CXL, 335. — CXL, 336. — CXL, 337. — CXL, 338. — CXL, 339. — CXL, 340. — CXL, 341. — CXL, 342. — CXL, 343. — CXL, 344. — CXL, 345. — CXL, 346. — CXL, 347. — CXL, 348. — CXL, 349. — CXL, 350. — CXL, 351. — CXL, 352. — CXL, 353. — CXL, 354. — CXL, 355. — CXL, 356. — CXL, 357. — CXL, 358. — CXL, 359. — CXL, 360. — CXL, 361. — CXL, 362. — CXL, 363. — CXL, 364. — CXL, 365. — CXL, 366. — CXL, 367. — CXL, 368. — CXL, 369. — CXL, 370. — CXL, 371. — CXL, 372. — CXL, 373. — CXL, 374. — CXL, 375. — CXL, 376. — CXL, 377. — CXL, 378. — CXL, 379. — CXL, 380. — CXL, 381. — CXL, 382. — CXL, 383. — CXL, 384. — CXL, 385. — CXL, 386. — CXL, 387. — CXL, 388. — CXL, 389. — CXL, 390. — CXL, 391. — CXL, 392. — CXL, 393. — CXL, 394. — CXL, 395. — CXL, 396. — CXL, 397. — CXL, 398. — CXL, 399. — CXL, 400. — CXL, 401. — CXL, 402. — CXL, 403. — CXL, 404. — CXL, 405. — CXL, 406. — CXL, 407. — CXL, 408. — CXL, 409. — CXL, 410. — CXL, 411. — CXL, 412. — CXL, 413. — CXL, 414. — CXL, 415. — CXL, 416. — CXL, 417. — CXL, 418. — CXL, 419. — CXL, 420. — CXL, 421. — CXL, 422. — CXL, 423. — CXL, 424. — CXL, 425. — CXL, 426. — CXL, 427. — CXL, 428. — CXL, 429. — CXL, 430. — CXL, 431. — CXL, 432. — CXL, 433. — CXL, 434. — CXL, 435. — CXL, 436. — CXL, 437. — CXL, 438. — CXL, 439. — CXL, 440. — CXL, 441. — CXL, 442. — CXL, 443. — CXL, 444. — CXL, 445. — CXL, 446. — CXL, 447. — CXL, 448. — CXL, 449. — CXL, 450. — CXL, 451. — CXL, 452. — CXL, 453. — CXL, 454. — CXL, 455. — CXL, 456. — CXL, 457. — CXL, 458. — CXL, 459. — CXL, 460. — CXL, 461. — CXL, 462. — CXL, 463. — CXL, 464. — CXL, 465. — CXL, 466. — CXL, 467. — CXL, 468. — CXL, 469. — CXL, 470. — CXL, 471. — CXL, 472. — CXL, 473. — CXL, 474. — CXL, 475. — CXL, 476. — CXL, 477. — CXL, 478. — CXL, 479. — CXL, 480. — CXL, 481. — CXL, 482. — CXL, 483. — CXL, 484. — CXL, 485. — CXL, 486. — CXL, 487. — CXL, 488. — CXL, 489. — CXL, 490. — CXL, 491. — CXL, 492. — CXL, 493. — CXL, 494. — CXL, 495. — CXL, 496. — CXL, 497. — CXL, 498. — CXL, 499. — CXL, 500. — CXL, 501. — CXL, 502. — CXL, 503. — CXL, 504. — CXL, 505. — CXL, 506. — CXL, 507. — CXL, 508. — CXL, 509. — CXL, 510. — CXL, 511. — CXL, 512. — CXL, 513. — CXL, 514. — CXL, 515. — CXL, 516. — CXL, 517. — CXL, 518. — CXL, 519. — CXL, 520. — CXL, 521. — CXL, 522. — CXL, 523. — CXL, 524. — CXL, 525. — CXL, 526. — CXL, 527. — CXL, 528. — CXL, 529. — CXL, 530. — CXL, 531. — CXL, 532. — CXL, 533. — CXL, 534. — CXL, 535. — CXL, 536. — CXL, 537. — CXL, 538. — CXL, 539. — CXL, 540. — CXL, 541. — CXL, 542. — CXL, 543. — CXL, 544. — CXL, 545. — CXL, 546. — CXL, 547. — CXL, 548. — CXL, 549. — CXL, 550. — CXL, 551. — CXL, 552. — CXL, 553. — CXL, 554. — CXL, 555. — CXL, 556. — CXL, 557. — CXL, 558. — CXL, 559. — CXL, 560. — CXL, 561. — CXL, 562. — CXL, 563. — CXL, 564. — CXL, 565. — CXL, 566. — CXL, 567. — CXL, 568. — CXL, 569. — CXL, 570. — CXL, 571. — CXL, 572. — CXL, 573. — CXL, 574. — CXL, 575. — CXL, 576. — CXL, 577. — CXL, 578. — CXL, 579. — CXL, 580. — CXL, 581. — CXL, 582. — CXL, 583. — CXL, 584. — CXL, 585. — CXL, 586. — CXL, 587. — CXL, 588. — CXL, 589. — CXL, 590. — CXL, 591. — CXL, 592. — CXL, 593. — CXL, 594. — CXL, 595. — CXL, 596. — CXL, 597. — CXL, 598. — CXL, 599. — CXL, 600. — CXL, 601. — CXL, 602. — CXL, 603. — CXL, 604. — CXL, 605. — CXL, 606. — CXL, 607. — CXL, 608. — CXL, 609. — CXL, 610. — CXL, 611. — CXL, 612. — CXL, 613. — CXL, 614. — CXL, 615. — CXL, 616. — CXL, 617. — CXL, 618. — CXL, 619. — CXL, 620. — CXL, 621. — CXL, 622. — CXL, 623. — CXL, 624. — CXL, 625. — CXL, 626. — CXL, 627. — CXL, 628. — CXL, 629. — CXL, 630. — CXL, 631. — CXL, 632. — CXL, 633. — CXL, 634. — CXL, 635. — CXL, 636. — CXL, 637. — CXL, 638. — CXL, 639. — CXL, 640. — CXL, 641. — CXL, 642. — CXL, 643. — CXL, 644. — CXL, 645. — CXL, 646. — CXL, 647. — CXL, 648. — CXL, 649. — CXL, 650. — CXL, 651. — CXL, 652. — CXL, 653. — CXL, 654. — CXL, 655. — CXL, 656. — CXL, 657. — CXL, 658. — CXL, 659. — CXL, 660. — CXL, 661. — CXL, 662. — CXL, 663. — CXL, 664. — CXL, 665. — CXL, 666. — CXL, 667. — CXL, 668. — CXL, 669. — CXL, 670. — CXL, 671. — CXL, 672. — CXL, 673. — CXL, 674. — CXL, 675. — CXL, 676. — CXL, 677. — CXL, 678. — CXL, 679. — CXL, 680. — CXL, 681. — CXL, 682. — CXL, 683. — CXL, 684. — CXL, 685. — CXL, 686. — CXL, 687. — CXL, 688. — CXL, 689. — CXL, 690. — CXL, 691. — CXL, 692. — CXL, 693. — CXL, 694. — CXL, 695. — CXL, 696. — CXL, 697. — CXL, 698. — CXL, 699. — CXL, 700. — CXL, 701. — CXL, 702. — CXL, 703. — CXL, 704. — CXL, 705. — CXL, 706. — CXL, 707. — CXL, 708. — CXL, 709. — CXL, 710. — CXL, 711. — CXL, 712. — CXL, 713. — CXL, 714. — CXL, 715. — CXL, 716. — CXL, 717. — CXL, 718. — CXL, 719. — CXL, 720. — CXL, 721. — CXL, 722. — CXL, 723. — CXL, 724. — CXL, 725. — CXL, 726. — CXL, 727. — CXL, 728. — CXL, 729. — CXL, 730. — CXL, 731. — CXL, 732. — CXL, 733. — CXL, 734. — CXL, 735. — CXL, 736. — CXL, 737. — CXL, 738. — CXL, 739. — CXL, 740. — CXL, 741. — CXL, 742. — CXL, 743. — CXL, 744. — CXL, 745. — CXL, 746. — CXL, 747. — CXL, 748. — CXL, 749. — CXL, 750. — CXL, 751. — CXL, 752. — CXL, 753. — CXL, 754. — CXL, 755. — CXL, 756. — CXL, 757. — CXL, 758. — CXL, 759. — CXL, 760. — CXL, 761. — CXL, 762. — CXL, 763. — CXL, 764. — CXL, 765. — CXL, 766. — CXL, 767. — CXL, 768. — CXL, 769. — CXL, 770. — CXL, 771. — CXL, 772. — CXL, 773. — CXL, 774. — CXL, 775. — CXL, 776. — CXL, 777. — CXL, 778. — CXL, 779. — CXL, 780. — CXL, 781. — CXL, 782. — CXL, 783. — CXL, 784. — CXL, 785. — CXL, 786. — CXL, 787. — CXL, 788. — CXL, 789. — CXL, 790. — CXL, 791. — CXL, 792. — CXL, 793. — CXL, 794. — CXL, 795. — CXL, 796. — CXL, 797. — CXL, 798. — CXL, 799. — CXL, 800. — CXL, 801. — CXL, 802. — CXL, 803. — CXL, 804. — CXL, 805. — CXL, 806. — CXL, 807. — CXL, 808. — CXL, 809. — CXL, 810. — CXL, 811. — CXL, 812. — CXL, 813. — CXL, 814. — CXL, 815. — CXL, 816. — CXL, 817. — CXL, 818. — CXL, 819. — CXL, 820. — CXL, 821. — CXL, 822. — CXL, 823. — CXL, 824. — CXL, 825. — CXL, 826. — CXL, 827. — CXL, 828. — CXL, 829. — CXL, 830. — CXL, 831. — CXL, 832. — CXL, 833. — CXL, 834. — CXL, 835. — CXL, 836. — CXL, 837. — CXL, 838. — CXL, 839. — CXL, 840. — CXL, 841. — CXL, 842. — CXL, 843. — CXL, 844. — CXL, 845. — CXL, 846. — CXL, 847. — CXL, 848. — CXL, 849. — CXL, 850. — CXL, 851. — CXL, 852. — CXL, 853. — CXL, 854. — CXL, 855. — CXL, 856. — CXL, 857. — CXL, 858. — CXL, 859. — CXL, 860. — CXL, 861. — CXL, 862. — CXL, 863. — CXL, 864. — CXL, 865. — CXL, 866. — CXL, 867. — CXL, 868. — CXL, 869. — CXL, 870. — CXL, 871. — CXL, 872. — CXL, 873. — CXL, 874. — CXL, 875. — CXL, 876. — CXL, 877. — CXL, 878. — CXL, 879. — CXL, 880. — CXL, 881. — CXL, 882. — CXL, 883. — CXL, 884. — CXL, 885. — CXL, 886. — CXL, 887. — CXL, 888. — CXL, 889. — CXL, 890. — CXL, 891. — CXL, 892. — CXL, 893. — CXL, 894. — CXL, 895. — CXL, 896. — CXL, 897. — CXL, 898. — CXL, 899. — CXL, 900. — CXL, 901. — CXL, 902. — CXL, 903. — CXL, 904. — CXL, 905. — CXL, 906. — CXL, 907. — CXL, 908. — CXL, 909. — CXL, 910. — CXL, 911. — CXL, 912. — CXL, 913. — CXL, 914. — CXL, 915. — CXL, 916. — CXL, 917. — CXL, 918. — CXL, 919. — CXL, 920. — CXL, 921. — CXL, 922. — CXL, 923. — CXL, 924. — CXL, 925. — CXL, 926. — CXL, 927. — CXL, 928. — CXL, 929. — CXL, 930. — CXL, 931. — CXL, 932. — CXL, 933. — CXL, 934. — CXL, 935. — CXL, 936. — CXL, 937. — CXL, 938. — CXL, 939. — CXL, 940. — CXL, 941. — CXL, 942. — CXL, 943. — CXL, 944. — CXL, 945. — CXL, 946. — CXL, 947. — CXL, 948. — CXL, 949. — CXL, 950. — CXL, 951. — CXL, 952. — CXL, 953. — CXL, 954. — CXL, 955. — CXL, 956. — CXL, 957. — CXL, 958. — CXL, 959. — CXL, 960. — CXL, 961. — CXL, 962. — CXL, 963. — CXL, 964. — CXL, 965. — CXL, 966. — CXL, 967. — CXL, 968. — CXL, 969. — CXL, 970. — CXL, 971. — CXL, 972. — CXL, 973. — CXL, 974. — CXL, 975. — CXL, 976. — CXL, 977. — CXL, 978. — CXL, 979. — CXL, 980. — CXL, 981. — CXL, 982. — CXL, 983. — CXL, 984. — CXL, 985. — CXL, 986. — CXL, 987. — CXL, 988. — CXL, 989. — CXL, 990. — CXL, 991. — CXL, 992. — CXL, 993. — CXL, 994. — CXL, 995. — CXL, 996. — CXL, 997. — CXL, 998. — CXL, 999. — CXL, 1000. — CXL, 1001. — CXL, 1002. — CXL, 1003. — CXL, 1004. — CXL, 1005. — CXL, 1006. — CXL, 1007. — CXL, 1008. — CXL, 1009. — CXL, 1010. — CXL, 1011. — CXL, 1012. — CXL, 1013. — CXL, 1014. — CXL, 1015. — CXL, 1016. — CXL, 1017. — CXL, 1018. — CXL, 1019. — CXL, 1020. — CXL, 1021. — CXL, 1022. — CXL, 1023. — CXL, 1024. — CXL, 1025. — CXL, 1026. — CXL, 1027. — CXL, 1028. — CXL, 1029. — CXL, 1030. — CXL, 1031. — CXL, 1032. — CXL, 1033. — CXL, 1034. — CXL, 1035. — CXL, 1036. — CXL, 1037. — CXL, 1038. — CXL, 1039. — CXL, 1040. — CXL, 1041. — CXL, 1042. — CXL, 1043. — CXL, 1044. — CXL, 1045. — CXL, 1046. — CXL, 1047. — CXL, 1048. — CXL, 1049. — CXL, 1050. — CXL, 1051. — CXL, 1052. — CXL, 1053. — CXL, 1054. — CXL, 1055. — CXL, 1056. — CXL, 1057. — CXL, 1058. — CXL, 1059. — CXL, 1060. — CXL, 1061. — CXL, 1062. — CXL, 1063. — CXL, 1064. — CXL, 1065. — CXL, 1066. — CXL, 1067. — CXL, 1068. — CXL, 1069. — CXL, 1070. — CXL, 1071. — CXL, 1072. — CXL, 1073. — CXL, 1074. — CXL, 1075. — CXL, 1076. — CXL, 1077. — CXL, 1078. — CXL, 1079. — CXL, 1080. — CXL, 1081. — CXL, 1082. — CXL, 1083. — CXL, 1084. — CXL, 1085. — CXL, 1086. — CXL, 1087. — CXL, 1088. — CXL, 1089. — CXL, 1090. — CXL, 1091. — CXL, 1092. — CXL, 1093. — CXL, 1094. — CXL, 1095. — CXL, 1096. — CXL, 1097. — CXL, 1098. — CXL, 1099. — CXL, 1100. — CXL, 1101. — CXL, 1102. — CXL, 1103. — CXL, 1104. — CXL, 1105. — CXL, 1106. — CXL, 1107. — CXL, 1108. — CXL, 1109. — CXL, 1110. — CXL, 1111. — CXL, 1112. — CXL, 1113. — CXL, 1114. — CXL, 1115. — CXL, 1116. — CXL, 1117. — CXL, 1118. — CXL, 1119. — CXL, 1120. — CXL, 1121. — CXL, 1122. — CXL, 1123. — CXL, 1124. — CXL, 1125. — CXL, 1126. — CXL, 1127. — CXL, 1128. — CXL, 1129. — CXL, 1130. — CXL, 1131. — CXL, 1132. — CXL, 1133. — CXL, 1134. — CXL, 1135. — CXL, 1136. — CXL, 1137. — CXL, 1138. — CXL, 1139. — CXL, 1140. — CXL, 1141. — CXL, 1142. — CXL, 1143. — CXL, 1144. — CXL, 1145. — CXL, 1146. — CXL, 1147. — CXL, 1148. — CXL, 1149. — CXL, 1150. — CXL, 1151. — CXL, 1152. — CXL, 1153. — CXL, 1154. — CXL, 1155. — CXL, 1156. — CXL, 1157. — CXL, 1158. — CXL, 1159. — CXL, 1160. — CXL, 1161. — CXL, 1162. — CXL, 1163. — CXL, 1164. — CXL, 1165. — CXL, 1166. — CXL, 1167. — CXL, 1168. — CXL, 1169. —

quoque historiae partem tam frugiferum studium consecrari, eius proventus consentaneum est etiam Olympiadem solum contemisso.

In historia litteraria vlam sequimur ubi ea, quae modo amplexi sumus, paululum diversam. Neque enim tam lu res ipsae, quàm digestis litterarum antiquarum memoriis illustravi Olympiadem Aetior, quam in tempora rebus scriptis, inquirere placet. Temporum igitur notatio, qualem in hoc genere offert Recensus, num a Scaligero profecta esse quesi, disputabimus. Vela autem huius quoque disputationis, scilicet ne nimis longa fiat, ita contrahamus, ut eos dualexat res examinemus, in quibus consiliendis chronologia, quem dicunt, mathematicae imprimis vel astronomica versatur. Cuiusmodi sunt cycli illi, ad deficiendum glabrum coelestem in praeae sedes suas reditus ab antiquis anni descriptoribus compilati, aerae deinde, quae proprio nomine appellatur, unde veteres populi deducebant tempora, denique primarius ille cyclus simul et aerae erendi instrumentum, atrinagae sideris deliquit. In hoc igitur triplici rerum genere quon Olympiadem interculis cum chronologicis Scaligeri disquisitionibus intercedit ratio? Consequenter altera sibi ea refringunt? Huius vero quaestioni ratione quatuor sententiae nostrae aut addi ponderis aut demul quest, status ab initio patet, praesertim cum res, quae dicimus, plerumque tales sint, ut nisi mathematicae et astronomiae auxilio, quippe non omnibus concessa, neque ab omnibus eodem eventu adhibito, inveniri non possint: de quibus proinde si qui fateri duos libros consorsus apparuerit, is tantum abest, ut fortunae lodebri ingratitudinis, ut veritatis habendum esse viudex videatur. Egregie igitur causam Scaligerum laudat observatio est, utrum in hoc loco Olympiadem Recensus tantum non ad amissim respondere aliunde notis Scaligeri calculis. Sed videmus singula. Periodi notione Metons et Callippi sive Callippi (utrumque enim reperit). Eorum prior Appendo Archonem heliotropium in camille Althamarum dicasse, et ob eiusdem anno exente Enneadecateridis, hoc est periodi ducentis triginta quinque complectentis azygias, quibus peractis iunum ad Mem panielum solis redire arbitrabatur, exordium derivasse refertur, Olymp. LXXXVI, 4. Metonica autem periodus illa ut quam perum cognita fuerit autu Scaligerum et ipsi quid polistimui debet Scaligero, notissimum est¹⁷⁰). Itaque eos tantummodo locos ex Temporum Emendatione hoc transcribamus, qui illustrando Olympiadem Recensui praecipue inserviat. „Videatur, inquit¹⁷¹), non solum a solstitii caput Enneadecateridis esse derivasse, sed etiam ab eo tempore, quo Heliotropium suum dicavit.“ Et paulo post: „De tempore, hoc est anno observi a Metone solstitii, item de tempore et epocha ipsius solstitii, habemus plene apud Ptolemaeum, libru III. quo

MCCCLXXII, de Sallustia re Ital., de Cyrene p. 836. a. MCCCLXXXVI, de Naxos p. 568. a. MCLCCXXII, de Cnossus ibid. a. MCGCCXIV, de Antea (Catanis) p. 28. a. n. MCLXXXIII, de Hannibal (Trahien) p. 108. a. n. MDCXCVI, de Vna et in Peloponneso transita p. 88. a. n. MCCCLXXX, de Philippis p. 232. a. n. MDCCLXII, de 2 hebri Bonorum p. 128. a. n. MCLXXXIII, de Alexandria p. 328. a. n. MCLXXXVII, de Carthagine fatis p. 568. a. n. DCLIV, p. 65. a. n. MCLXXII, p. 145. a. n. MDCCLXXI soli. Proleg. II. Essai. Temp. p. XXXVIII, de Mante Naxos p. 148. a. n. MDCXCVI, de Cyrene (Trahien) p. 108. a. n. MMII, de Antea p. 28. a. n. MCLXXV, de Antea Capillia p. 212. a. n. MCLXXII, p. 212. a. n. MCLXXII, de Merce tamen Naxos, quoniamdam etiam in ceteris Bonorum celebrat, quoniam primis digesti Recensui notae, necnon quoniam secuti Scaliger, videlicet et a Lilio et Velleio, qui in fere decembris iunum verum tunc sunt, constant dederunt. Solam excipit Carthagini et Colistham, in quibus solstitia alio quidam, ut fide non magis digna aetate est sententia. Praeterea in Antea, in Pontis iustitia, in Isteramae ante Blandeo aut petrore. Vid. not. 488. 1021. 1024. Sed de Antea, Bonavento, Blandito, Bonavento, Bonavento singulare anni calculi sunt, quae ita recentis relictos. Quae corrupta sunt: tibi V. S. ad eam rem, ut adit ad recta line declinata erroribus impunita esse videtur, magis tamen exorta fuerunt Viri Eudistatili Philippi Clavio, qui quatuordecim libentis in Anonymo ita, quae sunt notata. Vid. not. 1092. 1093. 1094.

170) Eiusd. Temp. II. p. 75.

171) pag. 75 seq.

sit diserto solstitium a Melone et Eucleomone observatum anno Nabonassar 316, Phaenomena XXI, mens. Tempus congruit XXVII Iulii, cyclo Lunae VII, cyclo Solis XXVI, feria prima, anno quarto Olympiadis 86 desuante, praefecto Athenis Apseuda, T. Verginio, Proculo Geginio Maceone Cons., qui orbi tertius annus periodi Aiticae. Scythophaion III. Iulii. Ergo Neomenia Ilecatombaeonic Melonici ἀναποσηνισμός τῆς 1ῆς ἡμέρας¹⁷²). Diodorus libro duodecimo: ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις Μίτων — ἡμέρας τῶν ἀναποσηνισμῶν ἐναποσηνισμῶν, τῶν ἀρχῶν ποσηνισμῶν ἀπὸ μῆνης ἐν Ἀθήναις ἀναποσηνισμῶν ἐπισημαίνοντες. Praeterea Θαρρηλάτος πλείους γυθισμῶν observatum solstitium a Metone.¹⁷³ Quae eadem fere etiam duobus aliis locis repetit¹⁷⁴). Intelligis igitur Olympiadum Descriptori cum Temporum Emendatione accuratissime convenire. Hunc tamen concentum non ita ille faciendum esse fortassis dices propieres, quod de anno primo periodi Melonicae ab diserto solis sique inter se congrua Ptolemaei et Diodori testimonia vix ulla deus discrepant. Video igitur res proferendas esse eiusmodi, de quibus aut la diversas partes disputari possit uti in singularem adeo sententiam ipse abierit Scaliger. Proinde ordo ille gradus annorum sex et septuaginta (ἑξαεπτάδεκαεταρτάτης), quo absoluto de scrupulis lunae cum rationibus solis nihil reliquum fere potuit Callippus a. Huius enim epochae cycli cum nisi motheses opo elici non possit, maximo, opinos, la nostra argumentatione momento aestimanda est. Assignata autem ea reperitur in Olympiadum Recensu Olymp. CXII, 2: Ἐνταῦθα αἱ Καλίσσης Κυκλῶν ποσὶς ἔργοντι. Aliqui eodem anno eadem etiam la Emendatione Temporum fixa est. Ibi enim haec leguntur¹⁷⁵): „Haec . . . nobilis periodus Callippae, dierum 27759, mensium Tetractericorum 921, dierum 129, syzygiarum autem Lunarium 940. Tetractericorum quidem appellationibus Macedonum Olympicis, syzygiarum autem appellationibus pryanterum Atticarum . . . Annus 4384 periodi Callippae est primus periodi pryaniae Callippae, annu Nabonassar 418, Pharamuthi 17 [i. e. Olymp. CXII, 2.]“ Rursum igitur concordant utriusque libri calculi. Est autem haec quidem concordia quam maxime urgenda ideo, quod primus periodus Callippae annus a vniuersis scriptoribus non praeditur diserto, sed erandus demum subdacta ratione est e vniuersis, quae perinde ita applicatae sunt, observationibus lunae, a Ptolemaeo consignatis, itaque ipsis secundum vulgarem astrologi illius lectum inter se discrepantibus, neque ab uno omnibus exordio computatis. Ex his epocham cycli Callippici ad Olymp. CXII, 2. cum alius generis observatio¹⁷⁶), tam denique illud deducere videtur, quod anno secundae periodus Callippae quinquagesimo quinto contigisse traditur¹⁷⁷), cuius tempus 34 m. Martii a. Chr. 200. Olymp. CXLIV, 4., proinde et, suis centum et triginta rotas numeratis, cum, quem diximus, annum deprehendas. Atque hunc ipsam defectionem si in epocha cycli Callippici inventenda de-

172) Scaliger igitur vobis Diodori: — τῶν ἀρχῶν ποσηνισμῶν ἀπὸ μῆνης ἀναποσηνισμῶν ἐπισημαίνοντες ita accepit, quae diei XIII. m. Scythophaion (a ptolei abierit ante fereos computatis) cum die 1. Ilecatombaeonic Martii contradicenda esset. In quo irritis iambibus. Contraferendus vobis potius est annus de eleuterio a Metone solstitii Olymp. LXXXVI, 4., hoc est cum XXVII. m. Iulii a. a. Chr. 492., unde Callippodatum tuum extraxit ut Mito. Hecatombaeonic autem Metone cepit praeterea ut videtur, quod secundum tabulas reuerentium antroponicae illorum a. XV. M. Iulii Iulii tal 4. il. m. Hecatombaeonic reuerentium Attis sub hunc solis occasum contigit. Ille igitur die rei potius de proximo leuote figende est epocha cycli Metone. Vid. Led. Iohs. Ezechund. Chronol. mathem. et techn. Berol. n. 1825. S. T. 1. p. 325 seqq. coll. ut. ante. 454.

173) Lib. V. p. 409 seq. Casos. Iatog. III. p. 298.

174) Emend. Temp. V. p. 423.

175) Scherl cum dicitur, quod ab Hipparcho ann. 52. periodus Callippae tertius factus reditur la Olymp. 20002. ed. Halma Paris. 1812. 4. Lib. V. esp. 3. p. 295. Sed ibi pro 27 legendum est 20. Vid. Meier. Ezechund. I. p. 345 etr.

176) Ibid. lib. IV. esp. 10. p. 280.

sium, quia licet ad diem edeo progredi concessum. Diem inquam, non quos ipsi iam notatos valere reliquerant, sed quos primus Scaliger in Cosmographia Isagoge adhibito calculo astronomico computavit, et secundum eum Atticum populeum eum definiit, quoque illi Scaligeri computo ad omnes congreos iterum offert Olympiudum Reconsensus. Cuiusmodi quidem sunt proclara illa et prout singulorum ludae duo duntaxat deliquit, solus alterum, alterum lunae: verum quis non videt, hic vel unum exemplum instar esse sexcentiorum? Olymp. LXXXVIII, 4. in Descriptio nostra lunae defectionis Βοηδρομιώνος πέμπτη ἰασηρίου. Eius eulem eclipsas ubi annum et mensem apud Euristorem Comic¹⁹¹) notatos repperi, diem tamen nusquam vidi significatum. Diu quaesivi, sed frustra: deus intellexi, Scaligerum sibi ipsum plaudere. „Anno quoque,” inquit¹⁹²), „VII belli Peloponnesiaci [h. e. Olymp. LXXXVIII, 4.] Laus delicti Boedromione, IX. Octobris.” Sic ipse diem, quo sciderit defectio, tibi definiit. Sed d. IX. m. Octobris Olymp. LXXXVIII, 4. respondetne πέμπτη Βοηδρομιώνος ἰασηρίου? Sane respondet, respondet certe e perversa periodi Atticae e Scaligero excoagitate ratione¹⁹³). Nimirum Olymp. LXXXVIII, 4. siue anni Caracii 352, obiectis 76, quoties fieri potest, est annus 48. periodi Olympicae quibus. De quibus si, e perpetua methode, deducamus anni 38¹⁹⁴), reliquitor annus X. periodi Atticae. Iam vero evoleto neomeziorum Olympicarum et Atticarum Tabula¹⁹⁵), e regione sanctorum X. in ares Boedromiae occurrit nomen Boedromiouis in V. Octobris. Ergo IX. Octobris fuit πέμπτη Βοηδρομιώνος ἰασηρίου. Alque sic eodem IX. Octobris insitit in anno Attico Scaliger alio loco¹⁹⁶) circumscripti ipse, nisi quod dii civili Attico etiam tempus praeterea Metocheos addit: „Ritus,” loquens, „anno VII. belli Peloponnesiaci Laus delicti Octobris IX. Βοηδρομιώνος πέμπτη ἰασηρίου, πέμπτη καὶ δέκα π. αὐτονοίας¹⁹⁷), Epactis tam sequenti, quam sequenti XXVIII, quae est e regione XXV. Septembris.” Eodem modo etiam aliorum defectionem astruimus collis. Teste Thucydide¹⁹⁸), anno belli Peloponnesiaci octavo, hoc est Olymp. LXXXVIII, 4., τοῦ . . . Σίφους εὐδὲς τοῦ . . . ἡλίου ἐκείνης ἐν ἑνὶ τοῦ νοσηρίου. Νοσηρίου hic dicit Thucydides, quam alius¹⁹⁹) accuratius νοσηρίου κατὰ δολιχὴν appellat, quibus verbis prout conveniunt nostrae ritual ipsam lunae cum sole collum, non, quae vulgus apud Graecos

191) Eurist. Temp. V. p. 465, Olymp. CCKXV, 4. cum V. p. 488 seq. At Olymp. CCKXVIII, 1. aut, ut Reconsensus habet, laus delictum, sed hanc aequalitatem e Proleptica profert Koenig, Temp. V. p. 429. — Itaque in [sic] laus defectionis, in Descriptioe nostra obvia, ites aut, quae in caeteris Scaligeri opusculis tantum non potuit, anno Olymp. CCLV, 1. obiectis CXLV, 5., bellum CXLIV, 1. augustinum. Caeterum ecce tota loca appellatque sua temporaria hic. Ol. XVI, 1. coll. Euseb. Temp. V. p. 305 [Verba supra metocheos p. XVIII] et C. ann. Aug. III. p. 345, Olymp. XLVIII, 4. coll. Euseb. Temp. V. p. 309 et Anecd. ad Euseb. p. 89 h. e. MCCCXXX, Olymp. LXXXVIII, 4. coll. Euseb. Temp. II. p. 63 et Canon. Isag. III. p. 242. [vid. infra p. XXV]. Ol. XCIV, 1. coll. Euseb. Temp. V. p. 411, Olymp. CXLVII, 2. coll. II. p. 185, V. p. 407, Olymp. CCLV, 1. coll. V. p. 460, Olymp. CCLX, 3. coll. V. p. 468.

192) Ad Nubis, a. 584, ed. Paris, a. 1642. 4.

193) Canon. Isag. III. p. 236.

194) De Euseb. Temp. I. p. 40: „Periodus Atticae fugit antiquior Olympicae aetate 38, quia aut duo 195). Itaque [sic] et Attica cum Olympica epacta, non temporis quod ad methodum Atticae fugit [sic] temporis, Olympicae posterioris, et annus prius Tetrastichus Atticae et tertius Olympicae.” Cf. Canon. Isag. I. p. 64.

196) Vid. Euseb. Temp. I. p. 44 seq. coll. Canon. Isag. III. p. 236 text. Adde loco eam positionem auctoritatis indicat.

197) Canon. Isag. I. p. 60.

198) Ibid. II. p. 242.

199) Nomen Βοηδρομιώνος. Sed fuit potius Πιαισιώνος μεταποσειδωνίος secundum Hilarum.

195) Lib. IV. cap. 52.

196) II. 28.

gula confectis²¹¹⁾, quidquid ad illustrandam Olympicorum certaminum memoriam pertinet, diligenter collegisse dicendus sit. Pythiorum, Nemeorum, Isthmarum rursus in Olympiadem libro mestro fit, quippe quorum et claritas, quam Olympicorum, minor fuerit, et hieronice, paucis somnibus accipitis, interierit amica. Exolatur quidem, quando quique ludorum illarum aut instituti sint aut cessant²¹²⁾, victorumque ovus et alter, eorum maxime, qui Pythias palmam reportarent, tradentibus Findari Scholiastis, afficiat²¹³⁾: nihil tamen huius loco laesi magnopere, quod argumentationi non ac produsse principis possit. Haec illa quidem, sicut etiam cetera, sequenti scito indicata, gymnica certamina mittamus. Neo de musicis aut poetis habeo, quod hoc loco dicam. Unum illud haud abs re fuerit monuisse, accuratum, quem exhibet Olympiadum liber, certaminum scenicarum indicem a verissima fluxione genti Græciæ ostendisse, quem Scaliger recte intellexerat commissionem præmiorumque et poetarum et illicebis facilitatem allicere actionem ac litterarum assuetum esse iustitia. — Neo vis tanta nec ratio aequa sublimis huius ludorum Romanorum, quorum in arenam non optimus quisque liberi populi, sed servi plerumque, ab optimis aurne popularis cupidus conducti, plebeculae delectandas causa, descendebant. Afferit autem auctor noster Græciæ rebus res Romanæ canum-gens hinc Romanorum ludos, sæculares alteros, aliter Capitolienses. Utique paulo diluvis immoraturum est. Ludos Capitolienses, Græci et Καπιτωλίου et Καπιτωλίας vocat²¹⁴⁾, eorum et quattuordecim annis post pugnam Actiensem instituisse Domitianum, auctore veteri Clemens Alexandri²¹⁵⁾ chronologo, tradit Descriptio Olymp. CCXVI, 2: *Ἀγῶνας τῶν ἀγῶν Καπιτωλίων ἰσχυρότερον αὐτῶν ἦσαν ὡς τὰς τῆς ἀπὸ Λατίας νύκτας*. Idem eodem teste persequitur Scaliger Emend. Temp. V. p. 481. D. seq., ubi simul chronologum illum suo suo minus prodicem arguit, quandoquidem ab anno primo Augustorum Actico ad primum ægonem anni sint absoluti decem *νεοκτιστικῶν, non δεκαετηνέων*²¹⁶⁾. Celebrabatur ægon, quemadmodum in Elide Jovi Olympio, sic Romæ Capitoliæ, prorsusque ut Olympicis, quinto quoque anno rudat²¹⁷⁾. Hinc etiam Lustrî nomen traxit, cuius in notandis temporibus idem qui Olympiæ usus fuit²¹⁸⁾. Patet igitur ludos Capitolienses ad Olympicorum ægonem composuisse, hisque tantum non ad ægonem fuisse congruos. Quid ergo, si Scaliger illos in ægonem recensu tam ipsam propter similitudinem Græcorum Olympiæ opposere voluisse censens, tamquam alteri quædam Olympia Romanorum? Aliquo quidem coniecturam nescio an Scaliger ipse videri possit his verbis adiuvare: „Nulla alia,” inquit²¹⁹⁾, „erat nobilis ægon Olympia ex tempestate, præter Eliensem ut Capitoliensem.” Certamen ludorum Capitoliæ, teste Suetonio²²⁰⁾, triplex fuit, musicum, equestre, gymnicum. Poetarum in Olympiadum Recensu victor affertur L. Valerius L. P. Lustrum VI, Olym-

211) Olymp. NGVIII, CXII, CXIII, CCXXVI. Vid. Olymp. CLXXVIII de Philistatē legationibus et Olymp. CCI, 1. de Sæpionis ignavia. In vitærum autem cf. Foss. V, 21, 3—5.

212) Cf. supra p. XXIV seq.

213) Quid in colligenda digerendisque Pythiorum, Nemeorum, Isthmarum victoribus Scaliger paucissime videtur, cap. III. Isthmarum rem.

214) Vid. Scalig. Emend. Temp. V. p. 481 G.

215) Suet. l. p. 826 C. D. ed. Pa. Syd. Latet. Paris a. 1641. Fol.

216) Vid. not. infra 1588 coll. Commento De Die Nat. cap. 18.

217) Vid. Cæsar. l. I, 48. Sueton. Vit. Domitiani cap. 4. et Clæm. Parth. p. 248 G.

218) Vid. Itanium, infra not. 1588. allatum coll. Scal. Emend. Temp. V. p. 482 B. C. et Ideer. Eudæ. II, p. 77 seq. Significatur Lustrum in metropolitibus et nuntiis hinc singulari L. vel A. quemadmodum in ea, quam not. 1644 descriptam, columnam. Vid. Scal. l. l.

219) Emend. Temp. V. p. 483 C.

220) Vid. Deust. cap. 4. In universum vide Statium Papiam in Særia, qui nomen de hoc lustrum debet plene.

placitū CCXXI anno nascendo²²¹⁾, athletarum autem Lustris XXVIII, Olympiadis CCXLIII aetate item urraudo, Baio Philonis F., siliptes, aurro corona redditūtu tradit²²²⁾, quo eodem praemio duobus etiam superioribus Lustris fuerat ornatū. Equestriu tamen palma desideratur la libro nostro, qui nullum amplius de lodi Capitolinis verbum addit, nisi quod Antoninum Pium Olymp. CCXXX, 3. athletis Herculis apud balzeas Traianū ostendisse memoret, ubi et urra et fasces suos deponeretur²²³⁾. Huc res non minus quam eae, quae modo diximus, corone Capitolinae testibus altiusculis antiquis iustis haeque non alijs, quum quos Scullger sibi iam explendos sumpserat la Traporum Emendatione²²⁴⁾. Quae opusculo quae de Indis Capitolinis traduntur, tam constant sunt la, quae de hisdem admodumverit Olympiadum Descriptio, ut hanc laepto alterum librum alterius aut ephemerone esse aut cohaerere unamam dicat. — Ludos saecularum, ad quos anno urrado, trinas unat Scriptor noster, Augusteos, Domitianos, Severianos²²⁵⁾. Cur de quaternis prioribus taret? Aut rar transit eos, quos fecit, non dico Philippus Arabs²²⁶⁾ — balu enim millenari terminum libri nostri excedat — urd vel Claudius, auctoribus Sesonio²²⁷⁾ Turiloque²²⁸⁾, vel Antoninus Pius, referente S. Ascello Victore²²⁹⁾? Dixit quispam, rem Scaligero non fuit visum fuisse, ut totam exhiberet. Bene: accipio argumentum, eoque ipse sum aliquotus usus. Sic tamur restat, ut ralla reddatur, cor e nullis fudorum exemplis ea elegerit, quae elegit. Aliqua balu unus rei causam proleto posso mihi videtur gravissimam maximeque idoneam. Neapo il ipsi, quae in Olympiadum Rec. ulturu esse diximus, lazi uerolares rum singulari quidam Scaligero de anno Romanorum orientis archetypum ruberant eamque illi durissime sunt visi commendare²³⁰⁾. Cum enim annus Romanorum post XXII. saeculorum periodum Mercedoni paria vel imparis, i. e. dierum XXII. vel XXIII., intercalatione ut metas uolis reddere stant: hunc quidem sententiam probare luprimis ulderi egregia, quae finxit, periodi illas cum Lestio et Saeculo ranento, quorum illud saeculo quique, hoc saeculo centum et derra consuler confluisse sibi persuasit. Huiusmodi eulem saecula decura lustrum atque periodum et luter se ipsa et rum solo la fuisse raequeita, ut annu in solem, lustrum te annu, periodu in lustrum conueitret. Hunc igitur rationem vrrissimam, neque ab ulla fabularum affolutorum scriptis passam, nor Varronem nec omnem unum criticorum lullexisse gloriatur²³¹⁾. Quo la confirmando plurimum Scullgeri interfuisse consentaneum est, ut intervallum illud rralum et decem saeculorum a Romano religioso observatum asteuderit. Hoc praesuro ludorum saecularum vultu suffragio, quorum de temporibus rum apud Caesariu²³²⁾ dupliram repperisset propositum opulorum seriem, alteram per ceris saeculorum spala procedentem, alteram uila constanti lege moderatam, relecta posteriori priorem, quippe suis congruum rationibus, producti eaque teste causam unam adiecinisrat²³³⁾. Atque huius quidem uerit membrum quaedam unū illa ludo-

221) Vid. not. 1548.

222) Vid. not. 1644.

223) Vid. not. 1653.

224) IV. lib. V. p. 482 B. C. D. seq. et. p. 454 D.

225) Olymp. CCX, 4. coll. not. 1658. CCXVI, 4. coll. not. 1667. CCXLV, 8. coll. not. 1667.

226) Ann. U. c. 1600 (1901), p. 186, 247 (248) according to the following p. 455. a. et nomen ab Orosio Farnio et a Scaligero Ennod. Temp. V. p. 612. D. seq. productas.

227) Vit. Claud. cap. 21 coll. Vitell. cap. 2. fa.

228) Ann. VI. 11.

229) De Vita illustribus cap. 15: „De quo anno, quibus publice agi, ripati idem nomen, celebrata magnifice Urbs asperpetuum.“ Vid. Not. Ennod. Temp. V. p. 455. A.

230) Exposed sentences illam in Temp. Ennod. II. p. 101. seq. IV. 298. seq.

231) Vid. lib. II. p. 182. D.

232) De Die Nat. cap. 47.

233) Vid. lib. II. p. 182. C. seq.

rum exempla, quae in Recensu nostro digesta iuguntur. Horum II, qui ab Augusto sunt editi duobus Caes., Furnio et Sileno, Cass. a. U. c. 737. a. Chr. 17, a proximo, M. Aemilio Lepido, L. Aurelio Oreste Cass. a. U. c. 628, a. Chr. 126, secundum liberos Quindecimviri²³⁴) foetia, sanorum profecto intervallo CX, distant. Aliorum tantum unum, sive anni CCXX, ab Augustis ad Septimii Severi saecularia, L. Fabio Cione, M. Aulo Libero Cass. a. U. c. 957. p. Chr. 204 celebrata, interiectum est. Sed qui mudis sunt totius Augustae et Severianae Iudi saecularis Demitiani ab hoc Scaliguri ratione pendulam abstant. Neque unum a. U. c. 847. p. Chr. 94, quo eucadum illam celebrandi fuerat, sed ante sex anticipato a. U. c. 841. p. Chr. 89, Tacito Cornelio historico Praetore eodemque Quindecimviro astante²³⁵), editi Dominiani. Hic igitur Imperator quod constans scilicet illius summaque veneracione a veteribus Romis observati sanorum centum et decem intervallo²³⁶) nullam rationem habuerit, illudini alius tribuit Scaliger²³⁷). Quomodo etiam in universum, cum alio quoque saecularia legi disconvenire esse animadvertet, ad eam confugit opinionem, ut imperatores, exceptis Augusto et Septimio, omnes saeculi modum cupiditate sua fuisse censuerit²³⁸). Hinc igitur actus et a Claudio et ab Antonio Pio Iudes saeculares omisit Olympiadum Scriptor, ex arbitrio potius illos, quam Deorum ex oraculi Sibyllini praescriptis placandorum causas facies, et centenarios potius, quam saeculares²³⁹). Eandem tamen saecularia ea, quae Augustis praecesserunt, quorum prima a. U. c. 298, altera 408, tertia 518, quarta 628, a Quindecimviro²⁴⁰) calculis acta fuerunt, tanto magis efforce debuisse existimes, quanto Scaligeriano rationi patrocinantur scriptura. De his vixit sic existimes, omisit ut in Olympiadum Descriptione Scaligerum, quia nec conveniret de eorum temporibus Quindecimviri Commentis cum veteri scriptoribus²⁴¹), nec tota res tanti momenti videretur, de qua veterum dissensio accurate propoueretur. Atqui constat quidem hodie, eorum ordinem, qui de actis ludorum saecularium apud Censorium proponantur, ab eorum, qui per curia temporis intervallo digesti est, sacerdotibus non a veteribus Festis didicimus, sed sub Augusto demum ex ingenio et opinione sua ita constituisse, ut post centenas decem annos roderent ut Augustis saecularibus congruerent. Id quod Dionysius Petavius, Petrus Tullius, Ludovicus Idelerus²⁴²) argumentis demonstrant fir-

234) Ap. Casserin. I. I.

235) Vnl. Tacit. Ann. XI, 11.

236) Ennod. Temp. II. p. 182. B. C.

237) Ibid. V. p. 486. Hic „in hoc argo nullam aliam causam praeter anni. Sed Iudicium creatus est Demitianus.“

238) Vnl. Ennod. Temp. II. p. 183. B.

239) Ibid. V. p. 492. A. B.

240) Censorius De die actis cap. XVII: „At enim imperum et veterum regulam tenentes, longi magis in interea transeunt (tempus a. ludorum saecularium). Praeterea actus Iudi saecularis exacta regibus post Romam conditam anni CCXLV. a Valerio Publilio instituta est, Valerius Antias ait: ut Quir. decemviri Commentis ait, anno CXXXXVIII, M. Valerio, Sp. Vergilio Cens., saeculos Iudes, et Antias vult, anno post Urbem conditam quatuor trecentis: et tunc in Censorio Quindecimviri scriptum est, anno octavo et quadringentesimo, V. Valerio Corvino iterum et C. Pomilio Cass. Friti Iudi fuerunt, Antias Linopio sacerdotis, P. Claudio Pulchro, C. Iulio Fullo Cati, est, et in libro Quindecimviri scriptum est, anno quingentesimo quadringentesimo, L. Cornelio Lentulo, C. Licinio Vero Cass. De quatuor Iudeis anni triplex opinio est. Antias enim et Varro et Lilius citatos esse praefecerunt, L. Marcio Censorio, M. Marcio Casso, post Romam conditam anno DCV. At Pao Censorius et Ca. Gellius, sed et Censorius Hirtius, qui die tempore scribit, post annum fuisse tertium affirmant, Ca. Cornelio Lentulo, L. Marcio Antialoe Cass. id est, anno DCVIII. In Quindecimviri autem Commentis inscribitur sub anno DCCXXXIII, M. Aemilio Lepido, L. Aurelio Oreste Cass.“

241) Vnl. Censorius hanc, not. 240. scriptum.

242) Dionysii Petavii Doctrina Temp. pp. 73 app. 235. — Petri Tullii: De veterum Romanorum anno saeculi quoque postulationem per Iudi saeculares celebrata, continque chronologia. Tursell a. 1614. 4. II, 2 — Lud. Idelerus Richard, II, 77 seqq. Cf. item Cai. Frid. Harraeus De loco Apollinis in carmine

nos Sculiger, quippe qui Pausaniam non continuatum cum Africanis, sed alteram post alterum legisse et compilasse videatur, oleivm illam Olympidem, receptis paucalibus desultorioque equo illustrem, a vicissina, unde duobus aut locis tempora compulsi perierunt, deducendam ei ipsam ratus, Pausaniam coluelli Olympiadi XXVIII., Africanum vero Olymp. XXXIII. ascriptis, utriusque scriptoris de Olympiade, qua victisset Lydamis, dissidium effecit, quod nullum est²⁴⁹). Eodem Pausaniam loco pellectus, etiam de Ceanthio Cruxidae famam, quo simplex est et una, reddidit duplicem. Quoniam in hac etiam illic accedunt turbæ. Ille enim priusquam omnia, quod in Eusebii textu exiderat, certamine montano vultu prodit Olymp. XXXIII, paulo ante a Pausaniam nuntiato Olymp. XXXI. celeste primus vicisse refertur: cum tamen altera hæc fama secundum ea, quæ modo exposuimus, Olymp. XXVIII. Sculigeri fuisse assignanda. Verum ingratum notorie male collocatam notitiam intuper disieciis videtur incuriosior typotheta²⁵⁰). Atqui Cruxidas nec Olymp. XXVIII, necum XXXI, sed XXXIII equo singulari victoriam reportavit etiam a Pausaniam, modo la recte intelligatur, sustenta, quam si assecutus fuisset Sculiger, simul multoties Eusebii locum coniectionis, vel sine Armeniaeorum seffregio certissima, potuisset supplere²⁵¹). Alibi quoque ambigua numerorum ratio fefellit Sculigerum. Testimonium dico Socraticis Lacotis de Cressi et Pericandri temporibus lacuplissimum hæc²⁵²): Σωκράτης δὲ γῆρας πρότερον Κροίσου τελευτῆσαι αὐτὸν (Ἡσυχόδωρον) ἔχει τετραπέσοντα καὶ ἐν τῇ τῆς τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος. Ubi verba καὶ ἐν dubitas etiam una cum γν. ἔχει τετραπέσοντα ad πρότερον Κροίσου referes, an ab illis separate cum γν. καὶ τῆς τεσσαρακοστῆς ἑνῆς Ὀλυμπιάδος coniungas. Nobis quidem, prænotatis Menapio, Corinno, hæc altera ratio videtur commendatur. Sed Olympiadesgraphus præcepit priorem; id quod elucet ex anno, Cressi mortis ascripto, qui a nostra opulente non est primus Olymp. LIX, sed quartus Olymp. LVIII. Atque eandem hanc, la Olympiadem Recense expressam, Diogenis interpretationem discerere verbis proponunt Cœnones Isagogici²⁵³), quorum cum nostro libello cœnensus quærit in hac organizatione sit ostendendus, sponte apparet. Portheat ad hoc genus falsæ interpretationis etiam il loci, quibus editur, quod ne Græcum quidem est. Cules modii hæc extat mutilato Olymp. LXIX, 3: Ἐποκλῆς Θεσσαλὸς τῆν [α]β' Ἡσυχόδω ἐνέγκας διαυλοδρόμῳ. Quod mihi est. Scribendum erat διαύλῳ καὶ διαυλοδρόμῳ²⁵⁴). Rediit item in eodem verbo error Olymp. LXXII et LXXIII²⁵⁵). Nun nullus vim verbi δολιχοδρόμος perspicuam habuit auctor noster. Edidit Olymp. LXXVII: Ἐργονίαν Κρήν πάλιν Ἰωνσοῦ δολιχοδρόμον. Atqui δολιχοδρόμος longi stadii cursor est. Duci igitur aut δολίχων καὶ δολιχοδρόμος debebat²⁵⁶). Telle, credo, non admitti, qui notus, sed qui factus Græcum est. Puperunt utiam turpissimos errores hæc cœnium Pluridicorum lustrationes: Ἐποκλῆς Θεσσαλὸς καὶ διαυλοδρόμῳ, et Ἐργονίαν Ἰωνσοῦ δολιχοδρόμῳ²⁵⁷).

Corruptiorem in veterum libris lectionem diversa apud Olympiadesgraphum condito est. Multas ille sine mendii suspitione securus recepit, quæ ego ætatis, quæ scriptis sit libellus noster, testes afferre nequaquam conueniens. Ipsæ enim earum edi-

249) Vid. not. 85 et 100.

250) Vid. not. 100.

251) Vid. not. 100.

252) Ap. Diog. Laert. I, 95.

253) Lib. III, p. 342. Verba ipsa not. 92. ascriptissima.

254) Vid. not. 255.

255) Vid. not. 281 et 280. Quod Olymp. LXXIII. Hippocleas Cressante appellatur, casui aut memorie æquum est.

256) Vid. not. 345.

257) Pyth. X. et Olymp. XII.

ἵσταναι, quibus Scaligeri licuit uti temporibus, Olympiadem Descriptionem cognoscere deformare dedecore, quae tamen e nostris exemplaribus patita meliorum codicum subsidia, potum coniectura remota meminisse. In hac genere Olymp. XVIII, 1. Ἀλκιβιάδην offerit pro Ἀλκιβιάδην, Olymp. XXV, 1. Ασπεροῦς στοιμα πρῶταν λελήσθαι κατὰ τὴν xi' Ὀλυμπιάδα sequitur, facili emendatione in κατὰ τὴν vi' commutandum. Item Olymp. XXIX, in Xenophonie editione et Olymp. XXIX, 1. in Archimede Archonte atque in Nesselionum delectione κατὰ τὴν ἑνάτην Ὀλυμπιάδα καὶ ἐκαστὴν ἐπιπαιστος est pro κατὰ τὴν ἑνάτην Ὀλυμπιάδα καὶ ἰσοδμηκαστὴν. Porro Olymp. I, 1. Πρὸς κορινθίους legitur pro Περσικονήσους, LXXVI, 4. Παννί pro Παννίσι, LXXVII, 2. Ταυροῦντα pro Ταυροῦτα, LXXXIII, 2. Χαϊρένται pro Κορένται, LXXXVI, 2. Ἀργίαν pro Ἀργεία, LXXXIX, 1. Κοινόν pro Κόννον, 2. ΑΜΥΝΛΑΣ pro ΑΜΕΛΝΙΑΣ, 4. Ἀργείους pro Ἀργείων, XCI, 4. Στελειταῖος pro Σαλειταῖος, XCIV, 4. Θεοσέβουλος ὁ Τυρταῖος pro ὁ Στρεπτεῖος, XCV, 1. Καρτίου pro Κρατίου, 3. Φιλόχοος pro Μιλήσιος, XCVI, 1. Νιφρία pro Νιφρία, 2. τὰ Θεωρητικὰ pro τὰ Θεωρηκόν. Mox in Mausoll morte Olympiadis C. anno II. assignata villas ostendit Philii codices, qui quomodo corrigendi et cum Diodoro in concordiam revocandi sint, iuste exposuimus. Adde denique Olymp. C, 4. αὐτοῖς pro αὐτοῦς, CI, 3. οἱ Ἀσχιδαμῆνται pro οἱ Θερδαῖται, CIV, 1. ἀπὲρβα pro ἀπὲρβα, CVIII, 4. ΣΕΝΙΠΠΟΣ pro ΕΥΣΕΝΙΠΠΟΣ, CLXXVII. Ἐκτόμνος pro Ἐκτόμνος, Ἀριστωναῖος pro Ἀριστωναῖος Ἀπώτος περίοδος pro ὀπίσθιος περίοδος, 1. Ἀριων pro Ἀριων, 3. Οὐγγίλος pro Οὐγγίλος, 4. Ασάθιος pro Ασάθιος, CCXII, 1. Ὀδων Σιλβίος pro Ὀδων Σαλοῦτος, CCXXIII, 4. Ἀγαρηνός pro Ἀγαρηνός. Sed haec basileus. Praeterea pauca hoc genus mendo supra pag. XXIII sequi praetercepimus. Quorum medelas omnes, proximis illis post Scaligerum annotationis veterum scriptarum textui allatae, non frustra prolede apud libri nostri soclorem desiderantur, Scaligerum²⁵⁵⁾. Idem tamou nias codicum labes iustitia de coniectura. Ex his emendationibus in nostra causa potest maximi momenti esse eas, quas e Scaligero proleas satis aliunde constat. Atque haec exempla haec sunt in proupar. Ut e nominibus Olympionicarum initium laelam: Excerpta Cassuboniana videntur Olymp. XIX. eius conuentione sic edunt: Μίνας Μεγαρέος²⁵⁶⁾ pro quo Scaliger Μίνας scribi voluit eamque emendationem nomine oculis inclusio iudicauit. Quisquam certum est hodie, Μίνας recte se habere, Olympiadum istam Descriptione Μίνας representat et ipse²⁵⁷⁾. Perperam vero in Africano catalogo Olymp. LXX, legitur: Νικαίαςας Ὀλυμπίους ἀνδρών. Emendat Scaliger²⁵⁸⁾: „Notum nōbī”, inquit. „Legendum Νικίας.” Atque sic profecto Olympiadem Recenset *Ud. O. Nicias ὁ Λοκρὸς ἢ Ὀλυμπίους ἀνδρών* quam coniecturam nōno veram evincit codex Armoensis²⁵⁹⁾. Denique ab Africano Olymp.

255) Not eam protectionem colligens in hoc genere iniquam sparsam decore colligens, vana lectura aliquot indicamus, utque notat quidam locus in ipso Descriptione textu propriam, velut Olymp. I, 1. not. 170, LXXVI, 4. not. 344, LXXVII, 2. not. 557, LXXVIII, 2. not. 469, XCV, 1. not. 643, XCVI, 2. not. 656, CCXXII, 4. not. 1597; reliqui autem in solis textum illustrationem indicamus, Olymp. XXVII, 1. not. 56, XXV, 1. not. 71, c. 175, XXIX, c. 15, XXIX, 1. not. 50, seq., LXXVIII, 2. not. 436, LXXXIX, 1. not. 325, LXXXIX, 2. not. 532, LXXXIX, 4. not. 542, XCI, 4. not. 578, c. 17, Th. Editio Gr. Gr. seq. II p. 339 u. 119, u. 37, XCIV, 4. not. 640, XCV, 3. not. 643, XCVI, 1. not. 654, C, 4. not. 722, CI, 3. not. 735, CIV, 1. not. 784, CXVIII, 4. not. 1054, CLXXVII, not. 1308, CLXXVIII, 3. not. 1310, CLXXVIII, 5. not. 1317, CLXXVIII, 4. not. 1321, CCXII, 1. not. 1349: quo itaem postremo loco in Diodoro notatam post verba Νικίας ὁ Λοκρὸς et παρθενὸν τὰς, quae hic scriptura per Σιλβίον expressa fuit. Scaligeri significatio.

256) Not. not. 58.

257) In Add. Not. id Graec. Ruseb. p. 428 a.

258) Not. not. 255.

CXLII. duplicato cursu vicisse Olympiis traditur Ἀργεὺς Ἀργίος. Quod nomen Scaliger in Ἀργεὺς et in Addendis Notis ad Græcæ Eusebiana²⁵²) esse mutandum et in Olympiadem Descriptio²⁵³) mutatum proponit. Atque bene quidem Olympiadicorum ætatem Scaliger aucto extrinsecus petitis adiciis instrumentis ex ingula sua ingenique lingue Græcæ æquilione restituit. Sed sunt etiam, quæ in diversis veterum libris variato sic produntur, ac aliam formam ex illis corruptam esse apparent. Ex his quocunque loco usum aliquam elegit propositique Descriptio Olympiadum, eandem ubivis præceptam esse animadvertas, quam in Notis ad Græcæ Eusebiana præceptandam dixit Scaliger. Testes (Ἀφύρας, Εὐκλείδης, Φιλύτης, Σουλπίσιος, Ἐφύρας, Εὐφύρας, Κάππος, Κισσόργαρος, Οὐμπλονίος²⁵⁴). Inter principes eandem rem comprobant Phanaippus, Atheniensium Archon²⁵⁵), et Arces I, rex Lacædæmoniorum, Eurysthoni²⁵⁶). Sed hæc de regibus disputatio pretermissa. Neque enim ad sola nomina pertinet, sed patriam etiam tangit et ævum regni. Dynastem Salomons Abdomogen Diodori libri²⁵⁷) Τύρας scisse tradunt. Pro quo Scaliger, omnino Vessellig²⁵⁸), in magis exempli sui recte Τύρας correxerat. Aliqua idem gentile regulo addi Descriptio nostra²⁵⁹). Eiusdem Diodori²⁶⁰) codices Ptolemæi Aloritis regno ἡγ ἐπίδραττε largiuntur: cum τὰς tantummodo ei concessit temporum relictis. Scaliger igitur hunc minorem numerum et esse scripti Diodori sui et in Olympiadem Recensui sine mora edidit²⁶¹). Loculeus denique est Viri Romæ œmuleti, qua Straboni, Eumenius II, Persæi regem, sacos ΜΘ regnasse testantur, ΑΘ restitutum esse cœset. Quam, primum quidem in Casaubus Isagogis²⁶²) propositam, redire vides in libello nostro²⁶³). Philocephus etiam Parmenidis vias rationibus Scaliger conlatura consuevit. Floruisse in dicitur, secundum veteres Λαίττι²⁶⁴) editicenes, κατὰ τὴν θ' καὶ ἀκροτὴν Ὀλυμπιάδα. Postrohem numerum, manifesto corruptum, ad oram libri sui in ἰσθμοῦ καὶ στὴν refugit voluisse Scaligerum. Moungias testis est, et confirmat Olympiadem Descriptio, Parmenidis ἀκροτὴν Olymp. LXXXIX, 1. assignans²⁶⁵).

Videantur tamen avissimorum vim argumentorum debilitare loci corrupti aut mutili tales, qui Scaligeri conjecturam experiri, in Olympiadem Recensuione offeruntur iustitiam. Sed hos fero eis modis esse cognoscere, quos vitiosos quidem esse constet, sed quemadmodum restituisse, non item. Referenda huc est Ctesicle illa de censu Demetrii auctoritas apud Atheuseum²⁶⁶): Ἀρχιεὺς θ' ἂν τρεῖς χρονίων ἀνδράδην

252) p. 428 b.

253) Vid. not. 950.

254) Vid. Οὐμπόν Olymp. VI. not. 11. coll. Add. ad Græcæ Euseb. p. 428 b, Εὐκλείδης Olymp. XXXVIII. not. 132. et Φιλύτης Olymp. XLII. not. 139. coll. p. 427 b, Ἐφύρας Olymp. VCL. not. 560. et Εὐφύρας Olymp. XCIII. not. 560. coll. p. 428 a, Κάππος Olymp. CXLII. not. 1157. et Κισσόργαρος Olymp. CXLVII. not. 1164. coll. p. 429 a.

255) Hæc cum Cleome Sæm. I. p. 331 B, Philippus, Hærotyrus autem in Chron. Euseb. Olymp. XLVII, 2. Phanaippum appellat, Scalgi in Asinens. p. 60 b. a. MCCCXXVI Phanaippum agnovit eandemque scripturam etiam in Recensu autem Olymp. XLVII, 2. exprimebat cetera. Vid. not. 157.

256) Hic Cleomeis negat et attestat in Notis Dæmon colubæ XX, 20. postquam Ἀφύρας tacuit, Scaliger et ex alii scripturam Ἀφύρας reddit. Can. Isag. III. 340, etque eamdem regem Olympiadem Descriptio²⁵⁷) innotat Olymp. CXVII, 4. not. 1035.

257) XIV, 50.

258) Ad Diodori I. I.

259) Sub Olymp. CXVII, 2. not. 679.

260) XV, 71.

261) Sub Olymp. CII, 1. Vid. not. 703.

262) L. A. II. p. 328. Ipe Scaliger τὰς not. 1170. ligens est.

263) Ad Olymp. CXLVI, 1.

264) IX, 24.

265) Vid. not. 382.

266) VI. p. 272 C.

quorum opera tibi non magis vidit, quam eorum, quos testes rerum nominavit, forma tamen orationis et imponendum non minus idonea digessi. Cedit hoc imprimis in Analochoi προηγουμένων, omnes sic monuit Descriptio³⁰⁷⁾: Ἐπειδὴ τὸν ἀρχαῖον τῆς τῶν λαόνων προηγουμένων ἀρχαῖος, et io Iusti Tiberiosus Chronius sic illo iudicat³⁰⁸⁾: Ἐπειδὴ λήγει τοῦ τοῖον τῶν Τηλεπιδῶν ἡγεμονία. Ita qui loquatur, nunc speriam cum iactet? Et tamen Olympiadem Scriptor uer Antiochum vocat, nisi a Clirnutis Stromatis³⁰⁹⁾, aut Isidorus aliunde, quam a Photi codicibus³¹⁰⁾.

Mito illa. Satis enim his mihi, quando putarit et nominis error et propagari, explicasse videtur. Quam quidem quoniam minima devinenda fuit, ut val levissimum de auriere libelli scrupulum tollerem maximeque de erroris pertinacitate odiosissimis suis foretem. Nunc vero collatis illis, quae Iosrucus Scapionum Olympiadem Rursum notetorum ostendunt, et remotis, quae alios traher videantur, Iustianus atque infirmitas tandem aliquando Vari Docti Scriptorum quorundam anonymum laedere desinent, Scitigerumque agnoscat auriorem, rulos cunctis argumentis ad persuadendum idoneis nobis diradisse videtur.

Cap. III

Cum roaster de auriere, fieri poterit, ut de libri ipsius proloquio eiusque consilio iudicetur. Interpositum quidem tale iudicium hoc III^{um} est iam lura cursum supra agitata disquisitiones: sed quae illi permittit et obliata arresione observari, val indicavi potius, quam ostendi: ea nunc data opera explicanda et in rem itaque imaginem comprehendenda sunt. Oculi autem historiarum compendii — nam in his numerosos orit libelli noster — cum datus potestatem rhus censuerit, et aplo rerum delicta et accurata temporis notatione: Olympiadem Descriptio videbatur est quatenus duplii loco lauda digna sit. Quae quidem la censura ne laque verumum, biturum status, qui luit, cum scriptum apustulatus est, non omnifrons est. Cum enim nullas fore auctor, in quorumque ulsthoris scripturas genere, sacrali vel genium distimulare penitus possit, etiamque potius inquam Iustianum ostendat libris suis iuripiam: tum historica erroris habet sibi praescriptos finis, et fontium raurerrumque subidurum ipsum atque modifirationem, et notatis suis rationes et arresionales. Neque totum hoc de Olympiadem Rursum examini sic volumus instituisse potari, ut, quicquid de ejus proloquio iudicaverimus, et a fontibus, quibus auriore uti licet, adoleant, et ex historiae, quae Scitigri aetate fuerant, denderit aestimasse videamur.

non non aude. Quoniam illud quidem certum, quod de Alisi Olympiade tertis in Graeciam profecto apud Hapseronem a. i. Adipos estis Hippostratus testimonium, in Descriptioe suis Olymp. III. I. ant. 7. in patet vocatur, non ad Hippostratus iam, sed ad Nicomachus raturum, auriore dicitur connotatus potius. Hic dicit Nicomachus Iam. Hic aures potestatem, ut videtur, Mares in dicit. supra ant. 228. hactenus, ubi inter auctores, quibus non sit Hapseron, Nicomachus quidem auctor, potius vero Hippostratus. Superest, qui exagitur, non auctor quidem (Iam nam IV. p. 266 error, Hippostratus, Vilestratus Hapseron, in filio, Iam auctor auctoris Iam auctor hie scilicet: Hippostratus alio Olympiadem Hapseron raturum. Quod quoniam aures potestatem, plane raturum. Cf. Iam auctor, ant. 280.

307) Olymp. XLIX, 2 Vid. ant. 164.

308) Olymp. CCXX, 4 Vid. ant. 164.

309) I. p. 209 C.

310) Col. XXXII.

311) Cf. pagg. X. XI. XII. XIV. XV. XXI. XXVII. XXX.

Et primum quidem nec enarratis enim scribibus, unde profectus est, comparentes Iardomen Sculigerum, quod, rubeoquo fieri possit, ipsa restitit veterum testatione, ipse scriptorum verbis accurate expressa est, ubi a Lito otulium praeferendum est, in Graecum sermonem fideliter translati. Ille ille deprehendens Nostrum verba auctorum perperam explicationem, perperam legem patiam eam, quae codicum suffragio roborum, Iam longo plurimum veterum locos, et quibus hanc, recte explicavit integrosque reddidit, qui quidem integri esse videbantur, in locis mutilatis corruptis hae moderatim usum sapientissimum, ut, ubi raro se aliter emendatio offerri, mendam omnino mollet non praeprevise, quomodo violentia medela sustulisse videri. Atque in hoc genere nulla curadavit, quae post adco codicum casuoritate confirmata vidimus, elle dubios medeliorum erroris irriter reliquit, quomodo noscet vitiosa. Quod quum vero est indicatum, vel ut in opprobriis, quomodo anpro pag. XXXV—XXXVI in universum disputata sunt. Nunc videamus angulo, et primum quidem a rationem. Et pro libri consilio simplex quidam est et incompleto (pag. XII), sed perspicua et distincta, neque amari elegantiam laudo desitit (pag. II). Contra gentium linguam Graecae, si alio uno et altero loca discesseris, ubi verba *διολυδωρ* et *διολυδωρ* perperam intulit errorum popperant (pag. XXXIII), utique perperam est. Olymp. CLXXX, 3 *ὁ ἀρχαῖος ὁ* scriptum est pro *τὸ ἀρχαῖος ὁ*, nec tamen Sculiger, quoniam, sed sine culpa. Porro in seile Descriptio Olymp. XII, 4 Ilium urbis nomen *Ἰωνίαν* dixit pro *Ἰωνίαν*. An vero voluit *τὸ Ἰωνίαν* nomen, pro quo Ilium et ipse pallus dicendum erat: *τὸ τῶν Ἰωνίων* nomen? Imprimis enim hic agendum esse videat de scriptura nomen et pro priorum et gentiliis, quae nota est in veterum codicum mura in eodem mutila, ad alteram, corrupto representari. Atque hanc Sculiger rati panta, Olympiorum maxime, vitiose tradito felici cunctis restituisse praedictum est; confer nomen *Νίσιος* Olymp. LXX, 4 *Νίσιος* Olymp. CXXI victoris, quoniam proculora pag. XXXV rellegimus. In reliquendis aliis, quae quomodo scribas per libros manuscriptos dubitari licet, minus feliciter versatus est. Sic Cusan regis quidem non *Ἰωνίαν*, sed *Ἰωνίαν* appellat dicitur Olymp. CLX, 4 not. 898. Neque recte Sculiger composuit codicum dissensum, qui est de nomine Archontis Olymp. CVI, 4 *ἀρχων*, qui cum nunc Theodorus, ante Endomus appellatur, Endomus a Theodemo corruptum esse manifestum est Sculiger vero, qui nimis scripturam inter *ΕΥΘΥΜΟΣ* et *ΕΥΘΥΜΟΣ* variare dicit, Endomus in Enthydemum transformandum esse iussit, cunctis scilicet non non dispens illo turbari, sed angrat. Vid. not. 832. Porro quod Olymp. LXVII ad *Φωκίαν*, *Ἰωνίαν* de suo addidit: *ὁ ἀρχαῖος* hoc quoque ut non recte non habeat, utraque. Vid. not. 212. Quandam nominis, quae via munda scripta, nulla Sculiger ut corruptio anepiciana ad spem emendationis reddidit intentum. Quae ut ipsa iam alio loco pag. XV et XXXIV praecoccupavimus. Contra nullum infestum integre et incorruptum. Olymp. CVIII, 1 Athenis Archon fuisse Enthyeritum traditur uno et eodem et suorum colorum consensu. Vid. not. 951. Nihilominus Sculiger addit: ut *ὁ ἀρχαῖος*, more nimirum de cunctis, qui nos quidem libenter egere frimur, quippe talibus ingenti lesuam nihil invari existimant bonum illorum. Caverendum tamen est, ne Sculigeri cunctis nuncmerco, quae ut in illis ipse peccavit sive memoris sive enclausu libere, ut nunc culpa corrupti: *ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ* non nullis in typotheta, in hoc consensu nihil interest.¹⁷³ Memorito nunc aut nihil ipsam invenienter bene rori, sed quae equine index felle condonaverit, praeterit in hoc genere nomi-

173) Hoc nomen, ut per 1727, perperit Ros. HENNING, aliquam rationem hanc recte tantum, opus. id. Lige, p. 298. c. II, 208. Cum aliquam de Descriptione nostra indicat ut nota 302 ut Olymp. p. 74, 4 et in ipso Prolegomeno nota recte totum hoc iussit omni.

in *Πολύων* LXXII, 1, in *Κίριος*³²¹⁾ LXXIII, 3 et cespicio. Abscondit contra in *Μαγνυλῆς* XC, 1, in *ἐλπίες* CVIII, 1, in *Ἀφῆρες*, similibus. Plerumque ex his leviora et maxime partem talia esse intelligant, de quibus est Scaligeri notae nondum consulerit iudicium, ille rectius statim badia demum coepiam ut post Phil. BETHMANN. Etiam Iovius oligotri casum, gentili maxime et accusati, iam temporum historicarum, quo vocantur, augmento purpurem aut admeto aut abiceto fulsus, cupressum liballin. Notavi ex his Olymp. LVI, 1 *Αστυγανίος* pro *Αστυγανίς*, LXXIV *Αστυλῆς* pro *Αστυλῆος*, LXXV, 3 *Παριον* pro *Παριονίς*, LXXVI, 1 *Αστυλῆς* pro *Αστυλῆος*, CXIV, 4 *Αστυλῆς* inopie Dorismo pro *Αστυλῆος*, CII, 2 *Αστυλῆος* pro *Αστυλῆος*, CV, 1 *Αστυλῆος* pro *Αστυλῆος*, CLXXX, 4 *Αστυλῆος* pro *Αστυλῆος*. Non enim hanc unculum pars non SCALIGERO, sed aut non impulanda est aut typographia. Nam enim, ut diximus, ut dignandi aperis ut corrigendi partes erant: quo provincia quam angustius lunatis sit, statim apparet. Nam profecto huius hominis dignitas tribuendum est, quod eodem non non tunc his narrata et assignatione reperiantur, cum aliorum tamen loco recte collocari posse videtur ut o menta Scitarum nullumque essent. Sic sub eodem Olympiade his traditur, primum necionis, post expulsi, de *Αδερῆς* (XV ut XV, 1. not. 101 et 103), de *Τυρταῶς* (XXV, 1. not. 116 et 117, quorum priori loco quod *Τυρταῶς* legitur pro *Τυρταῶς*, aut typographia colui lectum est, aut cunctis non, manus Scaligerianae ductas non recte legentis)³²²⁾, de *Charone* *Ιαυπυλῆος* (LXXV, 1, not. 309 et 315), et de hac quidem nota isdem utrobique verbum. Alio anno talem repetitionem exempli ad SCALIGER transierunt esse avimus prior Thesauri editio. Hanc igitur tribus, quod de *Μεσσηνίων* in *Πελοποννησου* *ῥεδι* eadem tunc duos traditur laus in eisdem anni oris Olymp. CII, 3. not. 751 et 756, itemque quod bis, sed sub diversis Olympiades, res narratur de *Θαῖο* *Τειριον* *κολοία* (XV, 1. not. 37. XV, 1. not. 44.) et de *Ἰκνυρῶς* *urbis* *αἰσῶσι* (XCI, 2. not. 572. XCI, 4. not. 594.) de illo oppido eisdem, de hoc veritas paululum verbis. Imprimis enim SCALIGER libenter repetit velocitatem mentione glorie consulti Mercurium praetepocum Pythionem, quorum non adeo ter diversis locis in annos et eisdem pulmo memoriam enunciantur. Inter Olympiorem virores laus solum experti anni *Λαμπῆς* Olymp. XV, not. 41 et XVIII, not. 55, *Κυρβότος* ibidem, *Εραγοῦς* XCI, not. 561 et XCI, not. 597, *Χενόδατος* CII, not. 920 et CII, not. 1518, inter Pythionis *Αρκενῆος* LXXVIII, 3. not. 374 et LXXVIII, 3. not. 518 et *Μυγῆς*. Aliquo hio profecto Megacles, cum tam tunc vinceret quadrigis, ter tamen per Olympiades interem relierat victor curulis, Olymp. LXXV, 3. LXXVIII, CXXIX, 3. Cuius horitionis culpa sane non tunc in SCALIGER videtur conferenda, sed distribuenda quodammodo inter antorem et editorem libellum. Quamvis enim primam ut alteram rei mentionem ex ipsis SCALIGER coniectura profusione varisimili sit: tertiam tamen non imprudenter tribuendum esse vix dubites. Vid. not. 321. coll. 503 et 1108. Una denique et altero loco Descriptio lacum indicat in talibus rebus, quae in viderem libris legatur integre. Sic Olymp. LXXVIII, 4, *ΑΣΤΥΓΕΩΣ* in ipsa fronte anni amicus est, CVIII, 1 in Archonis gemina denominatione post ut *ἀ* excedit *ΘΕΟΜΗΛΕΥΟΣ*, CXIII, 2 in Menandi videri annis desiderat *δ* illiter. Haec delictus acrio puto a literis SCALIGER acrio scriptis,

Olymp. 25 et ut non 40 delegis est, legitur pro *Δελγῆς* est, 79, 2 *Ἰαυπῆς* pro *Τρίγῆς* (Thuc. I, 104) vel *Ἰαυπῆς* (Thuc. II, 71), quoniam tunc *Ἰαυπῆς* dicitur Libani (Thuc. I, p. 404.) suffrago.

321) Vid. BETHMANN, ge. ge. ampl. II p. 329.

322) Adde hoc exemplum Aconiti vicisim duplicet digestum et ipsum uti Olymp. XV necumque XIV, 1. Sed in hoc aliter tunc necumque, de quibus non loco exponebam, not. 49.

quas recte se legere posse desperaret Mauu. Aliqui textus noui manifeste impo-
saut sunt iustis typographi³²⁹⁾, rursus errores corrigendi vel iupliu erui Mau.
Vtrum hīc offusca iustum uon deseruisse uideat. In uniuersum igitur ut de hac ex-
terea oparia sua iudicium ferendum est, nugari ego uon posui uam multis modis
mauam esse et imperfectam; etiamu tam, quibus deformatur uisū, ut pleraque non
tam in Suatōuam, quam in Mauu transfundere esse uideatur, du huius quidem ho-
miu eor diligentiā uo eruditione magnifico sustul, sed du Suatōuam iudicū nihil
detrahi pulset opusculū nostrum, quippe ita ab auctore scriptum et elucorū, ut,
pauca exceptis, quo in tanto opere, lo tum misere uisibilibus rouditione, sua uanda-
uauis, equis desideris hūc mediocriter uisiferet.

Ad reu ipau uouo, in quibus et diligendū et digrandū quid Stotig. praesti-
tisse uideatur, dnuq; dūduu uti. Hic quoque primam uouuilla generatio obser-
uamus, accuratioru de singulis postmodo traditū. Amplexus autem Scaleru est non
solum ciuila et balira, sed idam litaras et artes respexit eorumque progressos an-
notauit. Atque ex abundantia eorum copis delictum ubique fere tam ludrio institui nec
in illo genere res cuius monuū omisit. Cum uuldem al uerum sagisse diligentiū
eius, in tota eorum rucundandam mole uon aduerit. Maoria fauus quod *Anci*
Marrī auspiciu neglexit: non per totam priorem libri partem ratio praestitit rerum
Graecorum. Sed in hū ipsis *Chthonis* et *Arcopagi per Ephialtes* immuati me-
morium negrius denderes. Quod uero *Cynarzas* mōium o fūu Dindori II, 32, ueris
esse eui Olympici temporibus defunctis, non exotauit, laudem potius, quam rēpbrē-
ndam, ob opertum olemum scriptoris illius hallucinationem. Vid. Wesselingius ad Diod. I. 1.
In litararum historia, oī par utri, Graecum et in Graecia rursu Athēas, quicquid
prope eruditione pautes, imprimis spectans, potes ut muiros tudosque, quibus illi
corabāt, historiarum scriptores, philosophos, oratores pleno et accurato digrasit. Quae
operis pars, nulla fere non diserte pūo nobiliori uocino, uulguse diligentiū et
dēpūtiō laudem meretur. Romanorum, oī reu gestas, ita scriptores paucos eligit,
quorum nec alius delectum laudat. Attulit quidem o pūos eos, qui eximio loue
florauerat, *Virgiliū* et *Moratinū*; quibus uū fūuū illi addidit etiam aequoris
outale pūum, ut latorum Capitularum pūmo uollem, aua tamen obcorū,
L. Vaburū Pudentū multo rariore incuit, *Catullū*, *Tibullū*, *Propertū*,
tantopere uelutrat. Velutiores apiras, iugios omnes et couicos pūos neglexit,
non memit *Ennū*, non *Pacruū* et *Alfū*, non *Plautū*, non *Terenū*. E praue ora-
tionis scriptoribus uam uulsiuulurque tanquam genis exemplar praeposui, ex historiu
Sallustū, o philosophū *Senecam*, ex oratoribus *Ciceronem*. Commemoreuit qui-
dem etiam *Caesarem*, sed diuturnum uputus, non historium. Porro *Lidū*, pūripū
litaricus Romauo, memorū frustra queras: ruc tamen non deji alterum *Ptoleuiō*-
rum, imo orbi terrarum derat, *P. Thrasma Pictus* (Olymp. CCXI, 2), quoniam
is uirtute magis, quam doctria iurellit. Hic intelligitur, auctorū nostrum litararum
Romanorum historiu gauuulū pēstrugero potius, quam singulotū pēsequi uoluisse:
quoniam in hac parte historiu uel studio ueritatu obstatat iuopas fontium rēuolū-
giorum elusmodi, qui uitos scriptorū euiū uulu et Olympiōem quidem antio, quo-
rum Sudigat maxime curiosa fuit, descriptas tradereut. Io omni eam rerum delertu
— id quod et uipra p. XII. oumuduerūus et in reuura libri imprimū tenndos esse
derimus — summam legem acritus est temporū rulluam, rariū praecertim momentū

329) Hoc refert Olymp. 69, 3 ff pto 82', 82, 1 *ἀνακτοριον* pro *ἀνακτορας*, 84, 2 *ἀνακτοριον* pro
ἀνακτορας, 98, 1 *ἀνακτορας* pro *ἀνακτορας*, 102, 4 *ἀνακτορας* pro *ἀνακτορας*, 110, 2 *ἀνακτορας* pro *ἀνακτορας*, 115, 1 *ἀνακτορας*
pro *ἀνακτορας*, 120, 1 *ἀνακτορας* pro *ἀνακτορας*, 127, 2 *ἀνακτορας* pro *ἀνακτορας*, 128,

gistratus sacerdotio, et Iunonis quidem sacerdotio, celis antistites, Ἡραϊδοὺς³⁴³⁾, et priores, ut fallor, templi Ἀντροπαγῆς prius, priores, quod hodie cognoscens, in rei chronicae utilitatem convertit HELLANICUS LEXMUS, ἡ τὰς ἱερίας. — Dionysi verba sunt A. A. RR. I, 72, — τὰς ἐν Ἀργεὶ καὶ τὰ κατ' ἱεράτην παραδόντα ἀντροπαγῆν. Quam quidem in collatione illa versatus est, non ut vulgarem secundum generationes numerandi morem praeter relinqueret, sed ut utramque istorum et bene vniuersorum et illam sacerdotiorum complicata rationem monstraret³⁴⁴⁾. Hellenici exemplum postea seculi sunt nonnulli, quos statim afferam, immo Hecataeus Porciares, qui Iunoni generatiorum sanctorum in rubris gestis recensendis esset, quem Hellenicus praeceperat, intra oraculorum terminos cohibuit, siquidem bleyanise aulesiam Ἀντροπαγῆς ludammuta nixas, ἐν Σερραγγῇ τῶν ἐν Μουναχῇ solus poetarum et musicorum antistes Sacerdotum nominales distinxit. Cf. Plin. De Mus. cap. 3. Consulit eadem idem Hellenicus eandem temporum descriptioni aliam alio quodam, quod de Cernaeonice exaravit, opuscula: in quo quidem initio eandem victoriam uniuersationem proposuisse, sed tempora rerum, ad pontas et musicos namque inuenta sponteum, inde ab Olymp. XXXI, iudiciu infans iudicio³⁴⁵⁾, Cernaeoniarum nouitibus insignisse videtur praeter eodem modo, quo polineam, quam dicunt, Graecorum civitatum historiam ad Sacerdotum seriem recensuisse patendū est³⁴⁶⁾. Eodem ita tempore cui paulo post — quis enim ideo rimari solitus? — ad Cernaeonice accessisse videtur caeterorum Ioderna, qui sacra proprio nomine vocabantur, victores, ἱερῶν, et, igne paulatim adma primari existerant temporum vindices.

Ex his duplicem apparet a Cherson et Hellenico propositum fuisse chronologiae rationem, quam alteram *polineam*, vel, eandem trifariam dicendi nomenclaturam, *profaneam*, aliam *sacram* appellat. Gentium dumtaxat aetate ratio et per eam longum temporis spatium ultra iuxta alteram perducit, quarevis tempus et fidei civitatum variantibus. Max tamen, cum caeterorum templorum Iudem superaret templum Iovis Olympiacum, ut religionum civitatum pythaeon obscuraret dogmata Atheni: chronologia e vagis per annu et publici Graecorum urbium tabularum erroribus ad constantiam quandam porceat certique fixa sedibus est, ultra quidem Olympiam in nominibus *hieronymicorum*, ultra vera Athenis in *Eponymis* reipublicae. Invenitur quidem etiam ex illo Iodo eodem nonnullis temporum nota aut in Ephoris Leonaeoniarum, sed in Argivarum Hecataebus suspensa, verum haec rursus sunt, nec assequi sales apparent, sed nobis non ultra polineam, quae dixi, rationem constructae et temperatae. Quid? quod non Olympiacam vel Archontum chronologiam nuntiatur nisi sunt, qui lagographes exasperant historicorum conditores. Curie Thucydides Olympiacam enitendam nomen semel duntaxat adhibuit omnium temporis inditum lib. III, 8, et tamen Eponymorum Allicorum ordine epochas intromittendo bulli ut peris dicit, praesente ipsa historiae parte Hecataeus HELLANICUS. Ab hac *Xerxis transitus* lib. VIII, 51, ab illo lib. II, 2, V, 19, 25. epocha bulli Palaeoniamque praesentis in Leonis later Atheniensium et Lacedaemoniarum factum nominibus notatur Archontum: quibus Thucydides constanter etiam addit Ephoras et mox Ipeo (II, 2) praeterea Iunonis Argivae Sacerdotem. In singulis vero bulli omnis dispensandis Thucydides non minus, quam qui historiam eius continuit, Xerxes — in hoc quod repugnare videtur, intra removere — naturales potius anni vero, antequam, hunc divisi vultu sentitur. Praeterea Archontum chronologiam usitatum fuisse reperies in duobus polissimum rerum generibus, in *decretis* vel

343) Cf. Dion. Magn. s. v. Ἡραϊδοί.

344) Vid. Fragment 53 ap. Murel. p. 52 coll. reliqua nota a pag. 51.

345) Cf. not. 75 ad Scholiae Hecataei.

346) Vid. Murel. p. 100 coll. lib. II, 85, 122, 125 pag. 57, 61.

HIPPITAS SOPHISTA ELIGENDUS. Ptolemaeos Num. 1: τοὺς μὲν οὖν χρόνους ἡξαετησίαις χρονίαις ὡς καὶ μέγιστα τοὺς ἐκ ΤΙΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ἀνυπαμίνας, ὡς ΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗΝ ὑπὲρ γὰρ ΗΙΠΠΙΑΝ ἰσχυροῦς ΤΟΝ ΙΛΙΩΝ, ἀπὸ οὐδενὸς ὑπομνηστικῶν ἀναρχαίου πρὸς τίστιν. E quibus apparet, scripturas Hippicam ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗΝ, nec tamen cum eo temporum uoluntatis quibus fecim usum esse fundamento: quoniam fortasse causa est, quod is liber non ad Ptolemaei quidem lempora pertinet. FARRICIUS¹²⁴⁾ quidem laudat eundem Scholiastem ad Theocriti Idyll. IV, 6, apud quem tantum Hippicus mentionem Irosira quaerit iam naimadiventi Iae. GALLIUS Hist. Soph. p. 191. Dixit de Hippico ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ οὐκ ἂν. GRAYENHARDUS in Hist. Philol. I, 307. 309: id quod mureto, ne quid novi ab eo ellatum esse existimus.

Primum autem hoc scribendi genere tulisse videtur AMOTOKLES STRABONA. Huius certe ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ a veteribus imprimis laudatur. Diogenes Laertius V, 6 inter Aristoteli opera recenset ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ δὲ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ἑβρῶν ἀναγράφει, itaque quatuor biographus philosophi addidit ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ βιβλίον α' ¹²⁵⁾. Eundem sine dubio Aristotelis scripturas Diogenes conspexit eundem VIII, 51. Nec absque profecto oritur, quoniam philosophi fide ut Ptolemaeos uerba Lyceum. I ut Scholiasta Theocriti Idyll. IV, 6 iterumque 7. Cf. Meiss in Enaycl. Hal. III, 3, p. 166 b, quoniam inquisitum REALIS Olymp. Praef. pag. VIII. Ceterum Aristoteles non solum ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ, sed etiam Pythionicon descripsit, ut cognoscere licet ex eodem Diogene V, 26 [Πυθιονικῶν βιβλίον α'] et Ptolemaeo Solon. II 17. Αἰσχροκλήτος ἐν τῇ τῶν Πυθιονικῶν ἀναγραφῇ. Adde Scholiastem Ptolemaei ad Isidm. II, p. 524. Olymp. II, p. 73 et Hesychium s. v. Βουθός vel potius Βουθός. Vid. Boeckhien Explicit. ad Flud. Olymp. II, 50—52, p. 127. XII, p. 207. Pyth. VI, p. 296. uq.

Proximum ut Ptolemaeos ΑΝΑΓΡΑΦΕΙΣ. Calaberitimum hunc Albidus scripturam eundem ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ βιβλίον. ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ἐν βιβλίῳ β', recessuisse Suidas testis est s. v. Φιλόχορος. Quoniam librum I. Iosima, licet aliquam maiorem causam huius ruium induc ¹²⁶⁾, recte tamen in eis posuisse videtur, qui conspectum Olympiadem ut Olympiadicum exhibuerunt, dicit. lib. IV, p. 266, ed. I. C. Danc. Ienno s. 1716. Neque Olympiadicus istis iuxta statum Philochorum post opera de rebus Atticis perscriptis, in quibus nunc secundum Archontem series computavit, in locum edidisse, posteaquam Olympiadicum in notanda temporibus summationem eorum uno intulit. Vid. C. MUELL. yuo. p. LXXXIX.

Sequitur ERATOSTRONE CYRENARE. Diogenes VIII, 51: Ἐρατοσθένης δὲ ἐν ταῖς ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙΣ, Boeckhian. Eratosthenis. p. 245. Ex eodem opere basili VIII, 47, quoniam ibi eundem titulo simpliciter ad Eratosthenem provocat. Primum eius librum laudat Athousius IV, p. 154 A: Ἐρατοσθένης δὲ ἐν πρώτῃ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙΣ. Penultimus apud Harpocrationem sub v. Εἰσός de Eratoni Pausa reu narrasse tradidit Eratosthenes ἐν τῇ ἀπὸ Χρονολογικῶν, quod opus cum ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ eundem fuisse existimo. Post ad eandem sententiam inclinare vid. Vossius oco. 1. p. 110.

VI, p. 371 D, DE ARISTOTELIS opus eundem II, p. 65 A, MIV, p. 635 D, 637 F 638 A, DE CARRATONIA apud Ptolemaei Nat. Hist. XXXIV, 19, p. 243 necesse est commemorare. E. Zenostronius patitur aliam non tamen, quod Meletius inter Ptolemaei opus quodam loco IV, 21, p. 280, ad eum quod Ptolemaei Scholiasta quod ad Num. IX, 1 tamen ex opus apud Hippicam aut dubio putant, quod idem inter Ptolemaei s. Meletius recitat ad Num. II, 1 tamen apparet opus eundem. Cf. Zenostronius in libro, cuius titulus est: Ἐρατοσθένης δὲ ἐν τῇ ἀπὸ Χρονολογικῶν. p. 61 et A. GRAYENHARDUS sic. II, p. 215. De eius Meletius ad Vossius oco. 1, p. 63.

122) Idem Cf. I, p. 818. Sic dubio V. D. Hippicus scriptura cum Aristotele, qui hoc aut Theocritum scribitur a Scholiasta. De Aristotele vide quae dicimus supra.

123) Vnde Zenostronius placet aliam apud III, 341.

124) Cf. Meiss in Enaycl. Hal. III, 3, p. 166 b.

Taschonne, illo quidem corae simplici, hic vero cursu cum equo contentuus. Vid. not. 622. Porro ad Olymp. xvi de eiusdem certaminis victore duplex coloris forma, quae reversa simplex et una: *Τριπλῆς Ἰλίας, ὁς ἐδύκετο, Ποσειδῶν Ἀλκιμαχιστοῦ, ἀνδρῶν*. Nam de *Turinaci Eridanis* palmeri cursu res certissima est minimeque dubia. *Phoroneo* autem *Halicaruaenensi* eadem Olympiada pugilatus obituli coruam, auctore Pausanias v, 21, 2. Vid. not. 669. Delucens Olympias civ hoc iufert dillonne: *Ἰνδῶν ἀνδρῶν Εὐβοῖας Κορνητῶν, ἧ Φωκίδος Ἀθηνῶν*. Non magis acumulo. *Phocidam* quidam *Atheniensem* Olympiade ista stadio viciisse constat, teste Diodoro iv, 78, e quo simul Eusebius Graeci, lactus ei palmam attribueris, etiam error, quem emendat Aemulone. Vid. not. 777. *Eubolus* vero *Cyrenaeus* rutilali tunc ut ipso aliquando cursus coruam, uoque lemmu, ut hic factus, Olymp. civ, sed a congruis Diodori xii, 68, et Africano celeris, xxi. Aliquo da hoc, si quid video, Eubolus coruam loqui putandus est Pausanias vi, 8, 3, quemvis tempos eius iudicare neglexerit. Vid. not. ad ueneris 596. Eodem loco quod Eubolus etiam victoriam curulem ascribit, hoc quo, in quo versatur, Olympiade purtem, faciem tradit (*ἴσχυος*), non rari dubitationi excusationi. Itaque suauitatem supra sic potius addere debebat: *Ἰνδῶν ἀνδρῶν Φωκίδος Ἀθηνῶν. Εὐβοῖας Κορνητῶν ἄγαν, ὁς Ἀθῆνας*. Deuque olim ultimum haies generis evatocet distindio, de his traditum metagotilis Olymp. cxviii: *Ἀνδραγῶν Κορνητῶν, ὁς δὲ ἄλλων, Ἀνδραγῶν Τυρῶν, ἀνδρῶν*. Quorum hic quin reversa ielis ladorum Olympicorum sollempnibus de curriculo victor renunciatus sit, asubigi nequit ob disertum Diodori xx, 37 testimonium. Vici quidem eodem certamine etiam *Audromenes Corinthius*, sed proxima dumtaxat Olympiade cxix, ualeribus Diodoro xx, 91 et Africano. Quorum alter quod eundem Audromenem etiam Olymp. cxviii de stadio caruorum peribet, error est modestus librari, non Cassuboni, quem exatopli sui munus recte fideliterque expressisse, documento sunt eadem Anecdota Tota. n. p. 147, nequaquam vero Africano ipsius. Hic notat, et Audromen duobus Olympiadibus continuis studiū palmam adiudicare voluisset, profecto illura lona, Olymp. cxix, uoc credo, nam ipsam, caru uoc pleum, iuscite Burssel, sed cui simpliciter snipisset ὁ αἰὼς, quod uulla alius rei mentione interiecta, consueuerat amplexus est⁴¹³), adeoque alios, in hic Asleoris, memoria in medio posita, praetulit⁴¹⁴), out, quod iueni diceodi gustus, sub eadem hae conditione, minus frequentem *Ἀνδραγῶν* sive *Ἀνδραγῶν ὁ αἰὼς*, uideat gentiliū appellatum, potius⁴¹⁵), nec eadem illud τὸ δὲ τῶν, quod non equum neglexit, addere oblitus esset. Sed, ut dixi, error librari est, qui, cum viorem Olympiadis cxviii oculis uimis festinuitibus translulisset, commisit, ut uomas Andromonis e proxima praescriptum superioris allueret, cum ex Africano ecceatila potius eadem ad Olymp. cxix pertineret. Praeula vix dubites, quia Olymp. cxviii gentilis lecto sit *Ἀνδραγῶν Τυρῶν*, equo pro *Ἀνδραγῶν Κορνητῶν* Africano resititenda. Anterioris tamen puritudinis memoriam loco suo (Olymp. cxviii) et ipsam esse deludatam, nequaquam lade collegimus. Cf. not. ad exensu 1037. Sed satis de hae genere Olympianearum, praetium in pulvere Olympio certamine cum compulsiuibus suis hodie in Olympiadem interuicis continentium, quorum quid cuius dubentur finis, nequis pandorum nomenclis uobis reddidisse videtur. Non uocundum autem est cum illo genui alteram quoddam genus eorum, qui ipsi a popularibus suis duplii nomles revere sunt vocati. Horum

413) Cf. Olymp. xxix, xxx, lxxx-xxxix lxxxix, lxxxix, xcii, ch cxi, cxxii, lxxx cxi, cxvii, cxvi, cxxvi, cxxvii, cxxviii, cxxix, cxxxi.

414) cxxxi et cxxxi.

415) Phoroneo hinc trinitum, Anaxip pro iuente uoluntate uoluntis reore, sed utramque adeptam, uolunt Olymp. cxxi, alium l.

lis somnia venditū. Vid. not. ad urcens. u. 1308. Porro *Ἐποφύται, Σανδίων* Olymp. cxxv et cxxvi de *curriculo rictoris* oblitus est cognomen *Ἰππάρχου* indigne inestitutum, quod cum tribus Olympicum solomibus noruam cellos mecumset, o Graecis obtinuisse dicitur Pausanias vi. 13, 2. Quid? si, conuulsa *Ἀλκείου* cum Antigoni Coeystii narratione quodam ex Hippone Rhegio desumpto *stadioniacis* Olympiadis xvi, plene sic appellatum: *Ἰππάρχου, ὁ Ζηνοδότου Ἀδύων*, ad eundem ordinem scribitur? Quo sensu nunc quaelum inclinuel scimus, siquidem et certo esset cossori numerorum in Antigono correctio, nec umulno suspecte videretur scriptoris istius an medicititer quidem docti et in referendis alioquin sententiis parum accurati auctoritas⁴²²). Nunc vero de hoc, quemadmodum etiam de alio quodam, quem olim in hoc Olympicisacum genere nominandum pulevi cxxvi (vid. not. ad urcens. n. 1607), verum non amplius addum, scilicet ne iam his iuguli lilius distius innocuae videtur disputatio nostra, vel maxime veritas. Relictos igitur relegenti carnis de numeris mihi paco dicoeda esse video indicibus temporum, cossusquam contra vterum veteam scripturam mentem *computatis* e *scaligeris* sul etiam *emendatis*. Videlicet collectorum quoque genus quoddam, quomus id critici magis, quam interpretis munus esso, ideoque proximo potius, quam huius dissecandi poci couenire videtur, pco scilicet ut utamque questionis in unum plequam cossolis multo accessitudine, hac simul conspecta compleri in oadmo est. Primum autem quom parum scite ad calculum vacaverit numerus quoddam Pausanias v, 8, 3, locustulis exemplis docet et *Lygdamidas Syracusanus* prima de pascalia poto viciola, Olymp. xxvii excopta, et *Cranzidas Thessali* cossus de celeto pame, Olymp. xxiii ille, cossu tamen, secundum veteam Pausanias colloem, Alioquin omnia couentorum, utroque confonnus esset in Olymp. xxxiii: quo de ce festis alio loco dixi, *urcens*. p. xxxii seq. Nec si quid de coniectura immolevit in numeris, id chique tale est, quod verum agnoscat. Nunc tans deueas locis eudeles, totidem Scholastae Pindarici emulandi pociulo oquo irrita obtinuerunt, *Megasthenes* uenationes, utis illos decantatos. Ad Pausaniam redeo, oles de Helladicarum numero pulletum oculo proferens testimonium v, 8, 5, in Olympiadum numero aperta matulatum sul corruptum: *ἀριθμὸς δὲ Ὀλυμπιάδων καὶ ἐκαστῇ ἐνταῖς Ἑλλανοδίας κατέστησαν* delatide, pocius iulacinctis, pocius: *διετέρα δὲ ἀπὸ ταύτης Ὀλυμπιάδων προσημασθὶ καὶ ὁ διὰ κατὰς ἀθλοδρόμους*. Hic numerum vicemartina falsum esso, cossu opud Pausaniam oaditil conuulsa, quo tamen eudeles *scaligeris* suspicandis, sul Olymp. cv *ἐκπυσσῆ* pco *αἰχνοσθῆ* scribendam iauentis, oman adrogat vni similitudinem. Vid. not. nostr. 797 coll. *urcens*. Olymp. p. 127. not. 6, col adde — quem l. l. Inducee neglexi — *αἰχνοσθῆ*, in Encycl. Hel. iii, 3. p. 310° οὐ pro *αἰ* propouentem. Sed ut probabili sit ista ualioem omonitio, vix immo apte *διετέραν* sul *τῆς αἰχνοσθῆς καὶ ἐκαστοῦ*, porem eum existimare *condesimae uelut*: quom pociulo numerandi rulloem nou mios ob uuliquorum hamizem, quom uolens consuetudine alienum, sub Olymp. cvi *criticam* nostrum euplexum esso loco mireris.

Restat denique multiplex et haec in OLYMPIAE URKENSIS eocoris genitrix, *peruersa quaedam critices facitandae ratio*, qua *scaligeris* hic illic obdnelum depochetendos, ut nec singulorum scriptorum auctoritate equo olivis lenco ponderaret, nec, quis esset melioris, quis deterioris notae, qom hūe dignos, que mios dignos recos micio, in magno discrimine pascet. Cedit haec vituperatio is: cossu possimum locus, quibus

422) Antig. Caryst. Mirab. cxxi (135) p. 80 *παρασημασθὶ Ἰππάρχου* Vid. cognom. Epist. *urcens*. c. 124. ii. 22. l. p. 328 seq. coll. not. notis. ad *urcens* n. 146. Ut opus afferat, eade hupia conuulsa, quom uolens hupia *urcens* fuit: *urcens*, quom *urcens* fuit in *urcens* Olymp. cxxvi, vi ge Alioquin Epistola. Sapient. 147, ut opine

ΣΥΛΛΟΓΗ (*συλλογή κλήτος*) palmam adeptus, desiderante *Callippus*, patrie *Eleus*, in victorum Olymp. CXXVII coronarum catalogo commemoratus Phlegoneo, quem in eumdem immenscriptus *Strabo* cum illa turbavit, de quibus nihil dicam, tam *Callippi* nomen oculis meis insuetudinibus totum neglexit. Vid. not. ad *Strabonem* n. 1308. Desui quidem in *Straboni* nostro duo praeterea Olympionicae, sed eos, Scaligeriano saeculo ignotas, sero in hominum doctorem notitiam alisterui Armeniens. Eorum aliter *Hippocrates Thessalus* ex eo ipso, cuius modo in Callippo mentionem feci, certissimale genere rectus ascleo (*συλλογὴ κλήτος*) priusquam omnium victorum reportavi Olymp. CXXII, aliter, *Aristoxenus Rhodius*, Olymp. CXXI irritum sibi locum peperit in summo eorum, qui de *PANFRATIO* *HERI* ET *LUTIA* coronam cepisse praebeatur. Hinc emendanda *Straboni* *Straboni*, in qua locis iniuria proinde occupatis codice de-bebent ut *Plepolemus Lycius* et *Leonidas Tarentinus*, quorum hic ex *Eusebio* *Grasso* laeva informato petitis, minime quidem a sydonicis, et certe ab athletis, ille a *Pausanias*, tamem illius (v. 9 extr.: *λεγων*), non historicam narrantis fide recepimus, ab Olympionicis omnino relegendus est. Vid. not. ad *Strabonem* n. 1118. 1214 coll. *Strabonem* p. LXI. Deludendus, aliter offerendus nō, qui, eisi non deest in *Straboni* cata-
logo, tamēn uī ascriptus reperitur uoluntini, eo non uici. Quo a genere *Hellanicus* est et *Cleias* sive *Cleias*, utique ut *Eleus* et Olymp. CXXVII coronatus, quorum prior, quum duos eisdem Olympiorum solemnibus palmas reportasset, alteram *Pythiam*, non, ut in *Straboni* fuit, *Agis*, sed *Quadrages* (*συλλογὴ τετραγέτης*), hic unam, quam reple, non pullo draculio illam, sed etiam *Pythiam* (*συλλογὴ πυθιαδὲς*) obtinuit. Ceterū, si alii, errores istos obiter inspectus Phlegoneo laeva apud Photium cod. 97. Denique qui eodem Olympiade a *Straboni* asclerit *Aptolus* *periodonices*, eum non solum ex Olympionicarum, sed ex omni hominum memoria extinguendum esse alibi probavimus, *Strabonem* p. LXXVIII coll. not. ad *Strabonem* 1308.

Sed haec breuiter. Curtissimum enim de prolo Scaligerianae huius locubrationis iudicium offerimus potius illi, quae huc usque displicuimus. Quorum summam paucis compertimus illud quidem statim ob initio diffundendum non est, Olympionicarum descriptionem, a *Straboni* uoluntinū, munda quibusdam laborare, alia quippe victorum nominibus perperam eripitis, alia certaminis genere falso la *Straboni* collata, alia denique peccant omisit uisulam. Quum tamen uita late perita inuopia potius, quam notioris habundia, partem fustigationi uisulam, in tanto, tam laborioso, tam late petiti opem non omis segre irruenda irruenda eam uisulam: quidem non dubito de *Straboni* catalogo la uisulam sic profuso iudicare, ut non uou quidem nudi eius bonis liberis uisulam speciem, in Olympionicarum et nominum uisulam et deficienda temporibus non nunc tanto, quoniam per uisulam coaequi huius, successu uisulam, magno auctore suo iudicium non ceasem. Atque idem fere tam uisulam de reliquis eorum generibus, in *Straboni* uisulam, diu optimo iure possit (vid. *Proleg.* pp. XLV. LVII seqq.): opera prolium me iudicium uisulam, et totum *Straboni* libellum, ex indigis *Thesauri* temeris, quibus oppressus una rum multis alia ingens Scaligeriani motu uisulam non minus egregis indigis, pro uisulam parte emendatum et uisulam in lu-
rom profundum communibusque, quibus la rarecentium exemplorum uisulam magis magisque rante coepit, uisulam restituendum caruerim. Quam quidem uisulam si non frustra susceptum iudicium uisulam huius eorum petiti: frutum eius honestissimum ex illorum mihi iudicio uisulam conuulsus —

Scribendum Gubense Lascorum d. XIV. m. Aprilis a. h. s. LX.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ

EX

IOSEPHI SCALIGERI THESAURO TEMPORUM

ED. H. ANSTED. a MCCLVHL p. 313 — 343.

β.

γ.

δ.

ΟΛ. ΙΘ. Μίνων Μιγαράς στάδιον¹³⁾

α.

β.

γ. ΑΥΑΝΔΡΟΣ¹³⁾. Ἀρχιλόχος ἑκατό¹⁴⁾

δ.

ΟΛ. Κ. Ἀθηναῖος Δέκιον στάδιον¹⁵⁾.

α.

β.

γ.

δ.

ΟΛ. ΚΑ. Παντακλῆς Ἀθηναῖος στάδιον¹⁶⁾.

α.

β.

γ.

δ.

ΟΛ. ΚΒ. Παντακλῆς Ἀθηναῖος τὸ δεύτερον στάδιον¹⁷⁾α. ΕΡΥΣΙΔΕΣ ἰσχυρὸς τῶν Διδωνειῶν¹⁸⁾

β.

γ.

δ.

ΟΛ. ΚΓ. Πυγμῆς δόξα ἀπὸδεδόξαν Ἰσάριος Ὑπερχομῆς στάδιον. Ὁνέμαστοι Σμυρναῖος πρώτος πυγμῆς ἡ καὶ τῇ πυγμῇ νόμος δῖμος¹⁹⁾.

α.

β.

γ.

Vid. eorum notitiam 44. coll. Fr. Cresson, *Historie Graec. antiquae*. fr. Heidelb. a. 1806. p. 227, qui totum
 Lambi testimonium perperam ad Leucom, nec vero ad Thael verum retulit, Archilochum caecum.

52) Μίνων] Terce Africanus ap. Euseb. chron. log. pag. 36, Ol. XIX. stadia vinct Μίνων Μιγαράς·
 quae scriptura, etiam cod. Arm. Antiochense (cp. Arch. P. I. p. 284.) omnino, frustra et ad Euseb.
 verba laud. correpti et hoc loco correptam laesi Scaliger.

59) Ἀγυράδος] Agyrades, qui Leocrati successit (Euseb. Scal. p. 47, Hieron. chron. lib. II. p. 119,
 Georg. Syncell. p. 160, ed. Venet. = ed. Par. p. 212 A.), notum e Diogeni certantia in Ol. XIX, 2, e
 Pausanias caluisti in Ol. XVIII, 2. conferendae est. Vid. Procop. l. 3, 14. Cf. etiam not. 10.

60) Ἀρχιλόχος ἑκατό] Archilochus Ol. XIX, 2. fortasse, quodam modo, apud veterum doctos
 testatur. Verum nec dubitamus, quia nota ista haecce totum ipso laeso Scaliger occupaverit, quam
 notis ad Ol. XX, 2. pertinet, ita et Scaliger Clem. Alex. Strom. lib. I. p. 329 B. de Archilochi aetate
 testem laedere voluisse videtur. Cf. not. 44.

61) Ἀθηναῖος] Aetiae est Aetiae. ap. Euseb. chron. log. p. 36.

62) Παντακλῆς] Mem notus est Aetiae. l. 1.

63) Παντακλῆς] Pannus tradit Aetiae. l. 1. } Cramer Anecd. Par. Vol. II. p. 142. Παντακλῆς exhibet.

64) Ἐρυσιδῆς κτλ.] Erysiades, Agyrades successore, (Euseb. Scal. p. 47, Hieronym. chron. lib. II.
 p. 119, Georg. Syncell. p. ed. Venet. 160, = ed. Par. p. 212 A.), qui fuit aliusque Madaetiarum, apud
 Pausanias et Diogenem caluisti Ol. XXII, 1, et Pausanias apud sententia Ol. XX, 4. assignandus est. Velles
 l. 8. cum Erysi appellat. Cf. not. 10.

65) Πυγμῆς κτλ.] Pygmaeus, Aetiae successore, (Euseb. Scal. p. 39, e quo totum Ἰσάριος nomen
 Ὑπερχομῆς. Rucconius fortasse Ὑπερχομῆς Scaliger Strab. lib. VIII. p. 264. 1. et Par. V. 3. 11.
 15. l. debere videtur, quoniam tamet alii nomen stadiolusae nec Ὑπερ, sed Ὑπερ, exhibet. Sed
 fortasse Ἰσάριος etiam testis Aristobolus ap. Aesch. E. l. p. 284. Deinde Osmenensis Smyrnae
 hae Olym. notitiam laesi proinde tribuit tradit praeter Aetiae. l. 1. Par. V. 3. 1.

μον δαχλουμένην⁴⁴). παρηρατιστής τε δὴρ καὶ λαὸς κείης προσέβη.
ταύς ἐκιδόντας ἐπὶ τὸ παρηράσιον ὁ Ἀγδάρις συγκαταγράψατο Συρακού-
σιος⁴⁵).

α. ΑΥΤΟΣΘΕΝΗΣ. Εἰσα Μισσηνίων ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Μισσηνίων ἰσθμ. π. 315 α.

ὁ πόλεμος ὁ δεύτερος τῶν Ἀσπασιασμένων καὶ Μεσσηνίων τέλος ἔσχεν. εἰ ἐκ τῆς ἀλώσεως Εἰρος παύζονται Μεσσήνιοι Κυλλήνην ἀνέκτισαν, τῆς ἀπορίας σάβαν ἱκανομένου Ἀριστομένηος¹⁰¹).

3.

2

Ναυαγία Κορυθίων πρὸς Ἀργυροῖς πασὶν πολυαυγίῃ⁷¹

Ο.Α. ΚΘ. Γενάρων ὁ Καρίνθιος στάδιον²⁷⁾, ὡς δὲ ἄλλοι Χίοντις Ἀδάων τὸ δεύτερον, οὐ τὸ ἄλλοι ποδῶν ἔν γ' ἔσθ²⁸⁾.

64) Taitesy *Chav* s.l.] *Secundum Afric.* op. Rusch. p. 40.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

⁹⁰ Cf. A. Salliv., *Civitas hinc Olympice vicibus movensque est*, ex Africa, apud Iudaeos, 298. Kap. I, p. 40. Scylacemum illa vocat "Africā Miliē". Pergamus addidit apparet se de gente modo de Xantho esse in quibus disputaverunt. Criticism de alia propositio ad Seal. et Add. Nat. ed. G. Borek, p. 427. signum tamē fuit, quod in Africam fuisse: quod iterū in Isabel. Nisi sicut ex istis Armee. ap. A. H. E. p. 285 nota constat. Enneboe ab ipso reconstituendum erat. Necesse erat in eo antiquiorum est, quod in Ann. inter duo et viginti libris sequitur iuxta Chamaeleon dicitur: quondam dem colare, incertum necesse non esset, apud Armenios talia per prius monstra utique munda Andree in sociis ad L. transfundere non Moyses Convocatio de Varietate Armenorum vocat, Tem. III, 46, p. 280 in Whiston interpre. Isti Deinde quod Scylax Claudiū rursus Achamenem (Parr. III, 14, 3, IV, 23, 2, 5, VI, 13, 3, Boethi. Explicat. ad Pind. Olymp. XII, p. 306, Krass. Olym. p. 243). In Olympico studio iterum vicine affirmat, in ceteris Indoeura est a Paninis. In tabern. quoniam IV, 23, 5 (de quo non rectissime Iadmet Siebel. Annotat. Vol. II, p. 142) Chioneis Leucata simpliciter tradit OL. XXXIX. (Ibid.)

α. ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ⁹²). Πάλιν δὲ τῶν Ἀσπιδωμενίων Μεσσηνίας ἀνίσταται⁹³).
 Περιανδρος ἐν Κορίνθῳ ἱγυρᾷ⁹⁴ ἐν ταῖς ταύταις τῆς πατρίδος τυραννείας⁹⁵).
 Ἄγιον Μεσσηνιαῖος Κικλῆος υἱὸς τὸν ἐν Σικελίᾳ ναύτας ἀγῶνα, ἐπὶ δολφίνῳ
 ἐξ Τελειῶν τῆς Ἀσπιδωτίας ἐκείνη⁹⁶).

β.

γ.

δ.

ιστορίας καὶ τῶν, ἐοικὸς Οὐρανίου, καὶ τῶν, ἄλλων αὐτῶν σαρκισμῶν γένεσι (fortasse deus: cf. Boas. III, 14, 3.) ποικίλων μυθολογίας ὑποκρίνεται.

92) Ἀρχιμήδης] Archimedes presbiterus Scaliger & Pausanias toto corrupto (IV, 24, 2.) in haec auctum intellit, et parulo ante demonstravit a. p. 68.

93) Ἰδίων δὲ τῶν Ἀσπιδωμενίων] Idem Pausanias locum corruptum haudem fecit Scaligero. Idem enim bellum in Pausanias sententiam augendam est (II, I, XXIX, 1, quod corruptum ad Ol. LXXVII, 4 restituit Dindorfus XI, 63, de cuius acronio ad Ol. LXXVII, 4. experientia. Nunc caeteri Wesseling, ad II, 1, 1. et ad op. p. 84.

94) Περιανδρὸς] Notum iam Dionysio Laert. (vita Periclea, l. p. 66. Constant.) verum: est ἢ (scilicet ὁ Περιανδρὸς) ὁ Περικλῆος φίλος, ὃν γὰρ περιανδρὸς τὸν ὑποκρίνεται. Στρατηγὸς δὲ αὐτοῦ ὑποκρίνεται Ἀπιδωμὸν ἀνίσταται αὐτῷ τῶν ἀσπιδωμενίων καὶ ἐπὶ αὐτῷ τῆς τυραννείας ἀνίσταται Ὀυρανίου. Notum iam Laert. II, p. 342 haec Sententia falsae sententiae ex IIII tribus constituit: "Sententiam Laertis cum (sc. Perandrom filius archi) ante alios Ol. XLVIII, nunc eam XXX, ante XL, ante Laurent. Ciceron." Ciceronem igitur Scaliger aut ibi cum ἀσπιδωμενίων, ὡς αὐτῶν ἐπὶ τῆς μὲν Ὀυρανίου καὶ ἀνίσταται, quam et istam ante Ol. XL, l. e. Ol. XLVIII, 4. Perandrom mortem aliam a Sententia demonstrat. Quam acronio et talis ante XXX, et ante ante XXX^m (id est ante ex tribus γερῶν ἢ τῶν ὑποκρίνεται) ἀνίσταται (scilicet XXXIII, 4. et XXX, 1. ante et necesse est. At ante dubio talis est VII Sententia in ἀσπιδωμὸν τῶν αὐτῶν καὶ ἢ αὐτῶν: ita enim, id quod videtur Menegani ad Laert. l. 1. — ita interpretacionem Ἀσπιδωμενίων γὰρ αὐτῶν καὶ αὐτῶν. Gual. Heubeck. in Dion. Laert. Vol. I, p. 68. — Ciceron. P. A. T. III, p. 61, Ciceron. P. H. Vol. II, ad II, d. Oane a. 1827, App. p. 296 cum et. ἀπὸ τῆς μὲν Ὀυρανίου τῶν αὐτῶν καὶ et commisit interposito ab his, quae praecedunt, sic distinguenda sunt: Ὀυρανίου, καὶ ἐπὶ αὐτῷ τῆς αὐτῶν, quae quidem distinctio licet in auct. aut. constituit Perandrom autem intellit, Ciceronem laertis efficit, et eam iam Scaligero ad Ol. LIX, 1. ad constituta ad Ol. LVIII, 4. referenda ante intellit. Cf. in M. Schults. App. ad Auct. ord. rec. Græc. Spec. II p. 263 not. 50. Explicite cum Laertis sententia interuenit auctoritas cum in Ciceronem, et in αὐτῶν καὶ. Solus ep. 12. Adrianus Madyanæ, postquam se certamine Stelis victis exstitit, Ol. XXIX, l. e. eodem anno, quo secundum Sententiam nata est Perandros, dechibit se Ἰωνίαν προμνηστῆρα δαλῶντα eam intellit. Atque Herod. l. 23, 24. id quod iam auct. intellit, dum Perandros Corinthi principatum, quam Ol. XXXIX, 1. adaptari est, testatur. Ut mirum hanc magnitudinem tollerent, toties iam deus hanc Perandros auctoritas. Sofon, Perandros, Pamphile (cf. Dionys. l. 1.) alterum tyrannum, alterum principem, Notant iam Ciceronem ex quoque hanc intellit (Dion. l. 1.) quoniam hanc falli aut Mem. Arch. Ath. l. 1. p. 10. p. 58 et. quoniam intellit et regnum tyrannum principem alibi certum est, et et ἀσπιδωμὸν intellit, tyrannum permittit eam. Hæc duo hanc Perandros alios alia quidem et ipsa, sed alterum eam, Cypselum filium, quoniam eam quae filius, patris nomine Cypselum usurpationem, habuerit: cuius filium Perandrum dictum aliorum regnum Ol. XXIX, l. e. rem. Nec hanc Menand. ante auct. intellit, exspectantibus Ciceronem intellit, quod P. A. T. III, p. 40 eam eam de Arceia intellit ἀσπιδωμὸν cum plerisque intellit auct. eam Cypselum tyrannum Perandrum hanc intellit, quoniam alterum tyrannum Herod. V, 62 et Aristot. Polit. V, 12. auct. intellit, alterum tunc auct. quoniam quædam quædam auct. Arrian. l. 1. regnum demonstrat, ita et tyrannum Cypselum non ipse talis patris et filii eam, LXXIX. obstat. In hac auctoritas intellit V. D. locus Herod. III p. 55, et auctoritas Cypseli intellit, qui eam auct. imperii auct. hanc intellit, hanc.

Ἀπιδωμὸς Ἰδίων δὲ τῶν Ἀσπιδωμενίων

Ἀπιδωμὸς αὐτῶν, καὶ τῶν πρὸς αὐτῶν αὐτῶν

Idem ante Ciceronem etiam Scaliger statuit, Ciceron. II, p. 342, et quod Laertis (l. p. 25. Men.) et Herod. eam. l. 1. p. 123 testatur Perandros monachi XL. ante regni auct. Ciceronem ante in Strabonem intellit, qui l. 1. p. 280 in Cypselum ad herodem intellit tyrannum tyrannum intellit: nec Adrianum, qui V. D. VI, 12. auctoritas deo intellit est, quod tyrannum ad intellit tyrannum non intellit.

95) Ἀπιδωμὸς Μεσσηνιαῖος] Scaliger tempore rei a Solon (p. XII, p. 28. l. 31 et. Basil. 1542.), unde quædam auctoritas p. 213. D. auct. In eam hanc Ἀπιδωμὸς Μεσσηνιαῖος: eam et ἀπιδωμὸς δὲ Τελειῶν intellit. Patris auct. intellit Solon. a. v. Ἀπιδωμὸς, quoniam hanc auct. αὐτῶν Ol. XXXVIII, VII, Proteg. De salam Arceia predigiosa sententia auct. Herod. l. 23, 24 et Strab. XII, p. 425. Hanc intellit l. 1. p. 123, et Euseb. Ann. Armin. Ol. XL, 2 et Ol. XLII, 3 a delfino ad Tyrannum intellit eam voluit. De tyrannum auct. de Paus. III, 25, 5, qui eam alterum Arceia delfino intellit in auct. in Herod. intellit l. 1. p. 123, 2. Ciceronem et Scaliger. Antiquit. ad Euseb. p. 84. a. 1. Fabric. Basil. Cf. l. 1. p. 15. 15.

Ο.Α. Α. Χίονος Αίκων στέδιον τὸ δεύτερον⁹⁴). Πινδοί 'Ηδίων ἀποσπόντες τὰ-
την τὰ ἔργα καὶ τὸς ἔξῃ κτ'⁹⁵).

α. Μισοήνιοι τὴν ἐν Δελφῶν Ζαγκύλῃν ἐκπαίδοντες Μισοήνην ἰωνήμασαν⁹⁶).
Φυγιάδα τῆς Ἀραβίας τὸν τῶν Λακεδαιμονίων ἰδιώ⁹⁷).

β. ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ⁹⁸).

γ.

δ.

Ο.Α. Α.Α. Χίονος Αίκων στέδιον τὸ τρίτον⁹⁹). Κρενίδος Κρενίδης κλέρη
πρώτος¹⁰⁰). Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη¹⁰¹).

94) Χίονος Αίκων] African. apud Roesch. xxi. 1. p. 40. Idem Chionia hoc Olympiade etiam ter-
tiam πόλιν αὐτὴν certamine gesserit (dixit Paus. III, 14, 3.) restat ut Paus. VIII, 39, 2.

95) Πινδοί 'Ηδίων] Testimonia African. apud Roesch. l. l. sunt, causa verò transscripti Scaligeri.
Cf. eiusd. Add. ad Not. in Graec. Epich. p. 427 a. At suspectis videtur African. uoluerit Ciceronem P. A.
T. III, p. 47 et Romanum Olymp. p. 51. n. 46, tam quae Pausan. VI, 32, 2. eorum Olympiade VIII,
XXIV, CIV. ab Ἀλκιβιάδῃ Ἀντιφιδίαν appellatam esse dicere tradit, tam quia ex Strabon. VIII, p. 245,
26. satis apparet, hanc bellum Messeniam secutus esse praesens Olympiadem ad Eleutherum reuocari.

96) Μισοήνην Ζαγκύλῃ] Hanc temporis assignationem quia Scaliger coniecit, assensum habet, non
dubitatum. Pausan. totum lib. IV, 23 postquam Messeniam tam Hlaquin imperatoris Zanabios et cum his
iunctis aribus Zanabios, ab ipse Romanam docuerint, coniecit, utrumque, hoc addit §. 5. αὐτὴν δὲ
δὲ τῆς Ὀλυμπιάδος τῆς ἰσχυρῆς καὶ κλεινῆς, ἣ Χίονος Αίκων τὸ δεύτερον ἴδιον, Μισοήνιοι καὶ
Ἀρβήρη Ζαγκύλῃν καὶ. Scaliger, comparavit loci lib. VIII, 39, 2, ubi ab eodem Pausanias Miltiada
praefatus ad Ol. XXX, refertur, quodque aliter Chionidis stadia palam ab Africanis ipi Ol. XXX. assignat,
et quod praeteritum Ol. XXX, l. 1. corruptum Praesens verbi Ἀρβήρη ἀρβήρη, utrumque ita respondet pro
ἰσχυρῆς καὶ κλεινῆς. Sed, et ut Strabo. Annot. ad Pausan. l. l. Vol. II, p. 142, refertur Messeniam, qui Leu-
Ant. II, 22. tradunt, quam Scaliger indicat, coniecturam praeposuit, ut videtur dicitur Chionia, quam hoc loco
secundum commemorari videtur. Miltiadae enim, qui in quoque annis Athenis magistratu fuerat praefatus,
iunctis aribus esse patet Ol. XXX, quod et ipse commemorat African. Arh. §. 1. 16. II. et eadem Miltiada
tam p. 550. Hactenus Strabo, quem etiam illud aliam addidit, Miltiadae praefatum a Pausanias VIII,
39, 2. esse primo, et secundo anno Ol. XXX. assignat, ut et, qui Scaliger Messeniam coniecit
magistratu, pro epich. Ol. II. corrigere coartat ut dicitur Ol. II. Nam vero ipse coniecit hanc
Scaligerum (videtur) ex anno Phigaliae a Laodamas captae adscripta (Ol. XXX, l. 1.) intelligit, ista tamen
apparet, tam non hic certe confirmari esse, ut Miltiadae praefatum non ex integro Praesens loca Ol. XXX, 2.
compararet. Ad Miltiadae tamen Ol. A. β. error typographicus occupare videtur, quam Scaliger Ol.
A. α. inserti videtur, ita et coniecturam annis adnotatam coniecit? Revertitur ad aribus Zan-
abios. Ea tamen Thucyd. VI, 4. §. 4. primo a girata Cornu accepit, tum a Chalcidensis Euboea uenit,
monstrat apud Nicodem a Galia, quod ibi Ἐπίδαρος appellatum est, forme (Strab. VI, p. 180. Aliter Diod. IV,
53) eodem est: quam post a Samos ab ipse Ionibus, qui Medos legentes ad Siciliam appulerunt, Eleu-
teram mixtore uenit auctoritatem Anaxibia, Rhagnum tyrannum, a patria sua Messeniam coniecit. Cf.
Ferguson. Friderg. ad Thuc. P. l. Vol. II, p. 531. Zanabios ab Africanis Ol. XXX. septem annis Praesens.

97) Φυγιάδα τῆς Ἀραβίας] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

98) ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ] African. ap. Roesch. xxi. 1. p. 40. Tres igitur stadia palam a Chionide as-
signatam esse African. scribitur officiat. Quod vero Paus. III, 14, 3. eorum quatuor stadia, ter dicitur Olym-
piade stadia, et in hoc transscripti Ὀλυμπιάδος, ἣ Χίονος Αίκων τὸ δεύτερον ἴδιον, Ἀρβήρη Ζαγκύλῃν καὶ τῶν
ἰωνῶν καὶ κλεινῆς, cf. quod ad Ol. XXX, l. 1. a. n. 96. assignatur.

99) Χίονος Αίκων] African. ap. Roesch. xxi. 1. p. 40. Tres igitur stadia palam a Chionide as-
signatam esse African. scribitur officiat. Quod vero Paus. III, 14, 3. eorum quatuor stadia, ter dicitur Olym-
piade stadia, et in hoc transscripti Ὀλυμπιάδος, ἣ Χίονος Αίκων τὸ δεύτερον ἴδιον, Ἀρβήρη Ζαγκύλῃν καὶ τῶν
ἰωνῶν καὶ κλεινῆς, cf. quod ad Ol. XXX, l. 1. a. n. 96. assignatur.

100) Κρενίδος Κρενίδης κλέρη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

101) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

102) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

103) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

104) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

105) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

106) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

107) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

108) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

109) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

110) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

111) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

112) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

113) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

114) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

115) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

116) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

117) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

118) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

119) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

120) Ἀρβήρη ὑπὸ Τήλων ἐκείσθη] Error typographicus est calami Scaligeri. victorie Graecorum, quae Ol. XXXIII.

Ο.Α. ΑΘ. Ἱππικός Ἀόκων στάδιον¹²⁷).

α. ΑΡΑΚΩΝ¹²⁸). Ἀόκων τὸς νέμους ἔδωτο τοῖς Ἀθηναίοις γηραιός ὢν¹²⁹).
Περικλέους, Κλυθίου πατρὸς ἀποθανόντος, τὴν Κορυθίαν ἀρχὴν διεδύξαστο¹³⁰).

β.

γ.

δ.

Ο.Α. Μ. Ὀλυμπιάδς στάδιον τὸ δεύτερον¹³¹).

α. Στροφαῖος ὁ Κολοκώσιος ἐγυρνάθη¹³²).

β.

rem partem, sed etiam aliam ex palaestra pueri ab eodem eodem Olympiade expertatam commemorat, alius peripatetam cum effugis Olympiade extractam solam adscribit.

[121] Ἱππικός] Sic hunc Olympiade siccitatem appellat Africa v. ap. Euseb. xxix, lxx, p. 40. Τη-
γέλαος ἐκδίδωτο in cod. Amm. et in Crum. Agred. Ga. Paris. Vol. II. Oson. a. 1896, s. p. 144. Nonnulli
scripturae probatur B. G. Nibutius in Scriptis. Hist. et phil. misc. collect. I. p. 216. Od. Meadler. Dact. II.
p. 401. Ἱππικός siccitatem.

[124] Ἀόκων] Dracontem hunc anno quatuordecimo solus, et ex eo collegit Scaliger, quod eodem lege
Athensiensibus tollere fecerit, et ex Paus. IX, 8, 4.

[124a] Ἀόκων [τοῦς αἰ.]] Hec ad artem tradit Suid. a. v. Ἀόκων Iren. I, cum Porph. Miles.
a. v. Ἀόκων. Eodem hoc anno Dracontem Hircanum, praetorem Titum, ad. Graec. p. 160 seq. notat
Clem. Alex. Strom. I, p. 309 D. Cassius Hircanum, a quo postea iam discedit Aristobolus, quorum
editio Mithridaticum Ol. XXXIX, 4. Venit autem Ol. XL, 1. Dracontis annus scriptum habet, Tactus,
qui Chab. V. 350 ante Dracontem et Solonis leges (Ol. XL-VI, 3) septem annos scriptum habet, septem
Olympiades nulli vellemus violare. Sed notante Diodori ap. Ulp. ad Dracontem. ut. Ad. Tactum, p. 243
D, quippe qui Dracontem XLVII, anno ante Solonem solus indicat, non recte habere eos non intelligit.
Vid. Chab. V. p. II, l. p. 213. Cf. de Dracontem Dracontis, ante νέμους (Act. V. II, VIII, 10, Euseb. II,
a. v. Στροφαῖος], praeter in. Meurs. in Solonis et Aeg. Meurs. ad Dion. I, 53, septima C. V. Schoe-
mann. Antiquit. III, 2001 Gr. p. 179 seq.

[125] Ἱππικός] Quod Pericles et Scaliger et Scaevola ap. Dion. I, 95 calcant, quos secutus est Scaliger,
Ol. XLVII, 4, nonnulli alios, ut Aristobolus, aut quadraginta aut quadraginta prius — hoc enim de-
clat relictum in Lucio scribit, 98 interpretum hoc interpretum — quatuordecim dominatibus Ol.
XXXIX, 1 aut Ol. XLXVIII, 4 acceptum eorum ad. Dracontem I, 36 ante solonem ante Olymp.
XXXVIII, notante Suida a. v. Ἱππικός. Hircanum ante Periclem scriptum Ol. XLXVIII, 1 assignat;
a quo anno autem praedictum discrepat Mith. Aristobolus. De Aristobolo. Rep. V, 11 notante, qui Per-
icles XLIV, imperii anno scribit, ad. aut ante a. 51. coll. Chab. V. II, l. p. 210 ad a. v. Chab. 635.

[126] Ὀλυμπιάς στάδιον] Tactis Africae. apud Euseb. xxix, lxx, p. 40. Peripatetam cod. Amm. apud
Arch. I, p. 389 Olympiade exhibet.

[127] Στροφαῖος] Ancor Apollod. apud Clem. Alex. Strom. I, 203 C. D. (cf. Apollod. fragm.
ad. Heyn. p. 1085). Στροφαῖος ἢ ἐπὶ τῇ στροφαῖα τῇ Ὀλυμπιάδι (168 ἢ Ὀλυμπιάδι) ingens
anno sumat H. Rietz. ap. C. G. Saenger. ad Chab. V. II, p. 33) γὰρ τῇ στροφαῖα τῇ Ὀλυμπιάδι
ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ τῆς Ὀλυμπιάδας. Cum Apollodorus convenerit de tempore Xenophani natale Sento Epiphane
adversus Mathem. I, 12, p. 270 Pale. Ipsi tamen Xenophanes aliam etiam eandem assignat apud Dion.
Lact. IX, 19. (Pl. 7. ap. Th. Bergk. Poet. Lyr. Gr. Laga. n. 1843. s. p. 359), ubi etiam ante stromu-
dines convenerit.

Ἥδη δ' ἔπειτα δ' ἔπειτα, ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τῶν ἡμῶν

Ἡμεῖς δ' ἔπειτα δ' ἔπειτα, ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τῶν ἡμῶν

Ἡμεῖς δ' ἔπειτα δ' ἔπειτα, ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τῶν ἡμῶν

Ἡμεῖς δ' ἔπειτα δ' ἔπειτα, ἡμῶν, καὶ ἡμῶν τῶν ἡμῶν

Numerum igitur a statui ita Olympiades XXIII, ut si, si Ol. LX, 1, qui anno cum floruit tametsi Lucius
IX, 30, dicitur ita scriptum, Ol. XXXVII, extra fuit, Vid. Suid. in Aristobolo, p. 563. De tempore, quo-
tempus istum peripatetam, cum Apollodorus convenerit de tempore Xenophani natale Sento Epiphane
adversus Mathem. I, 12, p. 270 Pale. Ipsi tamen Xenophanes aliam etiam eandem assignat apud Dion.
Lact. IX, 19. (Pl. 7. ap. Th. Bergk. Poet. Lyr. Gr. Laga. n. 1843. s. p. 359), ubi etiam ante stromu-
dines convenerit.

γράφου δεικνυμένης ἔγνωσθε, ὅτις πρῶτος ἱστορίαν τοῦδε ἐξήγαγεν. Τὸν καὶ Διονύσιος ἔν' ὃ Μιλήσιος ἱστοριογράφος²³⁷⁾. Μιλιανπίδης Κρίτωνος Μή-
λων διδυραμβωτοῦς ἔκμαζι²³⁸⁾.

β.

γ.

δ. Οἱ Πρωτοπρωτοῖς Ἀθηναίων ἐβιόδοχον²³⁹⁾.Ο.Α. Στ'. Τυχῶνος Ἱμεραῖος στάδιον²⁴⁰⁾. Κλεοδότης Ἐπιδόματος ἄρματι²⁴¹⁾.

α.

β.

γ.

δ.

Ο.Α. ΣΖ. Φωνὴς Ἑλληνίης, ἔτσι Πειχίης, πρῶτος ἐβιόδοχος στάδιον, διὰ τὸν,
ἐπὶ τὸν²⁴²⁾.

237) Βενταῖος Ἡγησάνδρου] Suidas s. v. Ἐκατοὶς Ἡγησάνδρου (v. Herod. V, 125, VI, 127) ἔφησεν αὐτὸν τοῦς ἀρχαίους χρόνους τοῦ πατρὸς Κερκυραίων βασιλεύσαντος, οὗ καὶ διασέδασεν τὸ δ' Μελ-
λήσιος ἐπὶ τῷ δ' Οὐρανίωδης, ἱστοριογράφος (ἀρχαίους σοκ. Herod. II, 140, V, 35, 125). . . καὶ
ἐν ἀνατολῇ Ἡμεραῖος (in Suid. texta hypotheticae error legemur Πρωτοπρωτοῖς. Ημεραῖος περ
Πρωτοπρωτοῖς τῷδ' Suidas, dicitur in Mémoires de l'Acad. Roy. des Inscriptions. Vol. VI, p. 474 et pro-
positi dubitationis Scholia. Spec. II, p. 21 not. 42. Unique lectio temporum rationes adhiberi ostendit
Cicero, in Hist. Graec. antiquas, in p. 4—18, quoniam auctoritas habere arguit, quae probabiliter de-
fenditur à Xenoph. apud δ' ἱστορίαν τοῦδε ἐξήγαγεν, de quibus postulat id. Proleg. Censorius
Suda graecorum Herodotum V, 36 (scilicet auctoritas Hecataei ἀρχαῖος αὐτοῦ τοῦδ' ἱστορίας Ὀλύμπ. LIX,
1, computat, auctoritates alicuius cum cum Larchum (in Tab. chronol. ad ceterum interpretatibus Herod-
otum) Ὀλύμπ. LVII, 4, figit p. 3 seq. Vid. Clinton, F. R. II, ad a. a. Cha. 520. 501. — De Diassylis
cf. Proleg.

238) Μιλιανπίδης] Haimi Scaliger ex Suida s. v. Μιλιανπίδης: Κρίτωνος, γράφας αὐτὸν τὸν
δ' Οὐρανίωδης, Μήλων. ἔφησεν δὲ διδυραμβῶν βιβλίον αὐτοῦ. Suid corruptus est Suidas locum. Vid.
Proleg.

239) Οἱ Πρωτοπρωτοῖς] Auctoritas Scaliger auctoritas est Eschylus, qui Hipparchum, Philarchum filium,
Atheniensem tyrannum, Ol. LXV, 1. (Heraclitus, Ol. LXV, 2. Mel. Arctus) δὲ Hecataei et Arrianus
interfessionem tradit. Nam vero, quoniam ex Herod. V, 55 et Thucyd. VI, 59 coll. Plat. Hipparch. p. 229 B. et
Suid. Anst. Lycurg. 619. — (ἐπὶ τῷ δ' γὰρ, αὐτὸ δ' δ'.) Hipparchus comes facit et ipsum quoniam tyrannus ante
auctorem esse constitit, auctoritas auctoritas Philarchum Ol. LXV, 4. auctoritas. Verum casus vero Eschyl-
li de Hipparcho secus testimonium sibi indignum est, unde si, et auctoritas Hipparchus figit in auctoritas
referenda esse auctoritas, quae de re ad. not. not. ad Ol. I, 3. a. 109: ad tyrannum facit Ol. LXVII,
3 et 2. p. 200: auctoritas esse auctoritas. Vid. Clinton, Fast. Aet. III, p. 123. Clinton, Fast. Aet. II, ad a. a.
Chr. 510. Append. N, p. 220 Ka. Borch. in notis ad Maestrii, Fasti ep. 45 Corp. Inscriptions II p. 357.

240) Τυχῶνος Ἱμεραῖος] Testis est Africa. apud Eschyl. Chron. log. p. 41.

241) Κλεοδότης Ἐπιδόματος] Niliv Scaliger testimonium Pausanias Hb. VI, ep. 10. §. 2.

242) Φωνὴς Ἑλληνίης] Auctoritas Scaliger Scal. I, a. Ἑλληνίης ἐπὶ τῷδ' ἱστορίαν, loqui, Φωνὴς Ἑλ-
ληνίης στάδιον: ἀρχαῖος ἀρχαῖος διὰ τὸν, δ' αὐτοῦ. Interpres Anst. ep. Anst. I, p. 252, et auctoritas
victoris duces N. Pausanias auctoritas totum totum probat (a. auctoritas Pausanias Hecataei διδυραμβῶν
ep. Paus. IV, 17, 5), totum totum διὰ τὸν τῷδ' ἱστορίαν ἀρχαῖος ἀρχαῖος. Quod not in
Graeco textu ἐπὶ τῷδ' ἱστορίαν Scaliger et typographi. Legit enim illud in cod. Paris., cum hoc Ὀλύμπ-
πιδου Descriptio, cum Crano Anst. II, p. 145 scilicet facit. Ceterum Scaliger apud τὸν Ἑλληνίης
de quo auctoritas, auctoritas auctoritas, quod in τῷδ' Ἑλληνίης τῷδ' ἱστορίαν, auctoritas. Quoniam casus
Oebolus, qui Olymp. VII^a prius ex Athenis Olympias auctoritas, totum apud auctoritas in notis praedictis
hanc auctoritas auctoritas (ἐπὶ τῷδ' ἱστορίαν Pausanias. VI, 17, 6), auctoritas auctoritas auctoritas, ex quo
auctoritas auctoritas in posterum auctoritas Olympias auctoritas. Quoniam auctoritas quoniam totum fieri videtur
Auctoritas, auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas ad Ol. VI, auctoritas ad Ol. LXXX. praesens Olympias auctoritas, Olymp.
LXXX. auctoritas διὰ τὸν ἀρχαῖος Oebolus auctoritas auctoritas, in casu auctoritas Olympias auctoritas, placet, quo
facit auctoritas, Peditores, auctoritas auctoritas, Cf. Pausanias. VI, 17, 3—6. cum auctoritas et auctoritas ad
Ol. LXXX, 1. auctoritas. Ad hanc auctoritas auctoritas auctoritas Scaliger Ἑλληνίης pro Ἑλληνίης auctoritas
auctoritas auctoritas. Crano Olymp. p. 250 auctoritas auctoritas διὰ τὸν, auctoritas auctoritas auctoritas. Mibi totum
ita Pausanias auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas, auctoritas auctoritas auctoritas Ol. LXXX. Pausanias ex Dyas
Auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas, eodem teste Pausanias V, 6, 1. Quare Ἑλληνίης auctoritas non tenet,
auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas auctoritas, Cf. auctoritas not. ad Ol. LXXX,
a. a. 268.

μαίος πρὸς Οὐλερταναίς ἐπὶ τὸν πόλεμον περὶ τὴν Κριμαίαν, Ρωμαιοὶ ἤττη-
θόντες, οἱ τριακόσιοι Φάβιοι, συγγενεῖς ἀλλήλων ὄντες, ἔλασαν³⁵²). Δημόκρι-
τος (γεννηθεὶς κατὰ τὴν αἰνῶν³⁵³).

β. ΠΡΑΣΙΕΡΙΟΥΣ ἢ ΠΡΗΣΟΥΡΙΟΥΣ³⁵⁴). Ἡμεῖς πιστεύομεν καὶ μικρὸς πόλεμος
οὐκ ὀλίγους ἐν μίᾳ συνωμοσίᾳ, τὴν ἀποραζομένην Ἠλίαν³⁵⁵). Θιμιστοκλῆς
ἑκαστακισθῆναι³⁵⁶). Μένειος δυνάστης Ἰργίου καὶ Ζάχαλις πόλεμος ἔσται Πυ-
λάοντα³⁵⁷).

352) Τριμύριος πρὸς Οὐλερταναίς] Dio Cass. XI, ap. 54. bellum Adriani Vinctus T. Menenius, C. Horatio Coss. gestum fuit. *verba caetera* etiam de eisdem Ἰουλίῳ Τριμύριῳ πρὸς Οὐλερταναίς ἐκείνῃ αἰ-
μῶνι, μὲντοι μὴ ἐκείνῃ ἐπὶ τὴν ἀποραζομένην Κριμαίαν. τὰς δὲ Τριμύριον ἠραυδοῦσαν, ἐπὶ τῇ
πυλῶνι ἀδελφὰ γενεῇ, καὶ πρὸς Φαβίους τὴν γέννησιν (Hanc cognationem habet eadem Etas. Dio-
cassius autem, Lilius, Gallius CCCVI cognationem appellant), συγγενεῖς ἀλλήλων ὄντες, καὶ οὗτοι κατὰ
παραδοξολογίαν γεννηθέντες. Dio Cass. et Dio Chrysostomus lib. IX, p. 359 seqq. *Valerius* claudius Iulii
F. Menenius, C. Horatio Coss. accedisse testatur et ipse, eorum tamem consensum in Ol. LXXV, 2. in-
dici dicit V. not. 448. Cuius Dio Cassius fecerat Gallius lib. XVII, (p. 21, 1) Lilius lib. 49—54. Sed *Menenius*
Huiusmodi Fabius adeo Ol. LXXVI, 4. auctor auctor auctor auctor. Vid. Scal. Annotad. p. 100 s.

353) Δημόκριτος] Diogenes Laertius, Hagiographus alius Aristocris. (cf. Acl. V. III. IV. 20, Theo-
doret. Thimopert. Serm. IV, Pseudo-Origen. in Philosoph. op. Migne, ad Diog. IX, 34.) Dio Cassius, se-
cundum Laertium IX, 24 s. Suidas s. v. Δημόκριτος i. homin. innumerabilis, F. Abderitis, etiam ad Olymp.
LXXVII, ex Serapio consensu l. i. et Cyrilli ad. lat. l. p. 13 B. chronographi. Huius eandem Olympiadem
anno II. cum se locum eodem testatur Thasyllus ap. Diog. IX, 48. coll. Gell. N. S. AA. XVI, 21, (s. not. s. 354-), et Olymp. LXXX, 4. longe dysnomias esse appellatas ap. eund. l. i. (s. not. s. 400-),
cuius meminit, ut Suidas quidem l. i. p. 1000, et Dio Cassius IX, 31 talis et ipse ap. Diog. IX, 41
Democritum affirmat. Unimodis tamem et Thasyllus et Apollodorus naves huiusmodi Wesselingus ad
Diod. XIV, 11, qui cum ad Diodoro XIV, 11 addidit Democritum Olymp. LXXI, ad eum arguitur pro-
prium huiusmodi arguitur in Anecd. p. 109 b. Scaligeri affirmat. Eadem Olympiadem, ad iustitiam,
natum esse philosophum nostrum. 354 et 355 contentis Corvici FF. AA. T. III, p. 140. Verum Wesselingus
non minus quam Corvici metuitur nam eorum fudamento statuit Corvici FF. III, 1, p. 45 ad
s. v. Cha. 460. coll. p. 125 ad s. v. Cha. 370. Et. — Huius Democritus Olymp. LXXXVI, 1. sec. Eusebii
Chron. (Hagiographi, Olymp. LXXXVI, 2. Not. Ann. coll. Synops. p. 248 B) et Cyrilli ad. lat. l. p. 13 B.
356) Olymp. XCIV, 1. s. Diodoro l. i. (s. not. s. 327), Olymp. XCIV, 5. ex Eusebio (Hagiographi, Olymp.
XCIV, 2. Not. Ann.), quibus Artaxerxes Ochus anno l. s. (probi Artaxerxes l. s. inditum aut cum Diodoro
XV, 90. 93. ad Olymp. CIV, 4. coll. cum Catoe Ragno astruuntur ad Olymp. CV, 2. deduxerit. s. Corvici
FF. III, 1, Append. XVII, p. 328 Ka), Olymp. CV, 1. coll. CVI, 2. ex Catoe Praet. p. 109 A. Ao
probat Democritum, Olymp. LXXX, 1. autem, Olymp. CV, 4. tunc agitur deinde quoniam, qui ex-
cessum tradidit Lucius Nearchus. cap. 18. at Philopoli Nearchus. ep. 2, s. quibus discrepant Diodoro XIV,
11. Christianus Pechala l. i. Diodoro IX, 45, ne sitis se quidem illi assequatur, quae loquuntur Diodoro
XC, 4. Corvici Praet. C. Diodoro CIX, etiam anno Democritum largitur.

354) Ηρακλῆος ἢ Πρῆσουρίου] Archontum anni Ol. LXXVII, secundu Ηρακλῆος de Dio Cas-
sio XI, cap. 54, qui in quod Scaliger etiam Ηρακλῆος scribi posse auctoritatē, cum de correctione fecisse
testatur (s. v.).

355) Ἡμεῖς ἀλλήλων καὶ μικρὸς] Ex libe Diodori lib. XI, ep. 54, (cf. 52. notis. coll. inditum)
Ἡμεῖς πάλιν ἀλλήλων καὶ μικρὸς πόλεμος ἐκείνῃ αἰνῶνι ἀποραζομένην αἰνῶνι ἀποραζομένην 356. Huius
deinde Strabo VIII, p. 332, 20. p. 332 ad Hymn. factum statuit. De Praet. V, 4. 1. duxerit ad. W. soci.
ad Diod. l. i. coll. Strab. ad Praet. l. i.

356) Θιμιστοκλῆς ἑκαστακισθῆναι] Diodoro lib. XI, ep. 25. postquam Themistocles hoc anno pro-
dromos quod Αἰγυπτίους ab iustitia Lacedaemonia accitum, patrum palam anno octiditum tradidit, ac
pergit: s. v. s. v. Θιμιστοκλῆς αἰνῶνι ἀποραζομένην αἰνῶνι ἀποραζομένην ἑκείνῃ αἰνῶνι ἀποραζομένην
357) Πυλάοντα] Ex tunc Kraeger Strab. hist. phil. p. 49 seqq. coll. Themistoclem patrum Olymp. LXXVI, 2. electum
octiditum palam huiusmodi Kraeger Olymp. LXXVI, 4. (Heracl. Ol. LXXVII, 2. Not. Ann. coll. Synops. p. 254 B.) auctoritas. De re cf. Tass. l. 135 et Plat. Them. cap. 25.

357) Μένειος δυνάστης] Ex Diodoro lib. XI, ep. 59. ex. anno δὲ τῶν αἰνῶνι ἀποραζομένην (s. v. Ol. LXXVII, 2.) coll. v. s. v. Πυλάοντα Μένειος πάλιν ἐκ τῆς ἀποραζομένην ἑκείνῃ αἰνῶνι ἀποραζομένην
ἐκείνῃ αἰνῶνι ἀποραζομένην. See schol. pro Thucyd. quoniam corruptum huiusmodi ἀποραζομένην accitum coll. Scaliger,
almodum schol. extendit ad Thucyd. ex Pto. H. N. II, ep. v. l. Ph. Catoe Praet. Antiqu. V. p. 1201. Cf. de arte Praet. quod huiusmodi est Bonavent. Schol. lib. VI, p. 124, 32. seq. Stephan. Byz. s. v. Ηρακλῆς, Phil. l. i. coll. Wesseling ad Diod. l. i. Vol. IV, p. 370 Bipont. Eckhel Doctr. Numm. l. p. 112. Adipiscit enim et Myrtas Huiusmodi et Zandis tyrannidem Ol. LXXVI, 1. tunc dicitur Anaxila-
rus (Diod. XI, ep. 48): quoniam huiusmodi quoniam ferme per decem annos regnavit, patrum papili-
in regnum Ol. LXXVIII, 2. reddidit. V. Dio d. XI, 66. coll. Proleg.

μικρὰς μηχαναῖς, τοὺς παρεχόμενους κριοὺς, καὶ χελεύους ἰχθύας, πολιορκούν
τὴν Σάρμιν, Ἀρτίμανος τοῦ Κλαυμετίου παρασκευάσας⁴⁴⁵). Μικραίων γὰρ
καὶ Σαρμίων μηχανήων, Ἀθηναῖοι παρακλήσαντες ἐπὶ Μικραίων εἰς συνθήκην,
ἐπιστρέψαντες κατὰ τῶν Σαρμίων, Περικλῆς ἐργασίῳ τοῦ Σανδρα-
βίου, κακῶς δὲ διατεθίς Σάρμιον ἐκχείρισαν πρὸς τὴν βασιλίαν τῶν Περ-
σῶν ἰαλίδων, καὶ δι' ταῦτα μαδόντες Ἀθηναῖοι τρέφουσιν πόλεμον κατ' αὐτῶν
κακαστάσαν, Περικλῆς εὐνοήσαντων αὐτοῖς, τοῖσδε δὲ μαδόντες Σάρμιον p. 321 α
μηχανὴν πρὸς κακαστάσαν κατ' αὐτῶν, ἢν μαδόντες Ἀθηναῖοι ἐπὶ πρὸς Κα-
ρυστίνους ἰαλίδωσαν, καὶ Σαρμίους μὲν κακῶς διέδωκαν, τὸν δὲ Καρυστίναν
λαίμαρτον σφάξαν μετὰ τοῦ γένους, καὶ τῆς αὐτῶν πολιτείας ἔβλωσαν⁴⁴⁷).

ΟΔ. ΠΕ. Κρίων ἱερταῖος στέδιον τὸ γ' ⁴⁴⁶).

α. ΜΥΡΙΑΔΗΣ⁴⁴⁸). Ἦσαν κατὰ τινος τῆς Συρακουσίων ἀρχῆς κραταὶ μετὰ
τῆν Γίλιαν τοῦ δολιχοῦ ταλαντῆν⁴⁴⁹). Κατὰ τῆν Σικελίαν ἡ Καρδάρια ἐπὶ
τῶν Συρακουσίων πορθηθεῖσα ἀνακτίσεται⁴⁵⁰). Ψήφισμα τοῦ μὴ καυαρδῆν
ἰσχύει, τὸ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Εὐδαίμονος ἀρχontos διαλυθῆν⁴⁵¹).

β. ΓΑΛΚΙΑΔΗΣ⁴⁵²). Ἀρχὴ τοῦ Καρδάρια τοῦ πόλεμον⁴⁵³).

γ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ⁴⁵⁴). Ὁ πρὸς Ἀναίαν Ἀθηναίων πόλεμος, ἐν ᾧ Σοφοκλῆς ὁ τρα-
γωδοποιὸς στρατηγὸς ἦρθε⁴⁵⁵). Κατὰ τῆν Ἰαλίαν τὸ ἔθνος τῶν Καρυστίνων

445) Πρώτος πόλεμος Περικλῆς] Texts Diodorus XII. ep. 24. coll. Ephra. apud Flut. vii. Pericl. cap. 27. Ψευδοδὲς Ιουαννας Arrianonem Clauememum iudicari Πίνδαρ VU, 56 et Servius ad Virg. Aen. IX, 505. Caeterum ut. not. 452.

447) Μικραίων γὰρ καὶ Σαρμίων] Textus Schollasticus ad Aristoph. Vesp. s. 235. unde et ipse cum sua hancum praefatus Scylax ad Graec. Maseh. p. 421 h. Illi autem haec: τὸ μὲν Σάρμιον ἰαλιδωθῆναι πρὸς πρῶτον Περικλῆα [Περικλῆος] ἀρχοντας γένος. Μικραίων γὰρ καὶ Σαρμίων μηχανῶν. Ἀθηναῖοι ἀνακλήσαντες et quae in istis eodem modo et supra. Vid. not. 445.

448) Κρίων ὁ ἱερταῖος] Athenaeus apud Esch. p. 41 et Diodorus XII. ep. 24. ubi tamem ad epistolam pro et ἰαλίδων legendum esse iam deditus indicat Maurus de Archont. Athen. III. q. 1. p. 95 et Weinb. ad Diod. l. l.

449) Μικραίων] Archoe hoc Μικραίων dicitur a Diodoro XII. 29. Μικραίων a Schollasticis Asiat. phrasia ad Aesch. s. 67, et a Suida s. a. Εὐδαίμονος, Μικραίων in inscriptione Graeca ap. Boeckh. C. I. s. 220, 13. Vol. I. p. 349. Aristophani vero ad Vesp. s. 235. Schollasticis, in cod. Veneto, ab Iam Bekkerio edito, ὁ γὰρ γίλιαν praefatum, recte Μικραίων restituit VV. DD.

450) Ψήφισμα κατὰ τινος] Refert Scylax Schollasticus Pindari ad Olymp. l. p. 509 versibus, ὅτι δὲ ὁ Ἦσαν ἦν τῶν Συρακουσίων ἀρχος μετὰ τῆν Γίλιαν καὶ δολιχοῦ ταλαντῆν ἰαλιδωθῆναι καὶ πορθηθεῖσα ἀνακτίσεται. Sic colligit esse iustitiam: cum tamem ἰαλιδωθῆναι pro ἰαλιδωθῆναι legendum esse apparet. Vid. not. 329.

451) Κατὰ τῆν Σικελίαν] Auctor idem Schollasticus Pindari ad Olymp. V. s. 19. p. 121, cum verbo supra ad Ol. XLV. l. s. a. 142 inscriptionem, ubi vid. quae duximus, coll. istam not. 424.

452) Γαλκίαδης] Textus Schollasticus ad Aristoph. Acharn. s. 67. ὁ Ἐὐδαίμονος ἀρχοντας: ὅστις ὁ ἔργον, ὅς ὁ καυαρδῆν πρὸς τῶν καυαρδῆν, πρῶτον ἐπὶ Μικραίων καὶ Σαρμίων μηχανῶν et ubi ἰαλιδωθῆναι καὶ δολιχοῦ ταλαντῆν, ἔπειτα [Γαλκίαδης] et καὶ Θεοδώρου μετ' ὅς ὁ Ἐὐδαίμονος καυαρδῆν. Iam cum reprobis Suida s. a. Εὐδαίμονος. Adici de eo Boeckh. Ono. cin. Alibi l. p. 345 n. Washington. Illi de Archael. Holl. I. 2. p. 442. Franz. Bluten de Aesch. Phit. 1826. p. 34. Maseh. Hist. crit. p. 40 sup. coll. Prolegg.

453) Γαλκίαδης] Archoe Aelianum Ol. LXXXV. 2. ex Diodoro XII. ep. 30. ibi. Sed Γαλκίαδης propter verbum totum in deditus Aelianus Euphrasae, quae super in not. Vnde. scriptum primum publici iura fecit Gell. Dacot. Ono. s. 1634. coll. Wilek. in Maseh. III. epd. s. 1835. p. 508. Quae cum perfectis et notis istis comparata, quae Diodoro Γαλκίαδης. Illae autem tradidit istam notam uterque ap. Schol. Arist. Acharn. 67., ubi Γαλκίον sibi.

454) Ἀρχὴ τοῦ Καρδάρια τοῦ πόλεμον] Refert Diodorus XII. 30. De causis huius belli consideranda Thucydides I. 24—50.

455) Σοφοκλῆς] Archoe Aelianus Ol. LXXXV. s. ex Diodoro XII. 31. Nominat eius iam Schollasticus ad Aristoph. Acharn. s. 67., item Philochorus ap. Schol. Aristoph. Psa. 404. a correctioe Palmerii Rader. pag. 746. et Cors. F. A. III. p. 217 (Pragae. coll. Lent. ed. Schol. p. 54). desique etiam inscriptione Graeca ap. Boeckh. C. I. s. 220, 4. Vol. I. p. 349.

456) Ὁ πρὸς Ἀναίαν] Textus Diodorus s. Sophocles apocrypha s. 16. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ αὐτῶν (sic Sophocles) ὅς ἰαλὸν ἔσται στρατηγὸς Ἰλίου καὶ τῶν Ἰαλιδωθῆναι ἔσται ἔσται, in τῇ πρὸς

ἡγήσατο⁴⁷⁶). Φρόνητος Ἀθηναῖος κατὰ τῶν ἐπιεικῶν τῆς ἀρχαίας κοινῆς ἰδίωσε τὸ πρῶτον⁴⁷⁷).

β. **ΑΥΤΙΛΟΧΙΑΣ⁴⁷⁸**. Ἡ Πεισίστρατος Ἀθηναίων ἀνίστη⁴⁷⁹). Παιμῖνες ἐς Μηδία ἀποίκους ἀπὸστειλαν⁴⁸⁰).

γ. **ΧΑΡΗΣ⁴⁸¹**. Ἀρχιδάμος Ἀσκαλευσίωνος βασιλεὺς ἐπαύσατο. Τῶς βασιλεὺς Σπάρτης⁴⁸²).

δ. **ΑΡΕΥΣΗΣ⁴⁸³**. Μένων ὁ Πανσάνου Ἀντακονίδος ἡλιοστόπων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔθηκε, καὶ τὴν ἀνομαζομένην ἐντακαδικακτῆρξιν ἐβέβαπεν. ὁ δὲ αὐτὸς

δὲ Νουάρμας. Αἰσμεν prius summi etiam Imperio Græciæ ap. Boeckh. C. I. n. 329 n. 12. Vol. I. p. 349. prævisi et recte Mousas de Archaicis. Athen. III. ep. 2. p. 97. Dicitur quoque Ἀσκληπιος testis esse cunctis Mæstus. De qua coniectura videtur Corda. F. Att. T. II. p. 69, qui locutionem istam Nacatanabonæ addit eam immo demonstrat.

476) Τον φρόνητον πρῶτον Κομνηνὸν de locutione aucti Οἰκονομῆς I. I. Paganus de Platarchis I. I. Oiconomes Lucili I. I. Suidas I. I. a. Τον φρόνητον. Dugesi, qui hoc summi locutionem Olymp. LXXXV. I. I. Platarchi Ol. LXXXVII. 4. Mæstus, idem locutionem summi VI. Platarchi aucti Mæstus Iacchi, qui pro cælestium esse coniectat Mæstus. De qua coniectura videtur Corda. F. Att. T. II. p. 69, qui locutionem istam Nacatanabonæ addit eam immo demonstrat.

477) Φρόνητος Ἀθηναῖος κατὰ τῶν ἐπιεικῶν τῆς ἀρχαίας κοινῆς ἰδίωσε τὸ πρῶτον δὲ καὶ Ὀικονομῆς, ubi tamen Mæstus Mæstus. aut. comic. græc. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

478) Αὐτιλοχίας Οὐρανὸς XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

479) Πεισίστρατος. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

480) Παιμῖνες. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

481) Χάρης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

482) Σπάρτης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

483) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

484) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

485) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

486) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

487) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

488) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

489) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

490) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

491) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

492) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

493) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

494) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

495) Αρεῦσης. Suidas XII. ep. 34. int. hanc Archidamum Ἀντιλοχίαν aut. p. 147 n. 1. Mæstus. Ol. aucti ad Ol. LXXV. I. I. a. 243.

- μπαυόμενον Ὑβρίαν¹⁷⁷). Ἀριστοῦλος Κυρραῖος ἐνέχρησεν τὴν 1α Περσίδα
 ἔρητον¹⁷⁸).
 β) Στρατοκλῆς¹⁷⁹). Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας πέμπτη ἱστομένου¹⁸⁰). Κίμων
 στρατηγὸς ἐρηγομένης¹⁸¹). Ἕλιος ἐξέκρινεν Ἀντισσημαχίας ἐπὶ τῷ δίκῳ¹⁸²).
 Ἑλπίς Ἀριστοφάνους ἐκδιδάχθησεν δι' αὐτοῦ πομπῇ δημοσίᾳ εἰς Ἀθήνας¹⁸³).
 Q.4. Π6. Σπάρταρος Μισσηγὸς τὸ β¹⁸⁴). Σωκράτης διαγράφου Πέδιος παρακατέτιν τὸ
 τρέπον¹⁸⁵). Ἑλλάνος οὐ Ἀδωνίου ποῖς συγγῆ¹⁸⁶).
 α. J.ΣΑΡΚΟΣ¹⁸⁷). Ἐπὶ αὐτοῖς ἀναβαῖ Ἀθηναίων καὶ Ἀσπιδωμάτων, μὲν Ἐλε-
 φανθίου¹⁸⁸). Ἀ. πρώτη διγὰς Ἀριστοφάνους ἐκδιδάχθησεν ἐν Ἀπῃ. Κρα-
 τίνος καὶ Πνύγ. Ἀμφίβας τὸ δρῆμα Κωνὴν διδάσκει¹⁸⁹). Ἡ τῶν Ἀθηναίων
 πομπὴ τὸ Ἀῖλιον ἔχεν¹⁹⁰). Δημοσθένης τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς τὴν Πύλον
 ἐνέχρησεν¹⁹¹).

p. 322 a.

na. Eodem Scallger aliam verbo: κῆρ ἐστὶ ἀσπαρὸς τοῖς Ὀρευσίαις ὡς κῆρ διὰ, Cl. de laire
 Attilius prout quibus temporis deest, sed Ol. LXXXVII, 2. ubi Athenienses morantur, id. Thuc. II, 32,
 Steph. s. v. Ἀσπιδωμάτων et Steph. l. p. 42, 51199 X. p. 263, 18 seqq. Est praeter haec Attilianus, unde
 Leontides Orontium sibi, alius sibi dicitur comitis laquei, Perseus sibi opposuit, quam remem-
 morat Strabo. lib. IX. p. 272, 44 seqq.

177) Ἀντισσημαχίας τῇ Τραγῳίᾳ] Reiser Die Persa X. p. 59. ad Ol. LXXXVIII, 3, Theophrastus
 III, 92 ad Ol. LXXXVIII, 3. Cl. Steph. l. p. 41, 51 et IX. p. 293, 47.

178) Ἀριστοῦλος Κυρραῖος] Arcellianus ex Scholiastis ad Pind. Pyth. V. p. 377 inter Pythia
 vixit Pyth. XXXI, quae ceterum Olymp. LXXXIII, 3. reite asserunt, hic non repulit. Vell. not. 374.

179) Σπάρταρος] Arcellianus Athen. Ol. LXXXVII, 4. ex Diadorno XII. p. 60. Manutius cum eodem
 Scholiastis Arcellian. Nihil. v. 365, Non Arcellianus Arcellian. Arcellian.

180) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

181) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

182) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

183) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

184) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

185) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

186) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

187) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

188) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

189) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

190) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

191) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

192) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

193) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

194) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

195) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

196) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

197) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

198) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

199) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

200) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

201) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

202) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

203) Ἐκείνης ἐκείνης Βασιλομαχίας] Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.
 Eodem scriptore non prout aut. Arcellianus Arcellianus] Non prout dicitur haec verbo legendo aut.

δ. *ΑΡΙΣΤΙΣΤΑΝ*⁵⁴⁰). Εὐνοίας τὸν Αὐαῶνακον ἰδίδασθαι⁵⁴¹). Φεικρότης τοῖς Ἀργείοις ἰδίδασθαι⁵⁴²).

Ο.Α. 9. Τυρρῶνιος Στρακονόλος σπύδιον⁵⁴³). Θίαντος παῖς πυγμαῖος⁵⁴⁴). Ἀνδροβότης Ἀραῖος πυγμαῖος τὸ πρῶτον⁵⁴⁵). Οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ήλιων εὐχθῆσαν, ὥστε μὴ θῆναι, μηδ' ἀγωνίζεσθαι σὺν ἐκτιστοῖς τῆν διαίτην αὐτοῖς. ἦν ἔν τῳ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἕλλησι καταδικάζοντο αὐτοῖς⁵⁴⁶).

α. *ΑΣΤΥΦΙΛΟΣ*⁵⁴⁷). Ἀθηναῖοι ἀπὸ τῆς διδασκασίας τὴν νίκην κατὰ χρημάτων καὶ κληῖδον εἰς τὴν πατρίδα οἱ εἰς Ἀττικὰς οὐλοῦντες ἔβησαν⁵⁴⁸). Οἱ εὖν Λακεδαιμόνιοι πρὸς αὐτοὺς Ἀθηναίους πόλεμος ἀναζητηρεῖται⁵⁴⁹). Σπονδαὶ ἐποιήσαντο ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἔτη καὶ Ἀργείοι καὶ Μαιωνεῖς καὶ Πάριοι⁵⁵⁰).

β. *ΑΡΧΙΛΑΣ*⁵⁵¹). Πόλεμος Λακεδαιμονίων πρὸς Ἀργεῖους διὰ εἰς Τροχίτην Λακεδαιμονίων συμμάχους ἐπὶ τῶν Ἀργείων παρακαταμενέμενοι⁵⁵²). Λακεδαιμό-

540) Ἀριστίστην Archon Athenis Ol. LXXXIX, 4, secundum Athenaeum V, cp. 17, p. 216 D. et cp. 19, p. 218 D. et E., quem expressit Scaliger, *Agistis* loci, sec. Diodorum XII, cp. 75, *Agis* esse, qui et ipse Ἀριστίστην νομίζοντα εἶπε σπύδιον Menon, de Archont. Athen. III, cp. 7, p. 110. Vult. Schol. Archon. ed. Bekker, in *Ann. Acad. Berol.*, a. 1836, p. 106 coll. Ang. Meier, in *Th. Berol.* et *Int. Caesareae Instit. Archon.*, p. 1843, 2, n. 24.

541) Ἐπίδοξος πῦρ ἀδελφῶν etc.) Athenaeus lib. V, p. 218 D. E.; Ζῆν δὲ οὐκ εἶπε, καὶ δὲ ὅς Ἀριστίστην ὄντα φησὶ, διὰ τοῦτον γὰρ Ἐπίδοξος εἰς Ἀδελφῶν διδασκῶν διὰ δεινότητος ἑλθόντα εἰς αἶθρα τοῦ Ἀριστῶντος. Cf. Men. Hist. int. p. 117, qui dicit foires fabulos recitantes dicit.

542) Φεικρότης τοῖς Ἀργείοις Alkibiades V, cp. 16, p. 218 D. *Ἰσχυ γὰρ αὐτῷ γὰρ οὐκ ἔδωκεν Ἀργεῖοι, ἀλλὰς αἶσαν* Thucydides ὁ νεώτερος ἑβδμήτης διὰ Ἀνακλῆ. *Ἐβδμήτην δὲ οὐκ Ἀργεῖοι* Ἀριστῶντος ὄντα φησὶ. Hic alibi non verum est sed ut Phaeacitas ἴδιον, neque vero ut Scaliger *Ἀργεῖοι*, sed Schellianus Anachor. Art. 1, 659. Ἀργεῖοι. Vult. Menon. Biblioth. Graec. I, a. n. Φεικρότης (cf. Gronov. Thesaur. antiqu. Graec. T. X.). Hieron. Dicit de locis aliquot Proleg. Hist. Kol. a. 1813, Melior Hist. int. p. 71.

543) Τυρρῶνιος Ex Africana epud Kaseh. chron. leg. p. 41 et Diodori XII, 77.

544) Θίαντος παῖς Anachor. Ptolemaei lib. VI, 7, 3, cum testis antiquissimus ad Ol. LXXXIX, 1, n. 506.

545) Ἀνδροβότης Testis est Thucydides V, ed. Olynthia ὁ ἔβησαν αὐτοὺς διαίτην ἰσχυῶν (i. e. uolente αὐτοὺς, qui dederunt eis bellum), eis Ἀνδροβότης Ἀραῖος πυγμαῖος τὸ πρῶτον δόξαν. Cf. Paus. VI, 8, 1.

546) Οἱ Λακεδαιμόνιοι Translatit Scaliger Thucydides c. 16 et lib. V, cp. 46.

547) Ἀστυφίλης Archon Olymp. XC, 1, sec. Athenaeum V, cp. 18. coll. p. 218 D. E., quem amplectens est Scaliger, *Ἀστυφίλης*, et sec. Diodorum XII, 77 Ἀστυφίλης, qui tamen Ἀστυφίλης uocem repetendam esse non statuerunt Palmerius, Vossius, Weschingus. Confirmat Athenaeus scripturam Hicron. Hist. cp. 62.

548) Ἀστυφίλης Ἀπὸ τῆς Αἰτίας est Diodorus XII, cp. 77. Ibi, ubi easdem res verba habes, aliqut hoc loco. Contra Thucydides V, 32, Delius ad Adversarios uocari non constituit ut patrum consensu easse belli uolentes, easque uolentes, p. n. Ol. LXXXIX, 4. Vult. Bouckle, in Act. acad. Berol., a. 1834. Class. hist. p. 6 coll. Paus. IV, 37, 5, Diod. XII, 76, Thuc. VIII, 108. De Alibiis i. Alibiis (utiamus quos quoniam et per 1 et per 2 interpretum solutio solutio docet Steph. a. 1. Ἀστυφίλης), Myriam appo, coll. pater Diod. I, c. Strab. XII, p. 400, 28 et Thuc. V, 1, VIII, 108.

549) Οἱ εὖν Ἀθηναῖοι Scaliger notat non videtur a Diodoro XII, 77. Τῶν δὲ Ἀθηναίων εἰς ἀνδροβότης Ἀνδροβότης ὅς ἑβησαν, πῦρ αὐτοῖς αὐτοῖς ἀπὸς ἀλλήλων διαίτην καὶ πόλεμον αὐτοῖς. Thucydides tamen lib. V, cp. 36, non illi partem sed eis uolens Lacedaemoniam et Athenas esse factum dixerat, quoniam tamen fidem eis iuribus non habebant, easse belli XL, secum uolentes, i. e. Ol. LXXXIX, 4, uita esse dicit. De uolens dicitur non consentendi est Ptolemaei ad Verrii, p. 170.

550) Σπονδαὶ ἐποιήσαντο Testis est Thucydides lib. V, cp. 47, int. αὐτοῖς ἀνδροβότης ἰσχυῶν Ἀθηναίων inq. καὶ Ἀργείων καὶ Μαιωνεῖς καὶ Πάριοι. Id. quod ex cp. 49, eo anno lectum esse apparet, quo Lacedaemonia ptolemaia Olympa uolens a. c. Ol. XC, 1. Cf. i. n. 545.

551) Ἀργεῖος Archon Athenis Ol. XC, 2, ex Diodoro XII, cp. 78. prior.

552) ἑβδμήτης Ἀνδροβότης Diodorus XII, cp. 78, ad Ol. XC, 2. Thucydides δὲ (coll. ed. 545) Ἀνδροβότης ὅς Ἀργεῖοι Ἀνδροβότης ἰσχυῶν τῶν Τροχίτην αὐτοῖς ἰσχυῶν Ἀνδροβότης. Et paulo post, et δὲ Ἀνδροβότης ἀνδροβότης τῶν αὐτῶν εἰς τῶν Τροχίτην ἀνδροβότης ἰσχυῶν Ἀνδροβότης αὐτῶν Ἀργεῖοι. διὰ καὶ δεινότης Ἀνδροβότης ἰσχυῶν Ἀργεῖοι καὶ Πάριοι, Thucydides, qui et ipse hanc explicationem a Lacedaemonia uolentes Ἀργεῖοι καὶ Πάριοι lib. XI, et ad modum accipit, i. e. Ol. XC, 4. explicationem tradit, cum uolens quoniam propter Epistates eis Ἀργεῖοι perpetui uolentes uolentes, tum ne gliscere dicitur Ptolemaeas dicitur habere uolentes, a Lacedaemonia decretum affirmat. Cf. V, 57.

γ. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ⁵⁷³). Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ Ἀλεξιάδῃσι ποροζυγάνοντες τὰς πρὸς Ἀθηναίους ἀποστάσεις ἄνωγον⁵⁷⁴).

δ. ΚΑΡΟΚΡΙΤΟΣ· οἱ δὲ ΚΑΛΕΡΧΟΣ⁵⁷⁵). Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄγχιος ἡγούμενοι καὶ Ἀλεξιάδῃσι καταλαβόμενοι χαίρων λοχυρὰν ἐπέλκον, φροῦνον ἐπείεσαν κατὰ τῆς Διταφῆς ὕδην ὃ πόλεμος δακτυλακὴς προσηγορεύετο⁵⁷⁶). Ἐκείνης ἐπείεσαν⁵⁷⁷). Ἦτα τῶν Ἀθηναίων ἐν Σακίῃ, καὶ τῶν στρατηγῶν ἀμμοσθίωνος καὶ θηρίων γόνος⁵⁷⁸).

Οἱ. 98. Ἐλπίσιος Ἀργαυρῆτος σάβδον τὸ β'⁵⁷⁹

α. ΚΑΛΑΙΑΣ⁵⁸⁰). Ἀνδίας ὁ ἔφητορ ὦν ἐτὼν μὲν ἐπὶ τῶν Θεορίων καταστασασθῆς ὡς ἀπαικῶν παρεγίνετο σάβδῳ εἰς Ἀθήνας⁵⁸¹). Ἀθήνησιν ὁ δῆμος ἐξ χρίστου ἐκονάως τῆς δημοκρατίας, καὶ θάμνος ἀνδρὸς τετρακοσίους τούτους τῶν διακρίων ἐπέτριψε τῶν κοινῶν⁵⁸²). Σακίῃς ὁ τῶν Σαρακηνῶν συμποδὴς ἡγούμενος⁵⁸³ τὸ⁵⁸⁴).

573) Πεισανδρος καὶς] Hanc sententiam non pertinet, sed protrahenda est ad Ol. XCII, 4, quae anno statim ibidem in eandem Diadema Ol. XIII, ep. 62 et infra anaglyt Scylax.

574) Πεισανδρος] Arcton Athenae Ol. XCI, 3, ex Diadema XIII, ep. 7.

575) Οἱ Λακεδαιμόνιοι] Tamen ut Diadema ib. XIII, ep. 8, erat, sed et ipsi Hellenodotum: οἱ Λακεδαιμόνιοι ποροζυγάνοντες καὶ Ἀλεξιάδῃσι τὰς ἀποστάσεις ἄνωγον τὰς πρὸς Ἀθηναίους, καὶ ὁ πόλεμος ἐπείεσθαι ἡγούμενοι. Sic etiam a Thuc. VII, ep. 18. Lacedaemonum in Athenas inveniuntur anno belli XVIII, hunc amicum i. e. Ol. XCI, 3, potius dicuntur.

576) Καρὸκριτος· οἱ δὲ Καλερχος] Arcton Athenae Ol. XCI, 4. Καλερχος ex Diadema XIII, ep. 9, Argum. Aristoph. Lystra, Pseudo-Plut. X. Omit. VIII, II p. 835 E, quoniam tamen postremae palli sententiae p. 825 D eundem Καλερχον appellat. Sed hoc quoniam loco Καλερχος rectissime censent Muretum Luth. An. IV, 16, Tychaeus Vit. Lys. p. 34, Corneus F. An. III, p. 351.

577) Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄγχιος] Tamen fere verbi gratia Diadema ib. XIII, ep. 8, lat. ad Ol. XCI, 4. Exstantem bellum ibid. anno belli Peloponnesiacum XIX, primum statim verbum, i. e. Ol. XCI, 3. Cf. Corneio F. A. V. II, p. 250. Ceterum, quod Scal. scripsit δακτυλακὴς, laud debet ex corruptis Diadema codd. petiti. Lest in Wesselingii MSS, in Orn. fuerat, de Pace p. 244. Plinius. p. 444, apud Demosthenem in Andronicum, p. 388 silanus δακτυλακὴς testis addit.

578) Ἐκείνης ἐπείεσαν] Lest defecit Ol. XCI, 4, ex Diadema XIII, ep. 12, et Thucydidi VII, 56. Memini etiam eclipsin Pto. Nic. ep. 23, sed. ann Scal. Emanuel. Tempus. I. p. 35, Petrus Doctus Tempus. X, ep. 28, Dodwell. Anaglyt. Thucyd. p. 207.

579) Ἦτα τῶν Ἀθηναίων] Describunt haec verba, quo Athenienses, amicum viis interem, ad Aetnarem (Diad.) ante Aetnarem (Thucyd.) fecimus Ol. XCI, 4, maximum partem interfectionis, quoniam mivertus Demosthenes et Nicias, postea capientes, credens Diadema ib. XIII, ep. 19, 22, et Thucydidi VII, 54—56.

580) Ἐλπίσιος Ἀργαυρῆτος] Tamen Diadema XIII, ep. 34, et Alimachus apud Esch. chor. leg. p. 41. Cf. notum in Ol. XCI a. n. 500.

581) Καλαίας] Ol. XCI, 1. Atheniensium praetor ex Diadema XIII, ep. 34. Minusverum olim etiam Diogen. Laert. Lys. in Y. p. 453 Bekk., Pseudo-Plutarch. Vit. X. Orn. Lys. II, p. 835 D. E., Argum. An. Lystra, Philochorus ep. Behel. Lystra. 173. (Fugit. sed Lest et Sibth. p. 64.)

582) Σακίῃς ὁ δῆμος] Enarrat Diogenes L. et Pseudo-Plutarchus L., quoniam illi ad septuaginta, sagittas, addit et Ἀθήνας ἀνὰ ἑκατὸν Καλλίας, Ἐδορως καὶ τριπλοκρονίδης Ἰλας Ἰλντορ, et de istis tribus, 12 sagittas et 30 ἑκατὸν dimittit dimittit ἑκατὸν ἑκατὸν. Hae sententiae ad istos sagittas, Καλλίῳ Ὀκτανίδῃσι dimittit sagittas ἀνὰ δὲ dimittit ἑκατὸν ἑκατὸν ἀποκρίων. Sic vides per vulgata tripla legendum esse, ex facillime conueniens Γ et Υ triplum acrite docuit Muretus Lest An. IV, ep. 15. Muretus auctus Plutarchus Soli. Codd. CCLXII, per ἑκατὸν ἑκατὸν, ad Tychaeus Vit. Lys. p. 36 per δέκατος ἑκατὸν triplum triplum est triplum. Cf. Boeckhian. de Vitis et Scriptis. Lystra. p. 21 a. 2.

583) Ἀμμοσθίωνος ὁ δῆμος] Quodammodo interm Athenae Ol. XCI, 1, constitutum iam tribuit Thucydides VII, 65—66 codd. Diad. XIII, 35 et Pseudo-Plutarch X. Omit. Vit. p. 835 E. Regarunt illi, ἡ πόλις Hellenodotum et Pto. i. a. mivertus, annus quatuor, i. e. ad dimittit Corneus FF. A. V. III, p. 255, ad mivertus Hellenodotum equos ad Hellenodotum mivertus. Vid. Thuc. VII, 67, Hellenodotus. i. a. mivertus et mivertus, Lystra et. pro Pto. p. 2. Soli a. i. mivertus, mivertus. Aetnarem. p. 24 codd. Tychaeus Vit. Lys. in Bekk. Orn. Ga. VI, p. 515, Bekk. de Aetnarem Orn. An. II, Titm. VII, p. 314, Sibth. Anaglyt. loc. peti. Graec. p. 181 in q. Muretus de Boeckhian. de Vitis et Scriptis. Soli. Codd. CCLXII, p. 362—366. Cf. Plinius, PP. VII, p. 83 Ka.

584) Σακίῃς ὁ τῶν Σαρακηνῶν] Autem Diadema XIII, ep. 34. et 35. ibid.

- α. ΦΙΛΟΚΛΗΣ⁵⁷⁷). Οί Γαλάται κυριεύοντες τῆ Μακεδονίᾳ λεηλοκόβον πόλιν⁵⁷⁸).
 β. ΝΙΚΟΤΕΛΗΣ⁵⁷⁹). Εὐρύβοις τῆς κατὰ Κίονος Σαλαμίνης βασιλείας. Ἀβδα-
 μονα τὸν Τύρον ἐξέβαλεν⁵⁸⁰).
 γ. ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ⁵⁸¹).
 δ. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ⁵⁸²). Κίτρων διαβάσεως τῶν Ἀλπεινῶν. Πλοῖτος Ἀριστοτέ-
 λους ἐδωχόθη⁵⁸³).

3613. Τίσις τῆς τοιαύτης Τίσιος Weseslagon et Diesterhuis. — Quod dicitur addit Scyliger: ὅς δὲ ὁ ἄλ-
 λος, Τίσιος Ἀλμυρατικός οὐδὲν ἄλλο. Quarta iam tertium generis iustitiam petit. Vid. not. ad
 Olymp. XLIV. a. c. 622. coll. Proleg. Vicerunt enim has Olympiades et Terentius et Phormis, sed illi
 stadia, hic pugilato. Quae Pharmacia victoria itale videtur Pausanis V. 21, 2, pro quo non magis ac-
 curate in Add. Not. ad Gr. Eccl. p. 428 b. Diadotum exstat Scyliger.

670) Φιλολογία. Praeterea gentis Aethiops Ol. XCIV, 1, ex Diadoto XIV, 94. Ὁμοῖον ἡγοῦμαι Φι-
 λολογίας ἐπὶ Στάδ. Ἀνατολ. Περ. 179, αὐτὸς οὐκ ἐπὶ Ἀνατολίας, V. stadia corruptionem in Ἀνατολίας
 αὐτοῦ 322. (i. e. Olymp. XLIV, 3. coll. not. 679) L. LINTONIS PR. HH. II. p. 106 a. Chr. 302.

671) Οἱ Γαλάται Galli Saxones aliae Celts, quae, ut ait Florus I, 13, auctori fere, meritorie in-
 comitis, tale tunc exstanti studio non querebat. Macedonia populebat Olymp. XXVII, 1. Auctor De-
 cripuit, quoniam exstat ad Scyliger, ep. Esch. c. 58, 50 seq. i. autē δὲ τοῦ γένους τῶν Ὀλυμπίων⁵⁸⁴.
 ὁμοῖον ἡγοῦμαι Φιλολογίας ἐπὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἡπειρωτικῶν πόλιν. Confirmat Appianus frag-
 mentum, a Fulvio Ursino editum [Excerpt. Legat. de velis. gall. II.]: ἐν Ὀλυμπίᾳ τοῖς Ἑλλήσι C. καὶ
 Q. γερμανοῖσι, αἵς γὰρ τὸν Ἰσλάον οὐκ ἀπορίσκει οὐδὲν διὰ τοῦ εὐρέως, ἀνέστησαν ποῖον Κίτρων
 εὐνὴν ἀπὸ τῶν Ὀλύμπων ἰσλαῶν [Quo de locis sollicitissime vid. Stal. Animad., ad Esch., p. 122 b.]
 καὶ ὅσων ἰσλαῶν γὰρ. Quibus simul omnia significari videtur, quae Galli Alpes superant, Alpesque
 inter et Padum omnes promittit. — Non ita longe tempore post sedem Romanam cepit Olymp. XXVII, 3.
 Philonis N. II. XXXII, 6: Cypri ad Roma anno CCLXIV. Olymp. II, 1: Anno ab U. c. CCLXIV.
 Roma perantur cepit Olymp. Retroposita II, 1. Anno iustitiamus anaglyphus quatuor c. U. c. post
 impium atheni prima pro dachis consuevit fuisse. coll. not. pet. Cf. Ll. V. 40. et Cic. de Div. I,
 44. c. 21. Confirmat Aethiops Nall. Animad.: sub Olymp. XCIV, 3. Galli et Celts Romanos pro-
 ter Capellam occupant. Si solius illi, quae dicitur quae a Gallia Celts. Transcribit tamen erro-
 rem illum Syntaxis p. 258 C: Γαλάται καὶ Κίτρων Πολεῖς ἡπειρώται, ἡδὲ καὶ Ἀνατολίαι, item
 Chios, Paet. eutler p. 167 C: Γαλάται καὶ Κίτρων πόλιν, quae posterior loco ante et antea et
 recte iuxta Scyligeri Thes. Temp. p. 258. Sed Hicronymus, quae interpretat Olymp. XXVII, 1. Galli
 Saxones Romanos iustitiam, cepit Capellam, atheni iustitiam Alpes cum anno septies Urbis confundi. Vid.
 Stal. Animad., p. 122 b. Confutatio iustitiamus reus ad Diadotum XIV, 113, qui Gallia Alpes iustitiam
 tradit, quae tempore Diadotum Rhodum occupat, i. e. Olymp. XXVIII, 2. Vid. not. not. 676. Illo enim
 anno Romanus petas capiens atheni Diadotum significat Polybius I, 8. Sic p. 61. ἡπειρώται καὶ πόλιν
 [Olymp. Cl. 2. V. not. not. 747] ἡ ἀνέστησαν πόλιν ἡπειρώται. . . . Γαλάται δὲ ἡπειρώται
 Πολεῖς καὶ πόλιν ἡπειρώται. E. Polybius sua (item bene) iustitia VI, 6. Medium quoddam
 tempus inter Olymp. XCIV, 3. et Olymp. XXVIII, 2. post Diadotum II. AA. RR. I, p. 60, 34 seqq.,
 quae Κίτρων πόλιν, καὶ ὅς ἡ Πολεῖς πόλιν ἡπειρώται. Olymp. XXVIII, 1. iustitia. Vid. not. not. 668.
 Caeterum ad. Nall. Ret. Rom. II, p. 623 — 634 coll. Plinios. Tels. Rom. p. 42.

672) Νικίτης [sic] Aethiops Aethiops Ol. XCIV, 3. in Diadoto XIV, ep. 67. coll. Menest. eius inter.
 Gr. ep. Borek. C. I. a. 228, 11. Vol. I, p. 349.

673) Εὐρύβοις (sic καὶ Κίτρων) Testis Diadotus XIV, ep. 96. sub Olymp. XXVII, 3. ubi ἡ Ἀθ-
 ῆναις scriptum est. Caeterum autē Scyligerum et Pausaniam Aldemum illi Τίσιος consuevit. Scyliger
 margini Urbis aut Τίσιος apponit: quoniam vocem a Pausanias et Hieronymus complerunt in textum re-
 ceperunt Weseslagon et L. Diadotus. A Theopompo tamen in Plati II. coll. CLXXVI. Αἰτῆς appellatur,
 quoniam dicitur in compendii Weseslagon ad Diad. I, 1, ut Aldemum in Cypri ante Clio, olim in Paeo-
 etiam urbem, atheni atheni iustitia. Vid. Isocr. Hist. p. 263 coll. eodem Wineslagon. Frustra de
 Nall. quae Εὐρύβοις iustitia Pausanias regem in Cypri generat, utrum de atheni, quae sit Αἰτῆς πόλιν
 atheni, quae iustitia Lacedaemoniorum dux iustitia, v. Xen. Hist. IV, 6, 24. coll. Hist. Pr.
 III, B. p. 109 Ks. coll. Proleg.

674) Αἰτῆς πόλιν Testis Diadotus XIV, ep. 96. sub Olymp. XXVII, 3. in Diadoto XIV, 96. Occurrit atheni in
 Inter Gr. ep. Borek. C. I. a. 151, 27. Vol. I, p. 337.

675) Αἰτῆς πόλιν Aethiops Aethiops Ol. XCIV, 4. ex Diadoto XIV, ep. 105. Menest. eius atheni
 Aethiops Diadotus ad Aethiops. Περ. et Stal. ad v. 103.

676) Αἰτῆς πόλιν Testis Diadotus XIV, ep. 96. sub Olymp. XXVII, 3. in Diadoto XIV, 96. Occurrit atheni in
 Inter Gr. ep. Borek. C. I. a. 151, 27. Vol. I, p. 337. ὁμοῖον ἡγοῦμαι Φιλολογίας ἐπὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἡπειρωτικῶν πόλιν.
 ὁμοῖον ἡγοῦμαι Φιλολογίας ἐπὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἡπειρωτικῶν πόλιν. Confirmat Appianus frag-
 mentum, a Fulvio Ursino editum [Excerpt. Legat. de velis. gall. II.]: ἐν Ὀλυμπίᾳ τοῖς Ἑλλήσι C. καὶ
 Q. γερμανοῖσι, αἵς γὰρ τὸν Ἰσλάον οὐκ ἀπορίσκει οὐδὲν διὰ τοῦ εὐρέως, ἀνέστησαν ποῖον Κίτρων
 εὐνὴν ἀπὸ τῶν Ὀλύμπων ἰσλαῶν [Quo de locis sollicitissime vid. Stal. Animad., ad Esch., p. 122 b.]
 καὶ ὅσων ἰσλαῶν γὰρ. Quibus simul omnia significari videtur, quae Galli Alpes superant, Alpesque
 inter et Padum omnes promittit. — Non ita longe tempore post sedem Romanam cepit Olymp. XXVII, 3.
 Philonis N. II. XXXII, 6: Cypri ad Roma anno CCLXIV. Olymp. II, 1: Anno ab U. c. CCLXIV.
 Roma perantur cepit Olymp. Retroposita II, 1. Anno iustitiamus anaglyphus quatuor c. U. c. post
 impium atheni prima pro dachis consuevit fuisse. coll. not. pet. Cf. Ll. V. 40. et Cic. de Div. I,
 44. c. 21. Confirmat Aethiops Nall. Animad.: sub Olymp. XCIV, 3. Galli et Celts Romanos pro-
 ter Capellam occupant. Si solius illi, quae dicitur quae a Gallia Celts. Transcribit tamen erro-
 rem illum Syntaxis p. 258 C: Γαλάται καὶ Κίτρων Πολεῖς ἡπειρώται, ἡδὲ καὶ Ἀνατολίαι, item
 Chios, Paet. eutler p. 167 C: Γαλάται καὶ Κίτρων πόλιν, quae posterior loco ante et antea et
 recte iuxta Scyligeri Thes. Temp. p. 258. Sed Hicronymus, quae interpretat Olymp. XXVII, 1. Galli
 Saxones Romanos iustitiam, cepit Capellam, atheni iustitiam Alpes cum anno septies Urbis confundi. Vid.
 Stal. Animad., p. 122 b. Confutatio iustitiamus reus ad Diadotum XIV, 113, qui Gallia Alpes iustitiam
 tradit, quae tempore Diadotum Rhodum occupat, i. e. Olymp. XXVIII, 2. Vid. not. not. 676. Illo enim
 anno Romanus petas capiens atheni Diadotum significat Polybius I, 8. Sic p. 61. ἡπειρώται καὶ πόλιν
 [Olymp. Cl. 2. V. not. not. 747] ἡ ἀνέστησαν πόλιν ἡπειρώται. . . . Γαλάται δὲ ἡπειρώται
 Πολεῖς καὶ πόλιν ἡπειρώται. E. Polybius sua (item bene) iustitia VI, 6. Medium quoddam
 tempus inter Olymp. XCIV, 3. et Olymp. XXVIII, 2. post Diadotum II. AA. RR. I, p. 60, 34 seqq.,
 quae Κίτρων πόλιν, καὶ ὅς ἡ Πολεῖς πόλιν ἡπειρώται. Olymp. XXVIII, 1. iustitia. Vid. not. not. 668.
 Caeterum ad. Nall. Ret. Rom. II, p. 623 — 634 coll. Plinios. Tels. Rom. p. 42.

β. ΘΕΟΔΟΥΣ⁶⁶⁴). Οὐ Περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἔνδεκα μῆρας πολικευόμενοι παρίδμεσαν ἑαυτοὺς διανοήσας τῇ Συρακοσίᾳ τυρόντων⁶⁶⁵). Οἱ Κέλτοι τὰς ἄλκις διέβησαν, ὡς διδοῖσθαι δοκεῖ⁶⁶⁶). Εὐφροῦ Ἀγαθὴρῆς πρὸς τοὺς Ἑλλή-
 νας⁶⁶⁷). Καλλιθένης ὁ ιστοριογράφος τῆς τῶν Ἑλληνικῶν αἰωνίου ἀπὸ
 τῆς κατὰ τοὺτον τὸν ἑσπερινὸν γενομένης εὐφροῦς τοὺς Ἑλλήνας πρὸς Ἀγα-
 θήρην τὴν τῶν Περσῶν βασιλίστην τὴν ἱστορίαν ἔγραπται γράψαν. διελθὼν δὲ
 τραυματιστὴ χρόνον ἔγραψε μὲν βιβλίους δέκα, τὴν δὲ τελευταίαν καθεύωντος
 τῆς συντάξεως εἰς τὴν ἐκ τοῦ Φιλομήλεως τοῦ Ἰωνίου κατέληκται τοῦ ἐν
 ἡρώδεϊ ἡρώ⁶⁶⁸).

γ. ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ⁶⁶⁹). Εὐφρόνης λέειρα τῆς Κύπρου ἐβίβλυσεν εἰς τὸν Αἰγυ-
 πτίαν βασιλῆα⁶⁷⁰).

δ. ΔΕΣΠΟΤΕΥΣ⁶⁷¹). Εὐφρόνης ἐβίβλυσεν πρὸς τὸν κατὰ τὴν Κύπρον πόλεον,
 μόνος δὲ τῆς Σαλαμίνος βασιλευσὶν συνηγαγῆθαι, ὡς ταλὴν τῇ Περσῶν βα-
 σιλεὶ κατ' ἑσπερινὸν ἔγραψε ἀφαιρῶν⁶⁷²). Οἱ Μαντινέες ἐκ τῶν Μακιδόνων
 ἐκπολεμωσθῆναι ἐπαγαγόμενοι τὴν ἰδίαν πατρίδα καταπαύσαι, εἰς δὲ τὸς
 καίμας μετακίβησαι⁶⁷³).

Ο.Α. 90. Δίον Συρακοσίος στέλθον⁶⁷⁴). Πάλλων ἔγραψε προσεχίδην Ἀσπιδωμένους
 δι' Ὀρφέως πρὸς τὸν στείφον τὸν πύλον ἔχει τοῦ ἀφαιρῶν⁶⁷⁵). Σω-
 τάδης Κρῆς δολοχὸν⁶⁷⁶).

664) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

665) Οὐ Περὶ τῶν ἡμετέρων Διδοῖσας XIV. ep. 121. sub Ol. XCVIII, 2. Vid. Polyb. I, 5. coll. ad Di-
 do. Wesseling.

666) Οἱ Κέλτοι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔνδεκα μῆρας πολικευόμενοι παρίδμεσαν ἑαυτοὺς διανοήσας τῇ Συρακοσίᾳ τυρόντων⁶⁶⁵).

667) Εὐφροῦ Ἀγαθὴρῆς πρὸς τοὺς Ἑλλήνας ἔγραψε ἀφαιρῶν⁶⁷²). Οἱ Μαντινέες ἐκ τῶν Μακιδόνων
 ἐκπολεμωσθῆναι ἐπαγαγόμενοι τὴν ἰδίαν πατρίδα καταπαύσαι, εἰς δὲ τὸς
 καίμας μετακίβησαι⁶⁷³).

668) Καλλιθένης ὁ ιστοριογράφος τῆς τῶν Ἑλληνικῶν αἰωνίου ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺν τὸν ἑσπερινὸν γενομένης εὐφροῦς τοὺς Ἑλλή-
 νας πρὸς Ἀγαθὴρην τὴν τῶν Περσῶν βασιλίστην τὴν ἱστορίαν ἔγραπται γράψαν. διελθὼν δὲ
 τραυματιστὴ χρόνον ἔγραψε μὲν βιβλίους δέκα, τὴν δὲ τελευταίαν καθεύωντος
 τῆς συντάξεως εἰς τὴν ἐκ τοῦ Φιλομήλεως τοῦ Ἰωνίου κατέληκται τοῦ ἐν
 ἡρώδεϊ ἡρώ⁶⁶⁸).

669) ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ⁶⁶⁹). Εὐφρόνης λέειρα τῆς Κύπρου ἐβίβλυσεν εἰς τὸν Αἰγυ-
 πτίαν βασιλῆα⁶⁷⁰).

670) Εὐφρόνης λέειρα τῆς Κύπρου ἐβίβλυσεν εἰς τὸν Αἰγυπτίαν βασιλῆα⁶⁷⁰). Οἱ Κέλτοι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔνδεκα μῆρας πολικευόμενοι παρίδμεσαν ἑαυτοὺς διανοήσας τῇ Συρακοσίᾳ τυρόντων⁶⁶⁵).

671) ΔΕΣΠΟΤΕΥΣ⁶⁷¹). Εὐφρόνης ἐβίβλυσεν πρὸς τὸν κατὰ τὴν Κύπρον πόλεον, μόνος δὲ τῆς Σαλαμίνος βασιλευσὶν συνηγαγῆθαι, ὡς ταλὴν τῇ Περσῶν βασιλεὶ κατ' ἑσπερινὸν ἔγραψε ἀφαιρῶν⁶⁷²).

672) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

673) Οἱ Κέλτοι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔνδεκα μῆρας πολικευόμενοι παρίδμεσαν ἑαυτοὺς διανοήσας τῇ Συρακοσίᾳ τυρόντων⁶⁶⁵).

674) Δίον Συρακοσίος στέλθον⁶⁷⁴). Πάλλων ἔγραψε προσεχίδην Ἀσπιδωμένους δι' Ὀρφέως πρὸς τὸν στείφον τὸν πύλον ἔχει τοῦ ἀφαιρῶν⁶⁷⁵).

675) Σωτάδης Κρῆς δολοχὸν⁶⁷⁶).

676) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

677) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

678) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

679) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

680) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

681) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

682) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

683) Οὐδὲν ἐστὶν ἄρχεις Athenae Ol. XCVIII, 2, ex Diodeo XIV. ep. 110. Manti-
 cides Thuc. II, p. 288. Isid.

κατὰ θάλατταν τὴν ἡγεμονίαν ἔχον⁷¹⁷). Καρνεὺς Ἀσπραγοντίος πραγματεῖς ἠγνοοῦντο⁷¹⁸).

β. ΝΙΚΩΝ⁷¹⁹). Οἱ Αἰβυεῖς, οἱ τε τὴν Σαρδὴ κατοικοῦντες ἀπὸ Καρχηδονίαν ἀπώστησαν⁷²⁰). Οἱ Καρχηδόνιοι τὴν Σαρδὴ ἀνέκτησαντο⁷²¹). Μισοῦσι δὲ τὴν Καρίαν θύνασθαι ἐτελεύτησεν⁷²²).

γ. ΝΑΥΣΙΝΙΚΟΣ⁷²³). Ἀρχὴ τοῦ Βοιωτικοῦ πολέμου τοῦ Λακεδαιμονίου καὶ Βοιωτῶν συστάτος. Ὡς θεῖται τὴν Κορινθίαν ἐνέλαβον, τοὺς αὐτὴν κατέχοντας Λακεδαιμονίους πολιορκίᾳ παραστηράμηναι⁷²⁴). Οἱ Ἀθηναῖοι διεφύθησαν κατὰ σιμαρίας. Ἰσοκρίτης Φιλόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδος⁷²⁵).

δ. ΚΑΛΛΙΑΣ⁷²⁶). Αἱ ἐπὶ Λακεδαιμονίους τεταγμέναι πόλεις ἐπὶ αὐτῶν ἐλάττησαν⁷²⁷). Ἀθηναῖοι ἐπὶ Λακεδαιμονίων παραστηνθησάντες ἱερῶν αὐτοῖς πολεμῶν⁷²⁸). Χαβρίας Ἀθηναίων στρατηγὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κατὰ Νότον ἐμφανιστέην νικητικῇ ἐνέχσαν⁷²⁹). Ἐν τῇ Πύρῃ Μάρκος Μάντιος τυραννίδι ἐνθήμερος ἀναγίνεται⁷³⁰).

712) Cf. *Λακεδαιμονία* [Refut. Diodorus l. l. Cf. Xenoph. Hell. V, 3, 26.

713) *Καρνεὺς Ἀσπραγοντίος* [Diodorus s. v. Καρνεῖς] [in enim rectius scribitur quam Καρνεῖς. Hied enim Nisak. Hist. Lat. Cos. Ge. p. 513 not. II, deinde Wellesius Mus. Illeg. Suppl. II, 3, pag. 1017 seq. not. 3. Καρνεὺς (cum una cum Μισοῦσι constituto karum rerum sollicitudine addit Lehrs De Anaxarch. Stud. Hous. p. 303, aliud proprium illud, quoniam iam Καρνεῖς κατεστάτος εὐγενέων, αὐτοῦτον ἑαυτὸν καὶ καταλάττειν ἀντιδρῶντα] Ἀσπραγοντίος καρνεῖς, καὶ Καρνεῖς θεοῖς καὶ ἑσπερίοις, ὡς φησὶ καρνεῖς, ἡρμῶν ἰδιότης γέ. Ἐνθαυτὸς δὲ οὐ. Ἡμεῖς κατὰ τὴν ἀνακταμένην Πύρην, καὶ τὴν Φοίνικον ποταμὸν καὶ Μισοῦσις ἡγεμονίας ἰσχυρὰς ἀντιπαραστήσαντες, οὐκ ἐβόησαν, καὶ ἀλλήλους ἡμεῖς ἡγεμονίας ἐν Ὀλύμπῳ θεοῖς. Cf. Froberg.

714) Νίκων [Athen. Athinae Ol. C, 2, 18 Diodorus XV, ep. 24. Memini esse silem Dinyon. Halc. in Lys. II, p. 25, 22.

715) Cf. Ἰσοκρίτης, ὡς ἐν Σαρδὴ κατεστάτος [Auctor Diodorus XV, ep. 24. med. et ead. sub Olymp. C, 2, ubi tenet Σαρδὴν ἰδιὰ Dandrium.

716) Μαντιος ἢ οὐκ Καρίος [Plineus N. H. lib. XXXVI, 6: In (Μαντιος) ἐπὶ Ὀλύμπῳ C. erat H. ubi Remus Gellius]. Unde constituto in Σαρδῇ, non ἰδίᾳ καὶ αὐτοῖς καταρτίσας esse. Vgl. Froberg.

717) Ναυσίκοις [Praeterea Athenaei graec. Olymp. C, 3 ex Diodorus XV, ep. 23. lall. Memini esse silem Dinyonem Hal. in Lys. II, 25, 23, Demosthenes Orat. in Androt. p. 660, in Nisak. p. 1367, Philochorus ap. Hierocli. et Suid. s. i. σιμαρίας [Fragm. coll. Less. ed. Suid. p. 72]. Recepti etiam lall. Ge. ap. Boeckh, in C. l. s. 23, 1. Vol. I, p. 125, licet aliter in eisdem Mousion, Nisak. lib. X, ep. 156, d. 70. coll. Boeckh, p. 18.

718) Ἰσοκρίτης καὶ Βασίλειος [Xenoph. Tirolog. ubi Atheniensibus edunt, Cadmeum palatium Laedonem memini recipimus, lall. V, Plat. Philog. 6, 11 Xenoph. Hell. V, 4, 14], non quidem Nisakem Archonem, ut praeterea Diodorus XV, 23 sustinet Suidas, et Nisakus. Vgl. Plat. Ages. 109, 24. 11 Xenoph. Hist. V, 4—5 V, 3, 26 103. Gell. FF. III, II, p. 114 n. Cio. 379. Ku.

719) Οἱ Ἀθηναῖοι διεφύθησαν [Tindit Philas bonas ap. Hierocli. s. v. σιμαρίας, διεφύθησαν δὲ αὐτὸς Ἀθηναῖοι καὶ σιμαρίας in Νότον καὶ Ἀργεῖον, ὡς φησι Φιλόχορος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδος. Hied Suidas s. v. σιμαρίας] διεφύθησαν δὲ ἡγεῖται Ἀθηναῖοι καὶ σιμαρίας in Νότον καὶ Ἀργεῖον, ὡς φησι Φιλόχορος. Cf. Suidas coll. Less. ed. Suidas p. 72. Vid. idem Gell. XV, 23, 30 coll. Boeckh Orat. ca. Athen. II, p. 30 seq. Aris.

720) Καλλίος [Athen. Athinae Ol. C, 4 ex Diodorus XV, ep. 28. lall. Καλλίος Mus. Καλλίος addit in Isocri. Ol. apud Boeckh, C. l. n. 154, 1. Vol. I, p. 256 et in Wormos. Far. ep. 71.

721) Αἱ καὶ Λακεδαιμονίαι [Tindit Diodorus lib. XV, ep. 28. sub Ol. C, 4.

722) Ἀθηναῖοι ἐπὶ Λακεδαιμονίους [Auctor Diodorus lib. XV, ep. 29. med. Ol. C, 4. Ceterum pro additis Diod. recepit ἰδιότης a Codd. CMLX. Paris. al. Clavomont., reliqui add. omnes praeterea αὐτοῖς.

723) Καρχιδεῖς Ἀσπραγοντίος [Tindit Diodorus XV, 34 seq. sub Olymp. C, 4. Eodem spectat, quod ad Olymp. C, 4. sustinet Kamhius Hieronymi Atheniensis principes Graeciae fecit. In testibus addi codd. Suidas, Cosmas FF. AA. V, III p. 303, Boeckhus (liberum illam veterem Olymp. C, 4. recepit. Pars eadem potius in non sequenti Olymp. Cl. I. [a. Dandrium. Arisak. p. 686 in Xen. Hell. V, 4, 63], mensis Septembris [Plat. Camill. 1, 18, sub Septembris] καὶ τὴν κατεστάτην. Idem Phac. 6. silem πύρην κατεστάτην ἐν Πύρῃ καὶ Μαντιος καὶ Φιλόχορος. Vgl. Gell. FF. III, II, p. 116 n. Cio. 376, cuius sententiam testem addit Mus. Arisakus sub Ol. Cl. I. ἀνακταμένην πύρην Graeciae olimarent.

724) Ἐν τῇ Πύρῃ Μάρκος Μάντιος τυραννίδι ἐνθήμερος ἀναγίνεται [Diodorus XV, ep. 35. sub. sub Olymp. C, 4: Ἐν τῇ Πύρῃ Μάρκος Μάντιος ἐνθήμερος [Suid. in non ἐνθήμερος] τυραννίδι καὶ

μανος, διαγνοίαν ὄντων, ἐπὶ θέναν βαδίζων ἀντηρίθη, ἀφ' ὧς ἐπὶ 13^{ου}). τὴν δὲ ἀρχὴν διηγεῖσθαι ὁ υἱὸς Πυθιδεύς (βασίλειον ἐπὶ 13^{ου}). Κατὰ τὴν Σουλίου ἱστορίαν ἀνακηρύσσονται τὴν πατρὶαν δυναστείαν ἔχον ἐπὶ δύο^{ου}).

ΟΑ. ΡΖ. Σμαρίνης Ταραντίνος στάδιον^{ου}).

α. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ^{ου}). Ὁ κατὰ Ἀριστοτέλους Δημοσθένης λόγος^{ου}). Εἰς Σόλωνα κληρονομία ἀποστέλλεται ἐπὶ Ἀθηναίων, ὡς Φιλίππος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει^{ου}). Αἱ Φεραί παροδόντων Φιλίππου^{ου}).

β. ΘΕΣΣΑΛΟΣ^{ου} οἱ δὲ ΘΕΣΣΑΛΟΣ^{ου}). Ἡ περὶ Ῥοδίων Δημοσθένης δημογραφία, ἐν ἣ καὶ τὰς Ἀθηναίους καταλίσκει τὴν ἀλγυρσίαν αὐτῶν, καὶ τὸν δῆμον ἐλευθερῶσαι^{ου}). Ὄχις τὴν Αἰγύπτου, καὶ Κύπρου, καὶ Φονικίαν ἀνακρίματα^{ου}). Οἱ Σιδωνιοὶ ἀφ' ὧν τὴν αὐτῶν πόλιν καὶ τὰ τοῖχα ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ καταληγμένα, συγχλίσαντες αὐτοὺς, καὶ τὰ τέκνα, καὶ γυναῖκας εἰς τὰς εὐαίας, ἐνέστησαν ὡς ἐκ τὴν πόλιν περὶ ἀφαισθήσαν,

Κερίος δυνάμεις ἐκείνητος ἔχων ἐπὶ αὐτοῦ ἔκτατα, τὴν δὲ ἀρχὴν ἐκείνητος Ἀριστοτέλης ὁ δὲ δὴ καὶ πάλιν, ἱστορῶνται ἐπὶ δὴν. Μανθάνει Οὐγρ. CVII, 2. καὶ ἀμφὶς ἵσται ἵσται αὐτοῖς, ἀμφὶς δὲ Διονυσίου Οὐγρ. de Rind. Liban. p. 126, καὶ Thoma's Archontes mihis (p. 10. 184): αὐτὸς Μανθάνει δὴν αὐτὸς ἐκείνητος δυνάμεις. Carstenz cf. 101. 716. coll. Proleg.

337) Κίλλωτος ὁ Ἡρακλῆος (Ταῖς Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70): ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

338) τὴν δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

339) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

340) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

341) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

342) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

343) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

344) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

345) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

346) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

347) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

348) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

349) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

350) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

351) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

352) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

353) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

354) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

355) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

356) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

357) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

358) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

359) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

360) Κερίος δὲ ἀρχὴν Εἰς ἐκείνητος Διοδοτῶν XVI, 36. cf. Mamon apud Phil. Bld. 104. COXXIV. p. 70: ἵσται πάλιν γὰρ ἀφαισθήτος δυνάμεις ὁ ἀφαισθήτος, αἱ ἱσται. XVI, 6. Cf. Proleg.

ῥῆξεν διη λή⁸⁵⁴). Φιλόχορος ἐν ε' βιβλίῳ τῆς Ἀσθίδος· Ὀλεσθίους πολέμου-
 μινος ἐπὶ Φιλίππου, καὶ πρόβατος Ἀθήνας πέμψουσιν, αἱ Ἀθηναῖοι συμπαρῶν
 τε ἐκπορεύσονται, καὶ βοήθειαν ἱκεύουσιν, πλεονεξίας μὲν διηκρίσεις, τρέφουσιν δὲ
 τρέφονται τὸς μὲν Χάρμης δις καὶ πεντήκοντα. Πάλλων περὶ δὲ τῶν αὐ-
 τὸν χρόνον Καλκιδίων τῶν ἐπὶ Θρόνης διηβαρίνων τῇ πόλει, καὶ προαφύ-
 σιων Ἀθήνας, Χαρίδωτον αὐτοῖς ἔδωκεν αἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἐν Ἑλλησπόντῳ
 στρατηγὸν ἔξ ἑκῶν δευκαπένδε τρέφουσιν, καὶ πλεονεξίας πεντήκοντα, ἑ-
 κῆς δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν, ἔλθιν δις τε Πάλλων καὶ τῶν Βαυταίων περὶ
 Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν χωρὶν ἐπὶ ἑκῶν. Πάλλων δὲ τῶν Ὀλεσθίων
 πρόβατος ἐποστειλόμεναι δις τὸς Ἀθήνας καὶ διορίων, μὴ περὶ αὐτοὺς
 καταπολεμούντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ὑπαρχομένους δυνάμει πύμφοι βοήθειαν
 μὴ ἔνεκον, ἀλλὰ αὐτῶν Ἀθηναίων, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τρέφουσιν μὲν ἐκ-
 ῶν δευκαπένδε, τῶν δὲ πολεμῶν ὀκτώδε διηκρίσεις, καὶ ἑκατὸν τρεκακοσίους ἐν
 ναυσὶν ἱκεύουσιν, στρατηγὸν δὲ Χάρμης τοῦ στόλου παντὸς⁸⁵⁵). Ὁ κατὰ Μι-
 θίου λόγος δημοσθένους⁸⁵⁶).

p. 827 b.

O.A. PH. Πολυκλῆς Κυρηνάιος στίχον⁸⁵⁷). Ὁ Ἑλληνοδικαὶ ἐπαγγέλλων αὐτῷ ἐξ ἐν-
 δρῶν διὰ ἀνδρῶν⁸⁵⁸).

α. ΘΕΟΦΛΑΟΥ· αἱ δὲ [ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ]⁸⁵⁹). Φιλίππος κρητὶ τῆς Ὀλεσθίων

854) Σχόλιον εἰς τὴν *Héran*] Diodorus XVI, 32 (ant. motus Spitali, quoniam Spitalium
 populi interuentum darent tunc ap. Bursk. C. I. Vol. I. n. 107, p. 147. Interd. ad Vol. II, 12, p. 31, ad
 Ol. CVII, 4. Interd. Codices, quae Scaliger et Wesinghaus acceperunt, accipiunt cum *Macrobio* ad
 Symphoc. pro quo Diodorus, interuentum darent tunc, dedit *Macrobio* ad Symphoc. Si tunc autem a Strabone
 VII, p. 214, 40, *Polymachus* VII, 37, qui pro Bursk. Famae nominantur simul Bied. I. I. et XX, 22, 23.
 24. *Macrobio* ad Symphoc. Or. in Pisonem, p. 245. Quoniam praeterquam apud veteres *De-*
cretodorus ad *Demosthenem* inueniunt. At quoniam scriptum est *Macrobio* ad Symphoc. ad Naxum et inueni-
 untur interuentum. Cf. Wessing ad Bied. I. I. et Bursk. C. I. Vol. II. n. 2104. n. 2112. 2119. 2119.
 Interd. Interd. II, 12, p. 32. Vol. autem Clut. FF. III, II. Apparat. XII, p. 208 nro. K. nro. Proleg.

855) Ὀλεσθίους — — — τὸν αὐτὸν αὐτῶν.] Philochoi scripta (Vergil. cod. Lez. ad. Sueton.
 p. 73 nro.) cumque Diodorus Ep. ad Amm. II, p. 142, 33 nro. Φιλίππος ἐν ε' βιβλίῳ Ἀσθίδος κατὰ
 ἄλλοις αὐτῶν γράμματα· Κωνσταντῶν Παρυσίου· διὰ τούτων Ὀλεσθίους πολέμου μινος καὶ Φιλίππου καὶ
 αὐτῶν Ἀθῶν καὶ πύμφοι, αἱ Ἀθηναῖοι συμπαρῶν τε ἐκπορεύσονται καὶ βοήθειαν ἱκεύουσιν, πλεονεξίας
 μὲν διηκρίσεις, τρέφουσιν δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν Χάρμης, δις καὶ πεντήκοντα. Πάλλων περὶ δὲ τῶν αὐ-
 τὸν χρόνον Καλκιδίων αὐτοῖς ἔδωκεν αὐτοῖς ἑκατὸν δευκαπένδε τρέφουσιν, καὶ πλεονεξίας πεντήκοντα, ἑ-
 κῆς δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν. Πάλλων δὲ τῶν Ὀλεσθίων πρόβατος ἐποστειλόμεναι δις τὸς Ἀθήνας καὶ διορίων,
 μὴ περὶ αὐτοὺς καταπολεμούντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ὑπαρχομένους δυνάμει πύμφοι βοήθειαν
 μὴ ἔνεκον, ἀλλὰ αὐτῶν Ἀθηναίων, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τρέφουσιν μὲν ἐκ ῶν δευκαπένδε, τῶν δὲ πολεμῶν
 ὀκτώδε διηκρίσεις, καὶ ἑκατὸν τρεκακοσίους ἐν ναυσὶν ἱκεύουσιν, στρατηγὸν δὲ Χάρμης τοῦ στόλου παντὸς
 κατὰ ἄλλοις αὐτῶν γράμματα.

856) Ὁ κατὰ Μιθίου λόγος.] Trudis Diodorus Ep. ad Amm. II, p. 142, 33. Κατὰ τούτων γράμματα
 τὸν αὐτὸν αὐτῶν γράμματα (καὶ Κωνσταντῶν Παρυσίου) καὶ τούτων Ὀλεσθίους πολέμου μινος καὶ Φιλίππου καὶ
 αὐτῶν Ἀθῶν καὶ πύμφοι, αἱ Ἀθηναῖοι συμπαρῶν τε ἐκπορεύσονται καὶ βοήθειαν ἱκεύουσιν, πλεονεξίας
 μὲν διηκρίσεις, τρέφουσιν δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν Χάρμης, δις καὶ πεντήκοντα. Πάλλων περὶ δὲ τῶν αὐ-
 τὸν χρόνον Καλκιδίων αὐτοῖς ἔδωκεν αὐτοῖς ἑκατὸν δευκαπένδε τρέφουσιν, καὶ πλεονεξίας πεντήκοντα, ἑ-
 κῆς δὲ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν. Πάλλων δὲ τῶν Ὀλεσθίων πρόβατος ἐποστειλόμεναι δις τὸς Ἀθήνας καὶ διορίων,
 μὴ περὶ αὐτοὺς καταπολεμούντας, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ὑπαρχομένους δυνάμει πύμφοι βοήθειαν
 μὴ ἔνεκον, ἀλλὰ αὐτῶν Ἀθηναίων, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆμος τρέφουσιν μὲν ἐκ ῶν δευκαπένδε, τῶν δὲ πολεμῶν
 ὀκτώδε διηκρίσεις, καὶ ἑκατὸν τρεκακοσίους ἐν ναυσὶν ἱκεύουσιν, στρατηγὸν δὲ Χάρμης τοῦ στόλου παντὸς
 κατὰ ἄλλοις αὐτῶν γράμματα.

857) Φιλίππος.] Trudis Atilianus apud Euseb. chron. Iog. p. 42. Diodorus XVI. ip. 33. Pausanias X, 3, 1.

858) Ὁ Ἑλληνοδικαὶ.] Atilianus Pausanias ibi. V. p. 9. καὶ Ὀλεσθίους διὰ τοῦ αὐτοῦ αὐτῶν Ὀλεσθίων
 κατὰ ἄλλοις αὐτῶν γράμματα ἐκ τούτων αὐτῶν γράμματα [οἱ Ἑλληνοδικαὶ], καὶ τῶν αὐτῶν αὐτῶν γράμματα ἐκ
 τούτων.

859) Φιλίππος ἐν ε' βιβλίῳ.] Atilianus Atilianus Ol. CVII, 1. Φιλίππος ex Diodorus XVI, 33
 Interd. Interd. cum Atilianus Ol. V, 18, p. 217 D. Demosthenes in Pausanias, p. 364. Pausanias X, 3, 1. Diodorus V, 19. Diodorus Diodorus II, 116, 44, ad Ammianum II, 121, 27, 23, 3, Interd. Gi.
 apud Bursk. C. I. p. 265. Vol. I. p. 247. Notizen, Nro. X. 4. 130. Sed in Archontum Interd. Din.

πόλεως⁵⁰⁰). Πλάτωνος μετά δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἡλικίᾳ ἐπὶ τελευτήσαντος⁵⁰¹). Σπυρίδης τὴν σχολὴν διαδέχεται⁵⁰²). Ἀριστοτέλης ἀπέβη πρὸς Ἑρμίαν ἱεροφάνη τῆραννον, καὶ τριετὴ χρόνον παρ' αὐτῷ τρέψῃ⁵⁰³). Φίλιππος κατέβη πύργῳ τῇ πόλει καὶ Φωκίᾳ τε καὶ ἱερῷ κληθέντι⁵⁰⁴). Αἱ Φωκίαι πόλεις ἐς ἄλλους καταβήσαν. Οἱ Φωκῆς ἀποβλήσανται μισαὶ οἱ σωμαὶ ἱερῶν τοῦ ἐν δαίμονι, καὶ συνέδου τῆς εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ τὰς φήρας πέντων Μαιναδῶν ἔδωσαν οἱ Ἀμακύνους⁵⁰⁵).

β. ΘΕΛΜΣΤΟΚΛΗΣ⁵⁰⁶). Ὁ τοῦ Ἰσοκράτους παρ' ἀντιδότου λόγος⁵⁰⁷). ὃ ἔκτε τῶν ἀποσπέντων δημογυμνῶν κατὰ Φιλίππου, ἔς ἃ ἀρχῇ Ἰδ μὲν ἡρώς, ὃ ἀνδρῶς Ἀθηνῶν⁵⁰⁸). Μετὰ τὴν Ὀλυμπίαν ἔλασαν συνδύχαι Φιλίππου πρὸς Ἀθηνῶνας ἔλθοντο παρ' αὐτῶν καὶ συμμάχους. πάντα διέκριναν ἰσχυρῇ χρονον, ἄρα Νικομάχου ἀρχόντος⁵⁰⁹).

γ. ΑΡΧΙΔΕΣ⁵¹⁰). Δημηγόρας ἀποσπέντων κατὰ Φιλίππου· ὁμῶς μὲν, ὃ ἄνδρες

p. 115, 44. Archon enim corporis ab eodem Dionysio traditus est appellatus, quod ipsum nomen post archonem Spilargem ad Olympienses saepe commutatum.

500) Φίλιππος ἀπέβη. Textus Dionysius ad Ann. II. p. 123, 6; Spilargis forte Spilargis, καὶ ἰς ἀρχὴν τοῦ Ὀλυμπίου μέλλει οὐ Φίλιππος. Commento Dionysius XVI. ep. 52. ad Ol. CVIII, 1. Capis est Olympius (ere s. s. Cui. 247. Vid. Cui. FF. III. II. p. 148.

501) Πλάτωνος μετά δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Platoni hoc aevi defectum testatur Hieronymus apud Diog. Laert. III, 2. Apollonius ep. ad. 5, 9. Dionysius Ep. ad Ann. II. 121, 28. Athenaeus V, 15. p. 217 B. At Suidas Dionysium cum Olymp. CVIII, 4. mortui esse scribit. Synthesis p. 259 D. ex Olympiadem eodem vate edd. Olymp. CVII. appellatur. Ultramque docti presidentem testantur. In eadem eam facile vixisse discrepant. Aetas ei LXXXI. Iulianus Hieronymi l. 1. Cicero de Senect. 6. Lucianus Mactab. 21. Gualtero de Dia Natul. cap. 13. LXXXII. Athenaeum, quem expressit Scaliger, LXXXIV. Neander apud Diog. III, 2. Seneca cum Epist. 68. ipse iustitiam antiquitatem secunda eam alia doctrina tradidit Suidas. Neque enim Plato de eodem nec l. s. VII. maxime Phalarisus Suid. sed ante istum Gualterum defunctus est, ut demonstrat Commento P. A. IV. p. 30.

502) Σπυρίδης. Platini in Academic Ol. CVIII, 1. κατὰ τὸν Spilargem, esse ex eodem filius, sec. Diogenes II. l. 48. Suid. l. 1. Σπυρίδης Eusebio l. 1. Synthesis p. 259 D.

503) Ἀριστοτέλης ἀπέβη πρὸς Ἑρμίαν. Textus est Dionysius ad Ann. II. 121, 28; ἀναβλήσαντος δὲ Πλάτωνος, καὶ θεογυμνῶν ἀρχόντος, ἔκτε (ἢ Ἀριστοτέλης) πρὸς Ἑρμίαν εἰς ἱεροφάνη τέραννον, καὶ τριετὴ χρόνον παρ' αὐτῷ ἱερῶν, ἔς Ἑλληνικόν ἔργοντος ἐς Μαιναδῶν ἱερῶν. Idem testatur Diog. Laert. V, 8.

504) Φίλιππος κατέβη πύργῳ. Neher Staliger e Pausanias X, 3, 1. testatur. Vid. not. 611, 322.

505) Ἀμακύνους. Archon Athenis Ol. CVIII, 2. ex Diogeni XVI. ep. 56. Occurrit etiam apud Demop. in Diogen. II. p. 115, 46. 116, 44 = Ep. ad Ann. II. 125, 6 42, et in not. Archon. ad. Cuiusq. p. 62, 39. Cf. Isocrati. Gi. apud Beekch. C. l. s. 155, 13. 34. Vol. I. p. 247. Museum. Nai. X. d. 16.

506) Ὁ τοῦ Ἰσοκράτους. Duae locutiones in ἀντιδότου sententia accipiunt, alteram πρὸς Μυναίαν, Timotheo etiam Archonte Colchiae, Olymp. CVI, 3. [v. Simplic. Viti. X. Olus. II. p. 329 C. Dionys. Isocrati. II. p. 102, 10. Diogen. II. p. 119, 19 not. Cui. FF. III. II. p. 137 K.] alteram κατὰ δημογυμνῶν, κατὰ τοῦ LXXXII. Timotheo auctore, etiam Diogeni aucto, Olymp. CVI, 3. [v. Simplic. Viti. X. Olus. I. l. 1. Isocrati. s. l. not. d. p. 312 A. coll. Cui. l. 1. p. 141]. Valenti Scaliger sententia significe videtur: prout et nota supracripta ad Olymp. CVI, 2. relegendae sūt. Cf. Pind. de Viti et Striptis locuti. Berl. 1835. 4.

507) Ἡ ἡρώς καὶ Ἀθηνῶν. Textus est Dionysius ad Ann. II. 123, 6. Textus Symeonides, ἡρώς ὃς τὴν ἡρώς τοῦ αὐτοῦ Φιλίππου δημογυμνῶν ἡγεγυία ἀποσπένδῃς, καὶ ἡς φέρεται τὸν ἡρώς ὃν καὶ τὸν ἐν Ἑλλήνιστον μέλλει, ἔς ἡρώς ἀρχῇ Ἰδ μὲν ἡρώς, ὃ ἀνδρῶς Ἀθηνῶν, κατέβη πύργῳ, καὶ τριετὴ χρόνον παρ' αὐτῷ ἱερῶν. — In eodem exemplis prima parte est, Ἑρμίαν in Argum. Phil. I. huiusmodi sententiam statuit, Philopponi l. et Ulpiano ad Diogen. p. 35, 36. Dionysius, cum dixerit, καταβῆναι. CUNTONUS in FF. III. Append. XX. p. 373 not. h. Ki.

508) Μὴ δὲ Ὀλυμπίαν. Verba sunt Dionysii in Ep. ad Ann. II. 123, 42, ubi tamē ὅρα Νικομάχου, ὁμοῦ ἀρχόντος, additur.

509) Ἀρχῆς. Archon Ol. CVII, 3. ex Diogeni XVI. ep. 26. Nominant etiam aliam Phidochum [Fragm. coll. Lenz. ad Suid. p. 90 not.] et Aulietum [Fragm. ep. eod. p. 117] et Isopocri. s. s. διονύσιος, coll. not. auct. 554, item Dionysius in Epist. ad Ann. II. p. 123, 8, quod tamē in Dem. II. p. 115, 47. ἀρχίδου, et p. 117, 2. Ἀρχίαν miras vixi habere. Occurrit etiam in Isocrati. Gi. apud Beekch. C. l. s. 155, 26. Vol. I. p. 247 et s. 53, 42. 48. p. 111. Museum. Nai. X. s. 135.

Ἀθηναίους τὰ παρόντα πρόγματι⁸⁷⁰). Ὁ Φωκικός, ἦτοι ἰερός πόλεμος τὸ τέλος ἔχει διαρκέσας ἑπὶ δέκα⁸⁷¹).

δ. ΕΥΒΟΤΑΙΟΥ⁸⁷²). Ἀριστοίλης εἰς Μενελάῳν ἰχωροῖσθ⁸⁷³). Τιμολίων Καρίνθιος ἐπὶ τῶν πολιτῶν στρατηγὸς ἐπὶ Σαρακεύσεος προηχειρίσθ⁸⁷⁴). Ἰκίτης τῶν Σαρακευῶν κρατεῖ⁸⁷⁵).

Ο.Α. ΡΘ. Ἀριστοίλογος Ἀθηναῖος ἀτάδιον⁸⁷⁶).

α. ΑΥΚΙΣΚΟΣ⁸⁷⁷). Κατὰ τὴν Καρίαν Ἰθράκας δὲ θανάσκει τῶν Κορίνθιων ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ ζ'. τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενη Ἰδα ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ Ἰδυάστειον ἐπὶ δ⁸⁷⁸). Τιμολίων κρατεῖ τῶν Σαρακευῶν⁸⁷⁹). Ἡ ἰβήκη τῶν δημοσθένους Φαλιππαίων ὕταν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγος γίνονται⁸⁸⁰).

β. ΠΥΘΟΔΟΤΟΣ⁸⁸¹). Ἀριστοίλης ἐκ τῆς Μεταλήτης ἐπὶ Φίλιππον ἔρχεται, καὶ δεικνύει χρόνον ὅσῳ αὐτὴ παρ' αὐτῷ καθηγουμένος Ἀλεξάνδρῳ⁸⁸²). Ὀγδοῖα τῶν δημοσθένους Φαλιππαίων ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ὅσον ἔπος⁸⁸³). Αποκρίσις τῶν Ἀθηναίων στρατηγῶν παρὶ Ἑλλήνωντων, εἰς ἱστορίῳ Φιλόχορῳ⁸⁸⁴). Τι-

870) Στρατηγία Δημοσθένους] Dionysius Ep. ad Amm. l. 1. μετὰ δὲ Θιμιστιάδῃ Ἀρχῆς, ἰσ' αὖ παραπάλαι αὐτὸς Ἀθηναῖος καὶ κατέλατο Φίλιππον τῆς Ἀρκαδοῦσιος μετῆς, μετὰ δὲ ἀρχῇ αὐτὸς αὐτὸν αὐτὸν, ἀρσὶν αὐτοῦ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀρχῇ. ἀρχὴ καὶ αὐτὸς τῆς δημοκρατίας ἰσὶν ἴδῃ. Ὁρῶ μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ κρείσσειν ἀρχαῖα.

871) Οὐκίςκος ἦτοι ἰερός πόλεμος] Ex Diodes. XVI, 89 ἔστιν Φωκικός Οὐ. CVIII, 2. ἔστιν ἰσὶν. Cf. not nota, ad Ol. CVI, 1. cum ita, quae Clodius PP. RH. II. p. 150 disputat.

872) Εὐβοταίος] Archa Atheniensium Ol. CVIII, 4 ex Diodes. XVI. ep. 66. Menestemon cum Apollodoro ap. Diag. Laert. V, 3 et Diogeni Dia. 116, 46, 117, 2, 119, 15, quae tamen potestatem loci in Euboeam pro Euboeam restituerunt est, in Epist. ad Amm. 121, 31, 123, 15. Corruptum Euboeam addit apud eund. Diogeni, in Archa Atheniensium Diogeni Dia. p. 116, 1. Cf. C. I. Vol. I. c. 155, 36 p. 240. Museum. Nov. X. c. 126.

873) Ἀριστοίλης] Tertius Apollodorus apud Diag. Laert. l. 1: εἰς Μενελάῳν Ἰθράς (αὖ δὲ ἀρχῇ) Εὐβοταίαν ἐπὶ αὐτῶν ἦν τῆς ἀρχῇ καὶ ἰσχυρῶς Ὀκράσιος. Haec sunt Diogeni Epist. ad Amm. II. p. 121, 31, cum nota ad. ad Olymp. CVIII, 1. not. 363.

874) Τιμολίων] Refert Diodes XVI. ep. 66, sub Ol. CVIII, 4. Timoleon isit ex Diodes XVI, 65. Τιμολίων, ex Phil. Phil. p. 277. A. Τιμολίωνος F. Cf. Nap. Timol. ep. 1.

875) Ἰκίτης] Testatur Diodes XVI, 66 isit, sub Ol. CVIII, 4. Ἰκίτης αὐτοῦ Wessel. „Fuit ex Diogeni nota, quae tamen fuit non creditur fuit, ut ex Plat. aristotele Dia. cum nota. WESSELINGIUS ad Diodes XVI, 87 Vid. Proleg.

876) Ἀριστοίλογος] Tertius Diodes XVI. ep. 69. ad Alalaeas apud Euseb. Chron. 189, p. 42.

877) Αὐκίςκος] Refert isit Atheni Ol. CIX, 1. ex Diodes l. 1. Menestemon praeterea a Diogeni Diogeni, II. p. 116, 1. 46. Ep. ad Amm. 123, 13, 15 et a Demosthene Orat. in Theophr. p. 1330, 24. Cf. Ism. G. apud Dielsch. C. I. Vol. I. c. 155, 81, 62. p. 240. Museum. Nov. X. c. 123.

878) Κατὰ τὴν Καρίαν] Ex Diodes XVI. ep. 66. ad Ol. CIX, 1. Vid. Strab. XIV. p. 451 cum seq. coll. Proleg.

879) Τιμολίων] Item auctus Diodes XVI. ep. 69. med. ad Ol. CIX, 1.

880) Ἡ ἰβήκη αὐτὸς Δημοσθένους] Tertius Diodes XVI. ad Amm. II. 123, 12: μετὰ δὲ Ἀρχῇ ἰσὶν Εὐβοταίς, ἰσ' αὖ τῆς ἰβήκῃ τῶν δημοσθένους Φαλιππαίων ἀρχῇ καὶ αὐτὸς Φίλιππον διέταξε. Cf. not. 363. Ἰδὲ αὐτὸς τῆς ἰβήκῃ τῶν δημοσθένους ἀρχῇ τῆς ἀρχῇ παρὰ τῶν αὐτῶν. Ὅταν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγος γίνονται.

881) Πυθόδοτος] Archa Atheniens Ol. CIX, 2. ex Diodes XVI, 70 isit. Πυθόδοτος, sub corrupte notum est, exhibent Πυθόδοτος. Sic notum etiam Demosthene Olymp. 1154. Sed Πυθόδοτος cum praeterea, quae a Diogeni in Diogeni. 116, 1. 116, 10. ad Amm. 123, 20, 123, 15, 18. sic ad Apollodoro apud Diag. Laert. vi. Aris V, 10. Cf. Isit. G. ap. Dielsch. Museum. Nov. X. c. 127, 128.

882) Ἀριστοίλης] Auctus Apollodorus ap. Diag. V, 10: ἰσὶν Πυθόδοτος ἰσὶν πρὸς Φίλιππον. Ex quo notum Diogeni Ep. ad Amm. 121, 32. ἰσὶν δὲ (αὖ τῆς Μεταλήτης) πρὸς Φίλιππον ἔρχεται αὐτὸς Πυθόδοτος ἀρχῇ, καὶ δεικνύει αὐτὸν, καὶ isit.

883) Ὀγδοῖα τῶν δημοσθένους] Diogeni ad Amm. II, 125, 15: μετὰ ἀνέστην ἰσὶν ἔρχον Πυθόδοτος, ἰσ' αὖ τῆς ἰβήκῃ τῶν δημοσθένους Φαλιππαίων ἰσὶν καὶ αὐτὸς Φίλιππον διέταξε. Cf. not. 363. Ὀγδοῖα τῶν δημοσθένους ἀρχῇ τῆς ἀρχῇ παρὰ τῶν αὐτῶν. Ὅταν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγος γίνονται.

884) Αποκρίσις τῶν Ἀθηναίων] Refert Philochorus testimonium Diogeni in Diogeni II, 119, 3: Αποκρίσις ἰσὶν αὐτὸς Ἑλλήνωντων τῶν Ἀθηναίων στρατηγῶν διεικνύσας, ἀρχῇ ἰσὶν ἰσὶν ἰσὶν ἰσὶν.

β. *ΔΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ* *Ἀργαυός*⁹⁹⁶). Ἐπὶ τούτου τὰ μὲν ἔργα τὰ παρὰ τοῖς νεω-
αῖοις καὶ τὴν ἀποδοτικὴν ἀντιβόλαντο, διὰ τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον,
τὰ δὲ χρήματα ἐρηθίζοντο πάντα εἶναι στρατιωτικά, δημοσβότους γράφοντος
ιστορεὶ Φιλόχορος ἐν ε' *Ἀιτιδίας*⁹⁹⁷). Σαύστησαν τὸν πόλεμον τελευτήσαντα
διεδοῖκετο Σπυρρίτης ἐπὶ τῇ *α'*⁹⁹⁸).

γ. *ΧΑΙΡΩΝΙΔΑΣ*⁹⁹⁹). Φίλιππος τὴν Ἑλλάδα παρὰ τοῖς σπονδῶς καταλεβόμε-
νος τοῖς Ἀθηναίοις παρατῆσι μακρῇ περὶ τὴν Χαιρώνειαν ἐκκρουσίν¹⁰⁰⁰). Ἰσο-
κράτης δ' ὥρῃσεν ἐκλιπύσαν ἐλίγας ἡμέρας ὕστερον τῆς ἐν Χαιρώνει μάχης,
δοῦναι δόματα βεβηλωῦς ἱσχυρὴν ἐπὶ τῇ¹⁰⁰¹). Ἀρχιδάμος δ' Ἀκαδιασμονίων βασιλεὺς
συναρμολογούμενος τοῖς Ταραντίνους κατὰ τὴν Ἀνακράην ἐν τῇ *ἑαλίῃ*, τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ τὴν περὶ Χαιρώνειαν μάχην γενέσθαι συνέβη, γενναίως μαχόμε-
νος ἀντιβίβη βεβηλωτικῶς Ἀκαδιασμονίων ἐπὶ *α'*¹⁰⁰²). τὴν δὲ βουλὴν διὰ

For. Hall. II. p. 179 ad Ol. CXV, 4. coll. p. 397 seq. coll. x et y Wasmuthian supplementis. Bentheum
monum., insensum item a Cassiodoro indicatum, in Athenaei scriptis non amissum. *Diag.* Phil. p. 378.
Cf. de his commentis Sibthorpe *Antiq.* I. p. 358 et 359 in Gessart. *Graeciae Antiquae* vol. I. *de*
Tudo Abantensis *Ant. Ga.* h. c. *zur* *Erklärung* *des* *alt.* *Bandes* *in* *classico* *Analyt.* *Haut.* at Philol. Mosast.
1833. 8. p. 312 seq.

996) *Δυσισμαχίδης* *Ἀργαυός* *Αἰθίος* Ol. CX, 2. Archon ex Diodoro XVI, 82
ind. *Ἀργαυός* addit Philostratus apud Duxey. Ep. ad Amm. II. 124, 8. It. am ad Ol. CMLI, 4.
s. v. 826.) Mentum eius idem Diogenes in Diogen. II, 118, 2. Ep. ad Amm. 124, 7. 15. Apud Dioge-
nem Laertium IV, 14 alia *Ἀντισμαχός* legitur.

999) Ἐπὶ τούτῳ τὸν πόλεμον Philochorus [Fl. coll. Lez. v. d. Sieb. p. 76] scribit, ex Antidoti libro
actis sumptis, summa Diogenes Ep. ad Amm. II, 124, 8. unde hoc inscribit Sestius. Ceterum cf.
Dorath. ad loca. n. 157. C. L. Vol. I. p. 251.

1000) Σπυρρίτης Testis Diogenes IV, 14: διδοῖκεν δὲ [δ' Ἀνακράην] Σπυρρίτης καὶ ἀπορρί-
πτει τὴν ἐλίγην πόλιν καὶ δόματα ἐπὶ τῇ Ἀνακράει [sic leg.] ὀλίγας καὶ ἐν ὀλίγῃς τῆς
ἐπὶ δόματι καὶ ἱσχυρῇς ἡμέρας. Demetrius macedonensis dicitur Eusebium Hieronymum, sive iam
M. Antonium, ad Olymp. CX, 4. Spentium scribit, cui succedit Xenochorus. Cf. Spent. p. 290 A.
Hoc nomen scribit Eusebius eandem Spentium Olymp. CXVI, 1. [Hieronymus. Olymp. CXVI, 2. M.
Amm. coll. Byz. p. 274 B.] Insuper theoriae eiusdem ante domum Illiam representant. Cf. am ad Ol.
XCL, 1. s. v. 863. CXV, 2. s. v. 1000. CXVI, 1. s. v. 1009.

1001) Χαιρώνειος Ἀκαδιασμονίων Olymp. CX, 3. Archon Χαιρώνειος appellatur a Diogenes in
Isocrat. II. p. 94, 35. Diogen. II. p. 116, 2. et a Pseudo-Platone. Vit. X. Orat. II. p. 637 §. Quo-
iam Isocrat. ha. aliter quidem loc. II. p. 942 F. non iam Diogenes XVI, 84. Χαιρώνειος πάλιν. Sed
nonne eandem locum servavit Inscriptiones Graecae ap. Boeckh. C. L. Vol. I. s. 251, 6. p. 563. Maronem.
Nae. M. c. 99. XIII s. 36. d. III. XV s. 167 c. 36., quae uno eandem locum tenet Χαιρώνειος.
Atque sic legitur etiam ap. Demetrium de Corin. p. 243 coll. Boeckh. de Archon. pectus p. 57. in Arch.
Acad. Bonae n. 1827. p. 144. not. 2. 156., ap. Archimam c. Ctes. p. 57, 35. coll. Boeckh. I. L. p. 359
p. 155 seqq. ap. Plutarchum ad Demosth. sup. 24. Qui vero ap. Demosth. in saltem pro Corin. scribitur
p. 252 ubi Χαιρώνειος, πάλιν παλαιά. coll. Vid. Boeckh. I. L. p. 156.

1002) Χαιρώνειος τῇ *ἑαλίῃ* Testis Diogenes XVI, 82. notum Eusebium a Philippo captum
Ol. CX, 3. assignat Scylax. Philochorus item ap. Duxey. ad Amm. II. p. 124, 10. 18. ad eandem
scriptorem refert, sicut inscribitur verba prodit Diogenes de Archon. in Ath. Acad. Bonae 1827.
p. 143 not. Fides expugnatiois insitit fer. M. Schaefferia (s. Demetrius de Corin. p. 228) Olymp.
CX, 2. sicut contrahit. Vol. Clat. FF. 108. II. p. 156 coll. Appian. XVI. p. 302 atq. Pseudo-
Chamaetium inscribitur una cum Diogene in huiusmodi inter Diogenes in Isocrat. II. 94, 35.
Plat. Camell. p. 158 C. Paganus autem ad locum Chamaetium sec. Plat. Camell. 15. d. VII. Metagenius
Ant. I. s. d. IV. not. August. Ol. not. 913.

1003) Χαιρώνειος δ' ὥρῃσεν Testis Diogenes in Isocrat. II. 94, 23. Itaque eius sive (Isocrat.) ἐπὶ
Χαιρώνειον ἔρχεται, ὥρῃσεν ὥρῃσεν αὐτὸς ἐν Χαιρώνει μάχῃ, αὐτὸς δόματα βεβηλωτικῶς
δοῦναι. Confutatur Antius Vit. X. Orat. II. p. 387 E. Pausanias I, 18, 8. Philochorus VIII. Suph.
I, 12. Isocrat. nomen de Chamaetium pagina huiusmodi inscribitur. Exploratus autem 96us sec. Diogen.
I. L. Pseudo-Platone I. L. Clat. s. d. de Senect. G. Quirilianus VIII, 4, 14. Valerianum
VIII, 74. 99us sec. Lez. Lez. Marth. 23. Ceterum aut. nomen illud ap. Pseudo-Plutarchum, sicut sec. Phi-
lostratum I. L. et Cassiodorum c. 15.

1004) Ἀρχιδάμος Testis Diogenes XVI, 82. ad Ol. CX, 3. eius sententia in brevem contrahit
Scylax. Confutatur Plutarchus Camell. 18. 15. ὥρῃσεν ὥρῃσεν [sic] dem Chamaetium] ὥρῃσεν
ἐπὶ ἡμετέραν πόλιν καὶ τὸν πόλεμον ἔκρινεν ἐπὶ περὶ Ἀρχιδάμον διαβίβησεν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν πόλεμον
ἔκρινεν ἀποδοτικῶς. Occidit igitur Archidamus & VII. Metagh. Vit. not. 913. Eam XXIII. nomen

δ. ΚΗΡΜΕΘΩΝ⁵⁴⁷). Ἀλκιβιάδης τοῖς Ἰακωνοῦς καὶ τοῖς Μέρδοις παρὰ τὴν αὐτὴν⁵⁴⁸).

Ο.Α. ΡΗ'. Κάτωρ Μακιδόν στάδιον⁵⁴⁹). Ἀγνὺς Ἀργεῖος δολιχόν, ὃς ἐν Ἀργὶ τὴν ἰαυτὴν νίκην ἀδελφῶν ἐνίκηκεν⁵⁵⁰).

α. ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ· οἱ δὲ ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ⁵⁵¹). Κράτης Θηβαῖος ὁ φιλόσοφος (ἔρατος⁵⁵²). Βίβλος ὁ τὸν Ἀργίον ἀνελὼν τῷ Ἀργίῳ δολιχὸν ὑπὸ Ἀλκιβιάδου παρὰ τῶνδε μετὰ πάσης αἰτίας τὸ αἶμα κατὰ λανθάνοντα⁵⁵³).

β. ΠΙΠΜΙΝ⁵⁵⁴). Ἀλκιβιάδης νίκησεν τὴν Μερόμην Ἀργεῖν εἰς, καὶ τὸν Ἰνδόν

αὐτὴν σθῆν Τηόφραστοις Charact. 3. ἀποδεδειγμένους δὲ καὶ τῶν ἐν' Ἀποκαταστάσει τοῦ γυναικῶν τοῦ (ἄλλος) νίκην τοῦ. Com. FF. AA. T. IV. p. 43. „Hoc solum invenit Aristophanes ante actis et iocosis esse. Non Aristoteles eisdem di Duri moris auctoritas. P. Aschsch. p. 72, 28.“ CLINTONUS FF. III. II. p. 267. Durius autem interpretatur uti Olymp. CXII, 3. minus Hecatonstemon, sec. Arrian. III, 23, 2.

547) Ἀγνὺς δ' Ἀλκιβιάδου] Testis est Diodesius XVII. 1p. 63. ed Ol. CXII, 3. Omī Agnō Euryptolis ante pectus paravit, Olymp. CXII, 3. Vid. not. 943.

547) Κερμεθών Ol. CXII, 4. Athens Archon ex Diodesio XVII. ep. 74. in. Κερμεθών. Αἰγας sic interpretatur sine dubio etiam Scaliger, cum istam typographi Κερμεθών duplici 2 expresserunt. Ap. Diogenem Diarech. II, 146, 6. persperat Κερμεθών Ιαυτῶν. Præter istos exist etiam in Isocrate. Gi. Corp. Inscr. Vol. I. n. 177, 2. Vol. I. p. 341. Manass. Not. XI h. 30, 46.

548) Ἀλκιβιάδης εἰς τὴν Ἰαυτὴν] Auctor Diodesius XVII, 73 seq. ed Ol. CXII, 4. et Arrianus III, 23. Constanti Hieronymus ad Ol. CXII, 4, 2. qui uides ante proclitatus dicitur Eusebius Mili Armeniacus coll. Syntell. p. 261 II.

549) Κάτωρ Ἰαυτὸν] Testis est Aelianus apud Euseb. xpo. leg. p. 42. Deest huius stadium esse auctor apud Diodesium.

550) Ἀγνὺς Ἀργεῖος] Tollens verba refert Aelianus. I. I, qui quod per Ἀγνὺς legitur Ἀργεῖος, de quo Scaliger in Notis, ed Græc. Knoch. p. 428 a; corrigit, inquit, Ἀγνὺς. At profecto Ἀγνὺς cum alioqui Eusebius interpretatur Ann. P. I. p. 237 Arch.

551) Εὐθυκράτης· οἱ δὲ Εὐθυκράτης] Auctor Ol. CXIII, 1. Archon sicut Εὐθυκράτης, testibus Diodesio XVII. ep. 82. et Diogenes Diarech. II, 116, 6. Minimi esse istum interpretatur Græves ap. Baerckh. Cp. Inscr. Vol. I. n. 222, 3. p. 347 Noumann. Not. XII, 13. XIII a, 10. XIV b, 49. Εὐθυκράτης, coniectura Scaligeri dicitur soluta, qui non libenter agnuit.

552) Κράτης Θηβαῖος] Testis Diogenes VI, 65: Κράτης Ἀκαδημαῖος Θηβαῖος, καὶ εἶδος τῶν Ἀλεξανδρῶν τοῦ αὐτοῦ μαθητῆ. Fulle post 87. Zenon δὲ αὐτὸν τὴν ἰαυτὴν καὶ ἑαυτοῦ Ὀλυμπιάδα. Cf. Syncretis p. 260 A. H. Hæder. Syncretis. διόδοτος Ζακρόντων (sic) Πλάτωνος [sc. Ιουδαῖος]. Κράτης αὐτὸν ἀνελὼν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἑαυτοῦ Κράτους γυνὴν φιλόσοφος. „Vnde Aelianus etiam Demetrii Phalaris auctor. Cf. Aelian. X. p. 422 C. Laert. FI, 3. et Theop. p. 397. [Olymp. CXVII, 2.] quoniam Demetrius Phalaris illic est, Plutarch. Mar. p. 60 C. CLINTONUS in FF. III. II. p. 169.

553) Βίβλος ὁ τὸν Ἀργίον] Auctor Diodesius XVII. 1p. 63. extra. ed Ol. CXIII, 1. De Basso, Duri periclitare, vid. eandem lib. XVII. ep. 73. ed Ol. CXII, 3.

554) Ἰνδὸν] Euthyastius in ceteris Athematicis excepit, testis Diogenes Diarech. II. p. 116, b. Ἰνδὸν, quoniam Ἰνδὸν auctor Aelianus V, 19, 6. Sed istius fuisse in ceteris inscriptionibus Gi. ap. Boeckh. Noumann. Not. XII c, extra. 4. 172. XIV c, 150. XVI b, 45. De Diodesio paullo accuratius dixerim est, qui, ut Ol. CXIII. gustus ieda s. lib. XVII. ep. 82. ut. extra ad ep. 113. expressit, cum tamen res dicitur Archonatus esset. 1p. 82. Euthyastius, ep. 97. Chremetis, ep. 110. Agnitiis. Nam qui not. ep. 112. Archon ante huius Olympiada quatuor offerret Scaliger, in quem a Diogenis in Archibonius recte dixerunt, et in suo coll. Par. reg. ubi. in ceteris Diodesii exempla interpreti, Scaliger hanc de his influenda videtur, Copen, qui verba ἐν' Ἀργεῖος δ' Ἀλκιβιάδου Ζακρόντων, addit, et not. Laurentius, qui hanc in loco loco addit, propositum. Quod quoniam recte etiam dicitur Scaliger, necessarium in eam operationem deferri debet, ut in Diodesio excludit auctoritas, maximeque omnes ante eam, etiam quæ Archibonius demonstrantur lacuna hanc esse eorum. Cal qui tractatus idem addere potuit etiam etiam Diodesio Baerckhous, cuius in margini non parca inter ep. 83. et 84. deesse etiam si notatum est. Huius igitur loci quod apud desiderari videtur, etiam si recte etiam eorum est Scaliger, et praestant Ol. CXIII. ante eorum istum tempore istum soluta, quæ a ep. 84. ad ep. 87. extra expresserunt, ed Ol. CXIII, 2, quæ a ep. 87. ad ep. 110. extra Chremetis Archibonius gesta interpretat, ed Ol. CXIII, 3. dicitur quæ ep. 110. Astidia ante eorum istum, ed Ol. CXIII, 4. periclitare indicat. Cf. Cerdas. FF. AA. T. II. p. 12 seq. De Hæderi omnes figa, quoniam Diodesius quodam XVII, 108. in auctor Chremetis Ol. CXIII, 3. Scaliger autem in Ol. CXIII, 2. recte, nec nos de Alexandri rapia, quæ illa et apud 1p. 107. Chremetis omni, lib. Ol. CXIII, 4. celebrata semper, cf. quæ dicta ante locum aut, Inscr. 927. 963.

α. **ΗΓΗΣΙΑΣ**⁹⁰⁵). Ὑπογύιον ὄντων τῶν Ὀλυμπίων, Ἀλεξάνδρος διακρίξας τοὺς γυμνάσιους τῶν Ἑλλήνων εἰς ἰδίους ἱκανοὺς πατήρας, πάλιν τῶν ἰσχυρῶν, καὶ τῶν ἰσοδύναμων ἀπελθεῖν⁹⁰⁶). Ἀλεξάνδρος ἐν Βαβυλῶνι ἐπιλόχους βασιλεύσας ἐπὶ ἡβ' καὶ μῆνας ἑξ⁹⁰⁷). Σουλῆς δ' κίων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπιτέλειται⁹⁰⁸). Σουλῆς Σαρακαπώσιος τρυγῆς τῶν τῆς Πλευδῶς εἰς ἡγουμένης. αὐτὸ δὲ τελευταῖον γένος⁹⁰⁹).

β. **ΚΗΦΙΣΙΩΔΕΤΡΟΣ**⁹¹⁰). Φίλιππος δ' Ἀλεξάνδρου ἀδελφὸς δὲ μετωνομασμένος Ἀρριδαῖος τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν διαδέχεται⁹¹¹). Ἀναμάρχῳ ἰδῶθ' ὅρασι, καὶ τὸ συνορῶντα τὸν ἰδῶν παρὰ τὴν Παντικὴν θύλασσαν, ἣ δὲ Μακεδονία Ἀντακίαν⁹¹²). Ἀθηναῖοι πρὸς Ἀντιστратον λήθησαν πόλεμον τὸν λεγόμενον Λαμακῶν. Ἀντιστратος, τῶν Ἀθηναίων τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἱσχυρότατον αὐτῶν, τὴν πολιτείαν μετέστησεν ἐκ τῆς δημοκρατίας, καὶ προσέταξεν ἀπὸ ταμίᾶτος εἶναι τὸ πολίτευμα⁹¹³). Περδικίας Σαρῖσιος κατήγαγεν εἰς τὴν πα-

λογ. pag. 42; sed Interpr. Arm. apud Ascher. P. L. pag. 267 cum Nicomacho, ap. Mal. Nicomachum appellat.

905) Ἡγήσιος] Hagiensis, quem omnino esse videmus in Archonum catalogo apud Dionys. Ban. II, p. 116, 7, in praefatus Antiochus scriptus et Antiochus VII, p. 27, coll. tam Diadema XVII, p. 112, locis, ubi Ἀγῆσιος scribitur prope appellationem. Occurrit etiam in Isocrat. Gr. ap. Boeckh. C. I. Vol. I. a. 99, 1, p. 137. Momms. Not. XIV a. 66. 70, 121, 4, 70, 120, 140, 190.

906) Ὑπογύιον ὄντων] Diadocha lib. XVII, p. 109, loc. ad assonem Quomodo d' d' Ἀλεξάνδρος τῶν Ὀλυμπίων ὄντων ἰσχυρῶν δ' Ὀλυμπίων τοὺς γυμνάσιους πάντας εἰς τὴν περὶ τῶν αὐτῶν, αὐτὸς εὖν ἱσχυρότατον καὶ ὀρθόν. Cf. Plutarch lib. XVIII, p. 6: Ἀλεξάνδρος πρὸς ὁρᾶν πρὸς ἡγουμένης, εἰς τὴν βασιλείαν ἑαυτοῦ κατέστησεν ὅπως ἐκ τῆς Πλευδῆς πόλεως ὄντων, εἰς πόλεον ποτὶ δὲ τῶν ἰσχυρῶν ὄντων τῶν Ὀλυμπίων ἑλκετοῖς εἰς τὴν ἑλλῶδα etc.

907) Ἀλεξάνδρος ἐν Βαβυλῶνι] Alexandrus Magnus defunctum esse Ol. CKIV, 1, conuincitur Diadema XVII, 117, Antiochus VII, 28, Josephus in Apion. lib. I, 28. Eusebius Annalibus Olymp. CXIII, 4, Hieronymus. Diadema I, 1, ubi dicitur εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου εἰς προσηρμένην ἐπὶ τῶν ἑλλῶδων, βασιλείαν τῶν βασιλέων καὶ πρὸς τὴν, ὅπως δὲ πρὸς τὴν ἀναρχίαν αὐτοῦ κατέστησεν. Vixit enim Alexander ex Aristobulo apud Ant. lib. caluiss. anno XXXII, menses VIII, ex Eusebio sententia anno XXXI, diesque s. Iulian. XII, 16 opinio est anno XXXIII, menses I, diesque d. XXVIII m. Dices (Plut. Alex. 78.) esse Thargel. (Plut. Alex. p. 18.) aut d. XXX, artemon (ibid. ap. 75.) i. e., quoniam etiam tunc ante deobis cyclus Metonicus Athenis in uisum esset (ibid. l. p. 351), d. XI, aut d. XIII. mens. Iulian. a. 523. a. Chr. Cf. Ideler. Kalend. chronol. I, p. 467; eusebius Comm. in. de temp. Alexandri Magni commentarij in Act. Acad. Berol. ann. 1820. et 1821. Vol. citum Corsin. FF. A. T. IV. p. 51 et Clut. FF. HH. II. p. 172.

908) Σουλῆς δ' αὐτῇ] Ascher. Damascius Magnus ap. Diog. Laert. VI, 70: Σουλῆς δ' ἐκ τῶν Ὀλυμπίων ὄντων, εἰς τὴν ἡμέραν Ἀλεξάνδρου ἐν Βαβυλῶνι, ὄντων τῶν ἡμερῶν, ὡς τῶν ἡμερῶν. Diog. VI, 30] d' ἐκ τῶν Ὀλυμπίων ὄντων, εἰς τὴν ἡμέραν Ἀλεξάνδρου ἐν Βαβυλῶνι, ὄντων τῶν ἡμερῶν, ὡς τῶν ἡμερῶν. Ὀλυμπίων, ὡς τῶν ἡμερῶν ὡς τῶν ἡμερῶν. Eusebius in Praefatione Sym. VIII, 1, p. 127 C. ubi dicitur Ἀλεξάνδρος τῶν βασιλέων ὄντων καὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ ὡς τῶν ἡμερῶν. Vixit enim αὐτοῦ. Diog. I, 1, p. 78. Hic notum sunt Olymp. XCII, 8. Plutarch Olymp. XCIV, 1, secundum Eusebium [Hieronymum, Olymp. XCVI, 4, aut. Mus. Arm. coll. Syllab. p. 258 C. p. 260 A.]

909) Σουλῆς Σαρακαπώσιος] Testis Suidas i. v. Σουλῆς. As if, notae ad Ol. CNI, 1, a. o. 923.

910) Κηφισιῶδες] Archon Athenis Ol. CNIV, 2, ap. Diadema XVIII, p. 2, int. Mommsen ubi Diogenes Ban. II, 116, 7, ad Antioch. II, 121, 35 et Antiochus Han. Iud. XXI, 1, item Isocrat. Gr. ap. Boeckh. C. I. Vol. I. a. 223, 4, p. 347. Mommsen. Not. XVI, 4, 75, 100, 196, 7, 30 XVII, 4, 29.

911) Φίλιππος Ἀλεξάνδρου] Tychis Diadema XVIII, 2, aut. ad h. a. Cf. Diogenes ap. Sym. lib. p. 264 C. Eusebius Ann. ad Olymp. CMV, 2, coll. Chron. Pasch. p. 171 A. Hieronymus. ad Ol. CNIV, 1. Philippus, qui et Antiochus, frater Alexander, [ex Philina: vid. Dae. I, 1] non. Phil.

912) Ἀντακίαν] Auctores est item Diadema XVIII, 8, med. ad h. a. Cf. Desjippi et Eusebius l. 1, col. 972, locutus.

913) Ἀθηναῖοι πρὸς Ἀντιστратον] Refert Diadema XVIII, 8, aut. ad h. a. ubi scribit: Ἀθηναῖοι δ' ἐπὶ Ἀντιστратον πόλεμον ἔφευγον εὖν δημοκρατίαν ἀναστήσαντες. Cf. Ascher. ap. Plut. cod. XCVI, p. 217.

914) Περδικίας Σαρῖσιος] Antiochus Diadema XVIII, 18, med. ad Ol. CMIV, 2. Vid. Plut. Phoc. p. 26, coll. Clut. FF. HH. II. p. 174.

νοῦχι τὴν πόλιν ἀνέβηκε καὶ πολλὰ σάματα καὶ οὐκίς ἀνέβηκε¹⁰⁰⁷). Κίσα-
σάνδρος τὴν Ὀλυμπιάδα παραδίδει τοὺς τῶν ἐπ' αὐτῆς ἀνελθόντων συγγε-
νῶν καταγραφῆς, καὶ ἐκ τῆς ἐπ' Ἀλεξάνδρου κατασκευαστοῦ ἑξέως ἀνέστησαν,
ἐπιστῆναι ἔτι ἐστῆσαν τῆς κατασκευῆς¹⁰⁰⁸). Πολύβιος τὴν Συναρτίους σχολὴν
διαδίδεται¹⁰⁰⁹).

β. ΠΡΑΣΙΒΟΥΛΟΣ¹⁰¹⁰). Θεόφραστος τὸ περὶ λίθων βιβλίον ἔγραψε¹⁰¹¹).

γ. ΝΙΚΟΔΩΡΟΣ¹⁰¹²).

δ. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ¹⁰¹³).

Ο.Α. ΡΙΖ. Παρρίσιον ἀντισημαίνει στίχων¹⁰¹⁴).

α. ΠΟΛΕΜΩΝ¹⁰¹⁵). Ἐπίκουρος σχολὴν συνεστήσαντο ἐν Μικτλήνῃ καὶ Λαμ-
νάδῃ ἐπ' ἐκ τῆς¹⁰¹⁶). Πολέμωνος τοὺς Κερνησίους ἀποστήσαντας πολέμους
πολεμιστὰς ἐκείνους¹⁰¹⁷). Πολέμωνος ἐκ τῆς Ἀργείου μετὰ διανομῆς
ἐκ τῆς Κύπρου διὰ τὸς ἀντισημαίνει τῶν βασιλέων, καὶ αὐτοὺς πάλιν
ἐκδοτὸν ποιησάντων τῆς νήσου στρατηγῶν κατὰ Νικαρίοντα¹⁰¹⁸).
Πολέμωνος μετὰ Σελείων ἀνέστησαν τὸν Ἀντιγόνου τῶν παρακίβης νικήσαν,
καὶ φεγγῆν ἀναστήσαντας τῆς Γαλιεῖς ἐξ ἐκείνου κατέστη¹⁰¹⁹). Σέλευκος ἀνέστη-
σαν τὴν Βαβυλωνίαν¹⁰²⁰). Ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἀποκίβης ἀνίσταται ἐκ τῆς
Πορτίαν νήσου¹⁰²¹).

1007) Τρίτης κατασκευῆς [Eusebii Didascalia XIX. cp. 45. ad h. v.]

1008) Κίσασάνδρος τὴν Ὀλυμπιάδα [Testis Didascalia XIX. cp. 45. ad h. v.: εἰ δὲ τῶν ἀνελθόντων συγγενῶν, Κίσασάνδρος ἡ παρελθὼν βασιλεύσας καὶ τῆς τιμωρίας αὐτῆς ἀνέστη, ἀνέστησαν αὐτὴν βασιλεύσαν, πόλεμον ἀνέστη καὶ γενναίως πολεμήσαν ἀλλήλους. Interfectis autem eis Olympias imperatrix regnavit, v. ad. Did. XIX. 50. De Polibio, Olynth. CXVI, 1. non modum verum et a Constantino restituta, v. ad. Did. XIX. 55 exte. 54 int. coll. Ptol. IX. 7, 1, et Hist. Ptol. Phoc. p. 914 D. Restituta autem est civitas cum iam existeret, v. ad. Did. XIX. 54, restituta vero, v. ad. Ptol. ap. Aëtia. I. p. 19 C.]

1009) Πολύβιος [Auctor Didascalia v. ad. Ptol. ib. IV. 16. καὶ οὕτως ἐγένετο (δὲ Πολύβιος) φιλέ-
κωνος, ὅς τ' αὐτὴν ἀνέστη ἐκ τῆς ἑλίας, καὶ αὐτὴν (ἐκ τῆς ἑλίας) ἀνέστησαν τὴν ἑλίαν, ἀνέστη-
σαν αὐτὴν τῆς ἑλίας καὶ ἀνέστησαν αὐτὴν ἀνέστησαν τῆς ἑλίας. Ad paulo ante ad Ol. CXV, 3, ex eodem
Diogenes IV. 16 exultans, Polibionem Ol. CXVI, 1. in archa regenda successe. Rediit secuta in concor-
danti scripta ille, ubi statuerat, cum non generaliter recideret deus aēz. Inter. — ἀνέστησαν Ὀλυμπιάδης,
non prius, sed postquam καὶ ἄλλοις γένον αὐτὸς Olympiades intelligi voluerat.]

1010) Πρασίβουλος [Archaeol. Ol. CXVI, 2, ex Didascalia XIX. 55 int. et Didascalia Diogen. II. p. 113, 10. Mionnetius v. ad. Theophrastus de Lapid. p. 702 Sab.: καὶ αὐτὸς δ' ἐκείνους ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνέστησαν, ἐκ τῆς πόλεως ἑλίας ἐξέστησαν, v. ad. alio Ptol. Hist. Nat. lib. XXXIII. cp. 7 C. Nalaeus, Exercit. Pto. p. 247.]

1011) Θεόφραστος περὶ λίθων [Collegii Scaligeri et Theophrasti v. ad. modo scripta.]

1012) Νικόδομος [Archaeol. Athens Ol. CXVI, 3, ex Didascalia XIX. cp. 56. et Didascalia Diogen. II. p. 116, 10. Occurrent etiam ap. Theophr. de Cassia. Plant. I. 10, 5, ap. Pto. Hist. Nat. III. 5, in Inscript. Gr. ap. Boeckh. C. I. Vol. I. n. 560, 1. p. 141.]

1013) Θεόφραστος [Ptolemaeus genit. Athens Ol. XCVI, 4, ex Didascalia XIX. 75, et Didascalia Diogen. II. p. 116, 10. Mionnetius v. ad. Boeckh. C. I. Vol. I. n. 564, 1.]

1014) Παρρίσιον [Ex errore vel Soligeni aut hypothese. Didascalia cum XIX. cp. 73. Parmenionem autem Olympiades τιμωσάντων ἀνέστη, Parmenionem ἀνέστησαν apud Euseb. chron. lxx. p. 42.]

1015) Πολέμων [Archaeol. Atheniensium Ol. CXVII, 1, restituta Didascalia XIX. 77 int. et Didascalia Diogen. II. p. 116, 11.]

1016) Ἐπίκουρος σχολὴν συνεστήσαντο [Auctor Apollodorus cp. Diag. Laet. X. 15 seq. ἀνέ-
στησαν δὲ οὕτως (τῆς ἑλίας) τῶν δέο καὶ ἐκείνους ἐκ τῆς ἑλίας καὶ ἀνέστησαν οὕτως ἀνέ-
στησαν οὕτως ἐκ τῆς ἑλίας. Cf. Id. X. 14. ἀπὸ τῆς ἑλίας ἐκείνους καὶ Ol. CXI, 3. Scholium ἑλίας My-
thion καὶ L. Mionnetius v. ad. Ol. CXVII, 3.: ad quem locum v. ad. Scaligeri supradicta proinde esse
voluerat.]

1017) Πολέμωνος [Tradit Didascalia XIX. cp. 78. int. ad Ol. CXVII, 1, quem locum in h. v. ad. Scaliger.]

1018) Νικαρίοντα [Testis Didascalia XIX. cp. 78. mod. ad Ol. CXVII, 1, cuius loci sententia v. ad. Scaliger.]

1019) Σέλευκος ἀνέστησαν [Eusebii Didascalia XIX. 81 ad Ol. CXVII, 1.]

1020) Σέλευκος ἀνέστησαν [Eusebii Didascalia XIX. 81 ad Ol. CXVII, 1.]

1021) Πορτίαν νήσου

¹Ἡρακλείδης τῆς ἐν Πόντῳ πόλεως ἐπαύλῃσιν ἄφες ἐπελ. ἄφ. Τὴν δὲ θυγατέρα διεδίδουμένοι τοῖς Σάδρας καὶ Αἰλίνοχος ἔφεν ἐπελ. 15¹).

δ. ΣΕΝΙΠΠΙΟΣ, οὐ δὲ ΣΕΝΙΑΣ¹⁰¹). Πόλεμος Ἀργυρίου πρὸς Ροδίους¹⁰²).

04. P19, 'Ἀνδραμίτης Κορινθίος σταδίων¹⁰⁰).

α. ΦΕΡΕΚΛΗΣ¹²⁰³). Δημιουργὸς ἡνυπόκειτο χρόνον τοῖς Ῥωδοῖσι πελοποννήσιος πόλεος αὐτοῖς ἀσπένδεται¹²⁰⁴). Εὐρύκλειον τοῦ Βουσίφρον βασιλέως τελευταῖοντος, ὁ εἰς αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος ἀβασίλευσεν ἔτη κ' ¹²⁰⁵).

 β . $\text{AFDSTP}(\text{O}\Sigma^{\text{HOM}})$

γ. ΝΙΚΟΚΛΗΣ¹⁰⁸). Ἦσαν τοῦ ἱεροκλίου Συρακουσίων τυραννοί¹⁰⁹).

1053] *Αἰνιότης* ἢ *ἄλκις* ¹*Ἰπποκράτης* Aelian *Diogenes* XX. ep. 77. init. ad Ol. CMVIII. 3. *Σάλας* ἐπὶ ἰστανίᾳ Σαλαγγὶς ὀνομαζομένη: ἵσκι προχέοντι *Σάλας*. Cf. *Strabon* ep. *Phox* and *CCCLXV*, ἐπὶ *Dumyriou* XXX. *αἰνίον* ἱστίον, ἢ πρὸ *Σάλας* ἵσκιον ²*Ἰπποκράτης*, *responso* Dindorfii. *Yd.* *anax* *latis*. XVI, 5. *Nom* *frater* *Clasph*, *Salpius*, *anodem* *ex* *ipsumdem* *ell.*, *ad* *quon* *locum* *cf.* *Schaeffer*, *et* *Wetzel*. *ad* *Mod.* I. 1.

Figure 1. Schematic representation of the experimental design. The first part of the study was a pretest in which the effect of the number of items on the recognition of the stimuli was tested. The second part of the study was a main experiment in which the effect of the number of items on the recognition of the stimuli was tested. The third part of the study was a posttest in which the effect of the number of items on the recognition of the stimuli was tested.

κίλιος ἐπὶ Ῥωμαίων ἐτήθησαν, ἡδραύθη αὐτῶν σαρπηγευόμενος¹¹²⁰). Τότε καὶ Ἀρόαρις ὁ Πέρσης κατὰ τὴν αἶψαν τῶν Μακεδόνων ἀπέστη¹¹²¹).

β. Μένιδος ὁ Ῥωμαίων ὕψιστος κατὰ Καρχηδονίαν πρῶτος ἐδραμύνατο¹¹²²).

γ. Ῥωμαίων σκάρη γ' ἐπὶ Καρχηδονίαν ἵδω¹¹²³).

δ. Ῥωμαῖοι εἰς Ὑβριντίαν ἀποίκους ἀπέστειλαν¹¹²⁴).

ρ. 332 κ. Ο.Δ. Ρ.Α.Τ. Σαμίλιος Νεπολόντης στέδιον¹¹²⁵).

α. Ἀντίβας ἔγεννησεν¹¹²⁶). Πόρθω κατὰ πύας Μακεδόνων ἀπέστησαν, καὶ πρῶτος ἐβασίλευσαν Ἀρόαρις, ἔπειτα Ἀραμισθῆς¹¹²⁷).

1120) Καρχηδόνι πρὸ Πύργου] L. Claudius Metellus Hadrubalem, Carthaginensium ducem, ad Punicorum praesentiam ibi huc Metello, C. Fabio Pabulo Cons. a. U. c. 503. a. Chr. 251. Olymp. CXXXII, 4. Vetus. Kappeler II, 24 et Orosius IV, 9 aut. Accidit pugna circa istum. Proinde posita Olymp. CXXXII, 2. *Adm. Gellii* ibi. *συγκυβερνῶν* Polyb. I, 40, qui locum pugnae ante ducem utroque vocat. Cf. Diad. lib. XXII, Rel. 14, et Zonar. VIII, 14 p. 363 seq.

1121) Τότε καὶ Ἀρόαρις — in Scythia ibi *Ἀρόαρις* negationem aut, iuxta hunc parentem — indicat ut ait Scyliger hoc loco bene ducit iustitiam negationem, qui lib. XII, 4. Arrianus ducem erroris Cons. II, Alibi Rigul. II, qui C. Claudius scilicet est, L. Manlio Valente a. U. c. 498. a. Chr. 250. Ol. CXXX, 4. Quodlibet igitur antithetice comment Scyliger, cui loca pro M. Atilio Regulo legi C. CXXXI, 1. Alii, Reg., et iustitiam intellegendi a. U. c. 504. a. Chr. 250. una cum L. Manlio Valente II, facere testantur. Quae praeterea magnitudo alii vocat in Aetnae, ad Rom. pag. 126 b. defectum illi applicat Scyliger — quoniam idem in Cons. leg. lib. III, p. 325, aut ipse innotuit, Marcius agnoscit — et iustitiam addidit ibi Th. S. Bayet in lib. reg. Rel. p. 51 seq. Sed ut utrumque ab eum culpa habetur Scyliger. Respondit quoniam a. U. c. 250. Olymp. CXXXII, una posita 2 vel 3. Sic enim, veterum ducum iam notatum, cum V. D. magna etiam obcurrit erroribus. Sed de ea auctoritate ad Ol. CXXXVIII, 1. Hic auctoritate tunc ad Olymp. CXXXIII, 1. scriptum habet, quoniam auctori consentit iam locum. Quod quod in locum quidem alii consent, quandoque a Seleuco Galatiae Partium desolatus scribit. Iam desolatus alii Antiocho Deo, ut alii consilii, quoniam auctori, demonstrat, et dicitur tunc Antiocho in Partium ap. Hist. p. 17 lib. II. Nunc istum ab eo, quod iam utrumque, declinatam Tullius Hist. V, 8 et Augustus in Matritiana XXII, 6 §. 3, quoniam alter Antiocho Epiphane, alter Seleuco Nigideus ab Antiocho ducem perhibet. Verum de Tullio loco, quod sine dubio Tullio non est, sed imperiti hominis additamentum, quod a marginibus in statum recepit, cf. Eusebius, de Marcellis velum Rom. Valerius.

1122) Μένιδας ὁ Ῥωμαίων] Q. Caecilius Metellus cum C. Fabio Pabulo Consul Olymp. CXXXII, 4. a. U. c. 503. a. Chr. 251 primum de Carthagenensibus triumphavit d. VII. Id. Sept. (cf. Pugh. Annal. T. II, p. 49 ad a. U. c. 501) egit. Proinde Olymp. CXXXII, 2. Auctor Dionysius AA. RR. lib. II, p. 126, 36. Elephantum in celebravit de triumpho regis auctori tractatus est. Nuncium istum iustitiam veteris scriptoris. Locum Epit. XIX, CXX. aliphantem a Metello ducem tradit, qui suffragante Zonaras Annal. lib. VIII, 14 p. 294 et Seneca de Uirid. lib. 26 Prole. Sed Orosius IV, 9 aliphantem CIV. numerat, Eutropius II, 24 CXXX, Dionysius I, 1, CXXXVIII, Florus II, 2, 25 crederet C. Fabius denique H. N. VIII, 6 auctoritate epist. CXLII. Cf. Diad. XXII, Ed. 14.

1123) Ῥωμαίων σκάρη γ' — P. Claudius Pulchrum cum L. Iulio Pabulo Consul a. U. c. 505. a. Chr. 249. Olymp. CXXXII, 4. an Polybius I, 51, quoniam auctori est Scyliger, XXIII, an Rusticus ad Olymp. CXXXII, 1. Syracusanis p. 275 C. rel. Sed. Aemilius, p. 126 C. ad Orosius IV, 10, XC., ex Eutropio II, 26. CXX., an Dionysius denique lib. XXIV, Ed. 1. p. 507. CVIII. auctori ad Drepanum capta, Amisus tempore; Polyb. I, 1. Itaque Olymp. CXXXII, una posita d. Cf. Liv. epit. XIX, C. de Nat. Duci II, 5. Dicit II, 26. II, 33. Vetus. Nunc VIII, 1, 4.

1124) Ῥωμαῖοι εἰς Ὑβριντίαν] C. Fabio Pictore, Q. Ogulio Gallo Cons. a. U. c. 495 a. Chr. 250. i. a. Ol. CXXXII, 4. (V. Zonar. lib. VIII, 1 p. 380) Hannibal Broscitum ostendit ducem, a quoque pueri deus et locum ampliatum a Manlio Torquato, C. Sempronio Blaeso Cons. a. U. c. 510. a. Chr. 244. Ol. CXXXII, 1. V. Vallet. I, 14 et Liv. epit. XIX. Singularia proceras de Broscitum Polyd. III auctoritate, qui lib. X, 1, quo tempore Pulchrum Thracum expugnavit i. a. Ol. CXLII, 3. Broscitum auctorem condidit suum tradit. Iam igitur Scyliger. Ceterum quoniam notum forma Broscitum est; sui enim Sabinus VI, p. 124, 37, de M. lib. 46, Zonar. I, 1. Sed Apertius Suidas et Polybius II, 11, profuerunt de qua scriptura cf. Schweigh. ad Polyb. I, 1 et ad lib. III, 61.

1125) Σαμίλιος Νεπολόντης] Africus an apud Ensch. d. 1. Sed iuxta. Annos. ap. Arch. d. p. 399. Similis praebet.

1126) Ἀντίβας ἔγεννησεν] Duxit vixit auctori de notis Hannibali anno una ex utriusque notitia: quoniam postea computatum Scyliger auctorem esse videtur. Hannibal enim in Hispaniam imperator profectus Hannibalem, notum auctorem suum, perpetuum in Romanis odium iuxta loca. Testis Polybius II, 1.

9. 21

O.A.P.A.A. "Αντίστοιχα Αίτιατα στοιχεία"

5

Β. Αποστόλος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος τοῖς ἀγαπώμενοις κακοπαθήσας¹¹²⁹

γ. Ῥωμαῖοι πρὸς Καρχηδονίους ἀπεισόμενοι τὸν πόλεμον διέλυσαν¹³⁷).

ὁ Βίαν Βερυσίνης ὁ γαμβρός ἐταύτηος¹¹¹)

ΟΙ. ΡΑΕ. Ἐρῶτων Ἀποκλὸς ὁπόδιον¹¹²). Πιγμήν Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρεῖς, περιδο-
νίκα, ἀπρωμένιστος¹¹³).

5

III, 11, Limes XXI, 1, Orontes IV, 13, Napos Hicab, 2, Scaz, Aurel. Viet. de Varis III, d2, Volat.
Mazam. IX, 3, 5. Alqui Hamulcar, uacare Polgib II, 1, 7 in Hispania sereva fere omni morata, utellio
populi Carthaginiensis imperio subiectis, uocibus et Censurati equitum M. Aurelio Baricis, M. Iunio
Pate Cera. i. e. Ol. CXXXVII, §. e. U. s. 524, n. Cae. 230. Unde et anno XVIII. retro numeratis,
anno Hamulobis uetuli etadit Ol. CXXXII, 1. Ad eandem artem deducti anni hic bene calculati: Po-

gavni spud Zoniam Hecatom archiolo XLVI. (p. Polyb. XV, 91; cf. Lis. XXX, 37-38.) Insulae autem provinciae Zamorae in A. U. c. 642, n. Chr. 202, OL CXLV, 3. Cf. quae de praesentibus et de OL CXLV, 3, c. 1169. Natus hicet ad Hecatom OL CXXXIX, 2. Item utrum reliquiae et: alia Hecatom non de quaestore Olymp. CXLIX, archi (Vid. not. 1191) et praetore et, quod Nip. ap. 13 tradit, Hecatomabon ut praetore hunc archiolo, 1420 et, quem huiusmodi, archiolo non vult categorice silestus.

1172) *Hidaspes* xand (1904) Auctor Nip. in xand et Olymp. CXXIII, 1. Partis e Menandri imperio reconstituta, prima regnum *Alconia*, unde *Assandria* dicitur, Eudoxia fide ad Olymp. CXXIII, 3, partem reconstituit Nip. Armenia, Graeca *Rasid* autem Syriace p. 204 B. C. *Higma* (De *Hidaspis*) 745. Menandri *Alconia* *Alconia*, vel *Alconia* *Higma* *Alconia*, *Alconia* et *Alconia*. Cf. coll. not. de OL CXXVIII, 1 et OL CXXIX, 1.

(1126) 'Aḥīdug Aḥmūdī Raḥīf Aḥmūdī, *Ḥuṣṣ*, 2006, 2007, p. 42.

1129) *Acetabularia* 6' *Trapa* 6' Lintais Catalina cum Potentio Allino a. U. c. 512. c. Ch. 242. Ol. CXXXIV, 3. pagina ad Argemone montana [Sep. Phys. I, 61, and sec. Ls. Epit. XIX., Annel. Viet. de Via Rhod. 4, 1. Pompon. Med. II, 7, 60, Flor. II, 2, 82 ad Argemone lintealis] communis deinde hinc Potentum. Annot. Polybina I. I. Accedit pagina VL 12, Mart. a. Cha. 241. Proinde Ol. CXXXIV, 3. Ch. Zonar. Ann. VIII, 17 p. 298. Diod. lib. XXIV, Ed. 2. Oros. IV, 20. Eutrop. II, 27. Caesarea Aferensis ferunt, esse *Acetabularia* linteas Policia et Rhodii codices.

1130) *Papirus papir Anggadduriong* Pan fusta sui Q. Lulatio, A. Muello e Coss. Lib. XXX, 44, postquam bellum gestum est per XLIV. annis, testibus Polybio 1, 43 et Diodoro lib. XLIV, ed. 3, col. 199, Var. p. 113 ed. Mal. = p. 125 ed. Dind. Xenophon VIII, 17 p. 409, cum necesse esset familiam suam: *αὐτὸς οὐκ ἐπόρετο τοῖς Ἀγγαδύριον ῥιζύσι καὶ Πυρρίδι καὶ σὺν τοῖς Ἀλφείῳ καὶ τῷ περὶ Πάριον ποταμὸν ἔκαστος*. Papii conditiones, vides ad Aegestis Poetae a Latino abscissas, quoniam non probatur papius Romanus, forem legum suum aut, qui leges Papii impositas inuenerit. Cf. Polyb. 1, 62 seq., Zonar. 1. 1. Ass. de Rebb. Gissl. c. 2.

[illegible]

1132) *Bostryx Aluticus* Testis est Afasis esse apud Boeckh. xviii, luy, p. 42, ad quod Excerpta Cassanobosianae *Aluticus* [et Craterus. Aeneid. Glare. Pars II, p. 148] pariter, recte in *Aluticus* mutari Sappho. Idem est, qui in Inscriptione Græca apud Boeckh, C. I. n. 1590. Vol. I. p. 772 memoratur *Epitro Aluticus* Hæcymæ. Cf. Boeckh. n. 778.

1183) *Περὶ τῆς Ἀλφειοῦ*] Tradit Afisios non apud Euseb. 2^{am} ed. p. 42, ubi quod legitur ἀπο-
μαρτυροῦσιν. Scilicet recte maiorem in ἀπομαρτυροῦσιν. Cf. Cram. Anecd. Gr. II. p. 146.

β.

γ. Καὶ τὸς Φιλαιτίνος κατὰ Φιλίππου καὶ τῶν Μακεδόνων λαμπρότατος θρίαμβον ἔχοντα⁽¹¹⁵⁾.

δ. Μετὰ πάλιν Αἰτωλικοῦ τοῦ Τυμαιοῦ πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ Αἰτωλοῦς συστάς⁽¹¹⁶⁾.

Ο.Α. ΡΜΖ. Ἀγίμαχος Κύναιος στάδιον⁽¹¹⁷⁾. Πάλην Κλισίερατος Ῥόδιος, ὃς τραχηλῶν διελόμεβαντο⁽¹¹⁸⁾.

α. Ἡ περὶ Θερμοπύλας μάχη καὶ Παρμίων κατὰ Ἀντιόχου μέγαν⁽¹¹⁹⁾.

β. Ἦλιος Ἰβήτης⁽¹²⁰⁾.

γ. Ἡ περὶ Μαγνησίας μάχη, κατὰ ἣν Ἀντίοχος ὁ Μείγας ἐπὶ Σκεπίωνος Ἀστυνοῦ ἐπισημαλὲς ἐπέκειτο, κατὰ πάντα μυριαδὸς μαχημένων ἀνδρῶν ἀπαβύλαις⁽¹²¹⁾.

δ. Σκεπίων Ἀσιατικὸς κατὰ Ἀντιόχου ἐδριμεβύετο⁽¹²²⁾.

In Armeniam itaque textu nota ille ad Olymp. CXLVI, 6, secundum Maii editionem, utroque ad eam, d. clod. Olymp. secundum Ascher, deponitur sit. Cf. Polyb. XVIII. p. 29. et Lxx, XXXIII, 30. Add. Ensebius ad Armeniam L. p. 30, 1, p. 181. Post hanc Philoppos deinde repaui — Tum praefixi in Theophrasto a Tito deca Romani exercitus debellasse ad A. Romanus cuius liberibus potestatemque simul cum legibus concessit Theodori deinde reliqui Graeci, qui omnia Philippo possiderunt.

1161) Κλισίος Φίλαρτος] T. Quinctius Philartus de alio Philippo, Macedoniae regis, nec esse de epresso Nalida, Lacedaemoniarum tyranno, triduum triumphat P. Cornelio Scipione II, Tib. Sempronio Longo Cons. a. U. c. 560. a. Chr. 194. Ol. CXLVI, 3. Auctor Livius XXXIV, 52 coll. Eutrop. IV, 1. Var. Liv. XXXV, 48. Preloide patuit Olymp. CXLVI, 4.

1162) Μετὰ πάλιν Αἰτωλικοῦ] Aetoli, qui Philippum a Romanis reges sibi subiecerat, eadem acceptis sit, simulac Quinctius Gracianus reliquit legatos ad Antiochum mittens, rogantes, ut Romanis bellum inferret, quo et Gnaeus et Publius regali propolita. Mox perit Antiochos, bellum a Romanis decemur contra Aetolos et Antiochum, M. Atilio Glabrano, P. Cornelio Scipione Cons. a. U. c. 565. a. Chr. 191. Ol. CXLVII, 3. Eutropius IV, 5: Transactis bello Macedoniae armibus ad Syriam contra Antiochum regem, P. Cornelio Scipione, M. Atilio Glabrano Cons. Polybios XVIII, 18.19.20.32, Livius XXXVI, 12.13.14.15.16.17.18.19.20.21.22.23.24.25.26.27.28.29.30.31.32.33.34.35.36.37.38.39.40.41.42.43.44.45.46.47.48.49.50.51.52.53.54.55.56.57.58.59.60.61.62.63.64.65.66.67.68.69.70.71.72.73.74.75.76.77.78.79.80.81.82.83.84.85.86.87.88.89.90.91.92.93.94.95.96.97.98.99.100.101.102.103.104.105.106.107.108.109.110.111.112.113.114.115.116.117.118.119.120.121.122.123.124.125.126.127.128.129.130.131.132.133.134.135.136.137.138.139.140.141.142.143.144.145.146.147.148.149.150.151.152.153.154.155.156.157.158.159.160.161.162.163.164.165.166.167.168.169.170.171.172.173.174.175.176.177.178.179.180.181.182.183.184.185.186.187.188.189.190.191.192.193.194.195.196.197.198.199.200.201.202.203.204.205.206.207.208.209.210.211.212.213.214.215.216.217.218.219.220.221.222.223.224.225.226.227.228.229.230.231.232.233.234.235.236.237.238.239.240.241.242.243.244.245.246.247.248.249.250.251.252.253.254.255.256.257.258.259.260.261.262.263.264.265.266.267.268.269.270.271.272.273.274.275.276.277.278.279.280.281.282.283.284.285.286.287.288.289.290.291.292.293.294.295.296.297.298.299.300.301.302.303.304.305.306.307.308.309.310.311.312.313.314.315.316.317.318.319.320.321.322.323.324.325.326.327.328.329.330.331.332.333.334.335.336.337.338.339.340.341.342.343.344.345.346.347.348.349.350.351.352.353.354.355.356.357.358.359.360.361.362.363.364.365.366.367.368.369.370.371.372.373.374.375.376.377.378.379.380.381.382.383.384.385.386.387.388.389.390.391.392.393.394.395.396.397.398.399.400.401.402.403.404.405.406.407.408.409.410.411.412.413.414.415.416.417.418.419.420.421.422.423.424.425.426.427.428.429.430.431.432.433.434.435.436.437.438.439.440.441.442.443.444.445.446.447.448.449.450.451.452.453.454.455.456.457.458.459.460.461.462.463.464.465.466.467.468.469.470.471.472.473.474.475.476.477.478.479.480.481.482.483.484.485.486.487.488.489.490.491.492.493.494.495.496.497.498.499.500.501.502.503.504.505.506.507.508.509.510.511.512.513.514.515.516.517.518.519.520.521.522.523.524.525.526.527.528.529.530.531.532.533.534.535.536.537.538.539.540.541.542.543.544.545.546.547.548.549.550.551.552.553.554.555.556.557.558.559.560.561.562.563.564.565.566.567.568.569.570.571.572.573.574.575.576.577.578.579.580.581.582.583.584.585.586.587.588.589.590.591.592.593.594.595.596.597.598.599.600.601.602.603.604.605.606.607.608.609.610.611.612.613.614.615.616.617.618.619.620.621.622.623.624.625.626.627.628.629.630.631.632.633.634.635.636.637.638.639.640.641.642.643.644.645.646.647.648.649.650.651.652.653.654.655.656.657.658.659.660.661.662.663.664.665.666.667.668.669.670.671.672.673.674.675.676.677.678.679.680.681.682.683.684.685.686.687.688.689.690.691.692.693.694.695.696.697.698.699.700.701.702.703.704.705.706.707.708.709.710.711.712.713.714.715.716.717.718.719.720.721.722.723.724.725.726.727.728.729.730.731.732.733.734.735.736.737.738.739.740.741.742.743.744.745.746.747.748.749.750.751.752.753.754.755.756.757.758.759.760.761.762.763.764.765.766.767.768.769.770.771.772.773.774.775.776.777.778.779.780.781.782.783.784.785.786.787.788.789.790.791.792.793.794.795.796.797.798.799.800.801.802.803.804.805.806.807.808.809.810.811.812.813.814.815.816.817.818.819.820.821.822.823.824.825.826.827.828.829.830.831.832.833.834.835.836.837.838.839.840.841.842.843.844.845.846.847.848.849.850.851.852.853.854.855.856.857.858.859.860.861.862.863.864.865.866.867.868.869.870.871.872.873.874.875.876.877.878.879.880.881.882.883.884.885.886.887.888.889.890.891.892.893.894.895.896.897.898.899.900.901.902.903.904.905.906.907.908.909.910.911.912.913.914.915.916.917.918.919.920.921.922.923.924.925.926.927.928.929.930.931.932.933.934.935.936.937.938.939.940.941.942.943.944.945.946.947.948.949.950.951.952.953.954.955.956.957.958.959.960.961.962.963.964.965.966.967.968.969.970.971.972.973.974.975.976.977.978.979.980.981.982.983.984.985.986.987.988.989.990.991.992.993.994.995.996.997.998.999.1000.

1163) Ἀγίμαχος Κύναιος στάδιον] Ex testimonio Africa et apud Euseb. L. 1.

1164) Ἦλιος Κλισίερατος Ῥόδιος] Ex Alalensis l. 1: ἡλίου Κλισίερατος Ῥόδιος, ὃς ἀρχηγὸν ἀντιόχου. Sic scribit Scalliger a Seida corrupti Eusebii Κλισίερατος vel Κλισίερος. Seida enim a. a. ἀρχηγὸς Κλισίερατος Ῥόδιος μάγαν καὶ, ὃς ἀρχηγὸν ἀντιόχου. Cf. Seal. Add. Note. In Graec. Euseb. p. 429 a. Sed codex Ausheri l. p. 308. Armeniacus Κλισίερατος Ῥόδιος, quem ego fortasse emendatione auxit, cui quod prius sit signum aliam videtur. In praefixa Κλισίερατος est sit. M. 145, cui incurrenti Graeci Armeniaci Par. II. p. 145.

1165) Ἡ περὶ Θερμοπύλας] Aetoli pugnae iudex Cons. Testis Livius lib. XXXVI, 15. seq. Cf. App. de Rebb. Syr. ap. 17. Zeno. lib. IX, 19. p. 451. Oros. IV, 20. Cic. De Senect. 30, 32. Consensit in anno pugnae etiam Eusebius ad Olymp. CXLVII, 1. coll. Syon. p. 284 D. seq.

1166) Ἦλιος Ἰβήτης] Aetoli Livius XXXVII, 4. Per eos dies, quibus ad praefixam ad bellum Cons. l. Cornelius Scipio a. U. c. 564. a. Chr. 190. Olymp. CXLVII, 1. Iude Apolloniaribus, nocte diei P. Iude Quinctius [Proinde Olymp. CXLVII, 2.] caelo aetate interitus abstracte lux est, quem hunc aut celum colla voluit. Strabo de Macedonia. Temp. lib. V, p. 387 B: Hec aetate praefixi diebus contigit praefixi. Ed. Mox. Galaxia, anno per, Galaxia. 624, cyclo leuor secunda. Vid. simul, lib. II, p. 185 D. coll. Euseb. Eochir. Chron. II. p. 32.

1167) Ἡ περὶ Μαγνησίας μάχη] Antiochus a L. Cornelio Scipione Ol. CXLVII, 1. consule, qui ne signum situm cedent, post Antiochum in socum soluit [a. Liv. XXXVII, 58] circa Magnesian, quae ad Syriam est, superius quinquagesimo milia milium [Id. l. l. 37.] deperdit. Testes Livius XXXVII, 44 et Appian. l. Syr. 38. Euseb. Antioch. pugna, appropinquante hinc. Vid. lib. I. l. 37. coll. 39. Preloide Olymp. CXLVII, 3.

1168) Σκεπίων Ἀσιατικός] Triumphavit Scipio, vultus Livio XXXVII, 49. ext., anno fere postquam exortus aetate, aetate interitus sit. Cal. Metellus Aliphi Scipionis exortu soluit hunc fere Martia a. U. c. 565. a. Chr. 188. Olymp. CXLVII, 3. Ego Olymp. CXLVII, d. recte esse singulorum triumphos, de quo ipse sit. etiam Pto. M. N. XXXIII, 11, 55.

ΟΔ. ΡΜΗ. Ἀσπίδας Μεγαλοπολίτης σπύδιον¹¹⁸⁹).

α.

β.

γ.

δ. Ἀντίβας κατὰ τὴν Εὐθυνίαν γάρμακον πῶς ἐκείνητος¹¹⁹⁰. Σπύδιον Ἀγρικόνος τὸν βίον μετρίλα, γυγανὸς ἐπὶν πρ¹¹⁹¹. Σπύδιον Ἀγρικόνος δ' ἐνέτιτος ἰγανήθη¹¹⁹²).

ΟΔ. ΡΜΘ. ὑπὸστρατος Σιλαικῆς σπύδιον¹¹⁹³).

α.

β. Εἰς Βονανίον Τρομαῖον ἀπαικούς ἐστειλὼν¹¹⁹⁴).

γ.

δ. Κατὰ τινος Ἀντίβας ἐκείλ' τῆος¹¹⁹⁵).

δ.

[1189] Ἀσπίδας Μεγαλοπολίτης] Testis Africanae apud Euseb. *χρον. λογ.* p. 42. Verum recte esse videtur scriptum Ἀγρικόνος, quem supplebitur index Armen. ap. Auzh. P. I. p. 301.

[1190] Ἀντίβας κατὰ τὴν Εὐθυνίαν] Hamaïtal apud Ptolemae, *Babylonia regem*, ad quam transfugerat, et deinde aliam sibi dedit. Cf. Liv. XXXIX, 54, Zoon. IX, 31 extr., Nep. ant. Hannib. ep. 12. Quibus loco Coen. interstitiis non cessant, ut Vancus, et sibi Nep. Hann. ep. 14. Africus M. Claudii Marcellus, *Q. Fabius Labianus* Coen. [a. U. c. 571. a. Chr. 185. Ol. CXLIX, 1] mortuus in caesi non scriptum reliquit. At Polybius L, *Antiochus Paulus* et Co. *Antiochus Tychillus* [a. U. c. 572. a. Chr. 182. Ol. CXLIX, 1]. Scipionis autem P. Cornelii Cethegi, M. Lucius Tychillus [a. U. c. 573. a. Chr. 181. Ol. CXLIX, 1]. Cum Aliis fecerat Valeriana Antioch. ap. Livium XXXIX, 56: Hamaïtalem hoc anno Antiochus Valerius domitius noster sibi Cassiodorus, Orosius IV, 20, Julius Obsequens cap. 59. Scilicet autem Hamaïtalem mortuus Olymp. CXLVIII, 4. scriptum, quod eo anno Scipionem defunctum Licia tradit, eodemque cum Scipione anno Hamaïtalem quondam decemviri censuuli curia scriptores affirmant. Vid. not. 1191.

[1191] Σπύδιον Ἀγρικόνος δ' ἐπὶν μετρίλα] P. Corn. Scipionem P. F. Africanum uisorem autem anno quo Hamaïtalem at Philippum, delatum ante affricam ponnit ap. Livium XXXIX, 50 ant. Coen. Fabius Labianus, M. Claudii Marcellus Coen. a. U. c. 571. a. Chr. 185. Olymp. CXLIX, 1. At scriptum ibi verum Orosius Latinusque testatur huius anni [Philopotamum] tribuit, et a quodamque eorum, cuius ad inuicem notat huius anni memorias addidit. Et, tres clares imperatores et anni decemviri, Philippum, Antiochum, P. Scipionem, Cassiodorus Orosius IV, 20. Eadem anno Scipionis certe mortuus antiquum Polybius at Rutilius ap. Liv. I. l. cap. 52., sed quatuor annis priorem M. Aemilius Lepidus, C. Flautius Coen. a. U. c. 567. a. Chr. 187. Olymp. CXLVIII, 1. colligit Valeriana Antioch. ap. ant. lib. CXXXVI, 50—55. Livius ipse et Polybius Rutilius et Valerius sententiam reuertit lib. XXXIX, 52: *Ego noster hic, noster Valerius noster*. Post autem Scipionis exitum inter d. IV. Id. Determin. a. U. c. 569. a. Chr. 185, et Id. Mart. a. U. c. 570. a. Chr. 184, P. Claudio et M. Scipionis Coen. Proleto Olymp. CXLVIII, 4. Cum Livio censuuli Classis de Senect. VI, 19: *Antiochus ante me Cassiodorus* [M. Porcius Cato] Coen. in [dilectus Martius a. U. c. 184. Vid. Liv. XXXIX, 53.] mortuus est, EK. ante ante mortem coenulorum, quem Coenul. Senect. ant. [a. U. c. Chr. 185] Cassiodorus, coenulorum ant. De ultimo Scipione alia traditur ab aliis. Scilicet Polybius de eo tribuit, quod secutus est Scilicet videtur, hoc loco significasse, ille vero teste lib. X, 5, b. Scipio ante ante scilicet septimo [Discepat Livius XXVI, 18: quatuor et viginti fere ante ante]. Sed, quo tempore Imperator in Hispaniam abiit. Atque minus est in Hispaniam Scipio, Co. Fabius, P. Scipio Coen. a. Chr. 211. Cf. Liv. I. l. Ergo et mortuus quondam Polybius ap. Liv. XXXIX, 52. a. Chr. 185. mortuus alius, quia quodam in quaestore ante ante.

[1192] Σπύδιον Ἀγρικόνος δ' ἐπὶν μετρίλα] P. Cornelius Scipio Africanus Aemilianus, L. Pauli filius, Africanus mortuus ap. Coen. ante Livio XLIV, 44, septuaginta decemque annos egit, quem L. Aemilius Paulus a. U. c. 566. Ol. CXLII, 4. Coenul. septuaginta fere, et victor in castra recepit. Notas igitur Iusti a. U. c. CXLII, 4.

[1193] ὑπὸστρατος Σιλαικῆς] quo ipso anno Africanum minorem in locum editum esse colligi etiam ex Valerio II, 4. potest.

[1194] Εἰς Βονανίον Τρομαῖον] Testis Livio XXXVII, 57 et Valerio I, 15. Bonaniam colonia deducta est Ca. Marius Valerius, M. Fabius Servilius Nigidius Coen. a. U. c. 565. a. Chr. 186. Ol. CXLVII, 1.

[1195] Κατὰ τινος Ἀντίβας ἐκείλ' τῆος] Testis Livio XLIV, 44, septuaginta decemque annos egit, quem L. Aemilius Paulus a. U. c. 566. Ol. CXLII, 4. Coenul. septuaginta fere, et victor in castra recepit. Notas igitur Iusti a. U. c. CXLII, 4.

δ.

Ο.Ι. ΡΣ. *Διόδωρος Σικυνίως στάδιον, ως δὲ ἄλλοι Ἀναδιώκας*¹²³⁰⁾.

α. *ΑΝΤΙΘΕΟΣ πάλε*¹²³¹⁾. Κατὰ τινος Μουσίου τὴν Κόρινθον καθύλαξεν¹²³²⁾.
Κατὰ τὴν Ἀναστασίαν Οὐρίνθιος ἐδολογονίσθη¹²³³⁾.

β.

γ.

δ. *Ρωμαίων μαχηδὲς τρεῖς περὶ Νουμαντίαν ἀνγροθήσαν*¹²³⁴⁾. *Μοχλῆτος δ' ὕπατος εὐχρίστως σπονδὰς πρὸς τοὺς πολέμιους πομπησάμενος ἱκανοποιήσας ἐπέλαλθεν*¹²³⁵⁾. *Ἄνταλος δ' Φιλομήτωρ Περσέμενος βασιλεὺς ἐπ' ἑξή¹²³⁶⁾*.

Ο.Ι. ΡΣ.Α. *Ἀντίπατρος Ἡμαριώτης στάδιον*¹²³⁷⁾.

α. *Κατὰ τὴν Σαυίαν, ἐργήτως ὄντος Ἀνταίου, πῦρ ἐξήλθεν*¹²³⁸⁾. *Ἡ τῶν Ρωμαίων βοτάνη τὸν αἰσχυρὸς πολέμιους σπασσάμενον Μοχλῆτον τοῖς Νουμαντίωνος παραδεδῆκται ἐνγυρίσται*¹²³⁹⁾.

imperii in Hispania civitates protogais, Calidern aures aures, exceptis Ternaetie et Numantia, eripuit. Testes Lit. Epit. Lit. App. Iber. 26, Vallet. II, 5, Valer. Max. II, 47, Flor. II, 17, Euseb. IV, 16.

1230) *Διόδωρος Σικυνίως*] Paltas Scallges, quod Ol. CLX. ant. Diódorus Sicyonius aut Anodorus [Cyrenensis] studio innotuit repertum esse: quoniam patris Olympiae una Anodorus quidem alibi occurrit Africae apud Euseb. l. l., Diódorus vero, quoniam Pausanias VII, 18 ext. Ol. CLX. velut tradit quoniam patris Olympiae genere, lumen vel alio certamine genere, exceptis stadio, palmam meritis putandas sit. An *Ἀναδιώκας* Euseb. ex *Διόδωρος* corruptione dimissus? Cui sententia probabilis species addiderit Cos. Armen. scriptum *Ἀναδιώκας* apud Anst. P. I, p. 102. Ceterum quod nostro loco Scallges edidi *Ἀναδιώκας*, rectius exhibent Crim. Anecd. Par. II, p. 148. In Eusebio lumen nomen vicinis aut Scallges aut typographicis errore in *Ἀναδιώκας* stult.

1231) *Ἀντίθεος πάλε*] Antiochus Archas fuit Antiochus Ol. CLX. 1, quoniam bellum Asiaicum confecerat, tunc Pausanias VII, 17 test. Scallges vero cum Corinthis cives a Velutis alique Ol. CLVII, 3. necesse videtur, nomen inde eripuisse, ut ad hanc Olympiadem esset *Ἀντίθεος πάλε*, penitus quod antea Ol. CLVIII, 3, iterumque Ol. CLX, 1. Archasus epomus mansere portantes esset. Id quod nomen, eripit, primordiale. Cf. Comin. FF. AA. T. IV, p. 110.

1232) *Κατὰ τινος Μουσίου*] Rufus Pausanias VII, 18 ext. et Appian. Iber. ep. 135. ext. culebas. Vide fontes ad Ol. CLVII, 4, a. n. 1218.

1233) *Κατὰ τὴν Ἀναστασίαν Οὐρίνθιος*] Q. Servilius Cispin. Consul a. U. c. 614. a. Ch. 140. Ol. CLX, 4. Viriabant per prodigia intererat. Auctores Litae Epit. Lit. Vallet. II, 1, 3, Euseb. IV, 16, Appian. Iber. 74. Vid. Diód. Excerpt. Phot. Gra. XXXII, 5 p. 628. Wern. Valer. Max. IX, 6, 4, Oros. 82. iust. Fischer. Velt. Chronol. Rom. p. 133.

1234) *Ρωμαίων μαχηδὲς τρεῖς*] C. Hostilius Mancinus a. U. c. 617. a. Ch. 137. Ol. CLX, 4. creant, creant a Numantia et castris castris, quoniam ex serventi creantibus nulla erat, patris cum eis fuit ignominiosum, quoniam ratione esse servitus testit. Triumpha multo Romanorum a Numantionum militibus quatuor vista erat. Auctores Litae Epit. Lit. Appian. Iber. 80, Euseb. IV, 17, Vallet. II, 90, Oros. V, 4, De Mancinis vid. Cos. de Off. 14, 30, Velt. II, 1, Valer. Max. I, 8, 7, Flor. II, 18, Oros. ep. 63, Plut. Tib. Gracch. p. 323.

1235) *Ἀνταλὸς δ' ὕπατος*] Antalus II. Philadelphus, quoniam anno regni, Ol. CLV, 4. vel potius 3. [iust. ext. ad Olymp. CLV, 4] acceptis, vicinissimo presso velutis gravi diem intravit obitus, sorores ad Olymp. CLX, 4. iust. 3. in tantis quinque Antalus III. Philometus. Auct. Sibac. XIII, p. 628, 48 sequi: *αὐτὸς δὲ Ἀνταλὸς ἄρα ὄντως ἐπὶ ὀνυμπεδόντων Ἀνταλῶν βασιλεύσας δὲ ὅτεος ἔσθ' ἀπὸ αὐτοῦ καὶ Ἀλ. δὲ* *Ὑπατος* ὁμοῦ καὶ τῶν αὐτῶν βασιλ. Vid. ext. 1242.

1236) *Ἀντίπατρος Ἡμαριώτης*] Antipaterus ap. Euseb. l. l.

1237) *Κατὰ τὴν Σαυίαν*] Orosius V, 8. Sen. Pseudo Phoc. 9. Glycerio Plesse Cos. [a. U. c. 619. a. Ch. 135. Ol. CLX, 4.] In Sicilia missa Actus exules [quoniam] erant, ut fuit, qui Ieronymus modo per pressa precipitibus, proxima quoque corruptibiles, arduos famula, longinquiora autem familia collata cum capere propter fidei sollicitudinem horrent. Consulit se ius mentem Actum maiestatis solis ignibus urino tendit citius latere Orosius 85.

1238) *Ἡ τῶν Ρωμαίων βοτάνη*] P. Porcius Phocas Consul a. U. c. 618. a. Ch. 135. Olymp. CLX, 4. CLXI, 1. In Hispaniam proleptos, C. Hostilius Mancinus Numantia dedit: 2 quibus tunc quoniam non esset receptus, Romanos redire unitis miserum ignominiosum concessit ext. et omnia officia sine perficiendis indicant, Testes Litae Epit. Lit. Plut. II, 18, Appian. Iber. ep. 83.

β. Ἀρχὴ τοῦ Ῥωμαίων πρὸς Ἰογύρδαν τῶν Νομάδων βασιλεία παύεται¹²⁶⁵).

γ.

δ. Πάλιν οἱ Τυτῶνες τοὺς Ῥωμαίους ἐνέτησαν¹²⁶⁶).

ΟΛ. ΡΖΗ. Νυκίμαχος Φιλαδιφείης στάδιον¹²⁶⁷).

α.

β. Μάριος τὸν Ἰογύρδαν καταπολεμήσας, τῆς μητροπόλεως τῶν Νομάδων Κίρτης ἐκυρίωσε¹²⁶⁸).

γ. Κικέρων ἐγγινέθη, Γνήσιος Ποσειδῆος ἐγγινέθη¹²⁶⁹).

δ. Οἱ ἀνθύπατοι Μάνκιος καὶ Καπίων Κιμβρῶν διαπολεμούντες κακῶς ἀπαλλέ-
ττονται¹²⁷⁰). ὁ ὑπάτος Σπείρος ἐπὶ Κιμβρῶν ἡττηθεὶς, καὶ τὴν δύναμιν ἀπο-
λειπόμενος, τοῖς πολεμίοις ὑποχίτριος ἔγένετο¹²⁷¹).

ΟΛ. ΡΣΘ. Νικάνδριος Ασκιδιμῆνους στάδιον¹²⁷²).

α.

β.

γ. Γνήσιος Μάριος Τυτῶνες καὶ Ἀρβράντας ἐμφανισιότητὴ μᾶλλον ἐν τῇ Μασσηκί-
τιδι χώρα καταπαύειντο¹²⁷³).

δ. Κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ ὑπάτος Ἀκουιλίος τὸν τῶν δεσποτῶν στρατηγὸν Ἀθή-

α. Ch. 112. Ol. $\frac{\text{CLXVI}}{\text{CLXVII}}$, 4.] *adversus Sordaces, postea a Gellio vincens, in Thracia fortiter pergens.*
Cl. Flut. III, 4.

1265) Ἀρχὴ τοῦ Ῥωμαίων πρὸς Ἰογύρδαν] Exarbit bellum illud, quod Romanis contra legatorem Nomadum regem geritur, Com. F. Scipionis Numae, L. Calpurnie Bestiae, praetoris in praetia coeque statui-
scilicet Noverchi appropinquat, Antiochus Latin. Epit. LXXV, Eutrop. IV, 26, Sallustius leg. 28, Flut. III, 1, Orosius V, 15. Cf. Orosius cap. 30. F. Scipionis L. Calpurnie Coss. — Legatorem bellum ac-
cessum.

1266) Πάλιν οἱ Τυτῶνες] Livius Epit. LXV: M. Iuvenc Stannus Cos. [a. U. c. 645, a. Ch. 109
Ol. CLXVII, 4.] *adversus Caelum Isathides pergens.* Val. Flut. III, 3, 102, Antioch. Fict. in 102. Com.
II p. 40 Ol.

1267) Νυκίμαχος Φιλαδιφείης] Tria Alibi sunt op. Euseb. l. 1.

1268) Μάριος τὸν Ἰογύρδαν] L. Marius Cos., collegae L. Cassii Longini a. U. c. 647. A. Ch. 107
Ol. CLXVIII, 4. pergens in legationem, docet Mionnetum esse epist. ad Senecam, sed in legatione, ubi est Cice-
ronis, Noverchum caput [Strab. XVII, 537, 26], pergit, non Sordaces leg. ep. 102. Cf. Flut. III, 1, L.
Epit. LXVI, Oros. V, 15.

1269) Κικέρων ἐγγινέθη, Γ. Ποσειδῆος] Gallio NN. AA. XV, 28: Q. Cicerone et Q. Sertorio,
quibus [a. U. c. 648, a. Ch. 106, Olymp. CLXVIII, 4.] *consequens ante dies tertius Nona Iovensis* [pre-
dicti Olymp. CLXVIII, 3.] M. Orosius subit ad. Cicerone et ad Ant. VII, 3, 111. Nona scilicet ante. Cf. Epit.
ad Ant. XIII, 62. Plutarchus Cos. cap. 2: *ἐπεὶ ἀπὸ τῶν νέων Ἀκιδίων.* Erant igitur ante majo-
ritatem Sertioris Hieronymi ad Olymp. CLXVIII, 3. *Cosus Arpus noster, mater Rubea, patre apud nos*
ordine ex rege Volturni generis. — Pompeius autem est iudex, quibus Cicerone, cos. [ad. Vell. II, 53],
sed prius Calendi. Orosius Plin. N. H. XXXV, 2. Prius Ol. CLXVIII, 3., cui ipse ante Hierony-
mum tales vias assignat: Cos. Pompeius Magnus antior.

1270) Οἱ ἀνθύπατοι Μάνκιος καὶ Καπίων] Livius Epit. LXVII: *Ab antea Asinius (Glabrus) Co.
Maximus Consul [a. U. c. 649, a. Ch. 105, Ol. CLXVIII, 4.] et Q. Sordicus Capri Praetorali viam perinde
cathartica hosti apud erat.* Cf. Flut. III, 3, Pompey. V, 1, Oros. V, 16, Sallust. leg. 109, 112, 114. Op-
eretur autem ut Cicerone antioribus a Cicerone prid. Non. Octobris, ante Plut. Locall. p. 27, 130
Prius Olymp. CLXVIII, 4. Cicerone Scallio iure esse ante antioris diuturnis scriptis: Iure enim
[a. U. c. 101] principal. Maxima cum Cicerone Hanni Eutrop. V, 1, ad Vellus II, 12 percat, Cicerone
non conuenit citius perducere. Nisi ante antioris Tertia Cos. 37 Cicerone ante Maximo sup-
erius affert.

1271) ὁ ὑπάτος Σπείρος ἐπὶ Κιμβρῶν] Livius Epit. LXVII: *Marcus Asinius Scortus, legatus
Comula [Co. Manlii], a Gembria sine armis capta est.* Cf. Vellus II, 12, 2 et Oros. V, 16. Fuit M.
Scortus ille tempore a. u. c. 648, et legatus Comula.

1272) Νικάνδριος] Tria est Alibi sunt opud Euseb. l. 1.

1273) Γνήσιος Μάριος Τυτῶνες] Livius Epit. LXVIII: *Quis Marius Consul [IV. a. U. c. 632, a. Ch. 102,
Ol. CLXIX, 4.] armis vi appropinquat a Trebonio et Antiochus capta defendit. Deinde deinde proinde circa
Aene Sertius cum hostes defuit, in quibus causa transfuit Asinius decem milia, capto transfugit.* Val.
Vell. II, 12, Flut. III, 3, Oros. V, 16, Eutrop. V, 1, Plut. Marc. cap. 15, 22.

- δ. Πομπήος μετὰ θανάτου κατὰ Σερταρίου ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποστάντων⁽¹⁸²⁾.
 ΟΑ. ΡΟΓ. Σίον Κυριασίδης σφόδρα⁽¹⁸³⁾.
 α. Ἡ περὶ Σούδαρου Ῥωμαίων πρὸς Σερταρίου μάχη⁽¹⁸⁴⁾.
 β.
 γ. Ἀνδρῶν Ἀντικύλλος ἑταῖρος κατὰ τοῦ βασιλέως Μιθριδάτου πολέμῳ⁽¹⁸⁵⁾.
 δ. Πόλεμος Σερταρίου τοῦ μονομάχου στρατηγῶ⁽¹⁸⁶⁾. Ἀνδρῶν Ἀντικύλλος περὶ
 Κόζυναν τοῦ Μιθριδάτου στρατοδύναν λίμνῃ καὶ πόλει ῥηθύνει⁽¹⁸⁷⁾.
 ΟΑ. ΡΟΖ. Ἐκτείνοντο Μιθριδῆς σφόδρα καὶ διαύλον καὶ ἀνίκητον τρεῖς Ἑλληνικὰ Σι-

nis, praesentibus in his Graecis, quibus frequentius cum Romanis concitatis interseperat, uti observant K. Lehrs. Quacett. Epist. p. 23 sq. det. Quod f. quod Iosephum edidit ap. Apian. nec celum Ἀντικύλλος δὲ Μίλων [II, 24, 36], sed etiam Μίλων διὰ [II, 2, 33, 41]. Pecosus eodem modo occurrat Ἀνδρῶν δὲ Μιθριδάτου [cf. Geil VI, 6, Ciceri etc. quae feruntur] Recognoscimus h. X. p. 151 ed. Leach. Gruter, Colon. c. 1570, Antioch. p. 253. 254, Phil. M. H. Praet. p. 12 Sill. et XXX, 2, 6]. Alie exempla vid. ap. Stroz. Op. p. 14. Hic igitur ligis Scripser quaque ostendit amicum Apollonium Mithram simpliciter dicit, eorum eodem tempore mactantes i. e., qui tunc schola interfuit Ciceri. Cf. Cic. Brut. cap. 91. Erant autem in Caesariensibus ed. Br. I. 1, quod iure Apollonius Mithram, qui et Mithridatis dicitur, et Mithram dicitur, eorum a Quatuordecim confusio agunt. Cf. Spalding et Quent. lib. p. 436.

(1802) Πόλεμος μετὰ θανάτου Ἰωάν. καὶ Ἀππιανῶν Bill. Cui. I. c. 308; Σίλιον δὲ ἀνδο-
 λῶν καὶ Ἀνδρῶν μετὰ Σελίου, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄλλων Ἰταλῶν, ὅσοι αὐτῷ Περσῆσι καὶ τοῖς Ἀνδρῶν
 στρατηγῶν Ἰσχυρῶν, ἐνδύοντο ἢ ἀποστάντες ἀπὸ τῆς Ἰταλίας (δὲ Σερτάριος), ἢ μὴ δούλῳ δὲ βουλῇ ἐπα-
 νῆναι ἐν τῇ καὶ στρατηγῶν Ἰσχυρῶν καὶ τῶν πολεμῶν Περσῶν καὶ Ἰσχυρῶν, ὅσοι αὐτῷ ἔτι ἐν τῇ
 ἀποστάντες δὲ ἐν τῇ Σίλιον καὶ τῇ Ἀνδρῶν καὶ τῇ Ἰταλίας αὐτοῖς. Livius Epit. XCI:
 Qu. Pompeius, quom. adhuc tunc erat [cf. Vellei. Max. VIII, 14, 8], cum superior consilium alterius Ser-
 tariani tenuit cum. Cor. D. Item Bruto, M. Aemilio Lepido a. U. c. 675, c. Cui. 77. Olymp. CLXXV, f.
 Obsequens cap. 128. M. Aemilio, D. Bruto Caus. Mithras Lucius legatus Pompeii — ut Pompeius adven-
 tus Serterianum, unde peditatus caesus, Cf. Cic. pro Leg. Man. cap. 21, App. Hist. asp. 101, Dio XXXVI,
 6, 10, Vell. II, 29, 35, Phil. M. H. VII, 27, Vellei. Max. IX, 3, 5, Eutrop. VI, 1, Flor. III, 32, Oros. V,
 32, Ant. de Ver. Illust. cap. 77. — Desideramus tamen Hist. Rom. IV, p. 351 et Cluverius FF. III, III,
 p. 128. Pompeium decessu suo insequenti in Hispaniam missum esse posuit, Quae i. c. d. Fuchsius Teth.
 chertell. Rom. p. 196.

(1803) Σίον Κυριασίδης Ἰταλὶ Ἀλκιμαχῶν ap. Emch. I. 1, Eandem tamen Σίον ἐπὶ Ἰταλίας το-
 λῶν Ἀλκιμαχῶν ap. Men. p. 357 Sed Ascherus I. p. 303 Σίον posuit et ipse.

(1804) Ἡ περὶ Σούδαρου Ἀππιανῶν Bill. Cui. I. c. 110. c. Romanis contra Serterianum exercitum
 Olympiade CLXXV, tunc tempore ad Serterianum sinuere praeterea esse iust. Conf. eland. lib. cap. 181.
 iust. Comment. Lib. 128 Epit. XCI, XCVI, qui postea illud Sero Orosio, C. Serbanus Carionis consilium
 a. U. c. 678. c. Cui. 76. Ol. CLXXV, 4. CLXXVI, 4. enavigat itaque dicit exitus fuisse aliter. Idem tradit Plutar-
 chus (II, Pomp. cap. 18, et ceterum quae utraque ad hanc alteram tota iust. lib. 128 et cetera ducuntur
 post Serterianum iust. lib. 128. Cf. Sall. Hist. III. in epist. Pomp. et Obseq. cap. 120. De Serterio Sero et
 Opit. lib. 128, lib. 128, p. 199, 47.

(1805) Ἀνδρῶν Ἀντικύλλος Cui. L. Lucius Lucullus, N. Aeneas Cui. a. U. c. 680, a. Chr. 74.
 Ol. CLXXVI, f. quon. Nicomachus, rex Bithyniae, amicum testamentum populo Romano deditur in suc-
 cessorem, Mithridates pace rupta Bithyniae et Asien. iuram. rursus latavit. Advenit cum utroque consil
 comes iust. lib. et alii Mithridatis persequeretur, alii eadem decessu et iudicio Bithyniae. Auctores
 Eutrop. VI, 6, Plut. Lucull. supp. 5-8, Appian. Mithrid. 71 seq., Liv. Epit. XCVI, 104, Cui. pro Marten
 cap. 12, pro leg. Mench. cap. 2, Oros. VI, 2, Flor. III, 6, Cuiusmodi Ἀντικύλλος appellatur Auct.
 Cuius. Poth. p. 183 D., et Plutarchus vi. Lucull. et Ἀντικύλλος vocat Plutarchus apud Eut. et
 XCVI. Plutarchus apud aliosque ferebat quidem Appian. Mithr. cap. 72. III, cap. 20.

(1806) Πόλεμος Σερταρίου τοῦ μονομάχου Ὀρογία V, 24 iust. Auct. ab e. ceteris p. dicitur DCLXXIX.
 f. a. sec. Vero c. U. c. 681. c. Chr. 78. Olymp. CLXXVI, 4. Lucullus et Cato Canalicus, gladiatores
 appellatur et gladios [consecutus] in consensu Livius Epit. XCVI, 11 Eutropia VI, 7. Appianus tunc Beil.
 Cui. f. 115 appellatur, Plutarchus vero Crass. cap. 8 appellatur eod. appellatur. Cuius et iust. Cui. Luc-
 lullus dicitur, qui consensu, dicitur Criz et Orosio Galles et Spartaco Thero, Pompeius tunc con-
 secutus. Cf. postea iust. Lucullus Flm. III, 28, Appianus I. 6. Σερτάριος ἀποστάντος, Ὀρογίαν καὶ
 Ἀππιαν. ἀποστάντος appellatur. Pompeius igitur Bithynia: Mithridatis volens gladiatores in Compa-
 nis Olymp. CLXXVI, 4. enavigat.

(1807) Ἀνδρῶν Ἀντικύλλος Livius Epit. XCVI. L. Lucullus praetor [i. e. a. U. c. 681. c. Chr.
 73 Ol. CLXXVI, 4.] ad Crassum veniens exercitum Mithridatis fecit gladios dedit. Hieme: Sertarius
 ap. Eut. Lucull. cap. 23. Proinde postea Olymp. CLXXVI, 5. Cf. Appian. Mithrid. 76, Eutrop. VI, 6,
 Oros. VI, 2, Plut. I. 1, seq. 9-11.

ἀπὸ Εὐδοκίου Φιλόστρατος τὴν νίκην ἱσησάτο, τὸν ἀνταγωνιστὴν Εὐδοκίον
χρημασίησιν πόνους¹³²⁰).

α. Ρωμαῖοι πρὸς Κρήτας πολιορκεῖται¹³²¹). Λοκουλλὸς τοὺς παρὰ Τυρράντας καὶ
Περσίδατας τὸν δεύτερον νικήσας τὴν Νίσσην πολιορκεῖν κατὰ κράτος ἐβλε¹³²²).

β. Ποσειδῶν τῶν περσικῶν ἐκτόκτος¹³²³). Μηδραδάτης τὸν τοῦ Λοκουλλίου
ἐπιστρατηγὸν λαμπρῶς παραποδοῖ ἐνίκησεν¹³²⁴). Ἡ Κρήτη τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ
ἐπείσθη¹³²⁵).

prois scilicet CLXXXIII., testibus Olympioniceorum catalogis, e quibus et Aelianus et Ptolemaeus petitas] in Iudis Olympion, eadem die et iuxta et pariter, dantes proxime [i. e. Ol. CLXXX.] Olympiade in castris Iudis victoriam reportasse significat. Sicut Strabo posuit est quod Argemum, quod nomen in homine Alexandrino. Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Olympion ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

1320) Τυρράντας καὶ Περσίδατας. Τυρράντας Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Περσίδατας ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

1321) Τυρράντας καὶ Περσίδατας. Τυρράντας Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Περσίδατας ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

1322) Ἀντιόχου τὸν ἐπὶ Τυρράντας. Τυρράντας Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Περσίδατας ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

1323) Ποσειδῶν τῶν περσικῶν ἐκτόκτος. Περσίδατας Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Περσίδατας ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

1324) Μηδραδάτης τὸν τοῦ Λοκουλλίου. Μηδραδάτης Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Περσίδατας ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

1325) Ἡ Κρήτη τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ ἐπείσθη. Κρήτη Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Περσίδατας ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

1326) Ἡ Κρήτη τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ ἐπείσθη. Κρήτη Ptolemaeus VII, 23, 5: τὸ δὲ δὲ τῆς πόλεως [Ἀθήναι] πλεονεξία ἐκείνου Στρατῆρος ἐβλεψεν. Περσίδατας ἐπὶ τῆς πόλεως ἔξω τῆς πόλεως παραποδοῖ καὶ νίκης ἀνέβλεψεν νίκης. Sicut nomen Alexandrino perscriptum est, et istius quod Argemum posuit est. Cons. Suidas ad Ptolema. I. i. et Ptolema. Eusebius, p. 414. Memorabile quoque est, quod eadem nomen fuit, cuius iuxta Heuter ipse ubi moenia castrorum, Velleus II, 70: Brutus . . . imperant e Straton Agrippa, funditus quo, et moenia castrorum castrorum est. Vid. L. F. F. CXXIV. coll. Plat. Bach. cap. 52. et Appian. Bell. Gr. IV, 131.

ΟΑ. ΡΠΒ. Ἀνδραῖον Ἀργείος στάδιον¹³²⁵). Μαρῖον Μαρῖονος Ἀλεξανδρεὺς πόλην καὶ παρχαίτην ἔκτισε ἀπὸ Ἡρακλείου¹³²⁶).

α.

β.

γ. Πάριος τῆς πόλεως Ἀργίας ἐπὶ Κοσσίου ἐξεβλήθησαν¹³²⁷).

δ. Πύριος ὑπερίκτισε Καίσαρος καὶ Παμπλίου¹³²⁸).

ΟΑ. ΡΠΓ. Θόδιος Μισορήιος στάδιον¹³²⁹). Τάλλιος Καῖσαρ ἡμετέρεσσας Ῥωμαίους¹³³⁰).

ε. Ἡ κατὰ τὴν Φαρακίαν Παμπλίου (ἔτι¹³³¹). Καίσαρ τοῖς Ἀλεξανδρεῖσι πόλιν¹³³²). Ἐνταῦθα ἀρθροῦνται τῆς Καίσαρος ἀνταρχίας χρόνοι καὶ ὁ τὸν Ἀντισχίου χρηματισμὸς ὀφείσεται¹³³³).

CLXXX. 2. Ceterum Ep. Ath. IV, 33: Nos in Turchiam venisse α, δ. XI^{te}. Kal. Boeotib. [u. Clu. 55.] unde in solis. — Ceterum, quidem nostrum annorum dignitate etiam praefectum pollicemur quoniam olim cognovimus L. Papiam Heron cognovimus. Cl. App. Bell. Civ. II, 18. Britum prolium Patitur a. Clu. 54. Olymp. CLXXXI, 3. Commemorant: Ca. Dandem Ap. Claudii Cass. M. Cassius ad Papiam profectus ante Epistolas Iulianum etc. Hinc in Spira a. Clu. 43. Olymp. CLXXXI, 3. Ptolemaeus Cass. cap. 17.1. διαρχίαν αὐτοῦ ἐν Σελῶ διαρχήσαντος. Cl. Dio XL, 12—19. Hecquon. l. 2, Plut. Cass. cap. 37. Vall. II, 46. Flor. II, 11. —

1325) Ἀνδραῖος ἡδὲ Πεδεσῶν] M. Eleiois Cassius bello Peribis Iusto quoniam ad Carras multa triumphis triumphosus dimicavit, et Sacerum Oracles regis datus actus, una cum tota hunc exercitum intem. V. Iulius Iulius [Ovid. Fast. VI, 403.] Cass. Ca. Dandem, M. Valerius Messala a. U. c. 701. a. Clu. 53. Proinde vixisse ante 2. Olymp. CLXXXI. Auctus Dio Cassius XL, 16—27. 1.6. Lys. Epit. CVI, Joseph. Antiq. Iud. XIV, 7, 3. Bell. Iud. I, 3, 3. Plut. Cass. cap. 24—31. Oros. VI, 13. Euseb. VI, 15. Vall. Max. l. 6, 11. Patet igitur tunc praefectum Iulianum Olymp. CLXXXI, 2. Cassius consul cum filio suo apud Carras capto.

1326) Ἀνδραῖον Ἀργείος] Afranius ap. Euseb. Scil. p. 43. Ἀδανῶν Ἀργείος] sabbiti, collectoris ut videtur, sabbiti. Nam in iudaeis ad Ἀνδραῖον, ut nostrum videtur ante Sabinum autem et hoc loco et in Olympiastereon Celso p. 343 ann. scriptum, sed etiam in Ascend. Pat. II. p. 160 edidit Cassius. Antisthenes enim etiam in Mact Ammoleis.

1327) Πάριος Μισορήιος Ἀλεξανδρεῖς] Iudaeum autem tradit Afranius ap. Euseb. Ioy. p. 43. Menest. Nereus etiam Pausanias V, 21, 3, cuius tamen et reliqua quidem sunt ad Herodot. Cf. nostra et Ol. CLII, a. a. 3157.

1328) Πάριος τῆς πόλεως Ἀργίας] C. Cassius, quoniam M. Cassius, Papius, qui in Spira intercederent, videtur, helleque hunc, quare ex quo a Cassio sumptum erat capto, summi imponit h. a. M. Claude Messala, Sen. Sulpicius Rufus Com. a. U. c. 703. a. Clu. 51. Ol. CLXXXII, 4. Erit igitur tunc anno Scylax. Auctus Dio XL, 38 seqq. Iud. cap. 30; et vixisse etiam — ad videndum hunc locum et Epistolas Iul. et M. Messala Messala et Iud. Iudaeorum Papius Epistolas Iudaeorum. Cf. Euseb. VI, 15. Vall. II, 46 ann. Scil. Ref. de Hist. et Prov. p. 3. cap. 17. Joseph. Bell. Iud. I, 6, 9. Antiq. Iud. XIV, 7, 3. I.6. Epit. CVI.

1329) Πύριος ὑπερίκτισε Καίσαρος] Bellum Iulii C. I. Cassius et Ca. Pompeius M. exaravit Com. L. Cornelio Lentulo, C. Claudio Marcello a. U. c. 705. a. Clu. 49. Ol. CLXXXII, 4. Auctus Dio XL, 1. 1. 1. Cl. Appian. Bell. Civ. II, 34. Vall. II, 46. Euseb. VI, 19. Oros. VI, 15. Flor. IV, 2. Lys. Epit. CIV. Plut. Cass. cap. 31. Eumela Hieronymus ad Olymp. I^{te} CLXXXII, 3. Principum huius civitatis Cassius et Pompeii. Idem in Mact Ammoleis capto ad Olymp. CLXXXIII, 2. discessum est. Ex Eusebio huius Synodis p. 301 B. De praefectis discessum istis Cassius et Pompeius vol. id. Dio XL, 58—65 et Appian. Bell. Civ. II, 36—37.

1330) Θόδιος Μισορήιος] Tradit Afranius ap. Euseb. I. 1.

1331) Τάλλιος Καῖσαρ ἡμετέρεσσας Ῥωμαῖον] Adit huius Afranius: Τάλλιος Καῖσαρ ἡμετέρεσσας Ῥωμαῖον.

1332) Ἡ κατὰ τὴν Φαρακίαν] Pugnatum est apud Pharacon Com. C. Iulio Cassio II. p. Sabinio Iuliano a. U. c. 706. a. Clu. 48. V. M. Sabin. a. Vetus Calendas ad eadem Fest. Verrius. p. 112] Ol. CLXXXIII, 1. Testis Dio XL, 58—63. Cf. Plut. Pomp. cap. 67—73. Cass. cap. 44—48. App. Bell. Civ. II, 75—82. Lys. Epit. CXI. Suet. Cass. cap. 35. Vall. II, 52, 2. Cass. Bell. Civ. III, 90—100. Euseb. VI, 20 seq. Plut. VI, 2.

1333) Κεῖσαρ αὐτὸς Ἀλεξανδρεῖν] Pugnatum ad Phasidem Pompeius Alexandrinus castris, et a rege Aegypti, cui tunc a morte propter mactem cum antea dubius esset, accepit auxilium: qui tamen fortissime magis quam vulgibus secutus, secutibus Theodato et Ptolemaeo, Pompeium, antequam in terram esset, in castris per Achillem interfecit. Quasi. Hinc a egypto ad Olymp. CLXXXIII, 1. Pompeium prole uctus et supans a spoliis Alexandri regis accipit. Papius expulsi annos ante XLVI, sec. Vall.

δ. Ὀκτάβιος Περουσίαν πόλιν ἐκτολεωρήσας κατέκρινε¹²⁷⁹). Πάρθου εἰς τὴν Συρίαν ἐκβαλλόντες πάντα περπολοῖσι¹²⁸⁰).

Ο.Α. ΠΗΕ. Ἀρίστου θαύματος στάδιον¹²⁸¹).

α. Ἡρώδης Ἀντιπάτρου ἰδωμένου υἱὸς τοῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνας καταλαμβάνοντε ἀπορίε χρημάτων ἔργων, καὶ τὸ μόνον λαίψανον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὑπορίον, οὐ μόνον ἀγωνοθέτης ἐς ἐκτελεῖς πανταγῆριδος εἰς Τύρῳ παραπλήσιον ἔργον· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ δημοτικὸν πόρους χρημάτων ἐπιδείξει, ὡς μηδὲποτε ἀγωνοθετοῖσιν τὴν μὴτιν αὐτοῦ ἐκαστὴν ἐν Πύρῳ¹²⁸²). Ἡρώδης ὑπὸ τῆς συγγίσεως βασιλείᾳ τῶν Ἰουδαίων ἀναγορεύθη¹²⁸³). Φαυλίβια Ἰωνανίου γκαρεθὶ ἐν Σαυῶνι ἐπιτέλεχος¹²⁸⁴). Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος ἐπὶ τοῦ Πουβλίου Φαλαδίου δημορχοῖστος ἐπέθη, ὥστε τινὰ τὸ τίταρον τῆς καταλείψας οἱ εὐλαί, ἃν γέ που βαρύνεται, λαβόντα, τὸ λοιπὸν ἀγίῳ¹²⁸⁵).

β.

Ἰσχυροί, εἰς ἵππο καὶ παρὶ δισκίᾳ. Τούτους ἐπὶ Ciceronem Tullium, Cicerone scribens, vocare videtur, ad dicendum causam, quod Cassio Severo maximo ad bellum subministrare opus et subsidio, consensuēdum cum diceretur capere, sed non degei opem, adiminationem, intercessionem. Auctor Plutarchus Aetio, cap. 23. seqq. Cf. Plu. V, 27, loc. Antiqu. Ind. XIV, 13, 1. Dio XLVIII, 24, App. Bell. Civ. V, 8.

1179) Ὁσέδης Περουσίαν πόλιν] Testis Dio Ib. XLVIII, 15 int. ἡρώδης δ' αὖτε (ἢς Περουσίαν) ἐπὶ ἐν Τύρῳ Κολοῖνται δὲ τῶν καὶ ἐν Ἀσίᾳ Πυλῶντος ἡρώδης δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1180) Πάρθου εἰς τὴν Συρίαν ἐκβαλλόντες] Quam Antonius in Aegyptu luxuriae et omni dillatatione, Partus VII, 3. App. Bell. Civ. V, 32—37, Suet. Aug. cap. 14.

1181) Ἀρίστου θαύματος στάδιον] Quam Antonius in Aegyptu luxuriae et omni dillatatione, Partus VII, 3. App. Bell. Civ. V, 32—37, Suet. Aug. cap. 14.

1182) Ἡρώδης Ἀντιπάτρου ἰδωμένου υἱὸς] Testis Dio Ib. XLVIII, 15 int. ἡρώδης δ' αὖτε (ἢς Περουσίαν) ἐπὶ ἐν Τύρῳ Κολοῖνται δὲ τῶν καὶ ἐν Ἀσίᾳ Πυλῶντος ἡρώδης δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1183) Ἡρώδης Ἀντιπάτρου ἰδωμένου υἱὸς] Testis Dio Ib. XLVIII, 15 int. ἡρώδης δ' αὖτε (ἢς Περουσίαν) ἐπὶ ἐν Τύρῳ Κολοῖνται δὲ τῶν καὶ ἐν Ἀσίᾳ Πυλῶντος ἡρώδης δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1184) Φαυλίβια Ἰωνανίου γκαρεθὶ ἐν Σαυῶνι ἐπιτέλεχος] Quam Antonius in Aegyptu luxuriae et omni dillatatione, Partus VII, 3. App. Bell. Civ. V, 32—37, Suet. Aug. cap. 14.

1185) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1186) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1187) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1188) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1189) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1190) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1191) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1192) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1193) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1194) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1195) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1196) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1197) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

1198) Νῆρος ὁ λεγόμενος Φαλαδίος] Auctor idem Dio Ib. XLVIII, 33. Cons. modo Iudaeis καὶ ἐς αἰῶνα δὲ Φαλαδίος ἀγωνοθέτης (ἀλλοτρίος καὶ οὐκ ἐν ἑαυτῷ ἐς αἰῶνα αὐτὸν αἰῶνα δὲ τῶν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐν Κολοῖνται ἀποκαλύπτει. Tesserunt facies Cn. Domitius Calpurnius H., C. Asinius Pollio s. U. c. 714. s. Chr. 40. Ol. CLXXXV, 4.

δ.

ΟΑ. ΡΩΖ. *Ἀσιατικὸς Ἀλεξανδρινὸς στάδιον*¹⁴⁷).α. *Ἡ τῶν Ῥωμαίων στρατοπέδων κατὰ τὴν Γερμανίαν μετὰ τοῦ αὐτῶν στρατηγῶ Κωνσταντίνου Οὐράνου περιγραφή*¹⁴⁸).

β.

γ.

δ. *Τίβρις κατὰ τῶν Γερμανῶν, Ἰλλυρίων, καὶ Πανόντων ὑδρομῆτρον*¹⁴⁹. *Γένος Καλγίδας ἰσχυρότης*¹⁵⁰).ΟΑ. ΡΩΗ. *Διοφάνης Προυσιὸς στάδιον*¹⁵¹. *Ἀσιατικὸς Στρατονικεὺς, ἢ Μαιάνδριος, πόλιν καὶ περικείμενον, ἔβδουρος ὡς Ἡρακλίου*¹⁵²).α. *Δύουτος Ἰταλικὸν*¹⁵³. *Τὰ στρατόπεδα ἐν Παννονίᾳ περικείμενα*¹⁵⁴. *ἢ αὐτὴν ἔξελαν*¹⁵⁵. *Ἡ βουλὴ τῶν Δύουτων ἀναρτίσκειν διασώζειν αὐ καὶ ὑπὸ κακίᾳ*¹⁵⁶).β. *Γερμανικὸς ὁ νότος ἀφ' οὗ μετὰ στρατὸς εἰς Γερμανίαν σπύλλεται*¹⁵⁷).

relatum priusque, capto altero Batone, Bructibus, Fannioque gentis, donec, Tibere ex defectu Cui. P. Cornelio Dolabella, C. Iulio Silvano s. U. c. 763. p. Cl. 18. Ol. CXXVII, 1. Acuti Dio LVII 16. Cf. Suet. Tiben. cap. 20.

1477) *Ἀσιατικὸς Ἀλεξανδρινὸς* [Africani apud Euseb. l. l.

1478) *Ἡ τῶν Ῥωμαίων στρατοπέδων* Varus rex cum tribus legionibus a Chaucorum duce Arminio invaditur est C. Pappaeo Solino, Q. Sulpicio Camerino s. U. c. 768. p. Cl. 9. Ol. CXXVII, 1. Tacit. Dio LVI, 18—24. Cf. Vellei. II, 117—120, Tacit. Ann. I, 68, Hist. II, 12, 33, Suet. Aug. cap. 23. Tiben. cap. 18, 17, Oros. VI, 21, Strabo VII, p. 291 seq.

1479) *Τίβρις κατὰ τῶν Γερμανῶν* Tiburis tributum sibi, postquam Germaniae pacem, Illyriae bellum, Fannioque in ditionem addidit, C. Pappaeo Solino, Q. Sulpicio s. U. c. 762. p. Cl. 8. Ol. CXXVI, 4. s. exaeto decretum [s. Dio LVI, 18], ipse mox cum celeritate clade Varius devictus, amicos CXXVII, 1.

prolixus [s. Suet. Tib. cap. 18] Germaniam repetit. Ubi quae historiam [s. p. Cl. 10, et 11] commemorat, Romanis victis, triumphum, quem distulit, cap. s. p. Cl. 12. U. c. 765. Olymp. CXXVII, 1. Acuti Suetonii Tib. cap. 19. A Germania in Urbem post victricem regnumque triumphum quem distulit cap. prosequentes etiam Augusti, quibus triumphum concessum imperatui, Cf. Vellei. II, 121 seq.

1480) *Γένος Καλγίδας* Saxones Calg. cap. 8. Cuius aetate ad praef. Kal. Septembris, patre suo [Germano] et C. Papias Caplano Cos. l. s. p. Cl. 12. s. U. c. 765. Ol. CXXVII, 4.

1481) *Δύουτος Ἡρακλίου* Africani apud Euseb. l. l. Post Hircanioris victis apud Ὀλίμπευ αὐτὸς ἐκεῖ docet Interitus Armeniarum.

1482) *Ἀσιατικὸς Στρατονικὸς ἢ Μαιάνδριος* Totidem verba habet apud Africani in Euseb. 224. cap. l. l. Mαιάνδριος Scyliger de civitate scriptum videtur; ceteri Comment. Anecdota Gr. Par. P. II, p. 154. Μαιάνδριος addunt. Conferantur etiam geographica item Map Armeniae. De Asiat. Stratoniceis testis est etiam Ptolemaeus V, 21, 5, cuiusque [id. quae dupliciter] ad Ol. CXXII, 1. s. 1127] testis est ὡς Ἡρακλίου πόλιν καὶ περικείμενον.

1483) *Δύουτος Ἰταλικὸν* Ann. proclamauius, Offic. Augusti deserv. Suet. Pompeio et Apuleio Cos. s. U. c. 767. p. Cl. 14. Kal. Sept. Olymp. CXXVIII, 2. Acuti: Scythianae Aug. sep. 100. Tacit. Ann. I, 7, Dio LVI, 29—47.

1484) *Τὰ στρατόπεδα ἐν Παννονίᾳ* Ann. proclamauius. Italiae Cos., quibus Tiberius imperium suscepisse ait, Fannioque legione nec prole sedulo locavit. Proinde [s. not. 1483.] s. p. Cl. 14. Ol. CXXVIII, 2. Acuti: Dio LVII, 4 et Tacit. Ann. I, 7.

1485) *ἢ αὐτὴν ἔξελαν* Bellum in Pannonia innotuitates Italiae terras deliquit; de quo testes Dio LVII, 4. et Tacit. Ann. I, 28. Cf. Sculler Euseb. Tetrapp. III, V, p. 483. Perierit haec quoque nota ad Olymp. CXXVIII, 2. VII. not. 1438, 1434.

1486) *Ἡ βουλὴ τῶν Δύουτων* Ann. caput proclamauius Dio LVI, 46 hist. Cos. Sexto Pompeio, Sexto Apuleio: vbi de ἀδυναμία αὐτῶν καὶ διακρίσις αὐ καὶ ὑπὸ ἐκείνῳ αὐ τῇ ἀναίμα, Tacitus 16, 17 καὶ Δύουτων ἐπὶ αὐτομάτω, deinde.

1487) *Γερμανικὸς ὁ νότος ἀφ' οὗ* Germaniae Breu. Canale, C. Nothano Cos. s. U. s. 768. p. Cl. 15. Ol. CXXVIII, 4. expeditionem in Germaniam suscepisse Tacitus Ann. I, 66 testatur. Im verum: igitur Germaniam quatuor legiones, quatuor auxiliarias aditus, et insubribus aditus Germanosque de Rhodano confectum, Canale habet: insubribus legiones, septimum auxilium vocaverit, ipse dicit. Cf. Dio LVII, 16. Est autem haec aliter Germaniae in Germaniam expeditionis, suscepta eo quo ante, quo propterea

- α. Τριώνης κατὰ τοῦ Δαμιφύλου νικητὴς ἦναι, καὶ Δαμιφὸς ἐπαινεσάμενός τῃς.
β. Τριώνης τὸν Ὑάτον ἐπαινεσάμενός γεγράφει (Σελῆ, καὶ τὴν Δακίαν τῇ Ῥο-
μαίων ἐξουσίᾳ ἐπαινεσάμενός ἐπαρχίαν ἐποίησεν¹⁵⁸⁵). Πάλας τῆς Σιρίας ἄρχων τὴν
Ἀραβίαν τὴν πρὸς τῇ Πίττῳ ἐχειροῦσας, καὶ Ῥωμαίων ἐπὶ τὴν ἐπαινεσάμενός¹⁵⁸⁶).

γ.
δ.

ΟΛ. ΣΚΑ. Θεωνῶς, ὁ καὶ Σπάρτηος, Ἀλεξανδρείας στάδιον¹⁵⁸⁷).

p. 341 b.

α.

- β. Ἀντίος Οὐαλέριος Ἀντίου υἱὸς ὧν ἐκ τῶν ἡ' ποιητῶν Ῥωμαίων ἄγων ἐν-
ηκε Καντακίους, Δολοστῶν ε' ¹⁵⁸⁸).

γ.

δ.

ΟΛ. ΣΚΒ. Κάλιστος Σιδεῖτης στάδιον¹⁵⁸⁹).

1584) Τριώνης κατὰ τοῦ Δαμιφύλου [Dio hb. LXVIII. cap. 30.: Τριώνης δὲ καὶ π νικητὴς ἦναι, καὶ Δαμιφὸς ἐπαινεσάμενός. Τριώνης αὖτε νικητὴς ἀσπερσάμενος Σαλαῖος καὶ πάλιν ἰσὺς ex Eusebio Hieronymo dicitur. In eadem Olymp. CCXX, 1. Ὑάτων δὲ Δακίαν καὶ Σιρίας ἐπαινεσά-
μενός, h. e. a. U. c. 444. p. Chr. 44]. In Ascanio. item ad Euseb. p. 206 a. b. a. MMCLXII. coll. Euseb. Τριών. V. p. 488 ubi αὖτε γινώσκ. U. c. 453. p. Chr. 105. Olymp. CCXX, 4. triumphatum vult, nomen vultus hinc, ubi Τριώνος Coss. III. appellatur. Cum tanta cognominis similitudo nec in ceteris studiis nec in quocumque alio non nominis cognominis, Reimarus ad Dio. l. l. triumphum Τριώνος ad a. U. c. 455. p. Chr. 102. Ol. CCXX, 4. quod auct. Chr. IV., et in Ascanio non addit DES. V. restituitur, restitutum esse di-
cit, cognominis et triumphis similitudo in ceteris etiam hinc hinc. p. 151 m. p. Valerianum p. 274 m. p. de-
monstravit. Ceteris Eusebio Ascanio coll. Synes. 347 A. Τριώνος δὲ Διὸς triumphum Olymp. CCXX, 4. Cassiodorus dicitur idem Coss. Cassidia et Quadrate, l. e. a. U. c. 455. p. Chr. 105. Olymp. CCXX, 4. Ascanio.

1585) Τριώνης τὴν Ὑάτον ἐπαινεσάμενός γεγράφει [Triatium Brachis forte hinc [Vol. Dio LXVIII, 13 et inde prodromus Triat. Clit. II. Hist. 45. coll. Man. Epist. VIII, 4 et Victor. Cass. 13. 4] Domus tribusque inque prodromus hinc redigimus auctor ad Dio LXVIII, 14. Eusebium, quia hoc loco auctor est Νεῖλος, prodromus idem Ol. CCXX, 2. a. U. c. 444. p. Chr. 44. Ascanio, adveniente eodem Vire Dio. in Ascanio. p. 202 b. ubi cum non ante subsequente ceterosdam hinc dicit ex auctor auctoritate, in quo ubi auctor auctor post tertium ceterosdam ad Dio. l. l. Adh. Synes. p. 347 A.

1586) Πάλας τῆς Σιρίας ἄρχων καὶ Ἀραβίαν καὶ πρὸς τῇ Πίττῳ [Sethus imperatoris Πάλας deditur] Ἰγυ-
ρῶντος, καὶ Ῥωμαίων ἐπὶ τὴν ἐπαινεσάμενός γεγράφει. Hieronymus, ex quo tempore decessit Sethus, Ascanio Olymp. CCXX, 2. in hunc auctoritatem tradit. Reimarus tamen ad Dio. l. l. Ascanio a. U. c. 455. p. Chr. 105. Ol. CCXX, 4. subiectum vult.

CCXX, 4.

1587) Θεωνῶς, ὁ καὶ Σπάρτηος [Ka Afrikanus apud Euseb. l. l. Giamet Afrod. Græc. Pina. P. II p. 152 peritimo Ἀλεξανδρείας prodromus.

1588) Ἀντίος Οὐαλέριος Ἀντίου υἱὸς [Tertius velut Interpunctio, quia Euseb. [quod cum al
græca dicitur] in septem Peritibus hinc, extat apud Gruter. pag. CCCXXXII. num. 3.

L. VALERIO L. F.

PUDENTI.

HIC. QUTM. ESSET. ANNORUM.
MIL. ROMAE. CERTAMINE.
IOVIS. CAPITOLINI. LUSTRO.
SEXTO. CLARITATE. INGENI.
CORONATUS. EST. INTER.
POETAS. LATINOS. OMNIBUS.
SENTENTIAS. IUDICUM.

HIC. PLEBS. UNIVERSA.
MISCONIENSUM. STATUAM.
AMIC. COLLATO. DECREVIT.

In ea inscriptione manifeste hinc, ut apud Capitolium, celebratumque apud illud hinc, non a Clitio 105. [l. e. a. U. c. 455. Olymp. CCXX, 4. C. Ceteris Ceteris Vire, L. Tria Ceteris Ceteris]: SCALIGER Euseb. Τριών. hb. V, p. 482.

1589) Κάλιστος Σιδεῖτης [Tritu Afrikanus apud Euseb. l. l. ubi tantum Interpres Armen. Ascanio.

γ. Συνόδος ἐπιστολῇ τῶν παρὶ τὸν Ἑρακλίου ἐδίδωται ἱερωτικῶν σιμωρικῶν τάδε
καὶ ὁλίγη ἐδίδθη πρὸς Θέρμους Τραπεζοῦς¹⁸²³).

δ. Αὐτοκράτωρ Σιπρίμιος Σισυρίος γεννᾶται¹⁸²⁴).

Ο.Α. Σ.Α.Δ. Αρσένιος Σικυνότιος στέδην¹⁸²⁵).

α.

β.

γ.

δ.

Ο.Α. Σ.Α.Β. Ἀττικὸς Σερδικῶς στέδην¹⁸²⁶). Σισυρίτης, πόλεως καὶ πατριάρχου ἀπο-
γραφεύμενος ἐπὶ Ἡλείου, παρεμβαίνει ἐπὶ ἀποστολῶν Σιλαντίας¹⁸²⁷).

p. 342 b.

ΠΡΟΦΗΤΗΝ. ΠΑΤΕΡΑ. ΤΗΣ. ΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗΣ. ΤΑΒΕΛΗΣ. ΠΡΟΤΟ
ΝΗ. ΜΑΡΜΑΡΙΝΗ. Η. ΑΝΑΘΕΩΣΙΑ.
ΕΝ. ΤΩ. ΟΙΚΩ. ΤΩΝ. ΡΑΙΑ
ΝΙΣΤΩΝ. ΤΗ. Η. Α. ΚΩΝΣΤ.
ΒΛΑΔΗ. Η. ΕΣΤΥ. ΚΑΤΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΩΣ. ΝΑΝΩΝ. ΙΑ.
ΕΠΗ. ΚΟΥΡΑΤΟΡΟΣ. ΜΕΤΡΙΑΝΟΥ.
ΑΜΙΛΙΑΤΟΥ. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.
ΣΕΠΤΗ. ΕΡΟΥΚΙΩ. ΚΑΛΑΡ.
Ε. ΓΝΕΩ. ΚΑΥΑΙΩ.
ΣΕΒΗΡΩ. ΚΩΣ.

De qua inscriptione Scaliger Eusebii Temp. Ib. V. p. 454 sic docet: Secundum ab his ecclesiasticis gradibus ostendit vixisse inscriptus, anno Diocetiano CCLIV, Aetianus filius Augusti scilicet, cuius acceptum est testimonium. In eo pridem Notus Mai aut vndeque Pothus, quod vixit ait [C]. Coras. F. A. T. II. p. 358. T. IV. p. 132. Porro in illa ecclesiastica et chronologica pro et annis et aliorum monumentis. Item non, ut Græci Imperator, Siphio Episcopo, Ritus Klavdion, Cæsar, et consuetudines Latini sermone Siphio Episcopo Klavro f. Siphio Klavro Siphio Ritus, quædam quidem consuetudines, ut Siphio consuetudines anno Christi Diocetiano 145. Atque Anno Christi CCLVI. respondet a. U. c. 496. Ol. CCXXVI. Quare Scaliger in tem-

pore consuetudinis quædam et consuetudines chronologicae consuevit.

1823) Συνόδος ἐπιστολῇ τῶν παρὶ τὸν Ἑρακλίου) Vetus inscriptionis ap. Græcos. p. CCXXVI. a. 1: ΑΥΤΟΚΡΑΤΗΡ. ΚΑΙΣΑΡ. ΘΕΟΥ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΟΥ ΘΕΟΥ. ΤΡΙΑΝΟΥ. ΠΑΥΣΙΝΟΥ. ΥΙΟΥΝΟΣ. ΘΕΟΥ. ΝΕΡΟΥΑ. ΕΥΓΕΝΙΟΥΣ. ΤΙΤΟΥ. ΑΛΕΙΟΥΣ. ΑΔΡΙΑΝΟΥΣ. ΑΝΤΙΣΤΕΝΟΥΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥΣ. ΑΝΤΙΣΤΕΝΟΥΣ. ΜΕΤΡΙΑΝΟΥ. ΑΝΤΙΣΤΕΝΟΥΣ. ΕΡΟΥΚΙΑΣ. ΤΩ. Γ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΤΩ. Β. ΒΛΑΔΗ. ΤΩ. Γ. ΠΑΤΗΡ. ΠΑΤΡΙΩΝ. ΣΥΝΟΔΩ. ΕΥΣΤΙΝΗ. ΤΩΝ. ΠΕΡΗ. ΤΩΝ. ΒΡΑΧΕΙΑ. ΑΘΛΗΤΗΝ. ΙΕΡΟΝΕΙΚΩΝ. ΣΤΕΦΑ ΝΕΥΤΩΝ. ΧΑΥΡΕΙΝ. ΕΚΕΛΕΥΣΑ. ΗΜΕΙΝ. ΑΠΟΔΙΧΘΗΝΑΙ ΧΡΗΡΙΟΝ. ΕΝ. Ω. ΚΑΙ. ΤΑ. ΙΕΡΑ. ΚΑΤΑ ΘΗΣΑΥΡΩ. ΚΑΙ. ΤΑ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ. ΠΡΟΣ. ΑΥΓΑΣ. ΤΑΙΣ. ΘΕΡΜΑΙΣ. ΤΑΙΣ. ΥΠΟ. ΤΟΥ. ΘΕΟΥ. ΝΑΒΗΟΥ. ΜΟΥ. ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙΣ. ΟΙΩΝ. ΚΑΙ. ΜΑΛΙΣΤΑ. ΤΟΙΣ. ΚΑΠΙΤΟΛΑΙΟΙΣ. ΣΥΝΕΓΡΕΞΘΕ. ΕΥΥΧΕΙΤΕ. ΠΡΟΣΕΒΟΥΕΝ. ΟΥΛΙΟΥΣ. ΔΟΜΕΥΤΙΚΟΥΣ. ΕΠΗ. ΠΑΛΑΝΕΩΝ. ΜΟΥ. ΕΓΡΑΦΗ. ΠΡΟ. ΙΖ. ΚΑΙ. ΙΟΥΝ. ΑΡΧΟ. ΡΩΜΗΣ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΩ. ΚΑΙ. ΗΡΩΔΗ. ΥΠΑΤ.

Quæ ecclesiastica recta. Τραπικῶν καὶ Ἑρακλίου) Vetus inscriptionis ap. Græcos p. CCXXVI. a. 1. De qua Notus Mai aut vndeque Pothus, quod vixit ait [C]. Coras. F. A. T. II. p. 358. T. IV. p. 132. Porro in illa ecclesiastica et chronologica pro et annis et aliorum monumentis. Item non, ut Græci Imperator, Siphio Episcopo, Ritus Klavdion, Cæsar, et consuetudines Latini sermone Siphio Episcopo Klavro f. Siphio Klavro Siphio Ritus, quædam quidem consuetudines, ut Siphio consuetudines anno Christi Diocetiano 145. Atque Anno Christi CCLVI. respondet a. U. c. 496. Ol. CCXXVI. Quare Scaliger in tem-

1825) Αρσένιος Σικυνότιος) Rabat Ahtishan ap. Ezech. l. I. Farias hic Censens idem est cum Gualtero Siphio, de quo Paganinus II, 11, 8. Cf. Farias, Olym. p. 293 seq. et 312 seq.

1826) Ἀττικὸς Σερδικῶς) Ahtishan ap. Ezech. l. I.

1827) Σισυρίτης πόλεως καὶ πατριάρχου) Tadi ibid. Ahtishan, pagani illi non solum cum Pagan-

α.

β.

γ.

δ.

ΟΔ. ΣΑΓ. Δημήτριος Χίος στάδιον¹⁰⁰⁹).

α.

β.

γ.

δ.

ΟΔ. ΣΑΔ. Ἡρός Χίος στάδιον¹⁰¹⁰).

α.

β.

γ. Ἀντωνῆος Εἰσαβῆς τέθρηξ¹⁰¹¹).

δ.

ΟΔ. ΣΑΕ. Μυσάβουλος Ἐρατῆς στάδιον¹⁰¹²).

α.

β.

γ.

δ.

ΟΔ. ΣΑΖ. Ἀνθόλης Ἀλεξανδρείας στάδιον¹⁰¹³).

α.

β.

γ.

δ.

ΟΔ. ΣΑΖ. Εἰσαβῆς Ἀλεξανδρείας στάδιον¹⁰¹⁴).

α.

β.

nis V, 21, 6, qui post Nicestratum, vicinam Olympiadis CCIV, nomen supple loca simul et paterne
victorie meminit, ad eam hinc. Eam veris esse ad Olymp. CCIV, ex Armenio lauto suppleta: *ὅταν
δὲ εὐδαίμωνος ἀπὸ Ἡρόκλειος πλεῖν ἐκείνῃ ἔχοντα, παραβλαβόμενος τὴν Ἡλίου τοῦ δεξιούτου.*
Accedit, quod ne parum quidem addidit Socrus. Ipse vero verba, quid sibi voluit: Socrus, locus et
paterne victorie ab Eisa praenotat, s. Dionysio Salaminensi praenotat est? Ita quoque Corneus FF. AA. T. IV,
p. 177. Dissert. Argon. p. 128. Scaliger Nott. ad Geogr. Euseb. p. 419h, παραβλαβόμενος dicit, quibus per
nisi asseritur palmarum. Quam interpretationem eo et quia parte vocis exstantis Κωνσταντῶν Olymp.
p. 321, ad gratiam refert Eusebium, contra sua diuina tribulationem et eripulentiam coram. Hoc si verum esse
non intelligitur, quomodo Dionysius Bezzium praenotat esse dici poterit? quam secundum Africanum verba So-
crates ab Eisa, praenotat quod indicium erat, palmarum victor et s. Dionysio tantum sagittas esse videtur.
Nam nullam laudem Mith Armeniacae: Socrus enim uictoriam orientalis ejus ascribit, ab Eisa et s. Dio-
nyso Salaminensi praenotat. Interpres igitur Armeniacus verbum expressit verbo παραβλαβόμενος primum
construimus. Quamquam hoc quidem hinc citari potest aliter, significari Socrum quendam extra ordinem
tribunum vel magistrum indicium de victoribus: quibus s. tempore isto era eadem aliena est.

1009] Δημήτριος Χίος] Africenus ap. Euseb. l. 1, ubi tamen perperam Δημήτριος legitur.

1010] Ἡρός Χίος] Africenus ap. Euseb. l. 1.

1011] Ἀντωνῆος Εἰσαβῆς] Anthonetostrephos. Natus est Antiochia Antiochia Pans Domitiano XII.
Dulcibus Cons. XII. Kal. Octobr. l. a. a. U. c. 330. Obiit. 33. Ol. CCKVI, 2. Sporus. Act. l. Vili
maior 23. ex Euseb. VII. 8. [Parsit anno septuaginta: Spart. Ant. cp. 12] Obiit apud Leonem la villa des
Ol. CCXXXV, 2. a. U. c. 912. Obiit. 169. Affricus de Antiochia Fil actus sacerdos vid. ap. Scal. Anti-
quod. ad Euseb. a. MDCCLXXV.

1012] Μυσάβουλος Ἐρατῆς] Africenus ap. Euseb. l. 1. Eandem tamen Interpres Armen. ap. Anch.
F. l. p. 312. Eusebium appellat. An profert Eusebium Haecitulum praeter alias victorias Ol. CCKXXV.
stad quoque et alios erantem dicit palmarum asserens victor ad Pansu]us X, 14, 2.

1013] Ἀνθόλης Ἀλεξανδρείας] Africenus ap. Euseb. l. 1, ubi tamen Ἀνθόλης ex Cruzeri Annot.
Grec. Pat. II. p. 132 ex. remanens est.

1014] Εἰσαβῆς Ἀλεξανδρείας] Africenus ap. Euseb. l. 1.

α.

β.

γ.

δ.

Ο.Α. ΣΜΒ. Μάγνος Κορυναῖος σπείδων¹⁰⁴¹).

α.

β.

γ.

δ.

Ο.Α. ΣΜΓ. Ίσιδωρος Ἀλεξανδρεὺς σπείδων¹⁰⁴²).

α.

β.

γ.

δ.

ε.

1041) Μάγνος Κορυναῖος] Africanus apud Euseb. l. l., ubi titulus Μάγνος exarctatus est, erroris, opinio, hypothetice. Certe Μάγνος est in Crummi Anecd. II. p. 153 et ap. Interpr. Armen. Auth. l. p. 242, quorum his praeteritis addenda esse post Μάγνος varietas differt significat.

1042) Κόρυθος ἐνὶ τῷ λίαν στρατιωτικῷ] Bousset praestititum. Q. Asmilius Laetius, praefectus praetorio, et Eusebius caelestius, quum Commodus regnum per Maximus, eius patrem, beneficiis periclitantem in iram accitisset, esse Naxos adfuit opum d. XXXI. Diademata, suffragia, Q. Soles Palcora, C. Iulio Erasto Cleo Cui. discessit. Auctus Dio 66. LXXII. 12. Huius interfectus est Commodus ipso VII. Pertinax II. Cui. a. U. c. 945. p. Cui. 102. Olymp. CCXLII. 4. Conclat Eusebius ad Olymp. CCXLII. 4. Commodus intercedit ut dicit Pertinax, coll. Chron. Pasch. p. 284 B. Registrat ante XII. mens. IX. dies IX. Naxos ante XXXI. menses IV. Vlt. Dio l. l. coll. Italianis. — Quod vero Scyllas Commodum a militibus adfuit adfuit omni die, id non tantum in Commodum, quum in Pertinaxem cadit, qui codum OI. CCMLII. ante quatuor perit. Cf. Chron. Pasch. l. l.

1043) Ίσιδωρος Ἀλεξανδρεὺς σπείδων] Africanus ap. Euseb. l. l. p. 45

1044) Βίτριος Φίλωνος τῶν ἀλεξανδρινῶν] Velus Isagorion apud Gesh. p. CCCXVII

ΕΠΙΛΗΡ
ΠΑΙΔΩΝ ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΜΕΝ
ΕΦΕΤΗ ΣΥΟ ΠΡΟΚΛΙΠΣΘΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙ
ΑΥΧΟΣ ΠΡΟΫΣΤΑΤΗΣ ΕΝΑΘΕΙΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΕΙΣ ΑΥΤΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΝ ΠΡΟΫΣΤΑΤΕΣ ΤΟΥ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΝΘΩΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΕΥΣΙ
ΚΙΜΗΣΑΝΤΑ ΕΥΤΕΟΑΝΘΩΝ ΑΥΤΟΝ
ΕΥΣΙ ΤΑ ΠΡΟΚΛΙΠΣΘΕΝ ΕΤΗ ΣΥΟ ΘΑΛ
ΑΥΝ ΣΥΕΟΑΝΤΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ
ΑΝΑΓΓΑΡΩΝ ΥΠΟΚΙΝΩΜΑΤΟΣ ΧΑΡΙΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΑΤΑΚΑΘΑΡΙΝΕΝ ΟΙ
ΑΥΤΩΝ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΘΩΝ Ε
ΗΜΕΡΗΣΗΣ ΗΣ ΑΝΘΩΝ ΜΕΤΕΛΕΥΣΕΝ ΕΙΣ
ΑΥΤΟΥΣ ΒΑΛΩΝ ΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΑΙ ΚΖ
Ι ΚΑΙ ΗΚΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΥΠΕΡΒΙΝΕΙ ΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΧΗΣΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΘΩΝ ΕΝ
ΤΑΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΤΕ ΣΥΝΕΤΗΡΙΣΕΝ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΤΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΩΝ Ε
ΚΤΗΡΕΣΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙΜΟΤΕΡΩΝ ΕΤΙ
ΠΟΛΛΑΔΙ ΗΡΩΣΤΑΤΗΣΕΝ ΤΟΥΣ ΤΕ ΤΟΙ
ΕΡΜΕΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΣΙ ΤΩΜΕΝΟΥΣ ΥΠΕΡ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΥΜΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΣΥΝΕΥΚΟΣΜΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΣΥ
ΝΑΜΗΝ ΚΑΙ ΤΑΙΛΑΝ ΕΚΤΙΘΙΣ ΑΘΛΑ ΤΑ
ΚΑΘΙΚΟΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙΣ
ΕΦΘΙΣ ΘΕΡΟΤΕΡΩΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΠΑΣΙΝ
ΠΡΟΫΜΙΑΝ ΚΑΙ ΣΥΟΥΡΗΝ ΕΝΑΙΕΚΕΝΥΜΕ
ΝΟΝ ΑΥΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΩΝΟΥ ΣΥΕΟΑΝΤΩΣ
ΤΕ ΧΡΥΣΟΥΣ ΠΕΡΙΤΕΘΕΙΚΕΝ ΚΑΙ ΤΡΑΠΙΣ
ΤΕΤΗΜΒΕΚΕΝ ΕΛΑΦΟΙ ΕΛΑΦΙΝΑ ΦΙΛΩΝΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΧΗΣΑΝΤΑ ΤΟ ΤΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕ

p. 243 a.

γ.
δ.

ΟΔ. ΣΜΔ. Γοιδάμπος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον τὸ διόνειον¹⁶⁴⁷).

α.
β.
γ.
δ.

ΟΔ. ΣΜΕ. Ἀλεξανδρεὺς Ἀλεξανδρεὺς στάδιον¹⁶⁴⁸).

α.
β.
γ.
δ.

ρ. 343 b. ΟΔ. ΣΜΖ. Ἐπινίκιος Κυζικηνός, δ καὶ Κύνες, στάδιον¹⁶⁴⁹).

α.
β.
γ.
δ.

ΟΔ. ΣΜΖ. Σπορτίλος Κρής Γορτύνιος στάδιον¹⁶⁵⁰).

α.
β.
γ.
δ.

ΟΔ. ΣΜΗ. Ἡλιόδαμος, δ καὶ Τηρουδάμας, Ἀλεξανδρεὺς στάδιον¹⁶⁵¹).

ΤΑΡΤΟΝ. ΚΑΙ. ΠΡΗΠΤΟΝ. ΕΞΗΣ. ΚΑΙ. ΤΗΝ. ΕΝ.
ΤΗ. ΠΡΟΣΔΕΛΑΜΜΕΝΩΙ ΚΡΟΝΩΙ. ΤΩΝ. ΝΕ
ΩΝ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ. ΕΥΧΗΜΟΝΑ. ΤΕ. ΚΑΙ.
ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ. ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΝ. ΔΕΔΟΧΘΑΙ.
ΔΕ. ΚΑΙ. ΝΥΝ. ΕΠΛΗΝΕΣΑΙ. ΤΕ. ΑΥΤΟΝ. ΕΠΙ. ΤΟΥΤΟΙΣ
ΚΑΙ. ΠΡΟΣΕΠΙΣΤΕΦΑΝΕΣΑΙ. ΠΑΛΙΝ. ΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙ. ΚΑΙ. ΤΟΥΣ. ΜΕΝ. ΧΡΥΣΟΥΣ. ΣΤΕΦΑ
ΝΟΥΣ. ΕΙΣ. ΔΕΥΚΩΜΑΤΑ. ΧΩΡΙΣΑΙ. ΤΟ. ΔΕ. ΔΟ
ΓΜΑ. ΤΟ.ΔΕ. ΑΝΑΓΡΑΦΑΙ. ΕΙΣ. ΣΤΗΛΗΝ. ΔΙΟΙ
ΝΗΝ. ΚΑΙ. ΑΝΑΘΕΝΑΙ. ΕΝ. ΤΟΙΣ. ΕΙΔΟΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΗΙ. ΤΟΥΤΩΙ. ΤΟΥ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ. ΠΡΟΣΑΕΙΘΕΣΑΙ.
ΔΕ. ΑΥΤΟΝ. ΚΑΙ. ΕΙΣ. ΤΟ. ΘΕ. Λ. ΕΠΙ. ΓΥΜΝΑΣΙΑΦΝΗ
ΣΑΙ. ΔΙΟΤΙ. ΤΟΥΤΟ. ΠΡΑΞΑΣ. ΕΣΤΑΙ. ΠΑΛΙΝ. ΤΟΙΣ.
ΔΑΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣ. ΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣ.

In hoc igitur stilo antiquum laudato nullo est Lauterum [Lautra] calu. L. et alia A littera significari p. 482 de-
monstratur] XXVI, XXVII, XXVIII, quibus multisque Bala. Porro ab eo positum, et Lautro XXXI item
prout Gymnasium quod quidem Lautrum adhibetur fuit ante Chasid EXCIII. SCALIGER De Emend.
Temp. V. p. 483. Reus Lautrum XXVIII celebratum est a. p. Chr. 94, a. U. i. 947. O. CXXIII, f.
imp. Septimio Severo II., D. Claudio Albinus Caesaris H. Cui. Memores hanc Batorem olim Ariceni
in Epistola I, 2. Cf. idem Scaliger Annotata, ad Euseb. p. 179 b. a. MCCCXIII.

1647) Γοιδάμπος Ἀλεξανδρεὺς] Africani ap. Euseb. p. 48.

1648) Ἀλεξανδρεὺς Ἀλεξανδρεὺς] Idem Africani ap. Euseb. p. 48.

1649) Σπορτίλος Κρής] Secundus Severus ludus secretarius L. Fabio Cissa II., M. Annio Libano
Ciss. a. U. i. 927. p. Chr. 204. Olymp. CXXIV, f. celebratum, computatur ab anno, quo Diocletianus cele-
bratus debet. Auctor Zosimus II., et alii volentes δ Σπορτίλος adde dicit et laudat Iovianum fuisse
hunc eius nomine Ἀρτίριος καὶ Πύρ τῆς αὐτῆς ἡμερᾶς κατετίθητο Χάριτος καὶ Αἰδώςος ἔργων ἐν-
τα. Vol. Centurio. De Iste Nib. ip. 17. coll. Saling. Emendat. Temp. V. p. 491.

1650) Σπορτίλος Κρής] Africani apud Euseb. l. l.

1651) Ἡλιόδαμος Κρής] Africani p. l. Σπορτίλος Κρής] Africani apud Cissa-
rius Anecd. Gr. Paris. II. p. 163. Sed Iovianus Armeniacus ap. Mss. p. 163. Salutaribus praebuit, verum ut
victoria comes Iovianus fuisse Σπορτίλος.

1652) Ἡλιόδαμος δ καὶ Τηρουδάμας] Tertio Idem Africani apud Euseb. l. l. Sed nomen utrum-

α.

β.

γ.

δ.

ΟΑ ΣΜΒ. Ἡλιόδωρος, ὁ καὶ Τρωαδῶμος, Μελανθρεΐς, στάδιον τὸ δεύτερον¹⁶⁵¹).

α.

β.

γ.

δ.

qui vocatur ex antiqui Aristotele Vol. II. p. 153, quatuordecim Ἡλιόδωρος hanc unitatem et alios quatuor (n. c. in *Demetrio*, *Olymp.* in Vol. II. p. 143. vol. 100. 235) videtur in Ἡλιόδωρος definitum, Τρωαδῶμος autem in *Πρωτοδῶμος* corruptione exhiberi. Pausanias autem in *Script. Hist. philol. mus.* p. 213, locum fecit Aristoteli *Τρωαδῶμος*, quatuordecim et hanc quatuor vocem existens, *Cicero* de *depheli* in *antia* *Olympica* nomina iuxta hanc duplicem in *1651* *Antia* *idem* *Boleia* *Africa* *Antia* *Gf.* *ant.* *1650*.

pag. 56 not. 193, 27 notum pro autem.

- 37, not. 199. Τίσιος pro Ἰφιστος vel παῖς Ἀνίας ὁμοῦς legabatur ap. Stobaeum Seru. XXIX, 70. Caeterum ib. s. c. accuratius videtur De Lase Hermionitis in Ind. Lecti. Olsaeus. Götting. 1871.
- 38, not. 201, 4 lego 115 pro 112.
- 39, not. 211, 17 lego annas pro anna.
- Ibid. lin. 22 dele PII post regnasti.
- Ibid. lin. 23 dele Γενεσθε loco Soliman sup. 16. Item Hieronym. XII, 6, qui totum Pythagoras Olymp. LXXXIII, 3. Γενεσθαι αὐτῶν ἀντί, et amphora Sybaritas in fidem recipere.
- Ibid. lin. 25 pro 'XC ... etc. Ptole.' lego XCIX etc.
- 43, not. 242, Adde 'il. amosus. pp. XLII et LXII.
- 46, 4 lin. lego id pro ex
- 46, not. 252, l. Adde. 'Ἡρακλῆος δὲ Βελήσσορος δὲ Ἐφιδῶρος ap. Theodoret. Thesap. Seru. Vol. IV. p. 796.'
- Ibid. not. 254 lego pro 264.
- 47, not. 261, 'Lactius defecit Olymp. LXXI, 2 ex Eusebio Hieronymus, LXXI, 3 s. MAIL ARMENIUS coll. Symm. p. 247C.'
- 48, sup. not. 270. Cl. restituit. pp. LXV et LXXVII.
- 49, not. 275. De sile. amicum Ximenes situm latuina, cuius et ipsa, sile. amosus. p. LVIII. n. 305c.
- 51, 5 la tanta audit post aligis numerus 2907.
- 51, not. 282, 20 seq. lego Ἰφιστῶν pro Ἰφιστῶν et Χαρίλλας pro Χαρίλαος. Cl. Proleg. p. LXXII. n. 410. LXXII et ceteris. Ptole. p. 118.
- 52, not. 293, Vlt. Adde, ad p. 51, not.
- Ibid. not. 304. Adde: 'Cl. not. 333. De eodem Estigma cf. huius n. a. Εἰς Περσῶν.'
- 53, not. 312. Eusebio pagum Solimanum ex Hieronymi interpretatione Olymp. LXXIV, 4 s. MAIL ARMENIUS coll. Symm. p. 254B.
- 54, not. 316. Alibi Eusebio, qui ap. Hieronymum quidam ad Olymp. LXXV, 4 lego scribā, 'Heli-
lus de Plinius et ex Nigro.' Eandem tamen eundem Olymp. LXXV, 3 offerunt MAIL ARMENIUS.
- 55, not. 333. Cl. not. 482
- 57, not. 353, 2 post 'Seru. II' dele 'pag. 792. 794.'
- 58, not. 361, 2 scribo 52 pro 23.
- Ibid. not. 363. Tertio tantum et belli Massaci secundi Iustina Olymp. LXXVIII, 9 scribo eura-
cedus Strabo. Hist. phil. p. 143 seqq.
- 59, not. 378. Adde: De Diodoro XII, 23, qui decem milia annos secundo decem milia imperi milia
deci nos Olymp. LXXIV, 2, cf. Wessingh.
- 60, not. 392. Pannusius Περσῶν δὲ Ἐλμῶν Σιμυδάων Ἰσάκος scrib. Theodoret. Thesap.
Seru. Opp. Vol. IV. p. 794.
- 61, not. 385, 18 dele post ostendunt: et Proleg. p. LXXI.
- 61, not. 388. Cl. de eorum regis restituit. p. XLIV. not. 320.
- Ibid. not. 390, 21 lego eorum pro eorum.
- 62, not. 394, 5 lego Τυρπύριον pro Τυρπύριος.
- Ibid. not. 394, 16 — 'Pan. P.' pro 'Per. p.'
- 63, not. 398, 6. Post Θεωρητικῶς adde: 'Simili δὲ τοῦτο γὰρ exemplum — et lo Archimedes solutum —
offerit Eusebius, qui et Euseb. (not. 309), Item Εἰς Περσῶν, qui et Εἰς Περσῶν (not. 661) vocatur.'
- Ibid. not. 400, 1 lego Laet. IX, 41 pro Laet. XI, 41.
- 64, not. 415, l. Stobaeus locus est Seru. LXXVIII (ap. Gaisford. Vol. III. p. 96). Caeterum audi
c. c. eorumque de eorum varietate apud veteres ubique sic discreta in Diogeni, de vit.
Thyrid. Ptole. Gyran. Iohes. Berol. a. 1831. p. 64. not. 3: 'Die Sache wird uns Vieles erzähl.
Hoc agl. Hicem ann. Lyong. 23, 1 und Jacobus etc. Antioch. Pal. p. 40. Hier alle, non dicit de

- [illegible]

- Cyle 35.
 Cyren (Epiclesis) 246. P. LXVII.
 Daidon 7, 1^a LXII.
 Daiphos* 22. P. LXXV.
 Damascus filius Demetrii Tharsensis 63, a. 285.
 Damascus Aspidochelone 201.
 Damiscus* 103, 1^a LXXVII seq.
 Deane Delphis relictus 182.
 Deane Pharus 102, 103.
 Dates sive Dardas 71, P. LXIII.
 Demetrius Ephesus 191, 195, a. 1418.
 Demetrius Rhodensis ind. Democritus.
 Demetrius Alcon dionis 138.
 Demetrius Glos 235.
 Democritus 152.
 Democritus (Democritus) 116, P. LXII.
 Democritus* 174, P. LXI.
 Deone (Hanus) 34, P. LXIII.
 Diagoras* 73, P. LXXV.
 Dico 96.
 Didymus 230.
 Dionathos 116, P. LXII.
 Diocles Crumbus 15.
 Diocles Hypocritus 118.
 Diocles Alconius 1, P. LXII.
 Diocles (Leodorus) 150, P. LXII.
 Diocletus 191.
 Diogenes 58.
 Dio 174.
 Dionysus* 262. P. LXXIII.
 Dionysus Bannus 220, 227, P. LXVII, N. 418.
 Diophrades (Diophrades) 100, a. 707.
 Diophanes Aethiops 102.
 Diophanes Prasensis 192.
 Dione 87, 88, 93.
 Diophilus 141.
 Diotides 4.
 Dromas* 26, P. LXXVII.
 Dromolochus* 71, P. LXV, LXXVII.
 Egeastes 175.
 Egeometes (77), 81, a. 291, P. LXIV.
 Egeometes, qui et Arcometes, 222, P. LXVII.
 Egeometes, qui et Cyren, 246, P. LXVII.
 Egeobles 50.
 Egeobles 52.
 Egeus 155.
 Egeobles 77.
 Egeus 61, a. 220.
 Egeobles (Egeobles) 81, a. 590, P. LXI, LXIII.
 Egeobles 81, a. 596, P. LXI, LXIII, 104, P. LXXIV.
 Egeobles 206.
 Egeobles 237.
 Egeobles 172.
 Egeobles sive Egeobles 95, P. LXVII.
 Egeobles (Egeobles) 112, a. 936.
 Egeobles 18, P. XLIV.
 Egeobles sive Syntactides 98, a. 895, P. LXII, N. 408.
 Egeobles 27.
 Egeobles 27.
 Egeobles 27.
 Egeobles sive Egeobles 112, a. 935.
 Egeobles 214.
 Egeobles 38.
 Egeobles 74, 75, 77, P. LXXIV, seq.
 Egeobles 81, a. 561, P. XLIV.
 Egeobles 84.
 Egeobles 71, 91, 92.
 Egeobles sive Egeobles* 217, P. LXXIV.
 Glos 172.
 Glos Glos 73.
 Glos Loco 44.
 Glos (Glos) 33, P. LXI.
 Glos sive Glos 46, P. LXII.
 Glos* 80 (7) P. LXXV.
 Glos (Glos) 112, a. 935.
 Glos (Glos) 13, P. LXI.
 Hecatomus 177.
 Hecatomus sive Apollonius 218, P. LXVII, N. 417.
 Hecatomus, qui et Trebellianus, 248, 249, P. LXVII, N. 417.
 Hecatomus Alconius 89.
 Hecatomus Glos 177, P. LXXVII.
 Hecatomus Alconius 218.
 Hecatomus Solimanus 144.
 Hecatomus 143.
 Hecatomus 234.
 Hecatomus Pergamensis 212.
 Hecatomus Xanthus 212, 217, P. LXIX.
 Hecatomus 241.
 Hecatomus 73, 77, 78, P. LXXVI, seq.
 Hecatomus 73, 74.
 Hecatomus* 131, P. LXXVIII.
 Hecatomus 27, 32-43, a. 119.
 Hecatomus Cratichus 54, 55.
 Hecatomus Seleucus 142.
 Hecatomus (Hecatomus) 14, P. LXII.
 Hecatomus 96.
 Hecatomus 177.
 Hecatomus 23.
 Hecatomus sive Hecatomus 230, P. LXVIII.
 Hecatomus 129.
 Hecatomus 234.
 Hecatomus 81, 82.
 Hecatomus 65.
 Hecatomus 172, P. LXVIII seq. 243, 244.
 Hecatomus 125.
 Hecatomus 57.
 Hecatomus 121.
 Hecatomus (Hecatomus) 18, P. LXII.
 Hecatomus 84, P. LXV, seq.
 Hecatomus 11.
 Hecatomus 124, 155, 156, 157.
 Hecatomus 90, P. LXXVI.
 Hecatomus 234.
 Hecatomus 49.
 Hecatomus 42.
 Hecatomus 82.
 Hecatomus 81, P. LXXVIII, seq. LXXIX.
 Hecatomus (Hecatomus) 242, P. LXI.
 Hecatomus 182.
 Hecatomus* 53, P. LXXVI.
 Hecatomus 137.
 Hecatomus (Hecatomus) 15, a. 55.
 Hecatomus sive Hecatomus 114.
 Hecatomus 185.

II. ARCHONTES ATTICI EPONYMI.

- Acræmides 92, 1, 75, 1.
 Admetus 73, 4.
 Agathicles 105, 4, 163, 1 (Joseph. Antiqq. iud. XIV, 8, 4; Strab. De Asia ed. Hipp. 1, p. 47 L. Lat. Imp. III, p. 242; Cicero, FF. A., ad Q. l. p. 161).
 Alexas 93, 1.
 Aleucon 102, 1.
 Alexus 93, 4.
 Amyrus 93, 2.
 Anacretus 118, 2 (Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν) 125, 3.
 Archæus 71, 1.
 Archetas (Archies) 113, 1.
 Architas 113, 4.
 Archonius 92, 2.
 Archonius 92, 2.
 Archonides (Archischides) 86, 2.
 Archytus 97, 4, 205, 1.
 Archytus (Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν) 120, 4.
 Archytus 95, 1.
 Archytus 100, 1.
 Archytus 87, 3, 107, 1, 114, 4; 115, 2.
 Archytus (Archytus) 114, 4; 77, 4.
 Archytus 95, 4.
 Archytus (Pyrrhus) 93, 1.
 Archytus 92, 4.
 Archytus 91, 2, 108, 1.
 Archytus 114, 4, 115, 2.
 Archytus (Archytus) 120, 1, 79, 1.
 Archytus (Archytus) 91, 1.
 Archytus 72, 4 (P. XIV).
 Archytus 91, 4.
 Archytus 107, 1.
 Archytus 44, 4 (Marr. P., sp. 32).
 Archytus 95, 2.
 Archytus 92, 2.
 Archytus 91, 4.
 Archytus 112, 2.
 Archytus 112, 2.
 Archytus 120, 1 (Cicero FF. A., IV, p. 91) vs! 111, 1 (Nicom. Scipio, III, p. 459 not. 17; Demost. VII, 10; Cicero, FF. A., Imp. III, 241).
 Archytus (Archytus) 101, 4.
 Archytus 90, 1.
 Archytus 28, 1.
 Archytus 92, 2.
 Archytus (Archytus) 108, 4.
 Archytus 120, 1, 11, 1, 93, 1, 100, 4.
 Archytus (Archytus) 70, 1.
 Archytus (Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν) 119, 4.
 Archytus 85, 2, 107, 4.
 Archytus (Archytus) 105, 1.
 Archytus 106, 2.
 Archytus 74, 4 (I. v. 234).
 Archytus 105, 1, 102, 2 (Cephalonius) 114, 2.
 Archytus (Cephalonius) 112, 4.
 Archytus 91, 2.
 Archytus 85, 1.
 Archytus (Cephalonius) 119, 1.
 Archytus 77, 1 (85, 86).
 Archytus 104, 2.
 Archytus 118, 1.
 Archytus (Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν) 120, 1.
 Archytus 100, 1.
 Archytus 113, 1.
 Archytus (Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν) 118, 2.
 Archytus 96, 2.
 Archytus 97, 1 (Borelli, ad C. H. p. 116).
 Archytus 54, 4, 55, 1 (Plat. Soc. 32; Marr. P., sp. 46).
 Archytus 74, 4, 206, 4.
 Archytus (Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν) 118, 2.
 Archytus (Archytus) 96, 2.
 Archytus 74, 4.
 Archytus 44, 1 — 40, 1 vs! 47, 2 (Marr. P., sp. 85).
 Archytus 111, 1.
 Archytus 15, 1, 45, 2 (v. 114).
 Archytus 117, 4.
 Archytus 125, 1.
 Archytus 119, 1.
 Archytus 115, 1.
 Archytus 95, 1.
 Archytus 95, 4, 97, 2, 231, 1.
 Archytus 77, 2.
 Archytus 95, 4.
 Archytus 97, 1.
 Archytus 92, 4 (114, 3) 123, 2 († Cicero, FF. A., Imp. III, p. 459, not. 17).
 Archytus 74, 4, 122, 1, P. XIV.
 Archytus 206, 1.
 Archytus 95, 2.
 Archytus 88, 1, 106, 2.
 Archytus 95, 1.
 Archytus 54, 1, 123, 1 († 3, 2; Cicero, FF. A., p. 459).
 Archytus 718, 1 (N. 349).
 Archytus 29, 1.
 Archytus 25, 2.
 Archytus 24, 1, 46, 4 (Archytus P. XIV).
 Archytus (Archytus) 102, 2.
 Archytus 106, 1.
 Archytus (Archytus) 94, 4.
 Archytus 87, 4.
 Archytus 76, 1.
 Archytus 111, 2.
 Archytus (Archytus) 99, 2.
 Archytus 85, 2.
 Archytus 108, 4.
 Archytus 105, 2.
 Archytus (Archytus) 105, 4.
 Archytus (Archytus) 85, 2.
 Archytus 100, 2; 94, 2.
 Archytus 47, 1.
 Archytus 93, 1, 120, 2 (Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν).
 Archytus (Archytus) 106, 4.
 Archytus 90, 4.
 Archytus (Archytus) 75, 2.
 Archytus (Archytus) P. XIV 113, 1.
 Archytus 54, 1, 82, 2, 87, 2, 88, 1 (106, 4).
 Archytus 85, 4.
 Archytus 85, 1.
 Archytus (Archytus) Ἰσχυρὸς τῶν Σωφιστῶν 118, 4.
 Archytus 94, 4.

